

مۇھەممەد ئەبۇ زۇنۇن تەشنىكى

مىشرەپ

مۇھەممەد ئەبۇ زۇنۇن تەشنىكى

مىشرەپ

مىللەتلەر ئىشلىرى ئىستانبۇل

رەسىمنى سىزغۇچى: ئەسقەر تۇردى
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالىم
خەتتات: سۇلايمان ئىسمائىل خالى

ISBN 978-7-105-10389-8

9 787105 103898 >

定价: 15.00元

قەدىمىي مەسئۇل قىلماق
سېقىم دەستىم تورغۇنجان
تور سۈنۈشۈم قەدىم
ئالى شەھىرام ئالماق
تەسۋىق

2010.12.8

ئاپتونونىڭ يېقىنقى سۈرىتى

ئاپتونونىڭ ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن بىللە

مۇھەممەد ئەبلى زۇنۇن تەشنىئى

مەشرەپ

مىللەتلەر نەشرىياتى

بېيجىڭ

مەزكۇر توپلامغا

مۇھەممەدئېلى زۇنۇن تەشنىائىنىڭ «مەشرەپ» ناملىق شېئىرلار توپلىمىنىڭ نەشر قىلىنغانلىقىنى قىزغىن مۇبارەكلەيمەن!

تەشنىائى بۈگۈنكى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ نەزم، نەسر، دراما، سىنارىيە تۈرلىرىنىڭ ھەممىسىدە ھوسۇل بەرگەن ئىستېداتلىق شائىر، بولۇپمۇ كۈي-نەزم، ناخشا تېكىستلىرى يېزىش جەھەتتە پەۋقۇلئاددە نەتىجە قازانغان تالانتلىق ئەدىب.

ئۇنىڭ ئەسەرلىرىگە ئامراقمەن، تولىمۇ گۈزەل، يېقىملىق يېزىلغان تەربىيىۋى قىممىتى يۈكسەك بۇ ئەسەرلەردىن سۆيۈنىمەن، ھوزۇللىنىمەن.

تەشنىائىغا سالامەتلىك، خاتىرجەملىك، قەلىمىگە بەرىكەت، ئىجادىيىتىگە مۇۋەپپەقىيەت تىلەيمەن!

ئىشايىل ئەھمەد
2009 - يىلى 20 - ئىيۇن

مۇندەرجە

ئېھتىرام گۈلدەستىسى

- 1..... مۇبارەك ئىز
- 3..... شۆھرەتلىك بوۋام
- 5..... خىسلەت ئىگىسى
- 7..... ئالدىدا
- 8..... يەتمىشىنچى ياز
- 9..... «غۇنچەم» ساداسى
- 11..... شام
- 12..... پەخىرلەن
- 13..... گۈلدەستە
- 15..... ئاداش
- 17..... ئاخىرەتتىن كەلگەن تۆھپىكار
- 19..... سالامنامەڭ
- 21..... ئانا نىداسى
- 23..... پاك قەلەمداش
- 25..... ئەھدىمىز
- 27..... كۆچمەس قىيا
- 28..... ئويغاق يەنە
- 30..... قەلەم
- 31..... سەبىيلەر غەمخورى
- 33..... ئەجىر - ئىنئامىڭىز ئۆچمەس
- 35..... كۆڭۈل سۇلتانى
- 37..... بىناكار
- 39..... چاقچىقڭ

- 40..... دوستۇم
- 42..... ھەيران
- 43..... چەشمىلەر
- 45..... «قىز قۇمى»غا بېغىشلىما
- 46..... ئوت ئىلكىدە
- 48..... دولان كاككۇكى
- 50..... تەلمۈرىمەن يولۇڭغا

ھىجران چەشمىلىرى

- 51..... ئابدۇرېھىم ئۆتكۈرگە
- 56..... تىيىپجان ئېلىيۇفقا
- 57..... خېۋىر تۆمۈرگە
- 58..... زوردۇن سابىرغا
- 60..... ئانا نەدىسەن؟

جەۋھىرى نەزىملەر

- 62..... تۇيۇقلار
- 79..... رۇبائىيلار
- 92..... ئالتىلىكلەر
- 104..... پارچىلار

ئۆسمۈرلۈك ئىزنالىرى

- 115 دوختۇر قىز
- 116 خوشلىشىش
- 118 ئاق يول تىلە
- 119 قىستىما
- 120 قانچىلىك ئۇلۇغ

- 121..... قەدرىگە
- 122..... خوش ئۈرۈمچى
- 126..... باغۋەن قىز
- 127..... جاندىن ئەزىز

ئۈزۈلمەس چاتىملار

- 128..... مەھبۇس چۇقانلىرى
- 141..... ئانا ناخشىلىرى
- 145..... ھېيتگاھ
- 153..... ئائىلە ناخشىلىرى
- 160..... نەفسە نەزمىلىرى
- 163..... كۈنچىقىشقا سەپەر
- 173..... سەلتەنەتلىك دەرسخانا
- 177..... رېستوراندا تۈكۈلگەن ئاچچىق ياش
- 183..... ئۇيغۇر دارۋازىلىرى

شائىر قەلىبى

- 186..... كۈيچى بولساڭ
- 187..... قۇچاقلا، ئۇ - سېنىڭ داداڭ!
- 192..... تۆت ناخشا
- 198..... شائىر قەلىبى
- 200..... قېرىلىق

گۈلباغدا توي

- 204..... تەلەپنامە
- 205..... جاھاننەما
- 208..... گۈلباغدا توي

212	يەتكەندە
214	كەلدى
218	ئوغلاق تارتىش مەيدانى
221	تاپتى
223	كەم ئۇ
224	مۇئەللىم — ئانا
226	نادامەت نەزمىسى
228	نىگار
229	تەشنا
230	كۆڭۈل ئىزھارى
232	يىراق بولسام
233	يوق
235	سالام، قەبرىنداشلار
236	ئەۋلاد ئۈچۈن
237	قالدىمۇ؟
238	مەغرۇر ناخشىچى
239	ئۆمۈر خاتىرىلىرى
245	بولمىسا

ئۆمۈر قەسىدىسى

251	ئەسىر سالامى
253	داۋان ئاشقانلار ئارمانى
356	يېزا مۇئەللىمى
257	ئۇيغۇر چالغۇلىرى
260	ئايلىناي
262	قانمايمەن پىراقىڭغا
263	ئاھ! ... دېسە
264	پەي

265	قەھرىمان ئانا
266	ئۇيغۇر مۇقاملىرى
269	بايرام ماڭا
270	ئەجەب
272	توي قەسدىسى
275	ھاياتلىق ھېكمەتلىرى
276	بىل
278	ئۆمۈر قەسدىسى

ناخشا تېكىستلىرى

283	ئانا يەر خىسلىتى
284	جاھان كەزسەك
285	قوي كۆزلۈكۈم
286	يىغلىما
287	مۇقام
288	ئوسما قويۇپ كەل
289	نەدىسەن ئاتا؟
290	سەن قەيەرلىك، سەن نەلىك؟
294	توي ناخشىسى
295	ئۇستازىم
296	بىر جۈپ قەدىردان
297	كەلمىدىڭ
298	تەزىم
299	ئەزىمەت دەريا
300	قوشماق ئاداش
301	توي تىلىكى
302	مەشرەپ
303	مۇقام تەشئالىرى

- 307..... توي ساماسى
- 309..... ئويغاق نەسللەر
- 311 بىز بار

ئېھتىرام گۈلدەستىسى

(مۇۋەششەھلەر)

مۇبارەك ئىز

مۇبارەك ئىزلىرىڭ قالدى سۆيۈملۈك ئۆز دىيارىڭدا،
گىياھسىز چۆل، يېشىل يايلاق، ھاياتبەخش لالزارىڭدا.

ئەجەل لەشكەرلىرى قەھرى بىلەن توسقاندىمۇ يولنى،
داۋان ئاشتىڭ سۈرۈپ، قوغلاپ ئىرادە زۇلپىقارىڭدا.

ھەببى - دوستى سەن ئەلنىڭ، ئۇلۇغ ئۇستازى ئەۋلادنىڭ،
تۈمەن دانىش ئەقىل - زېھنى مۇجەسسەم ئىقتىدارىڭدا.

مۇنەۋۋەر ئەيلىدىڭ شانلىق ئانا تىل بىرلە تارىخنى،
تۈكۈپ ئىدراك زىياسى ھەركېچە، سۈبھى - ناھارىڭدا.

ئۇلۇغ ئەل - بىپايان ئوكيان، سۈزۈپ ئۆتتۈڭ گۆھەر - ئالتۇن،
شۇ گۆھەر بەرق ئۇرار مەڭگۈ تەۋەررۈك يادىكارىڭدا.

تەۋەررۈك يادىكارىڭدۇر شەرەپ - ئۇنۋانى مىللەتنىڭ،
نامايان ئەل غۇرۇرى شۇ بۈيۈك تۆھپە مۇنارىڭدا.

قاچان ۋاراق ئاچار بولسام كۆز ئالدىمدا بېھىش ھاسىل،
بولۇرمەن مەست - بەھوش شەربەت مېۋەڭ، ئەنئەنە - ئىپادىڭدا.

ئەزەلدىن يول ئېچىلغان يوق، - دېدىڭ، - باسماي قەدەم ئىنسان،
ئېچىشمۇ يول، شۈكۈر ئەيلەپ يېتىشمۇ ئىختىيارىڭدا.

شىپا بولمايدۇ رەنجىڭگە - دېدىڭ - گۈمبەز، مازار خاكى،
مۇراد - بەختىڭ ئەمەس ئەسكى ساپايا، داپ - ساتارىڭدا.

قولۇڭدا ئەيلىدى پەرۋاز قەلەم ئاتلىق ئۇچار دۇلدۇل،
ئاداققى بىر يوپۇرماق قالغۇچە ئۆمۈر چىنارىڭدا.

ئەسرلەر ئۆتتى، يەر يۈتتى ھېسابسىز شاھ - شاھىنشاھنى،
تۇرۇپسەن، مەڭگۈ تۇرغايىسەن يەنە ياشلىق باھارىڭدا.

رىيازەت كانىدىن تاپقاچ شەرەپ ئەنگۈشتىرى پارلاق،
سېخى كۈز ئاپتىپى ھەرئان ئەزىز چېھرىڭ - دىدارىڭدا.

ئىزىڭنى سۈرتسە تەشنائى كۆزىگە، سەن دېدىڭ، ئۇستاز:
بىلىپ قال، شەۋكىتىڭ - بەختىڭ ئانا تىل - ئىپتىخارىڭدا.

1998 - يىلى 12 - دېكابىر

شۆھرەتلىك بوۋام

ياشايتۇ كىممۇ شان- شۆھرەت بىلەن مىڭ يىل ھايات سەندەك نەقىشلەپ قەلبىگە ئەلنىڭ ئۇلۇغ نام- ياخشى ئات سەندەك؟

ئۈزۈپتۇ مەرىپەت- ھېكمەت ئەزىم دەرياسىدا مەغرۇر،
ئۆمۈرۋايەت سۈزۈپ گۆھەر- جاۋاھىر قايسى زات سەندەك؟

سېنىڭدىن ئۆزگە كىم ئەھيا ئېتىپتۇ بۇ كەبى گۈلشەن،
ئەسىرلىك دەشت- باياۋانغا بېرىپ ئابھايات سەندەك؟

ئۈمىد شامى غۇۋا- نۇرسىز بىدەرمان روھىي ئەمانى،
قىلىپتۇ كىم جاھالەت كۇھىقاپىدىن ئازاد سەندەك؟

پايانسىز تاغ- داۋانلاردا ئېزىققان يولچى كارۋانغا،
زەپەر ئەنگۈشتىرى كىممۇ قىلىپتۇ ئىلتىپات سەندەك؟

خىتابىڭ بەھرىدىن جانلار سۆيۈنگەي ھەرۋارق ئاچسا،
كۆڭۈل سەھراسىنى كىممۇ قىلۇر مۇنچە ئاۋات سەندەك؟

ئادالەت شاھىنى كۆككە كۆتۈرگەي سەن كەبى كىممۇ،
دېگۈزگەي قامچىلاپ كىممۇ قەبىھ زالىمنى «داد» سەندەك؟

سېنى چاققان كەبى چاقسا چايانلار، تالىسا ئىتلار،
قىلاتتى كىممۇ شۆھرەتلىك سەپەرگە ئىجتىھات سەندەك؟

ھەكىملەر ئەملىگەي رەجنى، ھەكىم رەج بولسا كىم ئەملەر،

قاچان، كىم بەگ- ھەكىم ئەملەش يولىغا ساپتۇ ئات سەندەك؟
ئاقار دەريا — ئېسىل قانۇن، پەلەكنىڭ شوتىسى ئىرىپان،
دېگەن كىم ياغدۇرۇپ شېرىن تىلىدىن ئاق ناۋات سەندەك؟
جاھاننى ئەيلىدى قايىل تەپەككۈر جەۋھىرى — نەزمەڭ،
تېپىپتۇ كىم جاپالىق ئەجرىدىن ئالىي مۇراد سەندەك؟
ئىشەن ئويغاق يېڭى نەسلىڭ قاتارى كۈيچى تەشنىئى،
ساماغا ئۆرلىگەي جەزمەن ياساپ ئالتۇن قانات سەندەك؟
پىدا ئەيلەپ ئۆزى سۆيگەن ۋەتەن، مىللەتكە تىغ جاننى،
نە ئارمان ئۆتسە پاك نەسلى بىلەن مەڭگۈ ھايات سەندەك؟

1998- يىلى 22- ئۆكتەبىر

خىسلەت ئىگىسى

ئەزەلدىن تاجۇ-تەخت، دۆلەت-پاراغەتتىن تەمەيلىك يوق،
بىگانە ئوردىلار ئىچرە ھۇرۇر سۈرمەككە رايلىك يوق.

ھەسەل ھەرە كەبى شىرنە يىغىپ گۈلدىن، چېچەكلەردىن،
ۋەتەنگە تەقدىم ئەتمەكتىن ئۇلۇغۋار مۇددىئايلىك يوق.

مۇھەببەت-نەپرىتتىگىنىڭ پاسىلى يۈكسەك-ئېگىز شۇنچە،
ئانا يۇرت ئەھلىدىن غەيرى قۇياشلىك ياكى ماھىلىك يوق.

ئەلەملەر مۆلدۈرى ياغسا بېشىڭغا «ئاھ!» دېمەيسەن ھېچ،
ۋەتەن-ئەل ئاھىدىن ئۆزگە سېنىڭ پەريادۇ-ئاھىلىك يوق.

دىيارىم خاكىنى سۈرمە قىلۇرسەن ھەر سەھەر كۆزگە،
ئۇنىڭدىن خۇش مۇبارەك سەيلىگاھىڭ، سەجدىگاھىڭ يوق.

زۇلۇم خاقانى چۈش كۆرسە زاۋال پەيتىدە تەشۋىشلىك،
سېنى بەنت ئەيلىدى دەسلەپ كىشەنگە، ھېچ گۇناھىڭ يوق.

يۈسۈپ، مەھمۇد غۇرۇرۇڭدۇر، كۆڭۈل تەختىڭدە سۇلتاندۇر،
بۇ ئىككى مۆھتەرەم زاتتىن ئۇلۇغ ئۇستاز ۋە شاھىلىك يوق.

ئانا يۇرت ئەھلىنى ئىرپان، ئىناقلىق ۋەسلىگە ئۈندەپ،
دېدىڭ: بۇندىمۇ قابىلراق يېتەكچى، باشپاناھىڭ يوق.

ئىلىم-ئىرپان، بۈيۈك بىرلىك — ھاياتلىق مەشئىلىك، بىلىشنىڭ،
جۇدا بولساڭ ماڭارغا يول، ياتارغا قەبرىگاھىڭ يوق.

1987 - يىلى 12 - يانۋار

ئالدىدا

نە قىلۇر جان قايغۇسى مەيداندا مەردان ئالدىدا،
يارۇ جانان ئىشىقىدا شەيدائى پالۋان ئالدىدا.

ئىشىق ئوتىنىڭ ئالدىدا دوزاخ ئوتى ئۇچقۇنچە يوق،
دوزىخى ۋە يىلۇنمۇ تەسلىم قەلبى گۈلخان ئالدىدا.

مەشئىلى ئىنسانىيەتنىڭ سۆيگۈ، ئەرك، ھەققانىيەت،
ئۇ يانار مەڭگۈ لاۋۇلداپ يولچى - كارۋان ئالدىدا.

شانۇ شۆھرەت تاجىغا بولماس مۇناسىپ ھېچ كىشى،
ئۇرسا پەرياد كۆكسىدىن تامغان قىزىل قان ئالدىدا.

ئىلتىجادىن نەپ تىلەپ ئۆزگىگە باققان بىئەقىل،
ناتىۋان ئوغلاق ئىرۇر چىلبۆرە، قاپلان ئالدىدا.

ھېچقاچان تەۋرەنمىدىڭ، ئەپسۇس - پۇشايمان قىلمىدىڭ،
تىك داۋان، يۈكسەك قىيا، ئاتەش باياۋان ئالدىدا.

ئىززىتىم - بەختىم دېدىڭ ئەل ئىشىقىدا بولسام شېھىت،
ئاق تېرەكتەك تىك تۇرۇپ قاتىل زوراۋان ئالدىدا.

تۆھپە - ئىنئامىڭ يورۇق نۇر - شولا چاچقاي ئۆزگىچە،
نەۋرە - چەۋرەڭ يەتكۈسى تارىخىي دەۋران ئالدىدا.

1973 - يىلى 26 - ئۆكتەبىر

يەتمىشنىچى ياز

ئۆلۈمنى قالدۇرۇپ داغدا، چىقىپسىز تەختى يەتمىشكە،
گۇۋاھدۇر ھەر كېچە - كۈندۈز كىشى ھەيرانە كەچمىشكە.

تەپەككۈر كانىدىن گۆھەر - جاۋاھىر قازدىڭىز، ئۇستاز،
قىيا باقماي قارا كۈلپەت تۈنىدە سېھرىي پەرۋىشكە.

كۇلاھۇ جەندە ئارتۇقراق سۈپەت بەخش ئەتتى شاھلىقتىن،
نىگارى ئىشقىدا ئالەم كېزەر شەيدائى دەرۋىشكە.

ئۈزۈلمەس بىر پۈتۈن تارىخ، كۆمۈلمەس ئىزىڭىز ئەسلا،
تۆكۈلگەن بىغۇبار قان - تەرىڭىز — تارىخىي ئەۋرىشكە.

رەھىمسىز قانچە قايناملار يېرىپ ئۆتكەن جۇنۇن ئاشىق،
نېچۈن بەرسۇن كۆڭۈلدىن جاي ئۆلۈم قورقۇنچى - تەشۋىشكە؟

1993 - يىلى 18 - ئىيۇن

«غۇنچەم» ساداسى

زامانىڭ كۈلپىتى يار ئەيلىدى ھەسرەت بىلەن غەمنى،
جاراھەتلەپ نىجاتلىق ئىزدىگەن تەشئائى سىنەمنى.

ئۇزاق تۈنلەر ئۇزاتتىم ئاھ جۇدالىق دەشتىدە چاڭقاپ،
ئېلىپ مېھرى قۇچاقىڭغا ئىچۈردۈڭ ئابى زەمزەمنى.

نېسىپ ئەتتى ماڭا ئىدراك- ئەقىل نۇرۇڭ ھاياتلىقنى،
نېسىپ ئەتتى يەنە غەييۇر نۇرۇمدەك يارۇ ھەمدەمنى.

ئۇلۇغ ئىستەك - ئۈمىد شامى يۈرەك- باغرىمدا يانغان دەم،
دەۋەتتىم «ئاھ!» كۆز ئالدىمدا كۆرۈپ ۋەيلىۈن جەھەننەمنى.

نېمىشقا مۇپتىلا قىلدى ئازاب- كۈلپەتكە كىم بىزنى،
كۆرۈشتىن بىز نېچۈن مەھرۇم قۇياشلىق تاڭنى، كۆكلەمنى؟

قىساسنىڭ يالقۇنى ئاخىر شاياتون تەختىنى ئۆرتەپ،
سۈزۈلدۈردى تۇمان باسقان غېرىپ- غۇرۋانە سەھنەمنى.

ئادالەت- ئەرك رەقىبىمگە ئاتارمەن قەھرىلىك ئوقلار،
ئۆلۈمدىن مىڭ يامان ھەيدەش شامال ھۆكۈمچە يەلكەننى.

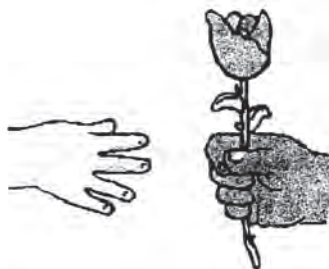
دىلىمدا ئىشقى ئىستىقبال، يېنىمدا گۈلنىسا، نۇرۇم،
بېشىغا ھەققى يوق كۈلپەت تېغىنىڭ ئەمدى يەلكەمنى.

ئىجادكار مۆھتەرەم باغۋەن، ئۇلۇغۋار سەپتە مەن ھازىر،

كۆرەرسەن زارىقىپ كۈتكەن گۈزەل مەنزىلدە كۈلكەمنى .

رەپىق - يارەنلىرىم سەرخىل ، ئۈزۈلسە ماغدۇرۇم يولدا ،
ماڭا يوللايدۇ رىزۋانگۈل شىپالىق دورا - مەلھەمنى .

1985 - يىل 15 - سېنتەبىر

شام

قىزىل قەلبىم ھامان ئويغاق، قىزىل قەلبىمدە ئىلھام بار.
ئازادلىقنىڭ خىتابىدەك مېنىڭ جۇشقۇن لىرىكام بار.

يۈرەك - باغرىم مۇشەققەت دەشتىدە چاڭقاپ يېرىلغان دەم،
نېچۈن چەكسىز ئىشەنچ بىرلە دېمەي ئالدىمدا قاينام بار.

ئانام ئېيتقان مېنى ئىسسىق قۇچاقىغا ئېلىپ تۇنلەر:
«مۇراد تاپقىن چېلىش - جەڭدىن، چېلىشچانلارغا بايرام بار.»

ئۆلۈمدىن قورقمىغان ئاشىق يېتەر ۋەسلىگە جانانىنىڭ،
رىيازەتتىن چېكىنگەنگە قەيەردە تۆھپە - ئىنئام بار؟...»

كېچە - كۈندۈز ۋىسال ئىشقى دىلىمدا، يارنى ئىزدەيمەن،
ئىرادە تاغ، ماڭا توسقۇن بولار قانداق توساق - تام بار؟

شەرەپلىكمەن بولۇپ دانكو يۈرەكنى ئەلگە بەخش ئەتتىم،
ئىشەن، مۈشكۈل سەپەردە بۇ يۈرەك - يالقۇنلىغان شام بار.

1966 - يىلى ئۆكتەبىر

پەخىرلەن

تىكىلدىم قەلب كۆزى بىرلە ساناقسىز شام - سەھەرلەرگە ،
سەھەر - ئاخشام ۋۇجۇدۇڭدىن تۆكۈلگەن قانۇ تەرلەرگە .

ئېقىن دەريا كەبى ئىلھام تومۇرۇڭدا ياساپ ئۆركەش ،
غۇبارسىز ئاق ۋاراقلارنى كۆمۈپ ئۆتتى گۆھەرلەرگە .

لاۋۇلداپ ياندى ھەر گۆھەر — غەزەللەر باغرىدىن بىر ئوت ،
ھارارەت بەخش ئېتىپ ئارمان يولىدا جان بېرەلەرگە .

ئىچىدە نەشتىرى بارنىڭ تىلىدىن ھەر نېمە ئاقتى ،
لېكىن سەن قىلىمىدىڭ پەرۋا بۇ «جەرراھ - دورىگەرلەر» گە .

يۈرەكتىن ئۇرغىغان پۈتمەس - «تۈگىمەس ناخشا» - داستانىڭ ،
سەپەرۋەر قىلدى مەردلەرنى سەپەر ئۆزى زەپەرلەرگە .

ئوغۇزخان نەسلى مىڭ رازى كۆمۈلمەس تۆھپە - ئەجىرىڭدىن ،
باھاسى يوق تەۋەررۈك ئۇ ۋەتەن ، مىللەت سۆيەرلەرگە .

پۈتۈپ ھۆرمەتتە تەشنائى مۇۋەششەھ ، دەيدۇ ياش ئەۋلاد ،
تېگىشمەس ياخشى نەزمەڭنى باھاسىز ئۇنچە - زەرلەرگە .

1980 - يىلى ئۆكتەبىر

گۈلدەستە

مۇئەللىم، دەستە گۈل تۇتتۇم سەھەر- سۈبھىدە ھۆرمەتتە،
يۈرەكنىڭ تەكتىگە سىڭگەن بۈيۈك ئىخلاس- مۇھەببەتتە.

ئۇلۇغلۇق بابىدا ئەجرىڭ ئاتام ئەجرى بىلەن ئوخشاش،
ئانامنىڭ مېھرىدىن مېھرىڭ قېلىشمايدۇ ھارارەتتە.

ھاياتلىق ئالىمى نەدە تەۋەللۇت قىلغۇچى زاتسىز،
مۇئەللىم زېھنى نۇرىسىز جاھان قالمادۇ زۇلمەتتە؟

ئەلەم- ھىجران داۋامىدىن ئۆتەر دادىل ئانا، ئۇستاز،
سەۋەب: ھەر ئىككى جان ئەۋلاد غېمىدە — بىرلا مەقسەتتە.

مۇئەللىم ھەم ئانا بولسا جىمى ئالەمگە شاھ- سۇلتان،
بىتەھقىق، يايىرغاي ئەردى ئادەمزات بەخت- پاراغەتتە.

مۇئەللىم ھەم ئانا بولسا كىشەن- زەنجىرگە بەند- تۇتقۇن،
كىشىلىك ئالىمى قالغاي جاھالەتتە، نادامەتتە.

ئەزىم دەريا كەبى ئويغاق كېچە- كۈندۈز ئانا، ئۇستاز،
نەسىللەر بەختى- ئىقبالى ئۇلار چەككەن رىيازەتتە.

تەسەۋۋۇر ئەيلىسەم ئۇستاز، ئانا ئوخشايدۇ جۈپ شامغا،
ھارارەت- نۇرى چاقنايدۇ نەسىل قۇچقان سائادەتتە.

رېياكار بىنومۇس بىلمەس ئانا، ئۇستازى قەدرىنى،
كىشىلىك ھېسىسى بار ئىنسان ئۆتەر چەكسىز ساداقەتتە.

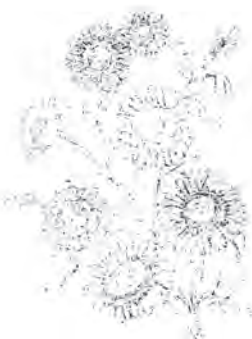
ئېسىمدە پەرۋىشنىڭ-مېھرىڭ، كۆز ئالدىمدا ئايان چېھرىڭ،
مېنى قوشقان ئىدىڭ كارۋان سېپىگە مىڭ مۇشەققەتتە.

ھۈسەيىن ئوغلى مەھمۇدقا ئوقۇيدۇ ئاپىرىن ئالەم،
يېنىپ تۇرغاچ ئەقىل نۇرى تەۋەررۈك ھەر ۋاراق-بەتتە.

ئىمام ئۇستازىنى ھەرئان كۆتۈردى كۆككە شۇ دانا،
نەمۇنە-ئۈلگە ئۇ بىزگە ئۇلۇغ ئىنسانىي خىسلەتتە...

مۇۋەششەھ تۈزدى تەشنىئى سەھەر-سۈبھىدە ھۆرمەتتە،
قۇرى-مىسراسىنى تاۋلاپ ئۇلۇغ ئوتتا-ھارارەتتە.

1985-يىلى نوپۇس

ئاداش

غەلبە - نۇسرەتكە مۇيەسسەر غايىلىك ئىنسان ، ئاداش ،
غايىلىك ئىنسان شەرەپشان تەختىدە سۇلتان ، ئاداش .

ئارزۇ - ئارمان گۈللىرىنىڭ ئاپتىپى ھەم يامغۇرى ،
بىز تۆكۈپ ئۆتكەن ھالال تەر ، پاك - غۇبارسىز قان ، ئاداش .

زىممىسىگە كەتسە يۈكلەپ كىم نەسىللىك قەرزىنى ،
ئاچمىغاي دەرۋازىسىنى جەننەتۈل رىزۋان ، ئاداش .

ئىسمى - جىسمىڭغا مۇناسىپ غايىلىك ئوغلان ئىدىڭ ،
ئەل ئۈچۈن شام - سۈبھى قازدىڭ موي قەلەمدە كان ، ئاداش .

ئەھلى ئىنسان قەلبىنى لەرزىگە كەلتۈردى «ھۆكۈم» ،
ئۇشبۇ ھۆججەتتە نامايان بىر پۈتۈن دەۋران ، ئاداش .

ھۆسن - رۇخسارنى روشەن ئەيلىدىڭ ھۆر - پەرىنىڭ ،
ئول پەرى بەخش ئەيلىگەن بىزنىڭ مۇقامغا جان ، ئاداش .

مۆھتەرەم قەشقەرى مەھمۇد ، خاس يۈسۈپ ھاجىپ يەنە ،
تەڭ ياراتماقتا بۈيۈك ، ئالەمشۇمۇل «دىۋان» ، ئاداش .

ئەيلىسە ھاڭ - تاڭ جىمى كەسىپ ئەھلىنى مەشھۇر «مۇقام» ،
جان سۆيۈندۈردى مۇئەللەق - ئەرشتىكى جەۋلان ، ئاداش .

تەنتەنە قىلغاي ئۇلۇغ تۆھپەڭگە ئەل ، تەشنىئى ھەم ،
ياغدۇرۇپ ئالقىش ، سالام يوللاپ ساڭا ھەرئان ، ئاداش .

1987 - يىل يانۋار

ئاخىرەتتىن كەلگەن تۆھپىكار

سۈبھى - ئاخشام ئەل يولىدا قايغۇرۇپ ئۆتكەن ئىدىڭ،
ئەل بىلەن تەڭ شادلىنىپ، تەڭ ئاھ ئۇرۇپ ئۆتكەن ئىدىڭ.

ئارغىماق مىنگەن ئىدىڭ ئىزدەپ نىجادلىق دىلبىرى،
خۇددى لەيلى ئىشقىدا مەجنۇن بولۇپ ئۆتكەن ئىدىڭ.

مىلتىقىڭ يەلكەڭدە، «بەش تال ئوق» نى سۈرتۈپ تۈن - كېچە،
«تەڭرىتاغ باغرىدا» گۈلخان ياندۇرۇپ ئۆتكەن ئىدىڭ.

ساددا ئەردىڭ، سايرىدىڭ، بولدۇڭ قەپەزگە مۇپتىلا،
قىسمىڭدىن ئەلنى ئاگاھلاندۇرۇپ ئۆتكەن ئىدىڭ.

ئاق ۋاراقلار كۆكسىگە چەكتىڭ قىزىل قاندىن نەقىش،
جان كۆيەر ئەۋلادقا ئىنئام قالدۇرۇپ ئۆتكەن ئىدىڭ.

قايقارا روھىي تىكەن - غەپلەتنى ئەلنىڭ كۆڭلىدىن،
ئەڭ ئاداققى دەمگىچە چەيلەپ، يۇلۇپ ئۆتكەن ئىدىڭ.

ئاخىرەتتىن نەچچە رەت كەلگەندىڭ، ئەي تۆھپىكار،
چاڭقىغاننى قاندۇرۇپ، ئاتلاندىرۇپ ئۆتكەن ئىدىڭ.

كۈتتى قانداق نەپ ساڭا قەست ئەيلىگەن كۆڭلى قارا،
شۇ كەبى شەيتانغا سەن تاش ياغدۇرۇپ ئۆتكەن ئىدىڭ.

شاھ ئەجەب ئارمان بىلەن كەتتىڭ جاھاندىن، تۆھپىكار،
سەن تېخى نەسلىڭ تويىنى ئىنتىزار كۈتكەن ئىدىڭ.

1992 - يىلى 15 - ئىيۇل

سالامنامەڭ

سالامنامەڭ گويا سۈبەي-سەھەرنىڭ سالقىنى، دوستۇم،
نە سالقىن ئۇ، ھارارەتلىك يۈرەكنىڭ يالقۇنى، دوستۇم.
ئازاب-كۈلپەت يىقىلغان تام كەبى باسقان بۇ كۈنلەردە،
بېشىمنى سىيلىدى گويا ئانامنىڭ ئالقىنى، دوستۇم.
دىلىمدا ياندۇرۇپ نۇسرەت-زەپەرنىڭ مەشئىلى ئۆچمەس،
گويكى قولغا تۇتقۇزدى ئىرادە قالقىنى، دوستۇم.
ئىرادە قالقىنىم تۆھمەت ئوقىنى ئەيلىگەچ بىتچىت،
چۈشەشكە چارىسىز قالدى ھالاكەت ئارقىنى، دوستۇم.
نەزەربەنت بىگۇناھ دوستۇڭ ئۈچۈن ياغدۇرغىنىڭ ئەردى،
بۈيۈك لۇغەت ئارا سۆزنىڭ مۇنەۋۋەر-يارقىنى، دوستۇم.
سېغىنغان دوستىغا ھىممەت قولىنى كىم سۇنالايدۇ،
زېمىن-ئاسماننى قۇچقاندا قىيامەت يانغىنى، دوستۇم.
ئايان ئەردى ساڭا مەندەك «گۇناھكار» غا كۆيۈنگەننىڭ،
بېشىدا مىسلىسىز تۈگمەن تېشى ئايلانغىنى، دوستۇم.
دېدىڭ: ئەلا خۇشال دەمدە سۇنۇلغان شىرنە-شەربەتتىن،
ئازابلىق كۈندە يوللانغان تېرىقنىڭ تالقىنى، دوستۇم.
ئىشەنچ-ئارزۇ بىلەن تولغان سالامنامەڭ تۈپەيلىدىن،

بۆسۈپ ئۆتتۈم قېلىن چەمبەر، خەتەرلىك ھالقىنى، دوستۇم.

رەقبىلەر بەختىيار كۈلگەن قۇياشلىق تاغدىمۇ نامەك،
ئاتا قىلغاي يەنە دوستلۇق - مۇھەببەت يالقۇنى، دوستۇم.

1974 - يىل ئاۋغۇست

ئانا نىداسى

مۇپتىلا قىلدى ئەجەب قىسمەتكە جانىڭنى پەلەك،
سالىدى ئاتەش قوينىغا جان مېھرىبانىڭنى پەلەك.

ئىستىقامەت قوينىدا ئەيلەر ئانا دەردلىك نىدا،
سەن نېمىشقا يوللىدىڭ قەھرىي قىيانىڭنى پەلەك؟

رەھىمسىز قەھرىي قىيانىڭ مىسلىسىز چوڭ ئەجدىھا،
يەم قىلىپ بەرمەكچىمۇ سەن نەۋقىرانىمنى، پەلەك؟

زەنجىرى ھىجرانغا بەند ئەيلەپ جېنىم - جىسمىمنى سەن،
يا ئالاي دەمسەن غەرەزلىك ئىمتىھانىڭنى، پەلەك؟

ئادەمزات نەسلىنى تۇغماق، سەپەرگە يوللىماق،
چوڭ گۇناھمۇ، ئېيتقىنا، ئاڭلاي زۇۋانىڭنى، پەلەك!

ھەر نەپەس خەلقىم - ئېلىم دەپ سايىرىغان بۇلبۇلغا سەن،
نە ئۈچۈن سالىدىڭ قاراقۇش، ئوق يىلانىڭنى، پەلەك؟

ئىزدىسە كىملىر گۈزەللىك، سۆيگۈ، ئەرك - ھەققانىيەت،
نە ئۈچۈن ئۇ كۆردى زىندان - ئوغا كانىڭنى، پەلەك؟

دەۋىتىڭ، رىغبەتلىرىڭنىڭ قات - قېتىغا نە ئۈچۈن،
مۆكتۈرۈپ قويغان ئىدىڭ قانلىق پىلانىڭنى، پەلەك؟

كۆز نۇرۇم نەسلىم ئىدى ئىش كۆرمىگەن مەسۇم - سەبى،

نە ئۈچۈن قۇردۇڭ ئاڭا قاپقانۇ دامىڭنى ، پەلەك؟

ئەي پەلەك ، چەكسىز دېمە ئەلنىڭ چىدامى - سەۋرىنى ،
گۈم قىلۇر ئەل قەھرى تەختىڭ ، خانۇ مانىڭنى ، پەلەك!

رەڭ - گىرىم ئايلاندۇرالماس پەرىگە ئالۋاستىنى ،
باغلىغاي ھەق ئارقىنى بۆرە - قاۋانىڭنى ، پەلەك .

ئىنتىقام - قانلىق قىساسنىڭ مىسلىسىز ئوت - يالقۇنى ،
تاشلىغاي ئۆرتەپ زەھەرلىك دۆ ، چايانىڭنى ، پەلەك .

مىسلىسىز يالقۇن - تۈمەن مىليون ئانا ئاھ - زارىدۇر ،
ئۆرتىگەي ئۇ لەنتى زۇلمەت جاھانىڭنى ، پەلەك!

1968 - يىل ئىيۇن

پاك قەلەمداش

ئاھ، ئەجەب قىسمەت ئۆتۈپ مۇشتۇمچىلىك باشتىن، ئاكا،
تاغ-داۋان ئاشتىڭ قۇرۇپ كەتسەڭمۇ چاڭقاشتىن، ئاكا!

بىباھا ھىممەت بىلەن «يىللار» غا چاچتىڭ چاچقۇلار،
بىرسى كەم يەتمىشىنى تاشلاپ ئارقىغا ياشتىن، ئاكا.

لەۋزى لىللا، ئالقىنى كەڭ، كۆڭلى ئاپتاپ، خۇش مەجەز،
دەپ قەلەم ئەھلى ساڭا ئامراق قېرىنداشتىن، ئاكا.

ئالسا ھەركىم بىر بۈيۈك ئارمان بىلەن مەنزىلگە يول،
تاپقۇسى گۆھەر-جاۋاھىر ھەر قورام تاشتىن، ئاكا.

ئەگىگەن چاغلاردا باش ئۈستۈڭدە زۇلمەت زاغلىرى،
ئەيلىدىڭ ھەرئان ھەزەر ھەررەڭ زىيانداشتىن، ئاكا.

ھەر نەپەس ھەمدەم بولۇپ، ھەققانىيەت تەشەنناسىغا،
تاپمىدىڭمۇ شان-شەرەپ مەردانە سايىراشتىن، ئاكا؟

مەرد ئۆلەر بىر رەت، دېدىڭ، نامەرد ئۆلەر ھەر كۈندە مىڭ،
قورقىمىغاچ نەگە بېرىپ، نەلەردە توختاشتىن، ئاكا.

دۈم يېتىپ تۈنلەر بىدار رومان ياراتماق-مۆجىزە،
سەن ئۇنى ئەۋزەل دېدىڭ گۈلباغدا يايىراشتىن، ئاكا.

ئىپتىخار ئەيلەيدۇ ئەل، قانداش يۈرەك تەشئائى ھەم،
سەن كەبى سادىق سەپەرداش، پاك قەلەمداشتىن، ئاكا.

2004 - يىل 28 - يانۋار

ئەھدىمىز

ھەر كىشى تاپقاي مۇرادى، بەختىنى قان - تەرىدىن،
قان - تەرىگە بەرسە زىننەت پەزلى ئەڭگۈشتەرىدىن.

ئايجامال دىلبەر ئىرۇر يۈكسەك مۇراد - ئارمان دېگەن،
جان پىدا ئاشق كېچەمدۇ، ئايجامال - دىلبەرىدىن؟

جىلۋە - ناز ئەيلەپ گۈزەل مەنزىل بېغىدا دەيدۇ ئۇ:
«مەن تەئەللۇق مەن ئۈچۈن كىم كەچسە ئۇيقۇ بەھرىدىن».

ئىشقى يولى - ئارمان يولىنىڭ توختىماس كارۋانلىرى،
ئۇيقۇنىڭ بەھرى ئەمەس، كەچمەمدۇ كۆز گۆھەرىدىن.

ئەھدىمىز ۋىجدان خىتابى، بىزگە ئۇ بەخش ئەيلىگەن،
ئۈزگۈدەك قۇدرەت - شىجائەت ئاينى ئاسمان قەھرىدىن.

ھەر نەپەس قان - تەرىمىز ئاققاي ئۇلۇغ ئارمان ئۈچۈن،
تامچىلاپ شەربەت - قىيام تامغان كەبى بال ھەرىدىن.

مەيلى توسسۇن ئالدىمىزنى يەتتە باشلىق ئەجدىھا،
تەۋرىمەس بىر تال مويىمىز ھەيۋىسىدىن، قەھرىدىن.

ئەھدىمىزدىن كەچمىگەيمىز ئەڭ ئاداققى دەمدە ھەم،
كەچمىگەندەك چىن مۇسۇلمان رەببى، پەيغەمبەرىدىن.

دەردۇ كۈلپەتلەرگە بەردەم ئوت يۈرەك تەشنائىنىڭ،
قايسى چاغ قانداق ئۈزۈلسۇن رىشتە ئۇ ئايپەرىدىن؟

1986 - يىل دېكابىر

كۆچمەس قىيا

نېمانچە چىڭ ياراتقاندۇ جېنىڭنى ، ئۈستىخاننىڭنى ،
ئوشۇق كەتمەس دېسەم كۆچمەس قىيا سەۋرى - چىدامنىڭنى .

ئۇلۇغۇر ئارمىنىڭ سۇلماس چېچەك - گۈللەرگە چۆمدۈرمەك ،
سېنى تۇغقان ، ئەزىز ئەتكەن ئانا يۇرت - جانجاننىڭنى .

رېئاللىق قوينىدىن تاپتىڭ قىساسكار ئوغلى مۆمىن ھەم ،
ئۆزۈڭدەك توغرا سۆز ، ساددا ، ساداقەتمەن دولاننىڭنى .

رەھىمسىز قامچىلاپ خۇنخور رەقىب ، تۈزكۈر مالايلارنى ،
كۆتۈردۈڭ كۆككە «ئەنجانباي» كەبى مەرد - قەھرىماننىڭنى .

ئوڭايمۇ تەكتىدىن سۈزمەك جاۋاھىر كەڭ دېڭىزلارنىڭ ،
ئوشۇق كەتمەس دېسەم ئۈنچە - جاۋاھىر ھەر باياننىڭنى ...

زۇنۇن ئوغلانى تەشنائى ئۆتۈپ دوستانە ئەللىك يىل ،
يۈرەكتىن ئەڭ مۇقەددەم قۇتلىدى تۆھپەڭ ، پىلاننىڭنى .

ئىجادىي ئىزلىرىڭ ھەرىتان راۋان بولسۇن ، سالامەت بول ،
كۆرۈشكە ئىنتىزار دوستۇڭ يېڭى توملاردا نامىڭنى .

2004 - يىل 30 - يانۋار

ئويغاق يەنە

قاپقارا تۈن پەنجىسىدە بۇ ئانا تۇپراق يەنە ،
نەگە باقساڭ شۇندا تور ، قاپقان بىلەن سىرتماق يەنە .

ئۇيقۇدىن بىدار سۈزۈك تاڭلارغا تەشنا ھەر يۈرەك ،
چىن ئىشەنچ - ئارزۇغا تولغان بىر يۈرەك ئويغاق يەنە .

رەنجىگە بەخش ئەيلىگەچ مەلەم - شىپا ئارزۇ - ئىشەنچ ،
شۇ يۈرەكنىڭ تەكتىدە گۈلدۈرماما - چاقماق يەنە .

بەلكى ئۇ جەڭگاھتىدۇر «ئۆلمەس پەلەستىنلىك» بىلەن ،
ئاستىدا ياۋ ، ئۈستىدە جۇلالىغان بايراق يەنە .

ئايچامال پەرىگە ئاق رومال توقۇشقا بەندىمىكىن ،
قىلدىمۇ بەندى يا كېسىلگەن بىگۇناھ توغراق يەنە .

نە ئارام تىكلەنمىسە دىۋانغا ھەيكەل شۇ دەم ،
نە ئارام كۈيلەنمىسە چاچلارغا قونغان ئاق يەنە ...

بىپايان ئاسمان گويا دولقۇنلىغان زۇمرەت دېڭىز ،
ئۈزدى مەنزىل قىرغىقىغا بىر كۈمۈش قولۋاق يەنە .

«ئاسىيانىڭ ئاسمىنىدا چاقنىغان يۇلتۇز» ئۈچۈن ،
شۇ كېچە تولدۇردى شۇ قەلب نەزمىدىن ۋاراق يەنە .

رازىدۇر ئۆز خەلقى ، ئۆز ئۇستازى ، دوست تەشنىئى ھەم ،

شانۇ - شۆھرەت بار ئىكەن مۇندىن بۆلەك قانداق يەنە؟

ئاپتېپى ئەل مېھرىنىڭ ياشناتقۇسى ئۆز ئوغلىنى،
قايسى تەلۋە تەڭلىسۇن قانداق يوغان قالپاق يەنە .

تۈندە ئۇچقان تۇرىندەك كۆزلەيدۇ ئۇ پەسلى ۋىسال،
«ئەر غېمى - ئەلنىڭ غېمى» شۇڭلاشقا ئۇ ئويغاق يەنە .

1987 - يىل ئاۋغۇست

قەلەم

مۇراد - ئارمان پەرىشتەسى تۇتۇپتۇ بىر قەلەم بىزگە ،
قەلەم سەۋداسىدىن كەپتۇ تۈمەننىڭ دەرد - ئەلەم بىزگە .

رەھىمسىز - تاش يۈرەك يىللار ، ياۋۇز ھاكىم ، قارام قوللار ،
قۇرۇپتۇ سېپەرلىك قاپقان - توزاقلار ھەر قەدەم بىزگە .

ئارامسىز تاڭغا ئۇلاپتۇق ساناقسىز تۈننى - ئاخشامنى ،
غېرىب بىز باغرى چاك - چاڭقاق ، قەلەم بوپتۇ سەنەم بىزگە .

شۇ جانان ئەيلىسە جەۋلان ۋاراقلار ئۈستىدە ئۈنسىز ،
مۇبارەك ئىزلىرى بوپتۇ گۈزەل باغى ئىرەم بىزگە .

ئىرادە - ئىتىقاد بىرلە نەزەر سالىق يىراقلارغا ،
ئېچىپتۇ يۈز قۇياش سۆيگەن ۋەتەن - بەيتۈلھەرەم بىزگە .

دېمەپتۇق «داد» ۋەتەن بەختى ئۈچۈن چەككەنگە مىڭ زەخمەت ،
ۋەتەن - ئەل تەقدىرى - بەختى مۇقەددەس ، مۆھتەرەم بىزگە .

ئىئانە ئەيلىگەن تۇرساق يولغا بۇ ئەزىز جاننى ،
نېمىشقا شىرنە - شەربەتلىك بىلىنگەي نەپ - دەرەم بىزگە؟

نەپەستىن توختىماسكەنمىز ، دېمەك ، بىز شۇ ئۇزاق يولدا ،
قەلەم مىسران قىلىچ بىزگە ، يىقىلماس تۇغ - ئەلەم بىزگە!

1988 - يىلى ماي

سەبىيلەر غەمخورى

رەڭگى تۇپراق بىر گۆدەك ، بىر توپ گۆدەك ،
ئېيتتى: بىزگە كىم ئىگە ، كىم يار-يۆلەك؟

ئويلىساق ئوخشاشلا ئەل پەرزەنتى بىز ،
خاسىيەتلىك چوڭ پىلەك ئەل ، بىز - خەمەك .

زوق بىلەن باقتۇق شەھەر پەرزەنتلىرى ،
بەختيارلىق دەۋرىنى قىلسا كۆرەك .

ئىختىيارسىز بىز دېدۇق مەيۈسلىنىپ:
ئاھ نېمىشقا پەرقىمىز ئاسمان - پەلەك؟

سىزگە بىز ، شائىر تاغا ، ھال ئېيتىمىز ،
دەرد - ئەلەم بولغاچقا بۇ جانغا ئىكەك .

ئاھمىزنى كاتتىلارغا يەتكۈزۈڭ ،
چىن مېھىر - شەپقەتكە تەشنا بۇ يۈرەك .

يەسلى ، باغچە ھەم پاراۋانلىق ئوقۇل ،
بىزگىمۇ ناندەك كېرەك ، جاندەك كېرەك!

ئىشقى ئوتى يالقۇنلىغان كۈيچى دېدى:
بىئارام شائىر تاغاڭ سەندىنمۇ بەك .

تائەبەت سۆزلەي، نەسللەر، سەن ئۇچۇن،
بەخت ماڭا يوق بەخت-مۇرادىڭدىن بۆلەك.

1987-يىل 24-ئاپرېل

ئەجىر - ئىنئامىڭىز ئۆچمەس

تەپەككۈر كۆزلىرى بىرلە نەزەر سالدېم يىراقلارغا ،
 ئەسىر ھالقىپ يورۇق چاچقان تەۋەررۈك شام - چىراغلارغا .

ئۆمۈرلۈك قانمىغايىمەن قەشقەرى مەھمۇد ، خاس ھاجىپنىڭ
 باھاسىز قان - تەرى سىڭگەن مۇبارەك توم - ۋاراقلارغا .

مۇيەسسەر ئەيلىدى ئالەم ئارا شاھانە جۈپ قامۇس ،
 قەدىم مىللەتنى تارىخىي شەرەپ ، ئابروي - ئاتاقلارغا .

ئۈزۈلمەس رىشتىسى جاننىڭ تىنىمىز تارتىلار ھەرئان ،
 تىلاۋەت قاينىغان پايىناپ بىلەن «نورۇز بۇلاق» لارغا .

روشن بولغاي كۆڭۈل كۆزگە سۈرەر بولساق دىۋانلارنى ،
 ئارام بەرگەي ئارامگاھى ئەسىرلىك ئوت - پىراقلارغا ...

دېلىمدا بىر ئەزىم دەريا سالار شاۋقۇن بولۇپ تەڭكەش ،
 «ئەجەم» ، «ئۆزھال» ، «مۇشاۋىرەك» ، «راك» ،
 «بايات» ، «ئوشاق» ، «ئىراق» لارغا .

ئانا يۇرت ئىپتىخارى ئۇ ، كىيىپ ئالەمدە ئالتۇن تاج ،
 شەرەپ بىرلە قەدەم قويدى پەخىرلىك تەخت - راۋاقلارغا .

ۋەتەن ئەھلى نەزەر تاشلار جاپالىق بۇ ئۇزاق يولغا ،
 بۈيۈك ئارزۇ - مۇراد بىرلە چېكىلگەن ئىز - ئاياغلارغا .

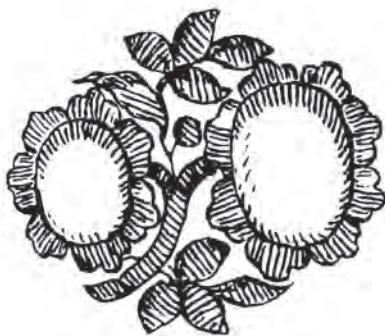
ئالامەت دىت، كارامەت روھ بىلەن بەخش ئەتتىڭىز ئىلھام،
ئەزەلدىن سەل-قىيانلارغا پىسەنت قىلماس يايىقلارغا.

مۇقام، قوش توم، تاۋاپگاھ... ئەجرىڭىزدىن تاپتى شان-نۇسرەت،
جاۋاب بەرگەچكە سىز ھەر رەڭ سىناقلارغا، توساقلارغا.

ئەلەم-تۇغ قىلدى جەۋلان سىز چويۇندەك قولدا چىڭ تۇتقان،
ئورۇق ئات، تايىلار ئايلاندى قاناتلىق ئارغىماقلارغا.

تەشەككۈر، دەيدۇ تەشنائى، ئەجىر-ئىنئامىڭىز ئۆچمەس،
بولۇپ لىلا ۋەكىل سانسىز جىگەرلىك كۆڭلى ئاقلارغا.

2006-يىلى 7-مارت

كۆڭۈل سۇلتانى

مۇھەببەت - مېھرىڭىزدىن نۇر - ھارارەت ياغدى ھەر يانغا
تۈمەنلەپ قەلب پەۋەس تولىدى ئۆمۈرلۈك كۈچكە - دەرمانغا .

ئېچىلغان گۈل ئانا يۇرتنى ئىپار - ئەنبەرگە غەرق ئەيلەپ ،
ئېگىلدى ئېھتىرام بىرلە يىتۈك باغۋەن قەدىردانغا .

جاپانىڭ تىك داۋانىدىن ئېگىلمەي - تەۋرىمەي ئۆتكەن ،
قىران جانىباز شۇدەم چۈشكەن ئەجەب قايناق ھاياجانغا .

ئىرادە ، ئېتىقادى پاك جاپاكەش تۆھپىكار يىلتىز ،
باقار ھۆرمەتتە بىر ئاددىي ، بۈيۈك شاھانە ئىنسانغا .

تەپەككۈر ئەيلىسەك ، قۇتلۇق دەقىقە ئۆتمىگەن سىزسىز ،
چېچىلغاي سىز بىلەن گۆھەر - جاۋاھىر چاچقۇ مەيدانغا .

نەسىللەر ئۆز بوۋام دەيدۇ پېئىل - پەزلى پەرىشتىدەك ،
نەقىشلەپ لەۋزىڭىزنى ساپ ، سەبىي قەلبىگە ، ۋىجدانغا .

ئاتاقلىق نەۋقىران دەيدۇ: كارامەت دەمدە سىز ياققان
جۇلالىق يايىپىشىل مەشئەل ھاياتبەخش ئەتتى كارۋانغا .

سادا ئەيلەيدۇ تەشنائى: باھاسىز ئەجىرىڭىز ، دوستۇم ،
قوشۇلدى قان تومۇرلاردا لەڭ ئۇرۇپ ئاققان قىزىل قانغا .

ئىجادكار بايلىقى ئەلنىڭ دېگەن سىز جان قېقىپ ھەرئان ،
ئۇلار كۆرسۇن ھەقىقىي نەپ مۇناسىپ تۆھپە ، ئۇنۋانغا .

رەپىق ، دىلداش ، يۆلەكداش سىز ئىجادكار ئەل - ئاۋام بىرلە ،
شۇڭا ئايلاندىڭىز شۇ ئەل كۆڭۈل تەختىدە سۇلتانغا .

2005 - يىل 15 - ئۆكتەبىر

بىناكار

ئەسىرلەر ئەيلىگەي ئاخىر ئارامگاھ سوۋغا ئەجدادقا ،
ئىشەنچ-ئارمان بىلەن يۈكلەپ شەرەپلىك يۈك ياش ئەۋلادقا

سەپەرگە ئاتلىنار ئەجداد ئىزىدىن قەلبى ئويغاقلار ،
غەنىيەت دەمدە بەل باغلاپ ، مىنىپ ئويناقلانغان ئاتقا .

قىيا باقماس ئەزەلدىن پاك ، گۈزەل ئارمان پەرىزاتى ،
كۆڭۈل ئاستانىسى نۇرسىز ، بىدەرمان روھى نامراتقا .

ئەلەم-ھەسرەت يۇتۇپ ئۆتكەي جاھاندىن ھەر نادان-غايىل ،
نادانلىق ئوخشىغاي ئەينەن قەبىھ قاتلىغا-جاللاتقا!

راۋا كۆرگەيمۇ ئىنسانىي سۈپەت-خىسلەتكە باي ئىنسان ،
سەبىيلەر روھىي بىمارلىق تۈپەيلى چۈشسە سەكراتقا؟! ...

ئارامسىز ئويلىنىپ شۇنداق ، تاپاي دەپ پۇل ، تاماس قالدى ،
ئاران ئۈلگۈرگىلى مۇڭلۇق جىنازاڭ سۈبھى بامدادقا .

بىنا بولدى ھالال ئەجرىڭ ئىزىدىن پەن بېغى ئاخىر ،
مۇناسىپ ئۇ يورۇق-پارلاق «يېڭى يۇلتۇز» دېگەن ئاتقا .

دىلىغا ياغسا نۇر نىمجان ، داۋاسىز ھەر سەبىي قىزىڭ ،
گۇمانسىز ئايلىنار ئالتۇن قاناتلىق ھۆر-پەرىزاتقا .

ئۇلۇغ ئىستەك بىلەن يۇمران ئوغۇل دەرمان تېپىپ جەزمەن ،

بىتەھقىق، ئايلىنار مىللەت، ۋەتەن شەيداسى پەرھادقا.

لاتاپەت-مېھرى ئىللىقلىق يېغىپ تۇرغاچقا چېھرىڭدىن،
يوچۇقلار قالمىغان زەررە سەبىي دىللاردا پەريادقا.

لەتىپ سەن شەپقىتى يۈكسەك ھەقىقىي بىر ئاتا ئوخشاش،
دېمەس تەشنىئى مىڭ تەھسىن نېمىشقا سەن كەبى زاتقا؟

ئادەمزات بارى تەڭ كۆيسە نەسىل تەقدىرىگە سەندەك،
باسالماس ئەردى ئەرك-ئىقبال يولنى مەڭگۈ لاي-لاتقا!

1999-يىلى 17-يانۋار

چاقچىقنىڭ

ئەجەب لەززەت بېغىشلايتتى يۈرەككە چاقچىقنىڭ، ئۇستاز،
مۇرۇۋۋەت، مېھنىتىڭ ھەتتا بوراندەك ئاچچىقنىڭ، ئۇستاز.
ئەجەل كەزگەن قارا تۈنلەر تەۋەللۇت ئەيلىدى كۈلكە،
تەۋەررۈك «شالدۇرۇق» جەندە-جەرىدەڭ، قالپىقنىڭ، ئۇستاز.

ئۆسەتتى قامىتىڭ مىڭ گەز تىياتىر قۇچسا شان - شۆھرەت،
مۇرادىڭ ئەرشىدە چاقنار تەسەۋۋۇر چاقمىقنىڭ، ئۇستاز.
ئەزەلدىن تۆھپىكار - يول ئاچقۇچى ئەجرى كۆمۈلمەيدۇ،
راۋابىدا سېنى كۈيلەر مىراسخور ئامرىقنىڭ ئۇستاز.

1987 - يىل

دوستۇم

غەنىمەت دەملىرىڭ ئۆتتى خەيرلىك ئىش بىلەن ، دوستۇم ،
جاھاندا ئەڭ پەخىرلىك كەسىپ ، نەسىل پەرۋىش بىلەن ، دوستۇم .

ئوغۇل - ئەر كەككە خاس خىسلەت - مېجەز جىسمىڭدا جەم بولغاچ ،
ئېلىشتىڭ بەل تۇتۇپ ھەر ئان قەبىھ قىلمىش بىلەن ، دوستۇم .

پاراغەت كۆكلىمى نازلىق ئېچىپ تۇرسا قۇچاقلارنى ،
ئۆتۈشتى تاللىدىڭ چاپقۇن - جۇدۇنلۇق قىش بىلەن ، دوستۇم .

ئۇلۇغۇر غايە ئارمانىڭ بۈيۈك ، گىگانىت بىنا تىكلەش ،
ئۆزۈڭ قۇيغان ، ئۆزۈڭ تاۋلاپ پىشۇرغان خىش بىلەن ، دوستۇم .

رەھىمسىز شۇ قارا يىللار جېنىڭ جىسمىڭنى قان قىلدى ،
قارا زاغىلار تۆمۈر تىرناق ، زەھەرلىك چىش بىلەن ، دوستۇم .

زامان تەتۈر ، ئۆزۈڭ پەرقسىز كىيىپ گويا كۇلا - جەندە ،
يالاڭ ئاياغ يەر - جاھان كەزگەن گاداي دەرۋىش بىلەن ، دوستۇم .

ئاجايىپ غەيرىتىڭ ، ئەجرىڭ تۈپەيلى سان - ساناقسىز ياش ،
تېپىپ يول مەڭگۈ خوشلاشتى ۋەھىم - تەشۋىش بىلەن ، دوستۇم .

ھاياتلىق بىخلىرى ياشناپ بېرەركەن شۇ قەدەر مېۋە ،
سېنىڭدەك جان كۆيەر باغۋەن - ئېسىل دانىش بىلەن ، دوستۇم .

رىزادۇر «تەڭرىتاغ»[®] سەندىن، كۆمۈلگەي پاك ھايات قىسسەڭ .
باھاسىز جەۋھىرى چاچقۇ - بۈيۈك ئالقىش بىلەن دوستۇم .

2004 - يىل 10 - يانۋار

[®] «تەڭرىتاغ» - مەزكۇر دوستۇم قۇرغان «ئىلى تەڭرىتاغ ئالىي تېخنىكومى» .

ھەيران

غەنىيلىك يا غەنىيىزاتلىق^① نېسىپ بولغان ئەمەس سىزگە ،
يەنە قىلغان سەھەتلىك - تەن دۇرۇسلۇق ياۋى قەست سىزگە .

ئوغۇللۇق نامىغا ئالىي شەرەپ كەلتۈردىڭىز ، دوستۇم ،
ئۆگەتكەن كىمدۇ تىز پۈكمەس سۈپەتتىن مۇنچە دەرس سىزگە؟

ئۇلۇغ ئارزۇ گۈلى ئالغاي قۇۋۋەت ساپ قان ، ھالال تەردىن ،
سۇغارماق ، ئەيلىمەك پەرۋىش بۇ گۈلنى قانچە تەس سىزگە؟

روشن ئالەمگە مىڭ ئەما تىكىلدى كۆز ئېچىپ گويا ،
ئۇلارنىڭ كۈلكە - خەندانى يېڭى كۈچ ھەر نەپەس سىزگە .

نە ھاللار كەچتى بۇ زەمزمە قۇدۇقنى قازغۇچە باشتىن ،
يۈرەك تەشنىسى قانغان كىم ، «تۈمەن رەھمەت» دېمەس سىزگە!

ئۇدۇل ئالغا ئەسىر ھالقىپ يۈرۈڭ مەردانە ئەي دوستۇم ،
قىلىشسۇن ھەر نېمە مەيلى بىنەپ شۆھرەتپەرەس سىزگە!

رەشىد - ئاقىل قەدىرلەيدۇ كۆمۈلمەس تۆھپە - ئىنئامىڭنى ،
ئانا قايىل ، جىمى ساغلام ، مېيىپ ھەيرانۇھەس سىزگە!

1999 - يىل 19 - يانۋار

^① غەنى ، غەنىيىزات - باي ، بايزادە ، بايۋەچچە مەنىسىدە .

چەشمىلەر

خۇش ئاۋازىڭدىن چېچىلدى گۈلگە شەبنەم چەشمىلەر،
بىرىغىنا گۈلگە ئەمەس، گۈلزارغا زەمزمە چەشمىلەر.

ئالدى ھۆرمەتلىك ئورۇن سەيناسىدىن چوڭ نەغمىنىڭ،
«تەزە، مۇستەھزات، جۇلا، پەشرۇ» غا مەھرەم چەشمىلەر.

لەۋ يېرىپ دەيدۇ: ئۇزۇن مەزگىل مۇقامنىڭ سىرتىدا
ئاھ ئەجەب چەككەن ئىدۇق ئاچچىق ئەلەم-غەم، چەشمىلەر.

ئىزدىنىش، ئىزدەش بىلەن، تۈنلەر بىدار پەرۋىش بىلەن،
كەلدى ئۆز ئەسلىگە ئاخىر خويمۇ كۆركەم چەشمىلەر.

قىلغىنىڭ بەك خاسىيەتلىك، بەك ئۇلۇغۋار ئىش سېنىڭ،
بىر ئۈزۈلمەس يىپقا بولدى جەم-مۇجەسسەم، چەشمىلەر.

ھەر مۇقامنىڭ ھۆسنىگە ياغدۇردى ئالتۇن شولىلار،
قىممىتى دۇردانىدىن يۈكسەك، مۇكەررەم چەشمىلەر.

ئاھ، يەنە بىر غەلبە-شادلىق بۇ مۇقام تارىخىدا،
بولمىسۇن كىمنىڭ داۋا دەردىگە مەلھەم چەشمىلەر.

جىمىدە كەتسەڭ نەفىسى، شاھ رەشىدى ئالدىغا،
قالدى ھىجران-ھەسرىتىڭدە كۆزلىرى نەم چەشمىلەر.

ئىسمى- ئۇنۋان ، خىزمىتىڭ ، پەزىلىك نامايان بولغۇسى ،
تىترىتىپ جانۇ يۈرەكنى ياڭرىغان دەم چەشمىلەر .

2004 - يىل 8 - سېنتەبىر

«قىز قۇمى» غا بېغىشلىما

تەپەككۇر قۇشلىرىڭ پەرۋاز ئېتىپتۇ زەپ ئېگىز، دوستۇم،
كۆز ئالدىمدا ئايان بولدى گۈزەل مەرمەر دېڭىز، دوستۇم.

ئۇرار دولقۇن سېلىپ شاۋقۇن شۇ خىلۋەت «قىز قۇمى» بويلاپ،
ھاياتبەخش كۈچ ئالار بەلكى بۇنىڭدىن ئاشۇ قىز، دوستۇم.

رىۋايەت-قىسسە سالغايىمۇ يۈرەكنى لەرزىگە شۇنچە،
تۈمەن ئاشىق غۇرۇر بىرلە شۇيان تاشلاپتۇ ئىز، دوستۇم.

سەبىي قىز ئول سەبىخە ھەم شۇ يولدا، ئۇ بىلەر شەكسىز،
نېمەرسە بۇ جاھاندا ھەممىدىن شېرىن-لەزىز، دوستۇم...

ئۇزاق باقتىم شۇ ئىزغا، ئاھ ئەجەبدۇ كۆڭلى ئىنساننىڭ،
ئاشۇنداق ئۆزگىچە ئاشىق سەنەملەر پەخرىمىز، دوستۇم.

نەپىس تەسۋىر، گۈزەل ھېسلار، ھايالىق جۈملە-سۆھبەتلەر،
ئۇزاتتىڭ ياز، دىمىق پەسلى گويا مۇزدەك قىمىز، دوستۇم.

ئالار لەززەت ئۇنىڭدىن ساپ، سەمىمىي ھېسسىياتلىق زات،
يېگەندەك دىلبىرى تۇتقان تىزىقتىن قوش مېغىز، دوستۇم.

يۈرەكتىن ئاپىرىن دەيدۇ ھالال ئەجرىڭگە تەشنائى،
كامال تاپ ئەللىك ئۈچ يىللىق ساۋاقداشىم، ئەزىز دوستۇم.

2004 - يىلى 5 - ئىيۇن

ئوت ئىلكىدە

ئاي، ھايات قانداق گۈزەل سۆيگۈ-مۇھەببەت ئىلكىدە،
يەر-جاھانغا جان ئاتا قىلغان ھارارەت ئىلكىدە.

بىزنى سەۋدا ئەيلىگەن، ھەر كويغا سالغان ئۇشبۇ ئوت،
شۇ تۈپەيلى بىز ھامان مېھنەت-مۇشەققەت ئىلكىدە.

دىلرەبا مەنزىلدە تەشنا كۈتسە بىزنى سۈبھى-شام،
ئاشمىغايىمىز نە ئۈچۈن تاغلار شىجائەت ئىلكىدە.

ئۈنتۈغاي تاهىرنى كىم، پەرھادنى كىم، سەئىدىنى كىم،
شانۇ-شەۋكەت تاجى شۇنداق جان پىدا مەرد ئىلكىدە.

لەنتى يىللاردا ئىبلىس تىرنىقى بوغقاندا ھەم،
ياتمىدۇق بىز ئاي ئۇرۇپ ھەسرەت-نادامەت ئىلكىدە.

ھىممىتى يۈكسەككە ھىجران كۈلىپتى ھېچ گەپ ئەمەس،
پۈكىمدۇق تىز قاتمۇقات زەنجىر ئاسارەت ئىلكىدە.

مەڭگۈ مەھرۇم ئەيلىيەلمەس بىزنى بۇ ئوتتىن بىراۋ،
مۇنچە قۇدرەت بولمىغاي نى-نى ھاماقەت ئىلكىدە.

ئىپتىخار ئەيلىيدۇ ئەۋلاد، رازى ھەم ئەجدادىمىز،
تىك تۇرۇپ ئۆتسەك بۇ دۇنيادىن ساداقەت ئىلكىدە.

دىلكىشى، تەقدىردىشى بىز پاك مۇھەببەت ئەھلىنىڭ،

قەدىر-قىممەت، يۈز-ئىناۋەت ئۇشبۇ خىسەت ئىلكىدە.

ھەزرىتى ئادەم-ھاۋانىڭ نەسلى بىز، ئوغلانى بىز،
بەندىگە باقماق نومۇسى تەزىم-خۇشامەت ئىلكىدە.

ئاتقا مىندۈرگەنمۇ ئوت، ئوقيانى تۇتقۇزغانمۇ ئوت،
شۇ سەۋەبتىن بىز ھامانەم قۇت ۋە قۇدرەت ئىلكىدە.

جەننەتۈل مەئۋاغا باقمايمىز قىيا ئوت بولمىسا،
ئوت-ھارارەتسىز بېھىش-جەننەتمۇ زۇلمەت ئىلكىدە.

ئىچ-ئىچىدىن دەيدۇ تەشنائى مۇراد-ئارمانىمىز،
قالدى ئۆچمەس ئوت بولۇپ بەت ئىلكىدە، خەت ئىلكىدە.

1987-يىلى يانۋار

دولان كاككوكى

ئايا دوستلار، جۇدالقتىن ئېغىر ھەسرەت - ئەلەم قايدا،
جۇدالىق يامغۇرى بىرلە ياسالمامدۇ قىيان سايدا؟

بىھوش بولماس مۇسبەتتىن نېمىشقا جان - جىگەر دوستلار،
ئىجادكار خۇش ناۋا كاككوك نەپەستىن توختىغان چاغدا؟

بىماردەك تولغۇنارمەن، ئاھ، ئەمەسمۇ مەن شىجائەتلىك،
پىداكارنىڭ ئىجادىغا يېقىندىن ئىشقىۋاز - شەيدا.

ئادالەت دىلرەباسى يۈرەكتىن سۆيگۈچى ئاشىق،
پېشانە تەرنىنى تۆككەن ئەمەسمۇ دەل مۇشۇ جايدا؟

سىنىپقا كىرسە ئوڭ قولدا تۇتۇپ شامىنى ھېكمەتنىڭ،
ئۇنىڭ جۇلاسىدىن بولغان ئەمەسمۇ مىڭ ھۈكەر پەيدا؟

ئەزىم دەريا ئىدى كۆڭلى گۆھەر - دۇردانىغا تولغان،
ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى بايلىق تېپىلماس قانچە ئون بايدا.

يۈرەكنىڭ مېھرىنى تۆكتى دولان گۈلزارغا كۈن - تۈن،
تىنىم تاپماي سوغۇق يانۋار ۋە يا جان راھىتى مايدا.

سىنەم بولماس ئىدى پارە ئۇنى ھېچ كۆرمىگەن بولسام،
ۋە سىرداش بولمىغان بولسام كۆڭۈللۈك ئولتۇرۇش - چايدا.

ئالايلى دەيدۇ تەشنائى يۈكىنى كۈيچى كاككوكنىڭ،

يازايلى، سۈبەي - شام پەرياد ئۇرۇشتىن ئەمدى نە بايدا؟

ئىزاھات:

33 يېشىدا ئۇشتۇمتۇت ۋاپات بولغان بۇ كىشى مەكىت ناھىيىلىك 1-ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ پەخىرلىك ئوقۇتقۇچىسى، دولان ئەدەبىياتچىلىرىنىڭ ئابىرۇيلۇق تەشكىلاتچىسى ئىدى. مەن ئۆمرۈمدە پەقەت ئىككىلا قېتىم كۆرۈشكەن.

1980 - يىل 11 - دېكابىر

تەلمۈرىمەن يولۇڭغا

(قارامايدا يۈز بەرگەن پەۋقۇلئاددە چوڭ ئوت ئاپىتىدە قازا قىلغان
323 ياش - ئۆسمۈرگە مەرسىيە)

نەدىسەن، ئەي كۆز قاراغىم، ئەي يۈرەك پارەم،
ئارزۇ-ئارمان باغىم ئارا يېگانە لالەم.
دەردۇ ھىجران خەنجىرىدە قان بولدى باغرىم،
قايقاراڭخۇ گۆرىستاندۇر سەنسىز بۇ ئالەم.

ئۇچقان ئىدىك تاڭ - سەھەردە سومكاڭنى ئېسىپ،
دىدارىڭنى قايتا كۆرمەك بولمىدى نېسىپ.
قەھرى بىلەن نەرە تارتىپ ئوت ئەجدىھاسى،
كەلدى قايناق شەھىرىمىزنىڭ ئۈستىگە بېسىپ.

كۆرگەن ئەمەس مۇنچە ئاپەت نېفىت شەھىرى،
جان - تېنىمنى ئۆرتىۋەتتى ھىجران زەھىرى.
بىلسەممۇ مەن، باغرىم بالام، كەلمەسلىكىڭنى،
تەلمۈرىمەن يوللىرىڭغا شامۇ سەھىرى.

1994 - يىلى 9 - دېكابىر

ھىجران چەشمىلىرى

(مەرسىيەلەر)

ئابدۇرېھىم ئۆتكۈرگە

نەپەستىن توختىدىڭ، ئۇستاز، پېقىرنى قالدۇرۇپ دەردتە،
داۋانلىق يولدا كارۋاننى قويۇپ ھىجراندا - كۈلپەتتە،
پىغانلىق ياش تۆكەر «بۇغدا ئانام» ئاھۇ نادامەتتە،
مۇسبەتلىك كېچە «قەشقەر قىزى» قۇرئان تىلاۋەتتە،
چىداش بەرمەك بەسى مۇشكۈل بۇ دەرد - ھەسرەتكە، ئەلۋەتتە.

مۇرادىڭ كۈيچى بۇلبۇلدەك خۇش ئاۋاز ئەيلىمەك خەندە،
ساڭا بەخش ئەتتى كاج قىسمەت كۆرۈمسىز - سەت كۇلا - جەندە،
مۇشەققەت تاغى يەلكەڭدە، مادارىڭ قالمىدى تەندە،
ھالال رىزىقىغا يول ئاچتى قولۇڭدا ئوينىغان رەندە،
ھاياتىڭ ئۆتتى پاك مېھنەت، قانائەت، سەۋر - تاقەتتە.

سەپەرگە ئاتلىنىپ چىقتىڭ، ئۆزۈڭ ياش، ئات ئورۇق ئەردى،
گۈزەل جانانغا تەلپۈنگەن دىلىڭ كۈندەك يورۇق ئەردى،
ئىشەنچ - ئارمان تومۇزنىڭ سەل - قىيانىدەك ئۇلۇغ ئەردى،
ئانا پەرمانى ئايەتتەك مۇقەددەس يوليورۇق ئەردى،
پۈتۈن ئۆمرۈڭ بويى ئۆتتۈڭ شۇ ئۆچمەس ئوت - ھارارەتتە.

سۆيۈملۈك تەڭرى تاغىغا ئىدىڭ جان - دىل بىلەن ئامراق،
مۇھەببەت كۈيلىرىڭ ئەردى ئەجەب ئويناق، ئەجەب ياڭراق،
بىلىپ - بىلمەي دېسە بىر كىم سۆيۈملۈك تاغنى «ئاق بايراق»،

چىدام- بەرداش بېرەلەيدۇ غۇرۇرلۇق تۆھپىكار قانداق؟
ئانا تاغ نامىدىن قالىتس جاۋاب بەردىڭ شۇ، سائەتتە!

قەدىم قەشقەردە تۈن- ئاخشام، ئازاب ئىسكەنجىدە لەيلى،
«نىجادلىق- ئەرك ئۈچۈن- دەيدۇ- كېسىلسۇن بۇ بېشىم مەيلى!»،
سالار جاللاتنى تەشۋىشكە كېرىمنىڭ قەھرىلىك پەيلى،
«زۇلۇم زىندانىنى، دوستلار، قىزىل يانغىندا ئۆرتەيلى!»
سەھەرگە تەلمۈرەر كۆزلەر ئىشەنچ، ئىخلاىس، مۇھەببەتتە.

يېزىپ ئۆتمەكچىدىڭ، ئۇستاز، ئەزىز قەشقەر سەھەرىنى،
تىزىپ ئۆتمەكچىدىڭ نۇرلۇق ئەقىل- زېھنىڭ گۆھەرىنى،
بەجا ئەيلەپ پەرىشتە ئول خۇدا پەرمانى- ئەمرىنى،
ئېلىپ كەتتى ئۇلۇغ ئەلنىڭ سېنىڭدەك جان كۆيەرىنى،
ئەجەب يۈكسەك قىيا ئەردىڭ دىيانەتتە، ساداقەتتە.

ئەنە، سانسىز رەقىب لەشكەر، ئاڭا يولباشچى بىر ئاسىي،
سېپىلىنىڭ سىرتى قانلىق جەڭ- ھالاكەت دەشتى- سەھراسى،
قىزىل قاينامغا چۆكمەكتە ئانا يۇرت جەڭچى- پۇقراسى،
«ئۇلۇغ ئانا» تومۇرىدا قىيانلىق قەھەر دەرياسى،
ئەنە، يۈرمەكتە ئۇ ئالغا قىساسكار شىر قىياپەتتە.

ئۇ دەيدۇ: «تەڭ قىلۇر ئەردىم كۆزۈمنىڭ جۈپ قاراسىغا،
نېچۈن سەن ئايلىنىپ كەتتىڭ قەبىھ مەلئۇنغا- ئاسىيغا؟
رەقىبنى باشلىماس بۆرە- قاۋانمۇ ئۆز ئۇۋاسىغا،
نېمىشقا باشلىدىڭ ياۋنى ۋەتەننىڭ پاك دالاسىغا؟
ئۇراي ئەل نامىدىن خەنجەر قارا باغرىغا نەپرەتتە!...»

پۇرۇقلاپ قاينىغان قاندىن يارالدى ھېچ كۆمۈلمەس «ئىز»،

«ئىز» نىڭ تەكتىدە مەڭگۈ ھاياتبەخش ئەتكۈچى يىلتىز،
نېچۈن يەم بولدى قۇۋ تۈلكە - قاۋانغا ئۇ تۆمۈر يىلپىز،
قېنى ئەرك ئىزدىگەن نى - نى ئامانقۇل، ئايسۇلۇ، ئايفىر
ئايندۇر بارچە قىسمەتلەر تەۋەررۈك ھەر ۋاراق - بەتتە .

قىلىچ بىرلە ئۈزۈلگەيمۇ ئەزىم دەريادىكى دولقۇن ،
ئۆچەرمۇ قان قىساسلاردىن يارالغان كاتتا ئوت - يالقۇن؟
بورانلىق تاغ - دالالاردا قىزاردى تاۋلىنىپ يۇلغۇن ،
ئۇلۇغ كارۋان داۋان ئاشتى سېلىپ ئاسمان - پەلەك شاۋقۇن ،
يېتىشقا رازىدۇر كىمۇ جاھالەتتە - ئاسارەتتە؟

يەنە بىر جۈپ قېرى تۈلكە ، چىرايى ، ئىسمىدۇر باشقا ،
«ئۇرايلى - دەيدۇ - يەلكەننى خەتەرلىك بىر خادا تاشقا» ،
چېچىپ ئاپەت ، سېلىپ دىنداش قېرىنداشنى قېرىنداشقا ،
ۋەتەن قوينىنى تىلدۇردى كېسىلگەن باشقا ، قان - ياشقا ،
«پەرىشتە» ئەردىلەر دەسلەپ ئۇلار بەھرە - مۇرۇۋۋەتتە .

بۈيۈك سەركەردىمۇ نەيرەڭ - قەسەمگە ئالدىنىپ ئاخىر ،
قەپەسكە چۈشتى «ئويغانغان زېمىن» دىن ئايرىلىپ ئاخىر ،
ۋۇجۇدى بولدى قان - زەرداپ قاننى قايىرلىپ ئاخىر ،
جېنى روھقا ، تېنى كەتتى زېمىنغا ئايلىنىپ ئاخىر ،
پۈتۈلدى بۇ ئۇلۇغ قىسسە كارامەت زور ماھارەتتە .

سېنىڭدىن رازىدۇر ، ئۇستاز ، ئۆزۈڭ سۆيگەن ، سۆيۈنگەن يۇرت ،
سېنىڭدىن رازىدۇر شەكسىز خاس ھاجىپ ، قەشقەرى مەھمۇت ،
مۇقامى تاپتى ئۇيغۇرنىڭ شەرەپ - ھۆرمەت ، سائادەت - قۇت ،
ئۇنىڭغا ھەم جۇلا قوشتى يۈرەك - باغرىڭدا يانغان ئوت ،
تەۋەررۈك تۆھپە - ئىنئامىڭ باھاسىز قەدىر - قىممەتتە ...

سەپەردە قايغۇلۇق كارۋان، ئۆزۈڭ گويىكى دۇلدۇلدا،
كۆتۈردى جانىجان خەلقىڭ بۈيۈك ھۆرمەت بىلەن قولدا،
ئۇرۇپ ئاھ «ئەلۋىدا!» دەيدۇ مۇسبەت ئەھلى يول-يولدا،
دۇئا ئەيلەيدۇ ئۇن-تىنىسىز مېيىپ-تىلىسىزمۇ ئوڭ-سولدا،
«ئىگەم ئاللا، ئۇنىڭ بولغاي ئارامگاھ-جايى جەننەتتە...»

جاھاننى قالدۇرۇپ كەتسەڭ، يەنە كوت-كوت، يەنە كوت-كوت،
ئۇدۇممۇ ياكى ئەجدادتىن تەۋەررۈك ئەنئەنە كوت-كوت؟
قىلايلى ھەر كېچە كوت-كوت ۋە ھەرىپل ھەر قەرنە كوت-كوت،
شەرەپشان تاجىنى كىيسۇن قىلىپ زور تەنتەنە كوت-كوت،
قالايلى بىز يېغىر كولاپ نادانلىق-روھىي غۇربەتتە!

ئاجايىپ بىر دەرەخ ئەردىڭ مېۋە-شەربەت تولۇپ تۇرغان،
جۇدۇنلار ئۇششۇتۇپ ھەرىئان، بورانىڭ ئۇرغىنى ئۇرغان،
شېخىڭنى قايرىسا نادان، بىنەپ تادانلار سۇندۇرغان،
ئۇزۇن تۈنلەردە ئۈستۈڭگە قارا زاغلارنى قوندۇرغان،
ئۆتەتتى ھەر كۈنۈڭ مىڭ خىل مۇشەققەتتە، رىيازەتتە.

بىمىنەت ئەمگىكىڭ يۈكسەك شەرەپ-ئابىرۇي نېسىپ ئەتكەن،
تۈمەن ئىغۋانى مول ئىنئام - ئۇلۇغ تۆھپەڭ بېسىپ كەتكەن،
بولۇپ مىسران قىلىچ سىرتماق، توزاقلارنى كېسىپ ئۆتكەن،
ساڭا قەست ئەيلىگەن يۈزسىز كۈشەندە بەك سېسىپ كەتكەن،
يېڭى كوت-كوتچى نە ھالدا قوپار مەھشەر قىيامەتتە!؟

قولدىن كەلسە كوت-كوتچى، كۆرەيلى، بىر ئۆلۈپ باقسۇن،
گۆرستان ئۆزى نە ھالدا، بىر كۆرۈپ باقسۇن،
پۈتۈن ئەل-يۇرت ئارا مىڭ ئۆرگىلىپ-مىڭ چۆرگىلىپ باقسۇن،

ئىناۋەت ئىزدىسە ئەۋلاد ئۈچۈن جان كۆيدۈرۈپ باقسۇن؛
ئادەمزات قىممىتى كوت-كوت ئەمەس، پاكلىق-دەيانەتتە!

چايان ئوخشاش چېقىپ ئۆتكەن ئۇلۇغ ئالىم خاس ھاجىپنى
چىۋىن ئوخشاش بىزار ئەتكەن قەلەم بابىدا ساھىبىنى،
يەنە چاقمايلى بۇ سەپتە ئۆتۈپ چىققاننى-غالبىنى،
قاساپ يۈرمەيلى ئالەمدىن ئۆتۈپ كەتكەننى غايىبىنى،
ئۆتەيلى دەيدۇ تەشئائى ئىجابەتلىك ئىبادەتتە!

1995 - يىل 10 - ئۆكتەبىر

تېيىجان ئېلىيۇفقا

ئەھلى يۇرتۇم كۈيچى ئوغلاندىن جۇدا،
ئەرك سۆيەر غەييۇر غەزەلخاندىن جۇدا.

«تۈگىمەس ناخشا» - غەزەللەر ئاسمىنى،
پارلىغان نۇرانە چولپاندىن جۇدا.

زەر قەلەم تۇتقان بۈيۈك كارۋان بۈگۈن،
قەلبى ئاتەش تۇغچى مەرداندىن جۇدا.

ئالدى جان - جىسمىنى ھىجران ئىلكىگە،
مەن بۇ ھىجران ئىچرە دەردىن جۇدا.

چۈنكى، جان جىسمىدا مېھرى، مېھنىتى،
ئاھ نىتەي، مەن بىر كۆيۈمچاندىن جۇدا!!...

تۆھپىكارنىڭ تۆھپە - ئىنئامى ھامان،
بولمىغاي يۈكسەك شەرەپ - شاندىن جۇدا.

قىلمىغاي ئىنكار ئۇنىڭ ئىنئامىنى،
بولمىسا كىم پەزلى، ۋىجداندىن جۇدا.

1989 - يىلى فېۋرال

خېۋىر تۆمۈرگە

ئەزىز ئۇستاز، ئەجەبمۇ قايغۇغا سالىدىك خالايتقىنى،
ۋە ھەتتا بىزگە تىلسىمدەك يۈچۈن - خۇپىيانە تارىخىنى.

سېغىنغانمۇ زەپەر كارۋانىنىڭ سەردارىنى شۇدەم،
(سېغىنماس كىم ئەلى ئوغلى تۆمۈردەك ئەلگە سادىقنى؟)

سېغىنغانمۇ بىلىم، بىرلىك تۇغىنى تىك تۇتۇپ ئۆتكەن،
سۆيۈملۈك ئابدۇقادىردەك شەرەپ - ھۆرمەتكە لايىقنى؟

سېغىنغانمۇ زىمىستان - قىش تۈنىدە ئويغىنىپ بالدۇر،
جاپاكەش ئەلى ئويغاتقان پىداكار ئابدۇخالقنى؟

سېغىنغانمۇ زۇلۇمدىن باغرى قانلارنىڭ قىساسكارى،
خۇش ئاۋاز موللازەيدىندەك جاپا ئەھلىگە تالىقنى؟

ئەجەب كەتتىڭ باھارىڭ دىلىبىرى باققاندا ناز بىرلە،
نەسىللەرگە مىراس ئەيلەپ باھارغا جان پىدالىقنى.

ھاياتنىڭ خەۋپ ئىدى ئەيىبار كەمەكلەرگە، ۋاپاتنىڭ ھەم،
ۋەھىم - تەسلىكىگە سالغاي يەنە قانچە مۇناپىقنى!

1992 - يىلى 7 - فېۋرال

زوردۇن سابىرغا

ئۈزۈلمەي كەلدى، ئاھ زەپمۇ ئەلەم-ھىجران بۇ مىللەتكە،
چىدام-بەرداش بېرەر قانداق يۈرەك مۇنچە تالاپەتكە؟

تېخى ئاخشام راۋان بولسا زىيائى، جۈرئىتى، ئۆتكۈر،
قوشۇلدى سابىرى زوردۇن بۈگۈن تاڭ پەيتى شۇ رەتكە.

بىلىدىن ئاقنى يەشمەستىن ئۆتەرمۇ جان ئاتام بۇغدا،
شېپا-مەلھەم تاپالماي بۇ ساقايماس داغ-جاراھەتكە.

چۆمۈلگەندەك تۇيۇلدى قاپقارا زۇلمەتكە يەر-ئاسمان،
ئەجىر-تۆھپەگە تەشنا مەن كەبى جان دوستقا، ھەمدەردكە.

زېمىن تەۋرەپ، يېرىلغاي يەر ئېشىپ كەتسە بېسىم چەكتىن،
يېرىلدى ئاھ يۈرەك-باغرىڭ چىدالماي دەردۇ كۈلپەتكە.

بىرى، ئوبرازلىرىڭ دەردى ئۆزۈڭ تەسۋىرلىگەن، سۆيگەن،
ئۇلار ھەرئان گىرىپتاردۇر ئۆسەك-ئىغۋاغا، تۆھمەتكە.

بىلىم پەرۋانىسى ئەلا^① قارا زىندانغا بەند-تۇتقۇن،
جەسۇر زىھرۇللا^② زار-تەشنا ھەقىقەت، ئەرك-ئادالەتكە.

ئۇچار ئوقلار، كېزەر بېرلىن تېمى بويلاپ ئەجەل-ماتەم،
نەپەستىن توختىدى پېتا^③ يېتەلمەي ئارزۇ-مەقسەتكە...

①②③ «ئىزدىنىش»، «كەچ كۆز»، «سىزنىق ئادەملەرگىلا» ماۋزۇلۇق رومان، يوۋبىست.

ھېكايىلىرىنىڭ باش قەھرىمانلىرى

چېكىپ ئۆتتۈڭ پىغان - ھەسرەت ئۇلار تەقدىرىدىن ، دوستۇم ،
يۈرەك - باغرىڭ تولۇپ سۆيگۈ ، ئىچ ئاغرىق ، قەھرى - نەپەتتە .

يەنە پەرزەنتلىرىڭ دەردى - چىداش مۇمكىن ئەمەس دەردلە ،
بىمەزگىل سۆرىمەكتە سەن بىلەن بىزنى قىيامەتكە !

ياشاپ ئۆتتۈڭ ، ئەزىز دوستۇم ، جاھاندىن زاتى ئىنساندەك ،
پىدا ئەيلەپ ھاياتىڭنى ئىجادىي ئىشقا - مېھنەتكە .

سېنىڭ يازغانلىرىڭ خالىي پۈچەكلىك - ساختىلىقلاردىن ،
قىيا باقماس ئىدىڭ ساختا شەرەپ - ئۇنۋانغا ، ئامەتكە .

«سۇنارمەن نەزمە گۈلدەستە يېشىڭ ئاتمىشقا يەتكەندە»
دېگەنتىڭ تولدۇرۇپ ئىخلاس - ئىشەنچ جامىنى شەرەپتە .

بۈگۈن مەن نەزمىدىن تىزماق بولۇپ گۈلدەستىلەر ئاپپاق ،
قەلەم ئالسام كۆزۈمدىن سرغىدى قانلىق يېشىم بەتكە .

بۈيۈك ئارمان بىلەن كەتكەن جاپاكەش تۆھپىكار دوستۇم ،
سېنى يار ئەيلىگەي ئىككى جاھان سۇلتانى جەننەتكە .

1998 - يىلى 15 - ئاۋغۇست

ئانا نەدىسەن؟

(ئانام بۇۋىنە جەر خېنىم مۆمىن ئاخۇن قىزى ۋاپاتىنىڭ بەش يىللىقىغا بېغىشلايمەن)

ئانا، ئەي مىسلى تەڭداشسىز ئۇلۇغ ئىنسان، ئۆزۈڭ نەدە؟
ئانا، ئەي مەڭگۈلۈك ئۆچمەس ئۇلۇغ گۈلخان، ئۆزۈڭ نەدە؟

سېنىڭ قەدرىڭ ئەجەب ئوتتى، سېنىڭ تەشنىلىقىڭ توتتى،
بۇ تەشنىلىققا كار قىلماس، دېڭىز-ئوكيان، ئۆزۈڭ نەدە؟

ۋۇجۇدۇم-كاتتا تۈزلەڭلىك، «ئانا!» دەپ مەن نىدا قىلسام،
ئېتىلدى مىڭ يېرىدىن كۆز يېرىپ فونتان، ئۆزۈڭ نەدە؟

ئۆزۈڭ تىككەن بادام دوپپا ياراشقان بۇ ئەزىز باشم،
قارا بۆك ئاستىدا... ئەزدى پىراق-ھىجران، ئۆزۈڭ نەدە؟

ئېڭىز زىندان تېمى-قىرغاق، ئېقىپ ئۆتتۈڭ بولۇپ دەريا،
ئاشۇ قىرغاققا كۆكسۈڭنى ئۇرۇپ ھەرئان، ئۆزۈڭ نەدە؟

قىيان ئۆرۈيدۇ تىك يارنى، ئاناڭنى داغى پەرزەنتلىك،
بىمار قىلدى سېنى ئاخىر ئەلەم-ئەبغان، ئۆزۈڭ نەدە؟

كېسىلدى پاك ھايات رىشتەڭ جاھالەت قايچىسى بىرلە،
پۈتۈن جىسمىغا ياماشتى جاراھەت-قان، ئۆزۈڭ نەدە؟

ئانا، كۆرسەم ئىدىم كاشكى ئاخىرقى دەمدە چېبەرڭنى،
بىراق، زىنداندا مەن، نە بىر ئامال-ئىمكان، ئۆزۈڭ نەدە؟

كۆزۈڭ قانداق يۇمۇلغاندۇ بالاڭغا تارتىشىپ كۈن - تۈن ،
دېگەيسەن ، قىل خۇدا ، مۈشكۈلنى ئاسان ، ئۆزۈڭ نەدە؟

دېگەندۇ ئەل جىنازاڭ لەڭ ئۇرۇپ ئۆتكەندە يوللاردىن :
«مىراس بىزگە ئۇنىڭ قەلبىدىكى ئارمان» ، ئۆزۈڭ نەدە؟

چېلىشتىم بەل تۇتۇپ ، قەھرىڭ - قىساسىڭ ، ئارزۇ - ئارمانىڭ
ئاتا قىلغاچ ماڭا چەكسىز قۇۋۋەت - دەرمان ، ئۆزۈڭ نەدە؟!

نە بولغاي ئەردى باغرىڭغا تېڭىپ تەشنائى نەسلىنى ،
دېسەڭ ، نەۋرەم ، ساڭا تەشنا ئۇلۇغ كارۋان ، ئۆزۈڭ نەدە؟

1979 - يىل

جەۋھىرى نەزىملەر

تۇيۇقلار

1

ئاتامنىڭ مال بىساتىدىن مىراس تەگدى ماڭا بىر ئوق^①
باھاسىز ئىككى قامۇس، خاسىيەتلىك يا بىلەن بىر ئوق.
دېدىم: بۇندىن جۇدا بولسام ھاياتىم ھارۋىسى گۇمران،
دوزاققا بولغۇسى تۇتۇق شۇئان قوش چاق بىلەن بىر ئوق.

2

جاھان تەرىپ ئېتەر بۇلبۇل ئۇنىنى «ئەڭ ئېسىل ئۇن» دەپ،
نەۋا قىلغان ئۈچۈن سۆيگۈ-ۋاپا گۈلزارىغا ئۈندەپ.
گۈزەل قار لەيلىسى ئاشىق ئېگىز تاغ، تىك قىيالارغا،
قېنى، مەجبۇر قىلىپ باققىن ئۇنى «گۈل يامىدا ئۇن» دەپ.

3

زاتىمىز تەرىپلىگەندەك، ئەر قاناتى-ئات، بالام،
ئاتقا مەن، جەڭگاھقا كىر، ئەل دۈشمىنىنى ئات، بالام.
رازى مەن مەيدان ئارا مەردلىك بىلەن بولساڭ شېھىت،
بىلكى، دات قالغاي ياماندىن، ياخشىلاردىن ئات، بالام.

^① ئوق - ئۆلۈش، ھەسسە، بىر يەرزەتلىك مىراس

4

تون بولۇر مەھكەم بىرىكسە پەش، ياقا ھەم ئىككى يەك
سەنمۇ بىرلەش، نائىناقلىق كۈلپىتى-دەردىنى يەك.
دەر ئىدىم تەنھا زەئىپ مەندىن سوراپ قالسا داۋا،
زىچ ئىناقلىق مەلھىمىنى كۈندە يەك، ھەر كۈندە يەك.

5

دېدى: «شۇنداق-ھەئە» دەيسەن، ئىجازەت يوق «ئەمەس-ياق» قا،
دېسەك ياق، پانتقۇسى كاللاڭ پۇرۇقلاپ قاينىغان ياغقا!
دېدىم: جاندىن، جاھاندىن خوشلىشاي مەردانە، ھەق سۆزلەپ،
يېقىپ تەشنا ئادالەت-ئەرك قۇياشى پارلىغان ياغقا!

6

تاڭغا تەشنا-ئىنتىزار بولدۇم، سېغىندىم، تاڭ دېدىم،
سورسا بەتبەخت سوئال، يەلكەمنى قورۇپ تاڭ دېدىم.
تۈن-زىمىستان قوينىدا ئۇرغاندا ئاھ يارەنلىرىم،
تاڭ يېقىن، تاڭ ئىشقىنى قەلبىڭگە مەھكەم تاڭ دېدىم.

7

ھەر كىشى دۇنياغا كۆز ئاچقاي پەقەت بىر رەت، بالام،
جەك ئارا بولسۇن ساڭا مەنسۇپ بىرىنچى رەت، بالام.
بۆس قامال-ئۆتكەلنى، يول ئاچ چوڭ قوشۇنغا، غەلبىگە،
ئوتتۇرا ھەم ئارقىدا تۇرماقنى قىلغىن رەت، بالام.

8

يوق قىيان-كەلكۈندە ئۆرۈلمەيدىغان تىك يار، بالام،

سەن بولۇپ كەلكۈن - قىيان توسقۇن - توساقنى يار ، بالام .
بولسا يار سۆيگۈ - ۋاپا ، مەردانلىق خىسلەت ساڭا ،
باغرىنى ئاچقاي قەلەمقاش ، ئاھۇ كۆزلۈك يار ، بالام .

9

ئەجدىھا دەپ بىلمە ، ئوغلۇم ، پاتىمچۇقنى ، سالمىنى ،
يەتتە باشلىق دىۋىلەر بوينىغا سالغىن سالمىنى .
دۈشمىنىڭ ساندۇققا سالماق بولسا يار - دوستۇڭنى سەن ،
تىك تۇرۇپ دە : «ئەي رەقىبىم ، ساندۇقۇڭغا سال مېنى!»

10

كىم ئېلىپ مىلتىق ، زەھەرلىك ئوق ، سېنى قىلسا قارا ،
مەڭدىمە ، تەۋرەنمە ، شۇ دۈشمەن كۆزىگە تىك قارا .
شۆھرىتىڭدىن تىكلە مەردلىك ھەيكىلى ئەل قەلبىدە ،
ھەددىدىن ئاشقان رەقىبىڭ يۈزلىرى بولسۇن قارا!

11

دىلبىرىم ، باغرىمغا باغرىڭ ياققىنا ،
دىلغا مېھرىڭ شام - چىراغى ياققىنا .
ئىنتىزار - تەشنا گىياھ مەن قەترىگە ،
سەن بولۇپ ياز يامغۇرى ، بىر ياغقىنا .

12

ئامرىقىڭ بارمۇ؟ دېسەم ، سەن «ياق» دېدىڭ ،
«دىلغا ھېكمەت مەشئىلىنى ياق» دېدىڭ .
مەن دېسەم : ياقسام ئىدىم كۆڭلۈڭگە ، يار ،

«ئەڭ مۇقەددەم ئەل دىلىغا ياق» دېدىڭ.

13

«كۆز قىرىڭنى ئاشقىڭغا سال» دېدىم ،
«ئاتنى مەن بىرلە سەپەرگە سال» دېدىم .
سەن ۋاپا دەرياسى بولساڭ ، دىلىبىرىم ،
مەن بولاي باغرىڭدا ئۆزگەن سال ، دېدىم .

14

ئۇيقۇ - غەپلەت بەھرىدىن كۆڭلۈڭنى ئۇز ،
پەن - بىلىم دەرياسىدا مەردانە ئۇز .
ئوڭ قولۇڭدا ئوينىتىپ پەن شەمشېرىنى ،
خەۋپ - خەتەرلىك مەنىۋى سىرتماقنى ئۇز!

15

تەر تۆكۈلمەي يولدا خەندەك تىنىمىغاي ،
تىنىمىسا خەندەك ، كۆڭۈلمۇ تىنىمىغاي .
مەرد يىگىت ئەلنىڭ مۇراد - بەختى ئۈچۈن ،
خالىسا تۈزلىگەي يول ، تىنىمىغاي .

16

جان كۆيەرى سالدى ئىسرىق - ئوتلىدى ،
تۇتتى سىنچاي ، ئوۋچى ئوغلان ئوتلىدى .
چىقتى يولغا ، ئاتتى يولۋاس ، ئالدى دەم ،
دۈلدۈلمۇ يان - يېنىدا ئوتلىدى .

17

سوۋغا قىلسام شۇنچە ھېكمەتلىك ئەسەر،
سۆيۈنۈشتىن سەندە يوق ھېچبىر ئەسەر.
ئاه ئىست، سۇندۇم نېچۈن ئەماغا شام؟
دەپ تۇيۇق يازدىم بۇ ھال قىلغاج ئەسەر.

18

ئالدىمىزدا چوڭ سەپەرنىڭ ئۆتكىلى،
ئانت ئىچىشتۇق بىر نىيەتتە ئۆتكىلى.
قىلسا كىم بىرلىككە قەست، بولماس بۇنىڭ،
بۇ گۇناھىدىن پەقەتلا ئۆتكىلى!

19

باغرى تاشلىق قىلدى جۈپتۈم، ئاينىدى،
قىلمىشىدىن زەپمۇ كۆڭلۈم ئاينىدى.
مەن بىلەن قالغان يېتىم - يۇمران كۆچەت،
چىن ۋاپا - مېھرىم سۈيىدە ئاينىدى.

20

قورۇلۇپ ئاپتاپتا بولدى قاق، جېنىم،
سايە تاشلاپ قاننىڭنى قاق، جېنىم.
تولدۇرۇپ زەمزەمگە مېھرىڭ جامىنى،
سۈبەيى دەرۋازامنى لەرزىن قاق، جېنىم.

21

مەرىپەت - يارىڭ، يۈزۈڭنى ئۆرىمە،

ئۇ، گۈزەل بەختىڭ مۇنارى، ئۆرۈمە .
مەرىپەتنىڭ مۇنبىرىدە چاقنىساڭ ،
جاننى مەن ئەيلەي بېشىڭدىن ئۆرۈمە .

22

جانىجان يۇرتۇڭ - ئانا ، خەلقىڭ - ئاتا ،
شۇ ۋەتەن - خەلقىڭ ئۈچۈن جاننى ئاتا .
جاندىن ئايرىلساڭ ئەگەر بۇ يولدا سەن ،
ئەل - ۋەتەن قىلغاي ساڭا مىڭ جان ئاتا .

23

چۈشتى كۆڭلۈمگە يوچۇق خەۋپتىن تۇيۇق ،
مەن دېدىم: غەپلەت يولى - خەۋپلىك ، تۇيۇق .
قەلبى ئويماقتىن ھەزەر ئەيلەيدۇ خەۋپ ،
دەپ تۇيۇق چۈشكەن كېچە يازدىن تۇيۇق .

24

ئەي ئوغۇل ، تىرماش - تىرىش ، ئوبدان ئوقى ،
قىلمىسۇن نىمجان سېنى غەپلەت ئوقى .
ھارۋىغا ئەتسەڭ قىياس ئۆمرۈڭنى سەن ،
پەن - بىلىم شۇ ھارۋىنىڭ چاقى ، ئوقى .

25

سەن دېدىڭ: ئەل دۈشمىنىنى قوغلا ، سۈر ،
ياشلىقىڭنىڭ پەيزىنى جەڭگاھتا سۈر .
باغلىسام ئەمرىڭنى مەن ئاقلاشقا بەل ،

يەتتە باشلىق يالماۋۇزنى باستى سۈر.

26

سېنى دەيمەن مەيلى سۈبھى، مەيلى كەچ،
مەن سېنىڭمەن، مەيلى سۆيگەن، مەيلى كەچ.
مەن بەجا ئەيلەي نىگارم سەن دېسەڭ،
تاغ غۇلات، دەريا-دېڭىزنى مەيلى كەچ.

27

شۇنچە يىللار توختىمىغاچ چېكىمىز،
ئەلەم بىلەن ئاقىرىپتۇ چېكىمىز.
ئەمدى باقساق، پەرزەنت غېمى، تەقدىرى،
بۇ دەردنى ئاھ قاچانغىچە چېكىمىز!

28

بۇ ئەسردۇر بىلىم-ھېكمەت ئەسرى،
قولدا مەھمۇد، خاس ھاجىپنىڭ ئەسرى.
نى-نى ئۇلۇغ دانىشمەنلەر-ئاقىللار،
بولۇپ قالدى جۈپ ئەسەرنىڭ ئەسرى.

29

ئاھ پەرىشتەم، سېنى سۆيۈم، ياراتتىم،
شەنىڭ ئۈچۈن قانچە داستان ياراتتىم.
نازنىڭ بىلەن بىر كۈلمىسەڭ سۈبھى دەم،
قوش پىچاقتا يۈرىكىمنى ياراتتىم.

30

بىلسەڭ ، ساڭا مەڭگۈ سۇنماس قاناتىم ،
دۈشمىنىڭنىڭ باش - كۆزىنى قاناتتىم .
ئەجەبلەنمە كېچە - كۈندۈز تىكىلسەم ،
دېدارىڭغا قاچانمۇ مەن قاناتتىم؟

31

كىملەر ئۇلار ، قەيەرلەردىن كېلىشكەن؟
نېمە ئانچە جەسۇر - قاۋۇل ، كېلىشكەن؟
كەتتى ئالغا ، كۈتەمدىكىن ئىنتىزار ،
ئىقبال قىزى ۋەدىلەشكەن - كېلىشكەن؟

32

يىگىتلەر بەل تۇتۇپ دادىل ئېلىشقان ،
سۈرۈپ دۈشمەننى كەنت - قەلئە ئېلىشقان .
سۈرۈلدى ياۋ گىياھسىز دەشتۇ چۆلدە ،
چۈمۈلە يەپ ساراڭ بولغان - ئېلىشقان .

33

چۈشەنگىن ، بىزنى دەپ ئەجداد چېلىشقان ،
داۋانلار ئۆزرە جەڭ سازى چېلىشقان .
قازان ئەيلەپ چويۇن قالپاقنى ، ئوغلۇم ،
تېرىق قورۇپ ، ئۇماچ - يوبدان چېلىشقان .

34

ئاشنى ئوخشاتقان نېمەرسە ياغۇ پەش ،

توننى ئوخشاتقان ياقا، يەڭ بىرلە پەش .
جۈملىڭىز ھەم ئوخشاماس دەل جايدا ،
كەلمىسە ئۈندەش ، سوئال ، تىرناقۇ پەش .

35

ئىننى «چاغ!» دەيمىز ، مۈشۈك-ئاسلاننى «پەش!»
بولمىساق ئاگاھ تۇرامدۇ ياغۇ پەش؟
بەھرە-نەپ بەرمەي ئېلىڭگە شۇنچە يىل ،
قىلمىغىن نەۋاقتىكى تۆھپەڭنى پەش!

36

پەن-بىلىم ئىشىقىدا ئوتتەك يان ، جېنىم ،
دەم غەنىيمەت ، سەيلىگاھتىن يان ، جېنىم .
ئاخىرى باشلار نادامەت دەشتىگە ،
ئۇشبۇ دەم مەيلىڭنى تارتقان يان ، جېنىم .

37

خەير-خوش! دەپ ئۇزاتقاندىم ئۆتكەن يىلى ماي ،
مەرھابا! دەپ قۇچاق ئاچسام تارتتىڭ ئەجەب ماي .
ئوي-خىيالدا ئۆتكۈزۈپ مەن تۈنلەرنى ئويغاق ،
ئەمدى بىلسەم ، كۆزلىرىڭگە تولغان ئىكەن ماي!

38

دولقۇنلايدۇ ئەزىم دەريا ، ئۇنىڭ نامى گەز ،
ئىككى قاشنىڭ ئارىسىدۇر تۈمەن-تۈمەن گەز .
كىمكى قورقسا ئۆركىشىدىن ، قايناملىرىدىن ،

تەشئالقتا لەۋلىرىنى باغلايدىكەن گەز.

39

ئېلىپ كەلسەم بىر كىيىملىك دۇردۇن ، رەڭگى ھال .
قىيا باقماي تۇرۇپ كەتتىڭ تارتىپ ئەجەب ھال .
قانداق قىلاي ، تاپقىنىم شۇ ، قولۇم قىسقىراق ،
ئەمما ئېيتاي سەندىن بۆلەك يەنە كىمگە ھال ؟

40

ئارزۇلۇق بالام - كۆز گۆھىرىم تاش ،
بېشىڭ باش بولسۇن ، پاقالچىقىڭ تاش .
بولما بىبەھەرە ، بەر بەلگە بەھەرە ،
يامانغا قاينا ، غەزەپ بىلەن تاش !

41

مۇراد - بەختىم تىلەپ تۇنلەر قوشاق قاتتىڭ ،
چېكىپ مىڭبىر مۇشەققەت تۈزگىمۇ قاتتىڭ .
ۋەتەن - خەلقىم دېسە گويا ئېرىپ شامدەك ،
«ئۆزۈم!» دەپ مەيدە قاقسام مۇز بولۇپ قاتتىڭ .

42

شىپالىقتۇر كۆزۈڭ گىردابىغا سۈرمە ،
سۈرۈپ سۈرمە ، جۈنۇنلۇق كەيپىنى سۈرمە .
بولۇپ مەيتۇن پاراغەت سەيلىگاھىغا ،
بىلىمگە ئۈندىگەننى قوغلىما - سۈرمە .

43

ئەدەبلىك بول ، بىراۋنى «تاك» ئېتىپ چەكمە ،
 زەھەرلىك ئىس - تۈتۈندىن نېرى قاچ ، چەكمە .
 جاھاندا يوق سەھەتلىكتىن ئوشۇق بايلىق ،
 بىتابلىق پەنجىدە ئارتۇق ئەلەم چەكمە .

44

ئۆتۈپ كەتتى غەم - قايغۇسىز بالىلىق ،
 بولۇپ قالدۇق ئەمدى بىزمۇ بالىلىق .
 ئاھ ، ئۇ چاغدا زەپمۇ كەپسىز - شوخ ئىدۇق ،
 ياراشقايمۇ ئەمدى قىلساق بالىلىق؟

45

كىشىلىك رىزقىنىڭ پۈتمەس كانى - يەر ،
 ھالال تەر تۆككۈچى ئۆز رىزقىنى يەر .
 ھاياتلىق رىزقىنى ئىزدەپ ھارامدىن ،
 نېمە نەپ تاپتى كىم بولماي يۈزى يەر!

46

ۋابا يېگانە ، جاپا كەلدى قوش ،
 سۆرەمدىن چىقسام يەنە كۈتتى قوش .
 مېھرىبان ئانام دېدى : بىر ئۆمۈر
 ئەل بەختى ئۈچۈن تەر تۆك ، تۆھپە قوش!

47

ئويلىغىن ، ھەر كۈنى كېلىۋەرمەيدۇ سەل ،

باقىمىغىن كەلمەسىمكىن دەپ سەلگە سەل
بىل غەزەپ- ئاچچىق قىيان - سەلدىن يامان ،
كەلسە ئاچچىق بېسىۋال ئۆپكەڭنى سەل .

48

بورانقۇش باشقا ، زاغ باشقا ،
چۈشەر نى - نى ئەلەم باشقا .
بوۋايلار باشلىغان ئىشنى ،
چىقارغىن ئەمدى بىر باشقا .

49

چاياننىڭ ئادىتى چاقماق ،
نۇمۇسسزلىق ئادەم چاقماق .
چېقىمخور كۆكسىنى يارغىن ،
بولۇپ گۈلدۈرماما - چاقماق .

50

ھوسۇل بەرمەيدۇ شېرىن ئوي ،
يولۇڭدا قانچە چوڭقۇر - ئوي .
زەھەر تىللىق زىيانداشنىڭ
تىلىنى كەس ، كۆزىنى ئوي !

51

يۈرەك - باغرىمدا ئوت - يانغىن ،
بۇ يانغىننى كۆرۈپ يانغىن .
ئۆمۈرلۈك دىلبىرىم بولساڭ ،

مۇشۇ يانغىندا تەڭ يانغىن .

52

دىلىڭ بولسا غۇبارسىز - ئاق ،
ئىزنىڭ قالماس گىياھسىز - ئاق .
بولۇپ ئەلنىڭ ۋاپادارى ،
ئوتىدا كۆي ، سۈيىدە ئاق .

53

ۋەتەن - ئەل نەپىئىگە كۆز تىك ،
قىلىپ ئەجىر كۆچەت - گۈل تىك .
ياشاپ ئۆتكىن بۇ دۇنيادا ،
تۇتۇپ باشىڭنى مەغرۇر ، تىك .

54

سۆزۈڭنى چاينىما - ئەزمە ،
يۈرەكنى مۇنچىلا ئەزمە .
چېچەن ، چەبدەسكە بەخت خۇشتار ،
روناق تاپماس ھۇرۇن - ئەزمە .

55

ئۆزۈڭ سەن بىر يېڭى ئۆسمە ،
چىقىمخورلۇق بىلەن ئۆسمە .
خۇشامەت ھەم چىقىمخورلۇق ،
ئىشەن ، بىر جۈپ يامان ئۆسمە .

56 .

يولغا باقتىم سۈبھى - شام ،
كۆيدۈم بولۇپ گوياكى شام .
يار ، كېلەر ۋاقتىڭىمدى ،
بامداد ، پېشىن ۋە ياكى شام ؟

57

بارمىقىڭدا زەر ئۈزۈك ،
بىلسەڭ ، مېنىڭ كۆڭلۈم ئۈزۈك .
ئۇلىنارمۇ بىر تۈگۈنسىز ،
سەن ئۈزۈك ئۈزگەن ئۈزۈك ؟

58

ئاھ ئەجەب تارتتىم ئەلەم ،
تارتقان ئەلەم قىلدى ئەلەم .
ئاخىرى چاچقاي دېدىم ،
بەختىمگە نۇر غالىب ئالەم .

59

يولچى - كارۋاندۇر ئېتىم ،
ئاستىمدا ئويناقلار ئېتىم .
قالمىسا مەيلى بۇ يولدا ،
ئىككىلىك - بىرلىك ئېتىم .

60

نە كېرەك شېرىن خىيال - چۈش ،

ئاچ كۆزۈڭ ، بوپقالدى چۈش ،
ئات سەپەردە ، ئەر كۈرەشتە ،
تاللىنار ، مەيدانغا چۈش !

61

ئانامنىڭ ئاق سۈتى - ئاق قان ،
پۈتۈن جىسىم ئارا ئاققان .
شۇ قان باركى ۋۇجۇدۇمدا ،
ئىشىمنىڭ ئاققىنى ئاققان .

62

يامان ئۆسمە - ھەسەتخورلۇق كېسىلى ،
بۇ كېسەلنىڭ يىلتىزىنى كېسىلى !
سوتلاپ ئۇنى پاك پەزىلەت سوتىدا ،
مىڭ ، مىڭ يىللىق مەھكۇملۇققا كېسىلى !

63

قوشكېزەكتۇر جان بىلەن تەن ،
جان بىلەن تەن ئەلگە تەن .
ئەلگە تەن ئەر بەرمىگەي ،
تەقدىرى قىسمەتلەرگە تەن .

64

نىگارم ئىككى قولۇققا ئېسىلدى ،
بۇ قىلمىش زەربىدىن قارىنىم ئېسىلدى .
ۋاپانى ئۇنتۇغان نامبېربان يار ،

نادامەت دارغا ئاخىر ئېسىلدى .

65

ئاھ ئەجەب جاننىڭ ھۇزۇرى ناخشا - ساز ،
بارچە سازدىن يولچى - كارۋان سازى ساز .
كۆككە ياڭراتساق شۇ سازنى بەردى يول ،
ئەجدىھا - تىمساھ مەسەللىك قانچە ساز .

66

ئۈستۈمدىكى كۈلپەت تېشى تۈمەننىڭ قاداق ،
جۈپ قولۇمدا مىڭ قاپارتقۇ ، پۈتۈمدا قاداق .
نەدە ئىدىڭ شۇ چاغدا سەن ، بولغايمۇ ئەمدى
سۇنغان كۆڭۈل ئەينىكىگە سالغىلى قاداق؟

67

بولمىغاي ئالەم ئارا سەندەك قارام ،
تەقدىرى كاج كىم ساڭا بولسا قارام .
سەن قارامغا بۇ جېنىم - جىسىم ئەمەس ،
بولمىغاي ھەتتا قارام ، سايەم - قارام .

68

گۈزەل قىزلار ، ئېسىل بولسا تېگىڭلار ،
تېگى ئېسىل مەردانىغا تېگىڭلار .
نەرە تارتىپ يەتتە باشلىق دىۋىنىڭ
قەلئەسىگە شىددەت بىلەن تېگىڭلار .

دەرد-ئازابتا جان دوستىمىز، يارىمىز،
 شۇ تۈپەيلى زەرداپ يۈرەك يارىمىز.
 جېنىمىزنى قورۇيدىغان داش ئۈچۈن،
 نېمىشقا بىز كۈچەپ كۆتەك يارىمىز؟!

يەر-زېمىندە ناخشا-ساز، تىڭشايدۇ كۆك،
 شۇ باھار ئەيىمى جانان تەردى كۆك.
 كۆك چۆچۈرە، پاك ئېقىن-سۇ بەھرىمەن،
 يىتتى تەندىن سوت-سوراق ئىزناسى-كۆك.

رۇبائىيلار

1

شجائەت بەلۋېغى باغلا، ئۈگەن، ئىزدەن، بىلىمدان بول،
كۆزى كۆرمەسكە نۇرلۇق كۆز، زەئىپ-ئىمجانغا دەرمان بول،
ۋە يا ئالقاندا تاغدەك زەر-گۆھەر ئويناقتۇدەك باي بول،
نە بولساڭ، ھەممىدىن ئاۋۋال ئادەمزات نەسلى-ئىنسان بول.

2

بېلىم سۇنسا سۇنار بەلكى، غۇرۇرۇم-ئىززىتىم سۇنماس،
بېشىمغا قونسا زاغ قونغاي، دىلىمغا زەررە داغ قويماس.
مېنى مەھرۇم ئېتەلمەيدۇ ئەجەلمۇ ئۆز غۇرۇرۇمدىن،
غۇرۇرسىز پەس مالانىنى پاك ئادەمزات نەسلى دەپ بولماس.

3

ئۆلۈككە تەخت ياساپ ئالتۇن، تىرىككە گۆر-لەھەت قازما،
ئادەم ئەۋلادى سەن ئىدراك-ئەقىلدىن بۇ قەدەر ئازما.
ھاياتلىق پەسلى قان ئەيلەپ يۈرەك-باغرىنى كوت-كوتتىن،
نەپەستىن توختىغان دەمدە مىشىلداپ مەرسىيە يازما.

4

ئۆلۈككە يىغلىدۇق كۈن-تۈن قىيا باقماي تىرىكلەرگە،
ھاياتلىق لەززىتى بەرگەن-قۇتاتقان قان-يىلىكلەرگە.
قۇچاقلاپ قەبرىنى ياتساق ئەلەم-ھەسرەتتە بىز بەھوش،
بولۇپتۇ ئولجا زەر ھەمىيان ھاياسىز ھەمشېرىكلەرگە.

5

بولۇپ بىخۇد ئۆچۈردى نە ئۈچۈن مەختۇمسۇلا ئوتنى،
ئۆچۈرگەن ۋەجىدىن كەلدى بۇ قىسمەت، بۇ بالا ئوتنى.
قېرى تاغ، قاغىجىراق چۆللەر يۈزىدە زەررە ئۇچقۇن يوق،
قاراڭ، قانچە سېغىنغاندۇ پايانسىز تاغ-دالا ئوتنى؟

6

ئەجەب بولدۇم، ئەجەب بولدۇم قەسەمخور نەزمىدىن بىزار،
قەسەمخور نەزمىنىڭ دانسىز ساماندىك ۋەزنىدىن بىزار.
ھەقىقىي كۈيىچى بولساڭ بول ئېقىن دەريا كەبى جۇشقۇن،
ئوقۇرمەن ھالىدىن كەتكەن قۇرۇق سۆز-ئەزمىدىن بىزار.

7

قىرانلىق دەۋرىمىز كەتتى، قارا چاپلاردا ئاق ئەمدى،
نەزەر سال، بىزنى كۈتمەكتە يېڭى ئۆتكەل-سېناق ئەمدى.
تىنىمىز يەكلىشىش-جەينەكلىشىشتىن كەلدى نە قىسمەت،
ئۆتەلمەدۇق بۇ دۇنيادىن ئاداۋەتسىز-ئىناق ئەمدى؟

8

چۈشۈرمەي پەھلىۋان قولىدىن قەدىرلىك زۇلپىقارنى،
قەسەم ئەيلەيدۇ قوغداشقا سۆيۈملۈك ئۆز دىيارىنى.
نەسىللىك قەرزىدۇر ساپ تەر، غۇبارسىز قان بىلەن، دوستلار،
كۆتۈرمەك ئەرشىكە-يۈكسەككە ئانا يۇرت ئىپتىخارىنى.

9

پېشانەمگە سۆيەر ئەردىڭ ئېغىر كۈنلەردە ئۇھ تارتىپ،

ئۈرۈمچى ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۈرۈمچى كىتابلىرىنىڭ يېڭى نازارىسى

سۈتۈڭ بەھرى ئىلە ئاخىر يېتىلدىم مەنمۇ بوي تارتىپ،
بېشىمدا سەن ئۆزۈڭ تىككەن بادام دوپپا - بەخت تاجىم،
ئالمايدۇ بۇ تاجىمنى بېشىمدىن ھېچ كىشى تارتىپ!

10

جاھاندا بارمىكىن تۇنجى مۇھەببەتتىن لەززە نەرسە،
ئەقىدە، ئېتىقاد، ۋىجدان، ساداقەتتىن ئەززە نەرسە.
جاۋاب بەر، ئەي تولۇن يۈزلۈك، شېكەر سۆزلۈك ۋاپاسىز يار،
بولامدۇ بۇ كۆڭۈل ئاتلىق گۆھەرنى خەققە قەرز بەرسە؟

11

نېچۈنكى ئەمدى بولغانسەن دىلىڭنى قايتىدىن بەرمەك،
جۇدۇن كەزگەن كۆڭۈلنىڭ دەشتىگە مېھرىگىياھ تەرمەك.
جاۋاب بەر، ئەسلىگە كەلگەن قاچاندا، قايسى تۇپراقتا،
ۋاپاسزلىق تېشى بىرلە چېقىلغان بىر نېپىز ئەينەك؟

12

نىگارم، كىيىنىم بولسۇن ئاھانەتلىك كۇلا - جەندە،
دېمەسمەن ئاھ ئۇرۇپ قاقشاپ «مېنىڭ كۆڭلۈم پاراكەندە».
بولۇپ مەھرۇم ئەقىدەڭدىن پاراغات تەختىدە تۇرسام،
ئۆزۈمنى مەن دېگەيمەن دوزىخى ۋەيلۈندىكى بەندە.

13

ئەزىز ۋەسلىڭنى ئۆمرۈمنىڭ مۇرادى - ئامىتى دەيمەن،
ھالال لەۋزىڭ قىيامىنى چېنىمنىڭ راھىتى دەيمەن.
سېنىڭ ئاتەش بۇلاقىڭغا چۆمۈلگەن بەختىيار دەمنى،

ھاياتىمنىڭ باھاسىز ئەڭ مۇنەۋۋەر سائىتى دەيمەن .

14

تۈمەن بۇلبۇل ناۋا ئەيلەر ۋەتەن قويندا - گۈلشەندە ،
تەۋەررۈك بۇ مۇقام - نەغمە گويىكى جان ئىرۇر تەندە .
ئۆزىنى چاغلىماي ھەركىم ئۇنىڭغا سالمىسۇن چاڭگال ،
مۇقام مىللەتكە مەنسۇپتۇر ، ئەمەس ھېچكىمگە بەخشەندە !

15

مۇقام ئون ئىككى ، ئون ئىككى ، ئەمەس ئون ئالتە ، ئون سەككىز ،
ھېسابى - سانىدۇر چەكلىك ، ھۇزۇرى - لەززىتى چەكسىز .
مۇقامغا سان قېتىپ يۈرسەك ، قىزىل ئەڭلىك ئېتىپ يۈرسەك ،
بۈيۈك تارىخىي قىممەتتىن - جېنىدىن ئايرىلار شەكسىز .

16

ئەقىل - ئىدراك بىلەن باقساق مۇقام باسقان ئۇزاق يولغا ،
تۈمەنىڭ جەبرىدىن كەپتۇ بۈگۈنكى سەلتەنەت قولغا .
مۇقام مەنزىل ئېشىۋەرسۇن ئۆزىنىڭ خاس يولى بويلاپ ،
يېتەر ، بەس ، ئەمدى تارتقۇشلاپ يۈرۈۋەرمەيلى ئوڭ - سولغا .

17

قىلايلى دەپنە تۇپراققا ئاۋام ياققۇرمىغان ۋەزنى ،
كۆڭۈلگە ياقىمىغان ۋەزنىڭ تېرىقچە بولمىغاي ۋەزنى .
پىسەنت قىلماي قۇتادماس ۋەز ، بىبەھرە ئەمرىمەرۇپقا ،
قىلايلى بىز ئادا ئەجداد ۋە تارىخ يۈكلىگەن قەرزنى .

18

تۈمەننى ئىتتىرىپ يەكلەپ، ئۆزى تەنھا چىقىپ تۈرگە،
«ئەگەر قۇتقۇزمىسام، - دەيدۇ، - راۋان بولماسىدىڭ گۈرگە؟»
ئۆزىنى شاھ، ھەسەل ھەرە دەۋالسا كۈلمسۇن كىمۇ،
ئىچىدە مىڭ چاپان زەھىرى مۇجەسسەم كونا كۆيدۈرگە؟

19

مۇراد - ئامەت قۇشۇڭ ئەمدى قانات قاقماس بولۇپ قالدى،
سېنىڭدىن خەير كۈتكەنلەر قىيا باقماس بولۇپ قالدى.
قاراپ باق، ئايلىنار قانداق سېھىرلىك چاقى ئالەمنىڭ،
زامانغا نامۇناسىپ ۋەز بۈگۈن ئاقماس بولۇپ قالدى.

20

راۋان بولساڭ مىنىپ دۇلدۇل ئۇزاق يوللارغا، جەڭلەرگە،
شاياتۇن ئايلىنىپ چىققاي پەرى يەڭلىخ سەتەڭلەرگە.
يولۇڭدا جىلۋە - ناز بىرلە ئۇزاتسا سۆيگۈ جامىنى،
يولۇقتۇم دەپ جەزم ئەيلە خىرىس قىلغان لەھەڭلەرگە.

21

بىراۋ ئېيتقان: چېچەكنى، ئاھ، ياراتقانكەن گۆدەكلەرگە،
ياشانغان دەمدە بەرداشلىق بېرىش تەسكەن چېچەكلەرگە.
چېچەكنىڭ ئاغرىقىدىن، ئاھ يامانكەن، ئەي بۇرادەرلەر،
تۇتاشسا سۆيگۈ گۈلخاننى ياشانغاندا يۈرەكلەرگە.

22

سۈرۈپ يىلتىز ئۆسەر يۇلغۇن جۇدۇنلار قۇتىرىغان دەشتتە،

قىزارغاي تاۋلىنىپ چوغدەك كۆيۈك ئاپتاپتا - ئاتەشتە ،
پىسەنت قىلماس بورانلارغا ، قارا قىش - قەھرىتانلارغا ،
بولۇپ ئۆرنەك چىدام - بەرداش بىللە ياشناشتا - گۈللەشتە .

23

خۇدانىڭ كۈنلىرى قۇتلۇق ، لېكىن دەيمىز «شېكەر شەنبە» ،
«شېكەر شەنبە» ھۇزۇرىدىن قېلىشماس بەھرى يەكشەنبە .
مۇقەددەستۇر ماڭا شۇ كۈن كۈلۈپ كەلسە سېغىنغان يار ،
جۈمە ، دۈشەنبە ، سەيشەنبە ۋە يا چارشەنبە ، پەيشەنبە .

24

ئەجەب تەشنا ئانا يۇرتنىڭ باھارى پەسلىگە بۇلبۇل ،
باھار بوستانىدا كۈلگەن قىزىل گۈل ۋەسلىگە بۇلبۇل .
قىزىل گۈل شاخىدىن كەتمەس تىكەنلەر ئۇرسىمۇ نەشتەر ،
ساداقەت بابىدا ئۈلگە ئادەمزات نەسلىگە بۇلبۇل .

25

ئەزەلدىن ئەل ئاتا قىلدى شەرەپشان تاجى مەردانغا ،
شەرەپشان تاجى كىيگەن زات جەسۇر سەركەردە كارۋانغا .
تۈمەن مەيداندا ئالتۇن تاج كىيىپ ئۆتكەن باھادىر ئەل ،
مىراس ئەيلەيدۇ بۇ تاجنى پىداكار قىز ۋە ئوغلانغا .

26

جاھان رەنالىرى يەتتى بىلىم - ھېكمەت قىياسىغا ،
ئوقۇيدۇ ئاپىرىن ئالەم ئىجادىي ئىختىراسىغا ،
بۈگۈن بىزنىڭ سىڭىللار ، ئاھ ، نە ھالدا ، ئەي قەدىردانلار ،

قۇلاق سالغايسلەر ئەمدى ئۇلارنىڭ قەلب ساداسىغا.

27

بىراۋنى «پەس-پاكار» دەيسەن، ئېگىز بوپكە تىكىنىڭ قېنى؟
ئورۇقنى مەسخىرە ئەيلەپ سېمىز بوپكە تىكىنىڭ قېنى؟
ئەيىبلەپ دوستۇ يارىگىنى، قېرىنداشىگىنى-باغرىگىنى،
بىراۋ ئالدىدا ھۆرمەتلىك، ئەزىز بوپكە تىكىنىڭ قېنى؟

28

نۇر-ھارارەت بەخش ئېتەر يالقۇندا تاۋلانغان قەلەم،
قېپقىزىل ئاتەش ئارا ئالتۇنغا ئايلانغان قەلەم.
جىنچىراغ ھەم نوکچا پىل-پىل نۇر تۆكەر تۈنلەر ئارا،
ياغدۇرالماس شۇنچىلىك نۇر-شولا ياللانغان قەلەم.

29

مەيلى بولغىن قانچە شۆھرەتلىك، ئىناۋەتلىك-ئەزىز،
تۆھپە قىلغان بول ئېلىڭگە قانچىلىك شېرىن مېغىز.
ئەل دېمەمدۇ چاچ ئاقارغان چاغدا ئازساڭ-ئايىنساڭ،
«تۈتتى ئوتتۇز كۈن زورا، ئاچتى نىجاسەتتە ئېغىز».

30

ئېيتتى ئىمان ئىزباسار سۇلتان سۇتۇق ياش ۋاقتىدا،
بەزىلەر بولماقتا ئىماندىن جۇدا ئاش ۋاقتىدا.
ئول خۇدا بەندەم دېمەس، يۇرت ئەھلىمۇ ئادەم دېمەس،
ئېتىقاد-ئىماندىن كىم كەچسە ئاق باش ۋاقتىدا.

31

سۈرتىڭنى ياش كۆڭۈل ئالبومغا ئالدىم سىزىپ،
ئاھ ئەجەب سەزمەسكە سالدىڭ ئۇشبۇ ھالنى سەن سېزىپ.
دىلرەبا، شەرتىڭنى ئېيت، ئەيلەي بەجا مەردلىك بىلەن،
مەيلى كەتسۇن قابا-يىلىك ئەت-ئۇستىخانمىدىن سىزىپ.

32

جان ئاتاڭنىڭ ئىپتىخارى ئەر-يىگىتسەن، ئەرچە بول،
جان ئاناڭنىڭ كۆز نۇرى، گۆھىرى سەن، گۆھەرچە بول.
زەررە مىسى زەرگە قوشۇلسا پەسلىگەي زەر قىممىتى،
قەدىرگە يەتسەڭ يىگىتلىك-بىباھا زەر، زەرچە بول.

33

بۇ جاھاندىن ئۆتتى نى-نى شاھى-سۇلتان ھارۋىسى،
ھارۋىسىدا ئۆز غېمى يا ئەھلى مىللەت قايغۇسى،
قايسى شاھ مىللەت، ۋەتەن، ئەۋلادقا بولسا جان پىدا،
نامى بوپ قالدى بۈيۈك ھۆرمەت-مۇھەببەت تامغىسى.

34

قەلب كۆزى نۇرسىز-قاراڭغۇ ھەر نادان مايمۇنغا تەڭ،
ئايىنغان ئاقىل-بىلىنمىدىن بىھايا مەلئۇنغا تەڭ.
قەلب كۆزى نۇرسىز ناداننىڭ بىر گۇناھى بولسا بىر،
ئايىنغان ئاقىل گۇناھى مىڭغا تەڭ، مىليونغا تەڭ.

35

ئەجەبمۇ كەلىمىدى رەھمىڭ مېنىڭدەك بىر دىلى ساپقا،

قىشنى - ياز بەندىمەن ئالغان گۆشىنى يەيدىغان ساپقا.
تېرىمدىن ئۇندى تال كۆكلەپ، بەدىشتە مەھسۇلى شەرىپتە
ئۇزاتسام، ئاھ خۇداۋەندە، قولۇم يەتمەيدۇ بىر ساپقا.

36

ئېتىمنى مەن توقۇپ قويدۇم، ئېتىم بوز يورغا ئاق قاشقا،
قىيانلارنى يېرىپ ئاخىر ئېلىپ چىققاي مېنى قاشقا.
ئېشىپ تاغلار، كېزىپ چۆللەر ۋىسال باغغا يەتكەي،
يۈرەكنى ئىككى قوللاپ مەن تۇتاي يارىم قەلەم قاشقا.

37

مىراس ئەتمەكتە ئەۋلادقا بىرى قان - تەر تۆكۈپ ئىشلەپ،
بىرى ئەتمەكتە ئەۋلادنى زەئىپ - نىمجان قاساپ - چىشلەپ.
زەئىپ - نىمجان نىمىدىن جىغىلداۋاتسا يەر - ئاسمان،
بىرى راھەتتە سەمرىيدۇ قەرەلسىز غالچا يەگگۈشلەپ.

38

قەيەرلىكسەن؟ جاكارلايمەن پۈتۈن ئالەم ئارا مەغرۇر،
ئانا يۇرتۇم - ئىلى، ئالتاي، خوتەن، قەشقەر، قۇمۇل، لوپنۇر...
تەپەككۈر ئەيلە يارەنلەر، خەتەرلىك ئۇشبۇ يۇرتۋازلىق
تۈپەيلى قانچىلىك ھەسرەت - نادامەت چەكمىدى ئۇيغۇر؟

39

ھەر كىشى تاپقاي شەرەپ - ھۆرمەتنى ساپ قان - تەرىدىن،
تۆكمىسە قان - تەر شەرەپ چۈشمەيدۇ ئاسمان قەھرىدىن.
قەلبىدە يۈكسەك پەزىلەت شامى يانغان تۆھپىكار،

ئەلنى دەپ كەچكەي بۇ ئالەم راھىتىدىن - بەھرىدىن .

40

تالاي يىللار چېپىپ يۇردۇق چەپ بىلەن ،
ئۆزىمىزنى ئالداپ قۇرۇق گەپ بىلەن .
ئەمدى ماڭساق ماڭايلى بىز باشتىلا ،
ھېسابلىشىپ زىيان بىلەن ، نەپ بىلەن .

41

ئەمەسمەن بويىنى باغلانغان يېتىم ئاھۇ ۋە يا بەندە ،
مۇجەسسەمدۇر ئوغۇزخاننىڭ كارامەت قۇدرىتى مەندە .
جاھاندا نامى شوھرەتلىك ، ئۇلۇغ ئەل نەسلى قانداقمۇ ،
ئېگىلسۇن بىر تېرىق يەڭلىغ جېنى تۇرسا تېخى تەندە؟

42

بەرسە ئاللا جەننەتۇل پىردەۋىسىگە يول خەت كېسىپ ،
مەن دېگەيمەن : ياش بوغۇندىن بىرسىگە بولسۇن نېسىپ .
بەر جەھەننەمنى ماڭا ، كۈلپەت - ئازاب قىلمايدۇ كار ،
چۈنكى ئۆتكەنمەن جەھەننەم يولىنى ئون بېسىپ .

43

تەپەككۈر ئەيلىگىن ئالەم ئارا كىملەر ئىشەكلەردە؟
سېنىڭدەك ئۇخلىغاي كىممۇ بۈگۈن روھى چۈشەكلەردە؟
مۇرادىڭ جىنچىراغى بىر يولى ئۆچمەسمۇ ئەي نادان ،
يىلان - كىرىپە تۈگۈلگەندەك يېتىۋەرسەك ئۆچەكلەردە؟

44

ئەسلى ئەجدادىڭ ئېرىخ-ساپ، سەنمۇ ئۆتكىن تاپقىنا،
يىتتۈرۈپ قويغان باھاسىز گۆھىرىڭنى تاپقىنا.
تاپقىنىڭدىن بىر نىشان بولسۇنكى، ئەي ساھىبجامال،
تۇنجى رەت ئاشكارا مەيدەڭ-كىندىكىڭنى ياپقىنا!

45

تون-لىباسى ھەر گىياھنىڭ قوۋزىقىدۇر، پوستىدۇر،
مەش-ئوچاقلار پوست ۋە قوۋزاق مەھرۇمنىڭ دوستىدۇر.
ئارزۇلۇق قىز نەسلىمىزنى تون-لىباستىن ئايرىماق،
ئويلغىن قانداق قەبىھ مەلئۇن كۈشەندە قەستىدۇر!

46

جان قىزىڭغا، ئەي ئانا، كىيگۈزگىنىڭ قانداق لىباس؟
مەيدە، كىندىك، بەل ئېچىشنى دەيدۇ كىم «دەۋرانغا ماس»؟
دەيدۇ: «ئون ئىنساندا خىسلەت، توققۇزى تون» خەلقىمىز،
يايرىسۇن، ئۆسسۇن قىزىڭ ئوبدان كىيىپ ئۇيغۇرغا خاس!

47

بار گۈزەللىك مەنبەسى-پاك ئېتىقاد، پەداز ئەمەس،
سېھىرلىك پەرۋاز ئەمەس، يا ئەجنەبىيچە ناز ئەمەس.
دەيدۇ: «كەلگەي چىن گۈزەللىك رەڭ-گىرىمدىن» بەزىلەر،
بىلىمدىم، مۇنداق تېتىقسىز گەپ نېمىشقا ئاز ئەمەس!؟

48

مەينى بىر كىم دەيدۇ: «توینىڭ زىننىتى، جان راھىتى»،

گۈل ئاچارمىش مەي بىلەن ھەركىم مۇرادى-ئامىتى .
قانچە بويتاق، تۈل يېتىم، مەھبۇس-گۇناھكار ئاھ ئۇرۇپ،
دەيدۇ: مۇنداق ھالغا قويغان مەي بالاسى-ئاپىتى!

49

پاك، سەبىي ئوغلۇڭنى، ئېيتقىن، قايسى ياققا بۇيرۇدۇڭ؟
دەل ئۆزۈڭ نۇرسىز تۇيۇق يولغا، قاماققا بۇيرۇدۇڭ .
نالە قىلسا «بەر كىتاب-دەپتەرگە پۇل» دەپ شۇ ئوغۇل،
«يوق» دېدىڭ، ئاچچىق تۈتۈن، قاڭسىق ھاراققا بۇيرۇدۇڭ!

50

سەھنە تەۋرەتنىڭ قۇيۇندەك پىرقىراپ-تاقلاپ ئەجەب،
ئوينىتىپ بەل بىرلە قۇيرۇق غەيرىي نايناقلاپ ئەجەب .
سەن ئىدىڭ بىر ئەۋرىشم تال، ئەپ چىقىپتۇ رەستىگە،
قوۋزىقىڭدىن بىر يولى مەھرۇم ئېتىپ-ئاقلاپ ئەجەب!

51

ھەر سەبىي چۈشكەن ئۇسسۇلغا دەل-دەرەخ شىلدىرلىسا،
جان سۆيۈنگەي ئۆز-گۈزەل پىلدىرلىسا، غىلدىرلىسا .
كىم ئىزا تارتىماس تۈمەن كولدۇرما-مىس تەڭگە ئۇنىڭ،
سۈت كەبى ئاق كىندىكىدە لەيلىسە-جىلدىرلىسا؟

52

بوۋايلار دەيدۇ: قاپلايدۇ قارا تۈن نۇر-زىيا كەتسە،
دىلى نۇرسىز چىقار تەختكە يورۇق دىل ئەۋلىيا كەتسە .
كېتەر شۇ ئەلنى دەم تارتىپ بالاخور قارىغا ئاپەت،

ئەدەپ - ئەخلاق، دىيانەت، ئېتىقاد، شەرم - ھاپا كەتسە.

53

نېپىزلىك - زىننىتى يۈزنىڭ، ئەمەس ئۇ داپ ۋە يا ناغرا،
تەقەززا ئەيلىگەي شەرم - ھاپا كىندىك بىلەن ساغرا.
ئېچىلسا كىندىكىڭ، مەيدەڭ، بۆلەكچە تەۋرىسە ساغراڭ،
ئىزادىن بولدى ئەت - جانىم تونۇر ئاتەشتىكى زاغرا.

54

مەي ئىچەر ئالەمدە ھەر كىم، كىممۇ بىزدەك زورلىغاي؟
مەي - شاراپ بىرلە ئۆزىنى كىممۇ بىزدەك خورلىغاي؟
مەينى دەپ «قۇت ئەلچىسى، دوستلۇق - مۇھەببەت ئەلچىسى»
ئەل ئاۋامنىڭ قەلب كۆزىنى كىممۇ بىزدەك تورلىغاي؟

55

بەھرە - ھىممەتتىن جۇدا كىم قەدىر - قىممەتتىن جۇدا،
قەدىر - قىممەتتىن جۇدا كىم شانۇ شوھرەتتىن جۇدا.
دەيدۇ ئەلنىڭ قوينىنى «جەننەت» ئۇلۇغ ئەجدادىمىز،
بەھرە - ھىممەتسىز، شەرەپسىز ئۇشبۇ «جەننەت» تىن جۇدا.

56

ئازابلىق ياش، خۇشال كۈلكە مۇجەسسەم سەھنە بۇ ئالەم،
چاپا چەكمەي قارا تاشتىن گۆھەر ئالغانمۇ بىر ئادەم.
مۇرادىڭ، تەقدىرىڭ - بەختىڭ ئۆزۈڭنىڭ ئالقىنىدا، بىل،
ئەنە، ئالدىڭدا قۇتلۇق توي، ئاجايىپ كاتتا ھېيت - ئايەم.

ئالتىلىكلەر

1

ئېيتتى تەشنا قەلب كۈيىنى دەردۇ ھىجران تاغدا،
تەلىيم دەپ بىلدى قۇل بولماقنى جانان باغدا.
قىرىق قاراقچى ئالدىدا ياش تۆكمىگەن ئاشىق غېرىب،
تۆكتى ياش يار ۋەسلىگە يەتكەن بىئارام چاغدا.
بار ئىككىن تاڭ، بىلىمدىم قانداق كارامەت، مۆجىزە
بۇ «ئۆمۈر» ناملىق دەرەخنىڭ ھەر شېخى-ياپراقىدا.

2

رەببىم ئاللا، خالىي ئەتكىن يەلكەمنى قەرزىدىن،
قەرزىمۇ مەيلى، خالىي ئەتكىن باغرىمنى دەزدىن.
ئەجەب ئەمەس شىپا تېپىپ قالسا يېرىق-دەز،
خالىي ئەتكىن قورقۇنچلۇق بىر ئۆسمە-بەزدىن.
قەرز بىلەن دەز، بەزمۇ مەيلى، خالىي ئەت، ئاللا،
ھەممىسىدىن قورقۇنچلۇق روھىي مەرەزدىن.

3

بىر گۈزەلنىڭ ئىشىقىدا كىم كۆيىمگەن ئالەم ئارا،
خەنجىرى ھىجرانىدا كىمىنىڭ بولمىغان باغرى يارا؟
ئۆتتىمۇ چاڭقاق يۈرەك تەشنىلىقىغا بىر قېنىپ،
شاھ سەئىدى، شاھ رەشىدى، شاھ ھۈسەيىن بايقارا،
كۈلمە، ئەي نادان، سۆزۈمگە پۈتمىسەڭ-چىنىپۈتمىسەڭ،
دەل ئۇلارنىڭ دىل سىرى - «دىۋان» لىرىغا بىر قارا.

4

شاھ رەشىد تىز پۈكمىگەن ئالەمچە غۇسسە ئالدىدا،
نى جاپالىق جەڭ-ئۇرۇش، نى-نى مۇرەسسە ئالدىدا.
تىتىرىدى، دىر تىتىرىدى يولۋاس يۈرەك ساھىبقىران،
بىر پەرى تۆككەن جاۋاھىر-ئىشقى قىسسە ئالدىدا.
ئېيتقىنا قانداق ئۇلۇغ قۇدرەت تۈپەيلى چۆكتى تىز،
شۇنچە شەۋكەتلىك رەشىدخان ئول نەفىسە ئالدىدا؟

5

تۆھپىكار مەردلەرنى پەرۋاز ئەيلىگەن سۇمۇرغ دېگىن،
توختىماس كارۋانغا يول ئاچقان يىقىلماس تۇغ دېگىن.
بۇ ھاياتلىق ئالىمى ياشىنار پىداكارلار بىلەن،
جان پىدا مەردلەرنى نۇر-يالقۇن تاراتقان چوغ دېگىن.
چوغنى نابۇت ئەيلىسەڭ، تۇغنى يىقىتساڭ-چەيلىسەڭ،
بۇ جاھان قاتقان مېيىتىنىڭ كۆزلىرىدەك سوغ دېگىن.

6

ئېرىشتى قانچە شاھ-سۇلتان سائادەتكە قىلىچ بىرلە،
سائادەت ئاچقۇچى زەر تاجۇ دۆلەتكە قىلىچ بىرلە.
جاھان تارىخىدىن ئىزدە يېقىپ مەشئەل كېچە-كۈندۈز،
قەيەردە، قايسى شاھ يەتكەن مۇھەببەتكە قىلىچ بىرلە؟
قارا قۇزغۇن بىلەن بۇلبۇل، يوۋاش پاقلان بىلەن بۆرە،
قەيەردە، قايسى چاغ ئۆتكەن ياشاپ دوستانە، تىنىچ-بىللە؟

7

بىلىپ قاپتۇ ئەزىز خەلقىم پۈچەك ئابروپپەرەسلەرنى،

بىراۋنىڭ ئىلتىپاتىدىن تۇغۇلمىش بەختكە مەستلەرنى .
بىراۋ ئالىي نەسەب پىستە كۈچۈكتەك ئەتىۋا ئەتسە ،
كۆرەر كەن ئەل - ئاۋام پاتقاقتىكى خەس كۆڭلى پەسلەرنى .
دىلى ئويغاق يېڭى ئەۋلاد سېلىپ ئىنسانى مىزانغا ،
ئېنىق ئايرىپتۇ چىن ئادەم بىلەن ئادەم ئەمەسلەرنى .

8

ئۆتۈپتۇ قانچە شاھ - سۇلتان جىمى ئالەمنى تەۋرەتكەن ،
سوراڭلار ، قايسىسى سۆيگۈ شارابىغا قېنىپ ئۆتكەن ؟
بۇ جاننى ئىلكىگە ئالدى كۆزۈڭدىن چاقنىغان ئاتەش ،
ساڭا بۇ جاننى ، جانانىم ، تەسەددۇق ئەتكىنىم - ئەتكەن .
مۇشەققەت دەشتى - سەھراسى كېزىپ ئاشىق غېرىبجان دەك ،
جۇدالىق تاغدىن ھالقىپ ۋىسالغا يەتكىنىم - يەتكەن .

9

ياراتماس بىئەقىل خاقان ئەقىل ئەھلى ياراتقانى ،
قارا زىندانغا بەند ئەيلەر ئەقىل نۇرى تاراتقانى .
ئېتەر ئۇ بەھرىمەن ھەرئان ساخاۋەت - ئىلتىپاتىدىن ،
پۈچەك پۇل ، يالتىراق شۆھرەت ئۈچۈن ۋىجدانى ساتقانى .
سۈزۈك قاشتاشنى بوينىغا ئېسىپ ئالغان كەبى باۋ يۈي ،
ئاسار ئۇ بوينىغا خەلقىم قارا پاتقاققا ئاتقانى .

10

قاراتۇن - نىسپى شەپ ، بىرسى «خوجاينى بارمۇ؟» دەپ كەلدى ،
دېدىم : بەلكى ئۇزاق يوللار بېسىپ ھاجەت - تەلەپ كەلدى .
قاراپ باقسام ، تونۇش چېھرى ، كۈچۈكتەك ئوينىتىپ قۇيرۇق ،
دېدى : بۇ ئەرزىمەس سوۋغا پەقىر كۆڭلىنى ئەپ كەلدى .

دېدىم كۆڭلۈمدە: يەم- يەمچۈك قويارمۇ بىخەرز ئوۋچى،
ئاگاھ بول ئەي ھالال ئىنسان، مانا ئالدىڭغا خەۋپ كەلدى!

11

ئاچاي مەردلىك- سېخىلىق ئىشكىنى كىم نان تىلەپ كەلسە،
تۈرەي يەلكەمگىچە يەڭنى زەئىپلەر قان تىلەپ كەلسە.
بىمىننەت مەن ئېتەي ئىنئام ھالال ئەجرىم ھوسۇلنى،
شجائەتلىك، تەلەپچان ياش بىلىم- ئىرپان تىلەپ كەلسە.
بېرىپ مەن مۇشت بىلەن پەشۋا قىلاي ئەل ئالدىدا رەسۋا،
كۈچۈكتەك ئوينىتىپ قۇيرۇق ئەمەل- ئۇنۋان تىلەپ كەلسە.

12

قەبرە چاقتۇق- چەيلىۋەتتۇق، ئېيتقىنا، خەق چاقتىمۇ؟
مەدرىسكە- مەسچىتكە ئوت ياقتۇق، بىراۋلار ياقتىمۇ؟
تۈن- كېچە پىنھاندا بەرگەن ۋەدىسى- تىلخەتلىرى،
ئېيتقىنا، ئەل ئالدىدا سۈبھى- سەھەردە ئاقتىمۇ؟
سەكرىسەك قاينامغا بىز مەھرۇم بولۇپ ھوش- كاللىدىن،
ئارزۇ- ئىقبال دىلرەباسى قايرىلىپ بىر باقتىمۇ؟

13

دەيدۇ بىر زات: «قاتمۇقات ئارغامچا- سىرتماق ئەنئەنە،
كۆيدۈرۈپ ئۆرتەنمىسە قىلمايدۇ ئۆرلەش تەنتەنە».
راۋۇرۇس ئەر ئوينىسا نايناق سەتەڭلەر تەرزىدە،
تولغىنار تۇپراقتا يىلاندىك گۈزەل چولپان ئەنە.
بىر يولى ئۆرتەنسە مىللىي ئەنئەنە- باي ئەنئەنە،
ئارزۇلۇق ئەۋلادىمىز قانداق بولۇپ كەتكەي يەنە؟

14

زەپ چىرايلىق گۈل - چېچەك ئاچقۇزدى ئەجرىڭ - مېھنىتىڭ ،
 مېھنىتىڭ - ئەجرىڭ تۈپەيلى ئۆستى قەدىرىڭ - قىممىتىڭ .
 نەۋ باھار ئاپتېپىدەك ئىللىتتى خەلقىڭ قەلبىنى ،
 ئەلگە تەقدىم ئەيلىگەن خالىسى مۇرۇۋۇت - ھىممىتىڭ .
 ھىممىتىڭنى ، قىممىتىڭنى كۆككە سورۇپ بىر يولى ،
 قاپقارا پاتقاققا ئۇردى بىر تەمەننا - مىنىتىڭ .

15

قانچىلىك ئىش مەردۇ مەردانلارغا ھىجران كۈلپىتى ،
 بەلكى جاننىڭ راھىتىدۇر يارۇ جانان كۈلپىتى .
 بۇ يۈرەكنى پارە ئەيلەر ، قان ئېتەر ، زەرداپ ئېتەر ،
 ئايجامال پەرى سۈپەت ئالۋاستى شەيتان كۈلپىتى .
 جىن - شاياتۇن كۈلپىتىدۇر ئۇشبۇ ئالەملىك پەقەت ،
 ئىككىلا ئالەمدە جان قىينايدۇ ۋىجدان كۈلپىتى .

16

ئالغا يۈرسەم تار ، ئېگىز - پەس يولدا مەن دىت ئىشلىتىپ ،
 نە ئۈچۈن توستۇڭ مېنى چاققاق بىلەن چىت ئىشلىتىپ ؟
 چىت بىلەن چاققاقتىن ئۆتسەم پەم بىلەن مىڭ تەستە مەن ،
 بىر يولى يۇتماقچى بولدۇڭ قانچىلاپ ئىت ئىشلىتىپ .
 توختىماي مەنزىل ئېشىۋەردىم يەنە دىت ئىشلىتىپ ،
 ئىتلىرىڭنى بىر - بىرىگە چىشلىتىپ ، زىت ئىشلىتىپ .

17

مەندە نە ئول خۇدا بەخش ئەيلىگەن جاندىن بۆلەك ،

دۇنيادىكى ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
 ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى نازارىسى

جانغا چىرماشقان ئۇلۇغۋار ئارزۇ-ئارماندىن بۆلەك.
 بۇ يۈرەكتە ياندى ئوت چىلاپ گۈزەل يار ۋەسلىگە،
 تۇتمىدىم ئۆمرۈمدە ھەمراھ يولچى-كارۋاندىن بۆلەك
 يوق مېنىڭ ھەتتا قۇرت-قۇڭغۇزغا ئاراز-كۈلپىتىم،
 ئۇچرىماس، ئاھ نە ئۈچۈن ئالدىمغا قاپقاندىن بۆلەك.

18

پۈتۈن جىسمىمنى، ئەي جانان، قىياس ئەتسەم قىزىق مەشكە،
 يۈرەكنى ئوخشتاي يالقۇن-نۇرى ئالەمچە ئاتەشكە.
 ئاشۇ ئاتەش يۈرەكنىڭ پارنىنى ئىزدەپ سەھەر-ئاخشام،
 راۋان بولدۇم قارا قۇزغۇن قانات قاقماس قاقاس دەشتكە.
 تۇرامسەن خۇش ۋىسال گۈلزارىدا تەنھا، قەدىردانىم،
 بېقىپ تەشنا كەمىنەڭدەك بېلى مەھكەم جاپاكەشكە؟

19

تۇغۇلدۇم ئۇشبۇ ئالەمگە، نەزەر سالدىم زامانەمگە،
 ماڭا يول بەردى نى تاغلار بولۇپ قايىل ئىرادەمگە.
 يەلەككە ئۆرلىمەسمەن ھېچ قانات راسلاپ تەمەننادىن،
 بېقىپ سۈبھى-سەھەر، ئايدىڭ كېچە بەستىمگە-سايەمگە.
 ھاياتىم قىسسىسىنى ئۆز قۇلۇمچە يازغىنىم يازغان،
 ھالال ئەجرىم ئىزىدىن يول ئېچىپ نۇرانە غايەمگە.

20

ۋاپا-سۆيگۈ شارابىغا قېنىپ ئۆتكەن كىشى بارمۇ؟
 پىراقىڭدا پېقىرىڭدەك يېنىپ ئۆتكەن كىشى بارمۇ؟
 كېچىپ تەنھا ئېقىن-دەريا، كېزىپ تۈنلەردە چۆل-سەھرا،
 مۇشەققەت تاغىنى مەندەك يېرىپ ئۆتكەن كىشى بارمۇ؟

جۇدالىق قەھرىتانىدا چېچىپ ئۆز قەلبىدىن ئاتەش،
ۋىسال پەسلگە پارلاق نۇر بېرىپ ئۆتكەن كىشى بارمۇ؟

21

قانارمەنمۇ تولۇن ئايدەك جامالىغا بېقىپ ئۆتسەم،
ئوتۇڭدا تەڭ يېنىپ، جانان، قىيانىڭدا ئېقىپ ئۆتسەم.
قانارمەنمۇ كېزىپ ھىجران داۋانى، چۆل-باياۋانى،
قۇياشلىق تاڭدا گۈلباغدا ۋىسال قەنتى چېقىپ ئۆتسەم.
قانارمەنمۇ ھارارەتلىك يۈرەك-باغرىغا، ئەي جانان،
مېنىڭ تەشنائى باغرىمنى ئۆمۈرۋايەت يېقىپ ئۆتسەم.

22

ئۇلۇغ شائىر دېسۇن كىممۇ گۈزەل سۆزلەرگە ماھىرنى،
تىزار بولسا ۋاراقلارغا كاۋاك مۇنچاق-جاۋاھىرنى؟
جاۋاھىر تىزغۇچىدىن ئەتۋا شائىر بىلەن خەلقىم،
مۇھەببەتنىڭ پىداكارى غېرىپ، پەرھادۇ تاھىرنى.
مۇھەببەت-سۆيگۈنىڭ يۈكسەك قىياسى جان پىدالىقتۇر،
بۇ مىزان ئۆلچىگەي لىللا جىمى مەدداھنى-شائىرنى.

23

شار كەبى پۈۋلەپ ئۇچۇردۇڭ كۆككە سەن،
راستتىن ئېيتسام جىگدە سالىدىڭ بۆككە سەن.
لەخمە كولاپ مەدھىيەڭنىڭ ئاستىدىن،
باشلىق بولدۇڭ قاقاس چۆللۈككە سەن.
دەرد-ئازاب باشىغا ياغدۇرساڭ بۈگۈن،
نە بولۇرسەن ئەتە-ئۆگۈنلۈككە سەن؟

24

قاش ئېتىپ نازى بىلەن كۆز ئوينىتار،
سېھرى ھاۋاز بىلەن سۆز ئوينىتار.
جان كۆيەر جانان قىياپەت ساختا يار،
بىر قۇچاقلاپ، ئون سۆيۈپ، يۈز ئوينىتار.
ساختا جانان قوينىدا ياتساڭ بېھوش،
ھەمىنىڭدا قار بىلەن مۇز ئوينىتار.

25

بارچە بايلىق-بەخت دېمە چوڭ سەللىدە،
چاپمىغىن سەللەڭ بىلەن ئات چەللىدە.
پەن-بىلىم، دوللار، گۆھەر، ئالتۇن-كۈمۈش،
ھەممىسى ئوخشاشلا بايلىق غەللىدە.
قانچىلىك بولسا ئېغىر غەللەڭ سېنىڭ،
شۇنچە تاپقايسەن ئىناۋەت پەللىدە.

26

ئەلگە باقتىم، ئەلنى سۆيدۈم، ئەل دېدىم،
ئەل بىلەن ئارزۇ-مۇرادىم ھەل دېدىم.
مېھرى ئەلنىڭ قان تومۇرۇمدا مېنىڭ،
قىلدى ھاسىل كاتتا كەلكۈن-سەل دېدىم.
ئەلگە مەنسۇپ بولمىغان نى-نى شەرەپ،
بىمەھەل قورساقنى ئەسكەن يەل دېدىم.

27

بۇرادەر شۇنچە يىل باستىڭ، بېسىۋە،

جىنايەت تاختىسى ئاستىڭ، ئېسىۋە .
غەرز - قەستىڭ مېنى چەيلەپ سېستىماق ،
بىراق شۇنچە سېسىپ كەتتىڭ ، سېسىۋە .
جاھاندا بارمىكىن ئەييار - كەمەككە ،
سېسىپ كەتمەكتىن ئۆزگە نەپ - نېسىۋە؟

28

جاھاندا ئۆز ئانا يۇرتتەك ۋاپادار ئانىجان بارمۇ؟
ئۇنىڭدەك مېھرىبان - غەمخور ، سۆيۈملۈك جانىجان بارمۇ؟
ئانا يەر سۆيگۈسى بىرلە يۈرەك - باغرى يېنىپ تۇرغان ،
زامان مەردانىلىرى ئوخشاش باھادىر پەھلىۋان بارمۇ؟
زامان مەردانىلىرى قان - تەر تۆكۈپ ئۆتسە كېچە - كۈندۈز ،
ئۇنىڭ ئالدىدا باش ئەگمەس تەكەببۇر تاغ - داۋان بارمۇ؟

29

بۇ ئانا تۇپراق شۇدەم تەلمۈردى ياش پالۋانىغا ،
قەلبىدە ئاتەش يانار مەردانە قىز - ئوغلىنىغا .
چاك - چاك بولسا ئانا يەر بۇ قەدەر چاڭقاپ - قۇرۇپ ،
قايسىبىر مەردانە چاك كەتتى دېمەس ئۆز جانىغا؟
چاڭقىغان بۇ ئانا چىللايدۇ باتۇر نەسلىنى ،
قاتمۇقات تاغ باغرىغا — شانلىق چېلىش مەيدانىغا!

30

جەڭگە كىردۇق ئانت ئېچىپ مەردانە ئەجداد ئالدىدا ،
ئوينىتىپ مىسران قىلىچ جەڭگاھتا جاللار ئالدىدا .
قانچىلىك راھەت - ھۇزۇر تاغلار يېرىپ سۇ باشلىماق ،
جانىجان شېرىن ئۈچۈن شەيدائى پەرھاد ئالدىدا .

جەڭگىۋار تارىخ كىتابى تولدى شان - شۆھرەت بىلەن ،
رەڭگىمىز ئۆگمەس نۇمۇستىن يېڭى ئەۋلاد ئالدىدا .

31

جاھان ئەھلى ئارا كىمىنىڭ غۇرۇرى ئىپتىخارى بار ،
ئۇنىڭ جانى - مادارى بار ، ئىناۋەت ئىتبارى بار .
پاناھى - خەيرىخاھى بار كۆزىنىڭ گۆھىرى يوقنىڭ ،
غۇرۇرسىز روھىي بىمارنىڭ قەيەردە دوستى - يارى بار ؟
غۇرۇردىن بولغۇچە مەھرۇم جۇدا بولغان تۈزۈك جاندىن ،
غۇرۇرلۇق ھەر يىگىت - قىزنىڭ تۈمەنىمىڭ ئىزباسارى بار .

32

جاندىن كەچمەمدۇ ئاشىق يارۇ جانان ئالدىدا ،
خۇش ۋىسالدىن رىشتە ئۈزگەي كىممۇ ھىجران ئالدىدا .
چۆل - باياۋان ، تاغ - داۋان ، قاينام - ئېقىن ھېچگەپ ئەمەس ،
بەلنى مەھكەم باغلىغان مەردانە كارۋان ئالدىدا .
جان كۆيەر يارىم سېنى قانماي سۆيەي ئۆمرۈم بويى ،
لەيلى ، شېرىن ، رابىيە ، زۆھرە ، سەنەمجان ئالدىدا .

33

تەنە ججۈپ ئەيلىدىم شۇدەم كۆرۈپ ، شائىر يىگىت ، سىزنى ،
ئۇزاقتىن دەپتىمەن مەجرۇھ مۇھاجىر مويىسىپىت سىزنى .
نېچۈن سىز بۇ قەدەر ئاشىق ھەشەملىك ئەجنەبىي تىلغا ،
ئاشۇ تىل بەھرىدىن ياكى باغاش ئەتكەنمۇ بەخت سىزنى ؟
ئانا تىل - بىباھا ئۆز تىل - ئەسەرنىڭ زىننىتى - كۆركى ،
بەھەيۋەت ئەجنەبىي تىللار پەقەت ئالدايدۇ دىتىسىزنى !

34

ياشنىغايمۇ گۈل - گىياھ سۆيگەن ئانا يەر بولمىسا ،
 بولسا شۇ مۇنبەت زېمىن ، ئاپتاپ ۋە كەۋسەر بولمىسا .
 بولسا يەر ، كەۋسەر يەنە نۇرلۇق قۇياش ، سەلكىن - شامال ،
 شۇ ئانا يەر باغرىغا تامغان ھالال تەر بولمىسا .
 بۇ ئانا تۇپراق مۇراد تاپقايمۇ ساپ قان - تەر بىلەن ،
 ئەل سۆيەر ئەۋلاد سۆيەر مەردانە رەھبەر بولمىسا .

35

بىمەزگىل بولغىنىڭ غايىب ئاجايىپ چوڭ جازا بولدى ،
 پېقىر گويا بورانلىق تۈندىكى تەنھا قوزا بولدى .
 پېقىرنىڭ بىر ساڭا تەشنا تىكىلگەن قەلبى ، ئەي دىلبەر ،
 رەھىمسىز مىڭ قۇرت ھەريان تېشىپ ئۆتكەن غوزا بولدى ،
 مۇقەددەس توي ئىدى مېھرىڭ بۇلىقىغا چۆمۈلگەن دەم ،
 بۇلاقىڭ بەھرىسىز ھەرىئان ماڭا ماتەم - ھازا بولدى .

36

ئانا ئەل ئالقىشى مەنسۇپ چېۋەر ، چەبدەسكە ، چاققانغا ،
 ھالال ئەمگەك بىلەن كەلگەن ھوسۇل قەنتىنى چاققانغا .
 تۇرۇپتۇ نەدە بۇ ئالقىش - شەرەپنىڭ زەررىسى ، دوستلار ،
 ھەسەت نەشتەلىرى بىرلە چېۋەر ، چاققاننى چاققانغا .
 ئانا ئەل كۆڭلى كەڭ ئاسمان ، ياغار مۆلدۈر بولۇپ قارغىش ،
 ئۆزى چاققاننى ئاز دەپ يارىنى ھەر كىمگە چاققانغا !

37

بولسا غايىب ئەنئەنەڭ ، نەدە تۇرۇپتۇ تەنتەنەڭ ،

ئەنئەنە مەھرۇملىرى ئالەم ئارا كىملىرىگە تەك؟
بارمۇ پەرقلىك توغلىغان - قاتقان مېيىتتىن، ئېيىقىنى،
بولمىسا جىسمىدا دەرمان، كۆزدە نۇر، ھۆسنۈگدە رەڭ؟
ئەنئەنە - رەڭ، نۇر، مادار - مەۋجۇتلۇقۇڭنىڭ شاھىدى،
ئايرىلىپ قانداق سىغارسەن بولسىمۇ يەر شارى كەڭ؟

38

خۇش پۇراق گۈل دەر ئىدىم، جانان، سېنى سۇلمايدىغان،
دەل ئۆزۈڭ ئاشكارا قىلدىڭ سۇلغىنىڭنى ئاھ ئەجەب.
شاختىكى بىر ئالما دەيتتىم مەڭگۈ قورۇلمايدىغان،
دەل ئۆزۈڭ ئەتتىڭ ئايان قورۇلغىنىڭنى ئاھ ئەجەب.
بىلىمىدىڭ، مىليون تۈمەن ئەپسۇس - تەئەججۈپ، بىلىمىدىڭ،
نەپ - دەرەم سەۋداسىدا كىم بولغىنىڭنى ئاھ ئەجەب!

پارچىلار

1

كەڭ جاھانغا كۆزۈم ئاچتىم دۇردۇن ئۈستىدە ،
ئۆسۈپ يەتتىم ئات ئوينىتىپ ئالتۇن ئۈستىدە .
نېمە قىسمەت ، نېمە ھال بۇ ، ئېيتىڭلار بۈگۈن ،
مەن پىيادە ، ئۇ ياسىداق پەيتۇن ئۈستىدە ؟

2

چۆرگىلەيدۇ پەلەك چاقى تەتۈر - ئوڭ ئەجەب ،
تومۇزدىمۇ ئېرىمەيدۇ قاتقان توڭ ئەجەب .
ئانىسىدىن قاغىش ئالغان نادان تەلۋىنىڭ ،
براۋالارنىڭ قۇچىقىدا يۈزى چوڭ ئەجەب !

3

گۈل تاقاپ كۆكسۈمگە شەلپەر رەختتە مەن ،
تۇرمەن گويىكى ئالتۇن تەختتە مەن .
مىڭ قېتىم دەيمەن باقالماي ئەلگە مەن :
- ئاھ نېمانچە بىئەقىل بەتبەختتۇرمەن !؟

4

بۆلەك كىممۇ بىخۇد - غاپىل ، ساراڭلاردىن ،
بىزار بولماس قۇرۇق مىسرا - پاراڭلاردىن .
قۇرۇق مىسرا بىلەن جان باققۇچە دوستلار ،
بولاي مەن بىر يولى غايىب ئاراڭلاردىن .

5

ۋەدە قىلىدىك ئابروئي-ئۇنۋان ماڭا،
دەخلىسىز شاھزادىلىق ئىمكان ماڭا.
نېمە كۆرسەم قانۇ تەرىمىدىن كۆرەي،
بولدى، قوي ھاجەت ئەمەس ئېھسان ماڭا!

6

نە تۇرغاي، نىگارم، كۆز يېشىڭ «لىغ-لىغ» قىلىپ،
سەن ئۈچۈن كۆيگەن يۈرەكنى «جىغ-جىغ» قىلىپ، «جىغ-جىغ» قىلىپ.
يۈرسىمۇ پاسىق كۈشەندە «مىغ-مىغ» قىلىپ، «مىغ-مىغ» قىلىپ،
بىز ئۆتەيلى ئىككى تەن، بىر جاننى ئالماس تىغ قىلىپ.

7

ئاھ ئۇرامسەن، ياش تۆكەمسەن، نە ئىشىم،
سەندىن ئايرىلغانغا يوقتۇر تەشۋىشىم.
ئۆرلىشىم بار، چۈشمىكىم يوق، چۈنكى مەن،
تالى مەجنۇندىنمۇ يۇمشاق-ئەۋرىشىم.

8

ئەل يۈزىگە مەن قويايلىمەن ئاياق،
شۇندا ھەم ئامەت قۇشۇم كەتمەس يىراق.
مەن ئۆتەرمەن بارچە ئۆتكەلدىن ئامان،
چۈنكى، ھەمراھىم مېنىڭ قولتۇق تاياق.

9

ئېغىپ يۈرسەڭ سولغا ۋە ئوڭغا،

ئەلنىڭ ئىشى تارتمايدۇ ئوڭغا .
قوغلانمىسا تۆردىن ساراڭلار ،
نېسىپ بولماس پەگاھمۇ ئوڭغا .

10

جاھان تولغان تۈرلۈك تۈمەن ھېكمەتكە - سىرغا ،
تۈرلۈك تۈمەن رەڭ - بوياققا ، پەدازغا - سىرغا .
بەخش ئېتەلمەس ئالۋاستىغا پەرىلىك سۈپەت ،
نى - نى كىيىم ، پەرداز - گىرىم ، زەر ھالقا - سىرغا .

11

خەندەك قېزىپ ، قاپقان قۇرۇپ ، قەستلىشىپ ،
كەتتۇق ئەجەب رەسۋالىشىپ ، پەسلىشىپ .
بولماسىدى ئۆتسەك ئىناق - ئىتتىپاق ،
ئارزۇ - ئارمان مەنزىلىدە بەسلىشىپ !

12

ۋاھ ئەجەب ، تايغان ھۈرۈشتىن توختىماس ،
پەھلىۋان كارۋان يۈرۈشتىن توختىماس .
لالما تايغان غىڭشىغانچە پەھلىۋان ،
روھلىنىپ خەندان ئۇرۇشتىن توختىماس .

13

يالتىراق تاج قايسى شاھتىن قالمىغان ،
كىمنى ئۆز ئىلكىگە بۇ ئوت ئالمىغان ؟
ئۇشبۇ تاج سەۋداسى بىرلە مەست جاناب ،

قايسى سۆڭۈگۈچ قالدى سەن ئىز سالمىغان؟

14

ئۇيقۇ لەززەتلىك ئەجەب ، ئارزۇ - خىيال شېرىن ئەجەب ،
چۈشلىرىمدە ھەمنەپەس ساھىبجامال شېرىن ئەجەب .
ئۇخلىسام ، ئويغانمىسام سەككىز بېھىش - جەننەت ئارا ،
ھۆر - پەرىلەر تۇتقۇسى ساپ شىرنە - بال شېرىن ئەجەب !

15

خەتەردىن قورقمىغان غەۋۋاس گۆھەر - دۇردانىلار سۈزگەي ،
شىجائەتلىك نەسىل ھەرىئان بىلىم دەرياسىدا ئۈزگەي .
بىلىم دەرياسىدىن نۇرلۇق گۆھەر - دۇردانە سۈزگەن ياش ،
پاراسەت زۈلپىقارىدا جاھالەت بوينىنى ئۈزگەي .

16

قالدى بۇ ئالەمگە پاتماي لاپ ئۇرۇپ ،
تاپسا ئىككى نان ، بىرىدە داپ ئۇرۇپ ،
ئاھ ئىست دەپ قالدى قول چىشلەپ ، بىراۋ
كەتسە ھۆل خىش دەسسەتىپ باپلاپ - ئۇرۇپ .

17

تۈمەن بايدىن يامان بىر غالچا دەرمىشلەر ،
بۇ غالچا - ئەل بېشىغا قامچا دەرمىشلەر .
خالاس تاپمايدۇ ئەل قەلبى جاراھەتتىن ،
ئىزىپ يانچىلمىسا بۇ سالچا دەرمىشلەر .

18

جاپاكەش قەرزى نە چاغ تاغ ئەمەستۇر،
يۈرەك باغرى جاراهەت- داغ ئەمەستۇر.
بىچارە ئۆچكە ، قوي جان قايغۇسىدا ،
نە قاسساپ ئارمىنى گۆش- ياغ ئەمەستۇر؟

19

تېتىرىگەي تۇپراق بوران- يەل تەۋرىسە ،
يا بۇزۇپ قىرغاق قىيان- سەل تەۋرىسە .
ئۇنتۇما ئەجداد سۆزىنى ، ئەي ئوغۇل ،
تاجۇ تەخت گۇمران ئاۋام- ئەل تەۋرىسە .

20

«خوش!» دېدىڭ ، كەتتىڭ ئۇزاپ ئاھۇ كۆزۈڭگە ياش ئېلىپ ،
ئىشىق ئوتۇڭغا ، ئامرىقىم ، قانداق ئۆتەي بەرداش بېرىپ؟
سەن كېلىپ ھىجران ئوتىدىن قۇتقۇزامسەن ، ئەي نىگار ،
يا كېتەيمۇ قاغىجىراق چۆللەرگە تەنھا باش ئېلىپ؟

21

ياراتقاي بىزنى ھەق ئاللا ۋاپادار جۈپ قىلىپ پەرلەپ ،
جۇدالىق ئەيلىدى نىمجان يۈرەك- باغرىمنى نەشتەرلەپ .
مادارىم ، ئىشتىھايىم يوق ۋەيا ئۇيقۇ يوق ، ئارامىم يوق ،
يولۇڭغا تەلمۈرۈپ ، جانان ، ياتارمەن ئاھ سوغۇق تەرلەپ .

22

بۇ يۆتەل ، كوم- كوم يۆتەل كۈندۈز- كېچە قويمايدۇ تىنچ ،

كۆز يۇمالماس زەربىدىن پەرزەنت ئەمەس، يان قوشنا ھېچ
تۇرسا يەر-ئاسمان تۈتەك تەپمەيدىكەن دورا-ئۆگۈل،
ھەر يۆتەل قىسقارتىدۇ ئۆمرۈم يولىدىن بىر غېرىچ.

23

بورانلىق تاغ-داۋانلاردا سىلەر ئاچقان ئۇلۇغ ئىز بار،
بولۇڭ ئەجدادلار خاتىرجەم ئىزىڭلاردا مانا بىز بار.
سىلەر ئارمان قىلىپ ئۆتكەن گۈزەل مەنزىلگە يەتمەككە،
ئىرادە باغلىغان ئاقىل، پىداكار-مەرد ئوغۇل-قىز بار.

24

يىغلىماس، زار يىغلىماس ئاقىل كىشى،
تاڭ بىدار پەرياد ئۇرۇش نادان ئىشى.
ئارزۇ-ئارمان غۇنچىسىنى، ئەي نىگار،
قايسى چاغ ياشناتتى كىمىنىڭ كۆز يېشى؟

25

ئوغرىلارغا قول چىراغ ھەم قاپ بولۇپ،
ھەم ئۇنىڭ ئايپالتىسىغا ساپ بولۇپ.
ئاخىرى قالدىڭمۇ داغدا، ئەي نادان،
ئىچ-ئىچىڭ قانلىق يارا-زەرداپ بولۇپ!؟

26

تەرگىنىڭ جانغا جازا ئاغرىق-نىزا،
قىلمىشىڭدىن ئەھلى يۇرتۇم نارىزا.
يانمىساڭ تەتۈر يولۇڭدىن، ئېيتقىنا،

كىم تۇتار بىركۈن ساڭا ماتەم- ھازا!؟

27

ئون گېپىڭنىڭ توققۇزى يالغان ،
بىرى توققۇز يالغانغا قالغان .
قالقىنىڭنى قىلساڭمۇ توققۇز ،
يالغىنىڭنىڭ چانغىنى - چانغان .

28

دەيدۇ بىر كىم: ئۇخلا غەپلەت ياستۇقىغا باش قۇيۇپ ،
ئاج - يېلىڭلىق قىيىنسا گۈمبەز قۇچاقلا ئاھ ئۇرۇپ .
يات - يېتىۋەر چۈش كۆرۈپ ، ئويغانغۇچە غايىب بولاي ،
ئەجدىھانىڭ قارىندەك ھەميانغا گۆھەر تولدۇرۇپ .

29

پەۋەستۇر ھەر كىشى ئەجەب شېرىن خىيال - ئويغا ،
شۇ ئويلار سالمسۇن ئاتەش يۈرەك ئەۋلادنى نە كويغا؟
گۈزەل ئويلار رېئاللىققا بۈگۈن ئايلاندى ، جان دوستۇم ،
ئەزىز مەھبۇبىڭىز بىرلە قىلۇرسىز مەرھەمەت تويغا!

30

تولارمىش كۈچكە - دەرمانغا جىمى توپ - توپى بىرلە ،
ئۆتەرمىش قۇش قاناتلارمۇ بىئارمان جۈپ - جۈپى بىرلە .
تىلەيمىز ھەقتائاللادىن: ئادەمزات نەسلى - ئەۋلادى ،
مۇراد گۈلزارىغا يەتسۇن ۋاپادار مەھبۇبى بىرلە .

31

نەزەر سالساق ، قايتۇ ئىزلار گامى ئوڭدا - سوللاردا ،
قايقاق - توزاق ، ئاھ ئەجەبمۇ نۇرغۇن ئىدى يوللاردا ،
كارامەت بىر سەھنىدۇر بۇ ئادەمات دۇنياسى ،
ھەر كىشىنىڭ نەرخ - باھاسى ئۆزى ئالغان روللاردا .

32

ئۆتتى دەپ ماختانما نەزمە شەۋقىدە ئەللىك يىلىم ،
يازغىنىڭنى جەملىسەك بۇ ئىككى سۆز: بىرلىك - بىلىم .
ئېيتقىنا ، دوستۇم ، بۈيۈك - بىرلىك ، بىلىم - پەندىن ئۇلۇغ ،
قايسى ئەڭگۈشتەرگە موھتاج جانجان خەلقىم - ئېلىم ؟

33

بىلەمسەن ، پۇل دېگەن شېرىن ھوسۇلى قان بىلەن تەرنىڭ ،
بۇ ھالدا ياتقىنى قانداق سېنىڭدەك تەندۇرۇس ئەرنىڭ ؟
تېگىشتىڭمۇ ئاتاڭنىڭ قان - تەرنى بۇس بىلەن مەيگە ،
دېمەككى ، دەل ئۆزى سەن ئەتىكى نىمجان قەلەندەرنىڭ !

34

يۈرەك - باغرىڭ گويا ياقۇت شىشە ، ئالتۇن بېلىق بولدۇم ،
سېنىڭ بىرلە غەنىيەت دەم نەپەسداش - ھەمتىنىق بولدۇم .
نېسىپ بوپتۇ ماڭا كۆرمەك گۈزەل قوينۇڭدا بەختىمنى ،
دېمەسمەن پۇرسىتى ھىجران قەدىرسىز قىلتىرىق بولدۇم .

35

ۋىسالىڭ شېئىردۇر ، ھىجراننىڭ شېئىر ،

ھەسرەتنىڭ، شوخ كۈلكە - خەنداننىڭ شېئىرى .
زىنىقنىڭ شېئىردۇر، تىنىقنىڭ شېئىرى ،
مۇبارەك قەدىمىڭ، جەۋلاننىڭ شېئىرى .

36

لېۋىڭدىن تامچە مەي بەرسەڭ ، قېنىمنى مەن بېرەي شەرتسىز ،
ئەگەر سەن تامچە قان بەرسەڭ جېنىمنى مەن بېرەي شەرتسىز .
مېنىڭ تەشنىلىقىم قانسا گۈزەل قوينۇڭدا ، ئەي جانان ،
مۇراد - بەختىڭ ئۈچۈن ئوتلۇق ئېقىنلارغا كىرەي شەرتسىز .

37

دېسە شاھ كىممۇ ھەيراندۇر «ئۆزۈمگە ئەل قاراتمىشەن ،
شەرەپ - داڭقىمنى ئەل - ئالەم ئارا ھەر يان تاراتمىشەن»
غەزەپ ئوقىياسىدىن قارغىش ئوقى ئۈزمەس كىشى بارمۇ ،
دېسە كىم «خاكى تۇپراقتىن تىرىك مەخلۇق ياراتمىشەن» .

38

ئۆزۈڭ ياققان ئەمەسمۇ سەن كۆڭۈل خانەمگە بۇ شامنى ،
نېچۈن ئۇلاي ئارام - ئۇيقۇ بىلەن سۈبھىگە ئاخشامنى ؟
يورۇق شامنىڭ ئاتا قىلسا ئۆمۈرلۈك كۈچ ، ئەقىل ، ئىلھام ،
نېمىشقا توختىتاي ئوتلۇق مۇھەببەتنامە - ناخشامنى ؟

39

تىلەيدۇ بىر ئانا : «ئاللا بالامنىڭ بەختىنى بەر» دەپ ،
ياتار چوپچوڭ ئوغۇل قوپماي «تىلەپ بەر ئاتىشى زەر» دەپ .
سامادىن كەلدى بىر ئاۋاز : «تۇرۇپتۇ زەررە زەر تەندە ،

تۇرۇپ دەس ئورنىدىن كىمكى ئايانماي تۇرمىسى تەرىپى دەپ .

40

كۈمۈش سىملار ئارا كەلدى ئاجايىپ بىر سادا سۈبھى ،
ئۈزۈك قىلدىڭ سادا بىرلە ئازابلاردىن ئادا سۈبھى .
كەمىنەڭگە ئاتا قىلغاچ ھاياتى كۈچ شېكەر لەۋزىڭ ،
سەپەر تۇلپارىغا مىندىم بولۇپ بىر جان پىدا سۈبھى .

41

دەيدۇ: بەش كۈنلۈك ئوزۇق جانانىنىڭ بىر سۆيگىنى ،
شۇ سۆيۈشنىڭ تەپتىدىن جان - تەننى بىر كۆيدۈرگىنى .
مەن دېگەيمەن: بىر پۈتۈن ئۆمرۈمگە لەززەتلىك ئوزۇق ،
كۆكرىكىمگە باش قويۇپ تاتلىققىنا بىر كۈلگىنى .

42

نەۋقىران چاغلاردا كىم بولمايدۇ ئوت - يالقۇنغا غەرق؟
سۆيگۈ ئىزدەر بارچە جان - جانۋارمۇ باش كۆكلەمدە نەق .
نەۋقىرانلىق پەخرىگە چۆمگەن نەسىل ئېيتقىن قېنى ،
كەممۇ تاغى زەر شەپەقتىن كەچكى يالقۇنلۇق شەپەق؟

43

ھاۋا - ئادەم يارالغان جۈپ ، جىمى جانۋارمۇ ھەم جۈپ - جۈپ ،
ئۆمۈرلۈك قول - قاناتتۇر ھەر كىشىگە مېھرىبان مەھبۇب .
جېنىڭغا جان قوشۇلغاي جان كۆيەر مەرغۇپ نىگار بىرلە ،
ئىجابەت بولدى دەپ خۇش بول ئۆمۈرلۈك مۇددىئا - مەتلۇپ .

قويسا كىم ئىنساپ - دىيانەت ئۈستىگە ئۆز نەپسىنى ،
 جان تۇرۇپ ئۆز جىسمىدا كۆرگەي جەھەننەم - ھەپسىنى .
 دەپ قالار ئاچچىق قاساپ قول : ئاھ ، پۈچەك پۇل ، ساختا نام ،
 بۇ قەدەر نۇرسىز - قاراڭغۇ كۈنگە قالدىم دەپ سېنى !

ئۆسمۈرلۈك ئىزنالىرى

دوختۇر قىز

ئاستا مېڭىپ، سىلىق بېسىپ،
كىردى دوختۇر - دىلرەبا.
مېھرىبانلار ئۈلگىسىدەك،
مىسلى غەمخور دىلرەبا.
ياشتا كىچىك، ئىشتا چاققان،
شەپقىتىدە ئۆز ئانام.
لەۋلىرى پىشقان ئاناردەك،
سۆزلىرى شەربەت - قىيام.
لەۋزىدىن تۆككەن قىيام،
بەردى يۈرەككە زوق ئارام.
مېھرىدىن تاپتى شىپالىق،
جاننى قاقشاتقان يارام.

يوق ئىدى ھالىم مېنىڭ،
بەك شۈبھىلىك بۇ تەندە جان.
ئىككىلەنمەي شۇ گۈزەل،
ئۆز تېنىدىن بەردى قان.
قايتىدىن ئاچتىم كۆزۈم،
گويا يورۇق دۇنياغا مەن.
كۆيمەن شۇندىن بۇيان،
ئاشۇ گۈزەل رەناغا مەن.

خوشلىشىش

(قەشقەر شەھەرلىك 1-ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ تولۇقسىز

سىنىپىنى پۈتتۈرۈش خاتىرىسى)

دىلدا قىلچە قالمدى داغ، چۆمگىنىم ئىرپان بۇلاق،
يورۇتۇلدى پاك دىلىمدا مەڭگۈ ئۆچمەس شام-چىراغ.
باغلىدۇق بىز بۇ ۋەتەنگە جانۇ تەندىن ئىشتىياق،
غەيرىي ئىللەت، غەيرىي ئىستەك كەتتى بىزدىن كۆپ يىراق.

بىرسىمىز ئىشچى-ھۈنەرۋەن، بىرسىمىز خەلق كادىرى،
بىرسى جەڭچى، بىرسى دوختۇر، بىرسىمىز پەن ماھىرى.
ئۇچقۇچى ۋە ئۈزگۈچى ھەم نەچچىمىز خەلق شائىرى،
ھەم مۇئەللىم، ئىنژىنېر-ئالىم بولارمىز ئاخىرى.

شۇ ئۈچۈن غەيرەت قىلارمىز بىر تېمىم قان قالغۇچە،
ۋەتەن گۈلشەن، جاھان گۈلزار، خەلق بەختىيار بولغۇچە.
جانىجان يەر-ئانىمىزدىن مەدەت ئېلىپ قانغۇچە،
چامىدىدۇق مەنزىلنى كۆزلەپ يەڭ تۈرۈپ جەينەككىچە.

جەڭچى ئوخشاش بىزنى تاۋلاپ قورال بەردىڭ مۇنتىزىم،
ئالدىڭىزدا كۆپ خىجىلىمىز جانىجان ئۇستازلىرىم.
سەۋەن-خاتا، كەمچىلىكلەر بىزدىن ئۆتتى كۆپ قېتىم،
كەچۈرگەيسىز مېھرىبانلار قوبۇل ئەيلەپ بۇ خېتىم.

ئانا مەكتەپ ھەم ئۇستازىم دائىم مېنىڭ دىلىمدا،
ھەر مۈشكۈللەر ئالغا كەلسە مەدەت بېرىپ يېنىمدا.
سىز چوقۇم بار ۋۇجۇدۇمدا ھەر خۇشاللىق چېغىمدا،

ھەر سۆزىڭىز يەلكەن بولۇپ ئۈزەر قىزىل قىنىمدا.

سىزگە مەھكەم رىشتە باغلاپ ھەممىنىڭ پاكىز دىلى
ئايرىلىش چاغ سۆزلىيەلمەس مېھرىنى كۆپلەر تىلى،
تەربىيىلەپ سىز ئۆستۈرگەن بىز ۋەتەن پەرزەنتلىرى،
تەندە جان سىزنى يادلاڭ ئوغللىڭىز مۇھەممەتئېلى.

1955 - يىلى 17 - ئىيۇل

ئاق يول تىلە

مىڭلاپ ئانا رازىدۇر ،
ئوغلى بارسا سوقۇشقا .
ئاھ ئۇرسەن نېمانچە ،
باراي دېسەم ئوقۇشقا .

دەيتتىڭغۇ سەن دائىما ،
«ئادەم بولغىن ياراملىق»
قانداق بولاي ياراملىق ،
ئۆگەنمەستىن داۋاملىق؟

ئۈرۈمچىنىڭ يولىنى ،
پارسا كەلمەس يول دېمە .
جېنىم ئانا ، جان ئانا ،
خۇدايىم بار ، غەم يېمە .

رومىلىڭنىڭ ئۇچىدا ،
كۆز يېشىڭنى سۈرتكىنە .
ئاق يول تىلەپ ئۈزۈتىپ ،
خەتلىرىمنى كۈتكىنە!

1955 - يىلى 20 - ئاۋغۇست

قىستىما

شۇ گۈزەل چولپان كۆزۈڭدىن نۇر يېغىپ، يالقۇن يېنىپ،
مايسىدەك كىرىپكىلىرىڭدىن مەرۋايىت شەبنەم ئېقىپ،
سۈپسۈزۈك ياقۇت لېۋىڭدىن تىل يارار شەرىپەت تېمىپ،
«شول ھاياتىم ئاچقۇچى سەن، سۆي جېنىم» دەپ قىستىما.

«سېنى سۆيىدۈم، ساڭا كۆيدۈم، كەڭ كۆڭۈلدىن بەر ئورۇن،
پاك يۈرەك، مېھرىم، ئەقىدەم سەن ئۈچۈن، ئاچقىل قويۇن،
بىر سېنىڭسىز سارغىيىپ بولماي غازاڭ، ئەگمەي بويۇن،
دىلغا نۇرلار چاچقۇچى سەن، سۆي جېنىم» دەپ قىستىما.

ئاي يۈزۈڭ، چولپان كۆزۈڭ، ئاتەشسىمان مېھرىڭنى ھەم،
گۈلباھاردەك نازىنىن جىلۋەڭ بىلەن كۈلكەڭنى ھەم،
سىغدۇرالماس شۇنچە كەڭ دىل، ئاھ ئۇرۇپ كۆپ چەكمە غەم،
ئەركىلەپ نازىڭ بىلەن «سۆيگىن جېنىم» دەپ قىستىما.

بىر پۈتۈن ئۆمرۈم قاياشى، يۈرىكىمنىڭ پارى بار،
لەۋلىرىمگە تۇنجى پاك سۆيگۈم شارابى مەڭگۈ يار،
سېنى سۆيسەم شۇل ۋاپادار سارغىيىپ بولماسمۇ خار،
خالساڭ دوستۇڭ بولاي، «سۆيگىن جېنىم» دەپ قىستىما.

1957 - يىلى 5 - مارت

قانچىلىك ئۇلۇغ

كىرگەندە سىنىپقا قولۇمدا كىتاب ،
ھاياجان ئىلكىدە ئالەمنى كەزدىم .
شاگىرتلار ھۆرمەتتە تىك تۇردى ، شۇ تاپ ،
ئۆزۈمنى سائادەت تەختىدە سەزدىم .

يۈرىكىم ياپراقتەك تىترىدى بىر پەس ،
ۋە بەلكى يۈزۈممۇ بولغاندۇ ئانار .
ھودۇقۇش تەپتىدىن بوغۇلدى نەپەس ،
ئۆتكۈنچى ھاياجان بولۇپ ھەمراھ - يار .

ئۆتتى دەم - دەقىقە ، ئوڭشاپ ئۆزۈمنى ،
باشلىدىم ئۆمرۈمدە تۇنجى قېتىم دەرس .
ھەممىگە تەپتەكشى تىكىتم كۆزۈمنى ،
بەختىيار كۆڭلۈمدە قاناتلاپ ھەۋەس .

شۇ سائەت مەن بىلدىم بۇ ئۇلۇغ نامنىڭ ،
شەرىپى بەك ئۇلۇغ ، يوق ئىكەن چېكى .
مەن بىلدىم ، مۇئەللىم نەسلى ئىنساننىڭ ،
ئەڭ يېقىن سىردىشى ، ئەقىل چېكى ...

1959 - يىلى 18 - مارت

قەدرىگە

مەن بىلىم تەشنىسى، يەتكەيمەن بىلىم-پەن قەدرىگە،
بىر بوۋاق يەتكەن كەبى ئاق سۈت، شېكەر-قەنت قەدرىگە.

ئەجرىدىن ئەمگەكچى باغۋەن ئەيلىدى گۈلشەن بىنا،
يەتمىگەيمۇ كۈيچى بۇلبۇل ياخشى باغۋەن قەدرىگە.

ھەزرىتى لوقمانغا يانتاق قەنت-شېكەر بەرگەيمىدى،
يەتمىسە يالپۇز، بىنەپشە، پىننە، ئەمەن قەدرىگە.

مەن نادانلىق غارىدا بولماسمىدىم يولۋاسقا يەم،
يەتمىسەم يولۋاسنى سۈرگەن نوچى مەرگەن قەدرىگە.

تاغ-داۋانلىق مەرىپەت-پەن يوللىرىدا بىر ئۆمۈر،
ئالغا ئۆرلەرمەن يېتىپ ئۇستاز-ھۈنەرۋەن قەدرىگە.

1960 - يىل يانۋار

خوش ئۈرۈمچى

يۇمران بىر باچكا ئىدىم، قانات بەردىڭ،
لېۋىڭدىن بال ئىچۈردۈڭ، ناۋات بەردىڭ.
يايرىتىپ بىلىم-ھېكمەت باغلىرىدا،
چاڭقىغان دىلغا ئابھايات بەردىڭ.
ئالدىمدا گۈزەل چېھرىڭ، خوش ئۈرۈمچى،
قەلبىمدە سۆيگۈ-مېھرىڭ، خوش ئۈرۈمچى.

ھەيۋەتلىك قىزىل بىنا - پەن بىناسى،
مەرىپەت تۇپرىقىنىڭ تىك قىياسى.
مۇبارەك خىشلىرىڭنىڭ دانىسىدە،
بەرق ئۇرار تۈمەن يۇلتۇز نۇر-جۇلاسى.
ھەر ئىشىك، ھەر پەلەمپەي، ھەر بوسۇغا،
بىر قۇلۇپ ئاچقۇچىنى قىلدى سوۋغا.

دەريادا بېلىق خۇشتۇر، ئاسماندا قۇش،
بىز ئىدۇق قۇش-بېلىقتىن ھەسسىلەپ قۇش.
ئەجەبمۇ تاتلىق ئىدى، شېرىن ئىدى
بىز سۆيگەن ستۇدېنتلىق ساددا تۇرمۇش!
نېمىدەي شېرىن ھايات خۇشلۇقىغا،
سىغمايتتى كۈلكە ئالەم بوشلۇقىغا.

ياش ئىدۇق، بېشىمىزدىن ئىش ئۆتمىگەن،
بۇ قەدەر شۇنرغانلىق قىش ئۆتمىگەن.
سېھىرلىك چاڭگىلىدا «ئېچىلىش» نىڭ،
قالدى كىم ئاچچىققىنا غەم يۇتمىغان؟

سەن دېدىڭ: چوڭ بولارسەن، تاۋلىنارسەن،
ئەلنىڭ پەر-قاتىغا ئايلىنارسەن.

ئۇزىتىپ ئوت چاقنىغان قىزىل دېلوم،
سەن دېدىڭ: چېچەك ئېچىپ گۈللە، ئوغلۇم.
خانئەڭرى كۈتمەكتىدۇر تەشنائى-زار،
شۇڭقاردەك پەرۋاز قىلىپ ئۆرلە، ئوغلۇم!...
يېنىشلاپ سۆيۈپ نۇرلۇق پېشانەمگە،
«يەت، - دېدىڭ، - مەردانە ئۆز نىشانەڭگە!»

ئەي ئانا، غەمگۈزارىم - مېھرى ئوتلۇق،
شۆھرىتى ئالەمشۇمۇل، نامى قۇتلۇق.
تىكىڭ سەن مۇنبەت، گۈزەل تۇپرىقىغا،
ئۇرۇق دەپ تاللاپ مېنى ياخشى سورتلۇق.
«ئۆت، - دېدىڭ، - ئاسمان - پەلەك تاغ - داۋاندىن»
«ئۆت، - دېدىڭ، - شان - شەرەپلىك ئىمتىھاندىن.»

قەلبىمدە ئۆزۈڭ ياققان پەن چىراغى،
چارچىسام بەردى دەرمان تەڭرى تاغى.
ھەر سەھەر يېڭى لەززەت قىلدى سوۋغا
ئۇلانباي گۈللىرىنىڭ خۇش پۇراقى.
چاڭقىسام بۇغدا كۆلى بولدى جامىم،
قىرانلىق قۇدرىتىگە تولدى جانىم.

ئەيلىدىم پەرۋىش باھار مايسىسىنى،
قەھرىمان ئەجدادلىرىم ۋارىسىنى.
يورۇتتۇم ئاتەش يۈرەك نۇرلىرىدا
ئۆسمۈرلۈك ئارزۇسىنى، غايىسىنى.

ئەۋلادلار - يۇمران كۆچەت ، باغۋەن ئۆزۈم ،
مەنلىك ھەم بەھەرلىك كەچ - كۈندۈزلىرىم .

خەمكى ھەرخىل بولۇر ھەر پىلەكنىڭ ،
سۆيگۈنى باشقا - باشقا ھەر يۈرەكنىڭ .
مەن ئىدىم مەھلىياسى ، جان پىداسى
شۇ ئەزىز - ئەتىۋارلىق گۈل - چېچەكنىڭ .
يولداشلىق ، قېرىنداشلىق مېھرى باشقا ،
مۇنچىلا كۆيمەس ئىدىم قېرىنداشقا .

ھەر كىشى تاپقاي شەرەپ - تەر ئىزىدىن ،
(كەلمىگەي ئۇ ھېچقاچان ئۆز - ئۆزىدىن .)
كىمكى ساپ تەر ئىزىغا قوشسا زىننەت
پاك مېجەز ھەم چىرايلىق گەپ - سۆزىدىن .
قوغداپ چىن ھەققانىيەت قالقىنىدا ،
كۆتۈرەر بارچە ئىنسان ئالقىنىدا .

ئات سېلىپ چەۋەندازلار بەيگىسىگە ،
كۆكرىكىم تولدى شۆھرەت لەيلىسىگە .
كۆكسىگە لەيلى قىسقان ھەر يىگىت - قىز ،
يېڭى يۈك يۈكلىمەمدۇ يەلكىسىگە ؟
يۈكلىسەڭ مەن كۆتۈردۈم ھەرقانچە يۈك ،
بۇيرۇساڭ سۈنى كەچتىم يەشمەي ئۆتۈك ...

ھەر قېتىم نامە ئالسام جان ئانامدىن -
كۈنۈ تۈن يولغا باققان مېھرىباندىن .
يۈرەك ئوت ، پۈتۈن جىسىم بولدى خۇمدان ،
تەشئالىق ، تەقەززالىق ئۆتتى جاندىن .

پەرزەنتلىك سۆيگۈسىدە ئوي - خىيالىم ،
ئاخىرى ساڭا يەتتى ئەرزۇ ھالىم .

ئۆزگىلەي ، جېنىم ئانا ، باشلىرىڭدىن ،
دانىسى ياقتۇ - گۆھەر تاشلىرىڭدىن .
ئۆزگىلەي نەق ئالتە يىل ماڭا بەرگەن
مەرىپەت كەۋسۈرى ، تۈز - ئاشلىرىڭدىن .
«خوش!» دېسەم جىغىلدايدۇ يۈرەكلىرىم ،
سەن ئۆزۈڭ يىلىك بەرگەن سۆڭەكلىرىم .

جەڭچىلەر تەييار ھامان بارچە سەپتە ،
كارۋانمۇ توختىمايدۇ بىر بېكەتتە .
ئەي ئانا ، مەن تۇرارمەن نەدە بولسام ،
جەڭگىۋار سەپ بېشىدا - تۇنجى رەتتە .
لەۋزىمدىن پاك - غۇبارسىز ئۈنچە تۆكتۈم ،
نەسىھەت - سۆزلىرىڭنى دىلغا پۈكتۈم .

خەير - خوش ، ئۈرۈمچىنىڭ قۇچاقلىرى ،
يېڭىلىق ، يۈكسىلىشنىڭ ئوچاقلىرى .
خەير - خوش ، مېھرىم ئوتى شولىسىدا
چاقنىغان ئەلنىڭ گۆھەر مۇنچاقلىرى!
خوش ، مېنىڭ شاگىرتلىرىم - ياش تىلەكلەر ،
ئەۋرىشىم كۆچەت ، مەسۇم گۈل - چېچەكلەر .

1961 - يىل ئاۋغۇست

باغۇەن قىز

ۋۇجۇدۇم بولدى ئوت- يالقۇن كۈلۈپ سوۋغاڭنى تۇتقاندا،
تەبەسسۇم، ناز بىلەن ياشلىق كۆڭۈل مەيلىمنى ئۇتقاندا.

يۈرەك گويىكى شام ئوخشاش قىزىپ، بىر يول ئېرىپ كەتتى،
قىزىل ياقۇت ئانارىڭدىن يېرىپ بىر قەترە يۇتقاندا.

دېدىڭ: قانداق ئىكەن تەمى؟ چېچەن بۇلبۇل كەبى سايراپ،
قىلىپ مەست شۇ ئانار شىرنەڭ ئۆزۈمنى مەن ئۇنۇتقاندا.

- قىلاي تەرىپىنى قانداق؟- دېدىم ئاستا ئۆزۈم ئوڭشاپ،
بولۇپ ئەجرىڭ گۇۋاھى بۇ، ئاتاق- داڭقىڭ تونۇتقاندا.

دېدىڭ: شۇنداق بولاركەن، راست، ئانا توپراققا ئىشىق باغلاپ،
يېشىل- يۇمران كۆچەتلەرگە كۆڭۈل مېھرىڭنى قاتقاندا.

دېدىم: شۇنداق، گۈلۈم، ھەرگىز ئۆلۈك، زەي سۇچە تەم بولماس،
يۈرەكتىن ئەل- ۋەتەننىڭ مېھرىنى بىردەم سوۋۇتقاندا.

1962- يىل سېنتەبىر

جاندىن ئەزىز

ئەي يۈرەك سۆيگەن دىيارىم، سەن ماڭا جاندىن ئەزىز،
شوخلىنىپ ئاققان تومۇردا قىپقىزىل قاندىن ئەزىز.

چىن گۈزەللىك ئاشىقى مەن، گۈلگە تەشنا كۈيچى مەن،
بارچە گۈللەر تاجىسى سەن لالە - رەيھاندىن ئەزىز.

ئەڭ مۇقەددەس ئىززىتىمدۇر ئار - نومۇس، ۋىجدان مېنىڭ،
ئىززىتىمنىڭ مەنبەسى سەن قەلبى - ۋىجداندىن ئەزىز.

دەيدىكەن ئاققۇ، بېلىق: چەكسىز ئەزىز ئوكيان - دېڭىز،
ماڭا بەرگەن مېھرى قەترەڭ قانچە ئوكياندىن ئەزىز.

دەيدىكەن پەرۋانە دائىم نۇر بىلەن يالقۇن ئەزىز،
مەن ئۈچۈن ئىشقىڭ ئوتىدۇر قانچە گۈلخاندىن ئەزىز.

تا ئەزەلدىن سايىرىغانكەن بارچە بۇلبۇل باغ ئارا،
چۆل - جەزىرەڭ مەن ئۈچۈن بىگانە بوستاندىن ئەزىز.

ياش كۆڭۈل گوياكى ئاسمان، ئارمىنىم يۇلتۇزچە بار،
سەن ئۈچۈن جاننى بېغىشلاش ھەممە ئارماندىن ئەزىز.

1963 - يىل فېۋرال

ئۈزۈلمەس چاتىملار

مەھبۇس چۇقانلىرى

مۇقەددىمە

نەزەربەند ئەيلىدى «كۇرس»^① قا، ياقامنى چىشلىدىم دەسلەپ،
گۇناھىم نە ئىرۇر دەيمەن چىكەمنى چىڭ تۇتۇپ ئەسلەپ.

سىياھدەك قاپقارا بىر تۈن بېشىمدا ئوينىدى كالتەك،
چۈشەندىمكى، ئۆچۈرمەكچى ھاياتىم شامنى قەستلەپ.

دېدىم: ئۆمرۈم شېخىدىن قانچىلىك تۆكتۈم ئانار، ئەنجۈر،
ئۆلۈمدىن مىڭ يامان ياتماق چېكىپ ھەسرەت، قۇرۇق ئەسنەپ.

چېلىش مەيدانى - ئاق قەغەز، ئاكوپ ھەر بىر سىزىق گويا،
ئېتىم چاپتى، يوقالدى شۇم ئەجەلنىڭ ھەيۋىسى پەسلەپ.

يارالدى ئۇشبۇ ئەجرىمنىڭ ئىزىدىن بىر كىچىك خامان،
ئوقۇرمەن، سىزگە سۇندۇم تاڭ ساباسىدا ئۇنى چەشلەپ.

بۆشۈك

ياتارىم - يۈز يۇيۇش ئورنى، ئەسىر قىلماقتا پالەچلىك،
ئېلىپ چىقمايدۇ ئاپتاپقا سەھەر - چۈشلۈك ۋە ياكەچلىك.

^① كۇرس - «ئۆگىنىش كۇرسى» دەپ چىرايلىق نام بېرىلگەن نەزەربەند لاگىرى.

بېلىم ئاغرىيدۇ زەي تارتىپ، پۈتۈم ئاغرىيدۇ پەي تارتىپ،
تېنىمدىن بۈرگە مەي تارتىپ، كۆڭۈلنى چىرمىدى غەشلىك.

قويۇلغان بىر ئۇمۇۋالنىڭ، جۈمەك - ئەمچەكلىرى سانسىز،
ئاڭا كەتكەن ئىكەن ۋايتاڭ، تۈنىكە قانچە داس - مەشلىك؟

ئەجەب ئوبدان بۆشۈك بولدى ئۇنىڭغا مەن چىقىپ ياتسام،
دېدىم: ئەقلىمگە ھەشقاللا، قۇرۇپ كەتسۇن زىيانكەشلىك.

مېنىڭ تىك تۇرغىنىم ياۋغا ئۆلۈم قورقۇنچى يوللايدۇ،
ئەجەل يوللايدۇ دۈشمەنگە ھايات دەرياسى ئۆركەشلىك!

ئېھتىرام

دېدى: «خەلق ئاش - ئوزۇق بەردى، يېتىپ يېمەك ھارام ھەركۈن،
جىنايەتتىن بولۇپ خالىي ئۆمۈر سۈر شاد - خۇرام ھەركۈن.

خەتەرلىك يار لېۋىدىن قايت، ئېتىڭنىڭ تىزگىنىنى تارت،
بېشىڭنى ئەگمىسەڭ جاھىل، ساڭا يوقتۇر ئارام ھەركۈن!...»

ئىچىمدە مىڭ قېتىم دەيمەن: ھەئە، خەلق ئاش - ئوزۇق بەردى،
ئۇنىڭ لەززەت - ھۇزۇرى بەخش ئېتەر مەردلىك، چىدام ھەركۈن.

رەقىبىم ئالدىدا ئەگسەم بېشىمنى، ئەلگە نىم دەيمەن،
مېنىڭ تىك تۇرغىنىم ئەلگە قىلىنغان ئېھتىرام ھەركۈن.

ئەگەر چىن ئاقلسام ئەلنىڭ ئىشەنچ، ئارزۇ - ئۈمىدىنى،
ئوتۇقلار جامىدا تۇتقاي «يارايسەن!» دەم قىيام ھەركۈن.

بەلۋاغ

«كەمەرنى يەش، - دېدى باشلىق، - ئۆزۈڭگە قىلمىغىن سىرتماق»
ئېزىقتا چاينىۋەتتىم بۇ جاۋابنى مەن بولۇپ ئېيتماق:

ئەجەب قالتىس كۈيۈمچانسەن، ۋاپا-مېھرىڭ تۈپەيلىدىن،
قۇرۇپسەنكى ئەزىز ئۆمرۈم يولغا شۇنچە دام-قىلتاق!

ئىرادە بەلۋېغىم تۇرسا كەمەرنى نە قىلاي، ئالغىن،
كەمەرنىڭ قولىدىن كەلمەس نىقاب-چۈمپەردىنى يىرتماق.

ئىرادە بەلۋېغىم باركى، قوۋۇرغام بولغۇسى خەنجەر،
ۋە ئالماس ئۈشكىگە ئايلانغۇسى قول-پۇتتىكى تىرناق.

شۇ بەلۋاغ باركى، بىر چۇسا چېقىپ ئۆتكەنچىلىك بولماس،
تىكەنلىك قامچا قان چاچقان قاباھەتلىك سوراق-قىناق!

دوختۇر

«داۋالاش» زەپ يېقىملىق سۆز، «قۇتۇلدۇرماق» دېگەن ئاندىن،
جېنىم دوختۇر، جۇدا بولدى قولۇڭدا قانچىلار جاندىن.

ئوكۇل يېڭنەڭمىدى، دوختۇر، قىزىل موپلۇق تۆمۈر نەرەڭ،
ياسالغانمۇ دىئاگنوز ئەينىكىڭ ئەپسانە-يالغاندىن؟

بېسىم ئۆلچەش قوراللىق تېنىمنى چىرمىغان ئارقان،
مېنى كەتكۈزدى ئەس-ھوشتىن، زۇۋاندىن، كۈچ ۋە دەرىماندىن.

«ئېغىر، خەۋپلىك كېسەل» دەيسەن مېنىڭدەك سەللىمازنى،

ئۆگەنگەن بۇ ھۈنەرتى سەن قەيەردە قايسى شەيتاندىن؟

يېتەر، بەس خەيرىخاھ دوختۇر، جېنىم جاق تويدى، بەس ئەمدى بىزىمەن سەن كەبى ئادەمىسىياق چىلبۆرى- ھايۋاندىن!

مېنى كۈت

كۈت مېنى، جان- دىل بىلەن سۆيگەن نىگارم، كۈت مېنى،
ئامرىقىم، تەشئائى يارىم، ئىنتىزارم كۈت مېنى.

سالدى بۇ تىنجىق- بۇرۇقتۇم دەردۇ ھىجران دەشتىگە،
قارىمۇقنىڭ قاسرىقىچە يوق گۇناھىم، كۈت مېنى.

كۈت مېنى، باغرىڭدا ھىجران ئوتلىرى كۆيگەندە كۈت،
تىك تۇرۇپ مەغرۇر ياشاش- ۋىجدان قارارىم، كۈت مېنى.

سوغ نەپەس دۈشمەنلىرىم ئالدىڭدا سەت كەلگەندە كۈت،
مەن ۋىسال تەشئائى، كۈلگەي نەۋباھارىم، كۈت مېنى.

«جىن- شاياتۇن» دەيدۇ، جىن- شەيتان تۇرۇپ دەل ئۆزلىرى،
نۇر چاچار تاڭ ۋەسلى نامم- ئىپتىخارىم، كۈت مېنى!

كاككۇك

ئاۋازىڭ ئاڭلىدىم، كاككۇك، تېرەك بولغانمىكىن تەڭگە،
مېنىڭ سۆيگەن بېغىم كىرگەنمىكىن كۆك رەڭ، يېشىل رەڭگە؟

جاۋاب بەر، تولدىمۇ شۇدەم ھاياتلىق شەرىپىتى- زەمزەم،
جۇدۇنلۇق قىش- زىمىستاندىن بىزىرى ئېرىق- ئۆستەڭگە؟

سۆيەتتىم مەن سېنى، كاككۇك، سۆيەتتىم پەسلى كۆكلەمنى،
نەزەربەندىمەن قارا قۇزغۇن قىيا باقماس سوغۇق دەڭگە.

ئاجايىپ دەڭ ئىرۇركى بۇ، ھاشارەت-بۇرگىگە تولغان،
زەھەرلىك نەشتىرى دوزاق ئازابى جان بىلەن تەنگە.

ھاشارەت نەشتىرىدىن مىڭ زەھەرلىكتۇر يالا-تۆھمەت،
قەدەمدە دۇچ كېلەر ئىنسان تۈمەن ئەپسانە-نەپىرەڭگە.

نېمىشقا ئۆرتىمەي قەھرىم ئوتىدا مىكرى قاپقانى،
بۇ تارىخ يۈكلىگەن تۇرسا ئۇلۇغۋار يۈكنى يەلكەمگە؟

ساڭا تەڭكەش بولۇپ، كاككۇك، پەلەكتە سايرىسام دەيمەن،
ئانالغان بۇ ھاياتىم شۇ بۈيۈك ئارمان ئۈچۈن جەڭگە!

قەبرىگاھ ئالدىدا

«ئال قولۇڭغا پالتا-بازغان، چاق!» دېدى،
«قالمىسۇن ئىزنا-نشان، ئوت ياق!» دېدى.

«بۇندا ياتقان ئاق ئەدىب قەلئەسىنىڭ
قالمىسۇن بىر تال خىشىمۇ ساق!» دېدى.

پۇت-قولى زەنجىرگە بەند مەھبۇس يىگىت
«خوپ» دېمەي كۆزدىن چېچىپ ئوت «ياق!» دېدى.

«چاقمىساڭ ئۆمرۈڭ بويى زەنجىردە سەن،
بىر بېشىڭدا قاتمۇقات قالپاق!» دېدى.

«سالماغىمەن بۇ جىنايى ئىشقا قول،
چاقسىمۇ باشىمدا ئوت - چاقماق!» دېدى.

سوئال

بۈگۈن تەقدىر جامالىڭنى تاۋاپ قىلماق نېسىپ ئەتتى،
بىراق، كۈلكە - ئارامىنى ئەلەم - ئاھىڭ بېسىپ كەتتى.

كۆزۈڭ قان، يۈز - پېشانەڭ قان، يۈرەك - باغرىڭ نە ھالەتتە،
قارا قۇندۇز چېچىڭنى، ئاھ ئانا، كىملىر كېسىپ كەتتى.

گويا بىر تالى مەجنۇن سەن بوران ئىلكىدە تولغانغان،
ئانا، قانداق قىزىل ئامبۇر سېنى مۇنچە قىسىپ كەتتى؟

تېپىرلايسەن گوياكى جان بېرىشكە نازىزا قويدەك،
قولۇڭ، بوينۇڭنى باغلاپ كىم كانارىغا ئېسىپ كەتتى؟

قوياشلىق ئاسمىنىڭ ئەترە پۇرايتتى، تۇپرىقنىڭ ئەنبەر،
ئانا، ئېيتقىن، ھاۋا ئەمدى نېمانچە سەت سېسىپ كەتتى؟!

ئىشەنگىن، نىگار

مەن سېنى سۆيىمەن، سۆيىمەن، نىگار،
سۆيىمەن ئالەمچە مۇھەببەت بىلەن.
يۈرىكىم تەلپۈنەر، تەلپۈنەر يۈرەك،
مەڭگۈگە ئۈزۈلمەس ساداقەت بىلەن.

بۆشۈكتە ئۇخلىماق بوۋاقتىڭ ئىشى،

زاكىغا سىغامدۇ يىگىت نەۋقىران؟
كۆنەمدۇ يۈگەنگە تاڭشۇرۇلغان ئات،
كۆنەمدۇ قەپەسكە بۇلبۇل - غەزەلخان؟

ھازىدار ئەمەسمەن ، چاچلىرىم ئۆسكەن ،
يا بىتاب ئەمەسمەن ، چىرايىم سېرىق .
رېنتىگېن نە كېرەك ھالىتىمگە باق ،
ئازابىم بىلىنەر كۆزۈمدىن ئېنىق .

بۇلاقتىن سۇ چىقار ، قان تومۇردىن قان ،
چىقامدۇ بەختىيار يۈرەكتىن پىغان؟
يا شۇڭقار تۇماققا قىلامدۇ ھەۋەس ،
خۇشتارمۇ چېكى يوق ئەلەملەرگە جان؟

يۈرىكىم تەلپۈنەر سەن نىگار ئۈچۈن ،
سەن پەقەت قەلبىمنىڭ سۆيگەن نىگارى .
ئىشەنگىن ئىسسىق قان - تەرىمىز بىلەن ،
يارالغاي ھاياتنىڭ زۇمرەت باھارى .

سۈرگۈن

1

تىنىمىز تارتىدۇ سۈرلۈك زىمىستان دىۋىسى نەرە ،
زەھەر نەشتەر ئۇرار تەنگە گويىكى مىڭ تۈمەن ھەرە .

ئازاب ئىسكەنجىدە دەھشەت سىقىلغان جان قىلۇر جىغ - جىغ ،
بۇ كۈلپەتتىن قۇتۇلماقنىڭ ئامالى بارمىدۇ زەررە؟

موماي يىغلايدۇ ئون-تىنسىز، قەدىناس مەھراھى جىمجىت،
ئېمىزگە نەدە قالغاندۇ، تىنىمىز قىر قىرار نەۋرە.

ئۇنىڭ بىر جۈپ قەدىردانى قارا زىنداندا ھەسرەتتە،
بېشىدا، بەلكى شۇ سائەت ئۇچۇپ يۈرگەندۇ قان دەررە.

دېدى جىمجىت بوۋاي: كېنىدىك قېنىم تامغان ماكانىم، خوش!
ئەزىزانە دىيارغا بېقىپ ئاخىرقى بىر مەررە.

2

ئاھ، يېرىلغايىمۇ قورام تاش «يېرىلىك تاشىم» دېسەم،
كەڭ جاھانغا پاتىمدى مۇشتۇمچىلىك باشىم دېسەم.

يات تاپانلار ئاستىدا ئىسسىق ماكانىم - ئۆز ئۇۋام،
ئاق يېغىن شەھىرىم تامان باقسام سۈزۈك ياشىم دېسەم.

ئۆتتى ئۆمرۈم زەر بىلەن، - زەرگەر ئىدىم داڭلىق خېلى - ،
قالمدى سەھرا ئارا كەتمەنگە بەرداشىم دېسەم.

قايسى زات بەرگەندۇ «سەھرايى قىيامەت» نامىنى،
شۇ قىيامەت قوينىدا ئوغا مېنىڭ ئاشىم دېسەم.

ئاھ، يېرىلغايىمۇ قورام تاش «يېرىلىك تاشىم» دېسەم،
كۆرمىسۇن مۇنداق جۇدالىق ھېچ قېرىنداشىم دېسەم!

3

بىر غېرىب يېگانە قەبرە... قوينىدا كىم بار ئۇنىڭ،
نام-نەسەب، ئۇنۋانىنى كىم ئەيلىگەي ئىزھار ئۇنىڭ؟

ھەر مۇقەددەس كۈندە يوقلار ھەر كىشى ھەر قەبرىنى،
شەنىگە تەكبىر ئوقۇپ كىم ئەيلىگەي ئاھ-زار ئۇنىڭ؟

ھەر زامان قىلغاي ھۇجۇم تەتۈر قۇيۇن، سۈرلۈك بوران،
ئەپ كېتىشكە، يەپ كېتىشكە خاكىنى تەييار ئۇنىڭ.

ئېيتتى بىر دېھقان جاپاكەش مويسىپىت دەردلىك تىنىپ،
كەسپىنى ئەۋلادى نەققاش، قۇرغۇچى-مىمار ئۇنىڭ.

قالدى جىسمى، روھى يۈرگەندۇر سۆيۈملۈك شەھىرىدە،
بۇ زېمىن-تۇپراققا كۆڭلى چۈشمىگەن زىنھار ئۇنىڭ.

4

مىڭ سالام-تەزىم، قەدىردان، مېھرىبان ھېيتگاھ غۇجام،
خىشلىرىنى تۇتىيا ئەيلەي كۆزۈمگە، ئاھ غۇجام!

ئۆزلىرىنىڭ جان كۆيەر ئوغلانى - چاقماقچان ئىدىم^①،
سوغ قۇچاق ئاچتى ماڭا بىر ناتونۇش دەرگاھ، غۇجام.

بەھرىسىز، ئۇيقۇ-ئارامسىز ئىش بىلەن، ئەمگەك بىلەن،
مەن بولۇپ قالدىم مۇشۇنداق بىر ئورۇق ئەرۋاھ، غۇجام؟

دەيدۇ كەلسەم: «لاماكانسەن، يوق نوپۇس-نورماڭ سېنىڭ!»
كۆز يېشىم، ئاھىمغا كىم قىلغاي بۈگۈن پەرۋاھ، غۇجام؟

ناتونۇش سەھرادا بولدۇم قەدرى-قىممەتتىن جۇدا،

^① چاقماقچان - بىر ئۆمۈر بويناق ئۆتكەن، ھۆرمەتكە سازاۋەر ئاشىق باققال.

ئۆزلىرىنىڭ قوينى-تەختىم، مەن ئىدىم بىر شاھ، غوجام!

5

بۇلۇتلۇق كۆك يېپىنچامدۇر، سېلىنجام بۇ زېمىن داق يەر،
ئېسىپ بولماق ئاسانمۇ مەن كەبى سەرسانغا بۇ ئاق يەر؟

قويار بولسام غېرىبانە بېشىمنى ئۆز بوسۇغامغا،
دېۋەيلەپ دەيدۇ بىر كىمىلەر: بىلەمسەن، ماۋۇ قانداق يەر!؟

تۆمۈر پەشۋا، چويۇن مۇشت زەربىدىن قالماپتۇ، جان دوستلار،
مېنىڭدەك بىر نوپۇسىزنىڭ پۈتۈن جان-جىسمىدا ساق يەر!

يۈرەك پەرمىنى

1

ۋاپادارم، سېنىڭ لەۋزىڭ يۈرەككە زەپ داۋا بولدى،
مۇبارەك مەكتۇبىڭ كۆڭلۈم ئۈچۈن ياغراق ناۋا بولدى.

ئەلەملەر مۆلدۈرى ياغدى بېشىمغا، ئەي گۈزەل دىلبەر،
سېنى سۆيمەك، ساڭا كۆيمەك بېشىمغا بىر بالا بولدى.

تولۇن ئايىم، ۋىسالىڭنىڭ پىداسى، مەھلىياسى مەن،
سېنىڭسىز سۈبھى-كۈندۈزلەر سىياھتەك قاپقارا بولدى.

ئەزىزىم، ئىشقى-ساداقەتنىڭ قىياسى نەقەدەر يۈكسەك،
ئايانكى، بېھىساب ئاشىق ھاياتىدىن جۇدا بولدى.

نە بولسۇن قىسمىتىم مەيلى، سېنى چىن سۆيگىنىم-سۆيگەن،

ساڭا چەكسىز ۋاپادارمەن ، ساڭا بۇ جان پىدا بولدى .

2

ۋىسالىڭ ئىزدىدىم كۈن-ئۈن ، بىلەمسەن ئەي گۈلى رەنا ،
ۋاپا-مېھرىڭ ھاياتىمغا ئاتا قىلغاي ئۇلۇغ مەنا .

ئەلەملەر كەلسە باشىمغا تۆكۈپ ياش ، چەكىمدىم پەرياد ،
بۈيۈك ئىشقىڭ بىلەن ئاققاچ تومۇرۇمدا ئەزىم دەريا .

تولۇن ئايدەك جامالىڭنى كۆرۈم ئالدىغا كەلتۈرسەم ،
يۈرەكتە ياندى بىر گۈلخان ، چۆمۈلدى نۇرغا كەڭ دۇنيا .

ئەلەم-ھىجران تونۇرىدا كۆيۈپ-پىشقان يىگىت تۇرسام ،
نېچۈن قىلماي قاقاس چۆلنى سېنى دەپ لالىزار سەينا؟

ناۋادا قوينىغا ئالسا مېنى تەرسا قىيان-تاشقىن ،
ئۈزەرمەن خۇددى تاھىردەك سېنى دەپ ، ئەي گۈزەل زوھرا!

3

خەۋەر كەلسۇن نىگارمىدىن ، دىلىم ياشنار خەۋەر كەلسۇن ،
كۆڭۈلدەك ئاق ۋاراقلار ئۆزرە خىسلەتلىك گۆھەر كەلسۇن .

ئەجەبمۇ ئىنتىزار بولدۇم جاۋابىغا سالامىنىڭ ،
ئاناردەك لېۋىدىن رەنجىم ئۈچۈن شىرنە-شېكەر كەلسۇن .

لاچىندەك شوخلىنىپ پەرۋاز ئېتەي ئاسماندا شادلىقتىن ،
رەقىبىلەر باشىغا مەڭگۈ قۇتۇلماس خەۋپ-خەتەر كەلسۇن .

قىزىل كۆزلۈك رەقىب دەيدۇ: «سېنىڭدىن رىشى ئۈزگەن ئۇ»،
تېلى كۆيسۇن ئۇ مەلئۇننىڭ، زەھەردىن چىڭ زەھەر كەلسۇن!

ئىزنى تۇتىيا ئەيلەپ كۆرۈمگە مىڭ قېتىم سۈرتەي،
باھارنىڭ قارلىغىچى ئوخشاش ئۇچۇپ قەلبىم سۆيەر كەلسۇن.

مۇرادىم غۇنچىسى - دىلبەر كېلەر بولسا كۈلۈپ خەندىن،
چىقاي باشىم بىلەن يۈگۈرۈپ قۇياشلىق تاڭ - سەھەر كۈلسۇن.

4

ئايچامال دىلدار، قەسەمىياد ئەيلىدىم، يادىڭدا تۇت،
سۆيگۈ - مېھرىمنى مېنىڭ سادىق يۈرەك - باغرىڭدا تۇت.

زەربىگە بەرگىن چىداش ئۆتكۈنچى ئۇششۇك پەسلىنىڭ،
شۈبھىدە ھۆسنۈڭگە سايە سالىمسۇن كۈلرەڭ بۇلۇت.

ئاھ دېمە تۈنلەر بىدار، ياش تۆكمە ھەسرەتلىك تىنىپ،
مەڭگۈلۈك ئىشقىڭ بىلەن قەلبىمدە ئۇلغايماقتا ئوت.

بىغۇبار ئىشقىم - ئەقىدەم، ئۆزىڭگە بەرسەم كۆڭۈل،
يەپ تۈگەتسۇن ئەت - جېنىمنى بىر يولى قۇڭغۇز - قۇرت.

تائەبەت باغۋەن بولۇپ بەخشەندە ئەيلەي قان - تەرىم،
گۈل بىلەن سۇمبۇلغا تولسۇن بۇ غېرىپ، ۋەيرانە يۇرت.

ئايچامال دىلدار، ئىشەنگىن، بىر پۈتۈن ئۆمرۈڭگە تەڭ،
ئاتەشنى قوينۇڭدا بەختىم پارلىغان شېرىن مەنۇت.

جۇدۇنلار قۇتتىدى ، ئالەم جاھالەت ئىلكىدە ، بىلسەڭ ،
ھاياتلىق قەلئەسى ئاھۇ نادامەت ئىلكىدە ، بىلسەڭ .

ئەجەبكى ، لەۋلىرى چاك - چاك قۇدۇق قازغان جاپاكەشنىڭ ،
يۈرەك مەلەم - شىپاسى يوق جاراھەت ئىلكىدە ، بىلسەڭ .

نەھال بۇ ياقاڭ چىشلەپ ئەسىر بولما خىياللارغا ،
ۋەتەنداش ، قان - قېرىنداشىڭ قىيامەت ئىلكىدە ، بىلسەڭ .

گۆھەر - دۇردانە ئاچچىق ئىس - تۈتەك قوينىدا كۆيمەكتە ،
باھار بۇلبۇللىرى تۇتقۇن - ئاسارەت ئىلكىدە ، بىلسەڭ .

بىناكار - قۇرغۇچى پەستە ، ئېگىزدە بۇزغۇچى تەلۋە ،
بەخت - ئامەت خۇشامەتگۈي ھاماقەت ئىلكىدە ، بىلسەڭ .

ئىرادەم بازغىنى بىرلە قارا دەرۋازىنى چاقسام ،
كۈلەرسەن بىئازار ، مەغرۇر پاراغەت ئىلكىدە ، بىلسەڭ .

لەھەڭ - تىمساھقا كۈن بەرمەس قىياندا ئۆرلىگەن پالۋان ،
زەپەر - بىرلىك ، بىلىم - ھېكمەت ، پاراسەت ئىلكىدە ، بىلسەڭ .

ئەلەم ئىسكەنجىسى قەھرىڭ ئوتىدا كۈلگە ئايلانغاي ،
دېسەڭ « شۈكرى » ، ئۆتەر ئۆمرۈڭ ئامانەت ئىلكىدە ، بىلسەڭ .

نېچۈن مىسران قىلىچ ئالماي قولۇمغا ، ئەي گۈلى رەنا ،
كىشىلىك تەقدىرى مەردلىك ، شىجائەت ئىلكىدە ، بىلسەڭ .

ئانا ناخشىلىرى

ئەللەي بالام

گۈل - چېچەك پەسلى تۇغۇلدۇڭ، ئەي بالام، ئەللەي بالام،
ئۇخلىغىن راھەتلىنىپ ئالغىن ئارام، ئەللەي بالام.

قاپقارا تۈنلەر چېقىپ دەرۋازىمىزنى تەلۋىلەر،
قىلمىغاي ئۇيقۇ - ئارامىڭنى ھارام، ئەللەي بالام.

ئەمدى ئايلىنماس داداڭنىڭ باشىدا سىم قامچىلار،
قايتا قوزغالماستىن مېنىڭمۇ قەلب يارام، ئەللەي بالام.

ياغرىغان نەغمە - مۇقام ئۇ، تىنىچ - ئىناقلىق سازى ئۇ،
بەلكى بولغاندۇ جېدەل - جەڭلەر تامام، ئەللەي بالام.

بىز ۋە ئامراق نەسلىمىز بەختى ئۈچۈن مەردانىلەر،
چوڭ سەپەرنى ئىز بېسىپ قىلغاي داۋام، ئەللەي بالام.

كۈلگىن قوزام

نى ئۇلۇغ شاھلار كېچىپ زەر تاجۇ - تەخت، دۇنياسىدىن،
تۇتتى جاي دەرۋىش بولۇپ ھەسرەت - پىغان سەھراسىدىن.

ئۇردى ئاھ قان - ياش تۆكۈپ پەرزەنت تىلەپ كۈندۈز - كېچە:
«ئەي خۇدا، قىلغىن خالاس يېگانىلىق دېشۋارىدىن.»

نوكتا تىكلەپ ئەۋلىيالار قەبرىگە نى - نى جۇۋان،

ئۆتتى پەرزەنت ئىشىدا سايراپ ھايات سەيناسىدىن .

ياغرغان چاغ «شاھ، سۆيۈنچى!» سازى ئابباس ئالدىدا،
بولمىغانمۇ شاھ ئازاد پەرزەنت غېمى - سەۋداسىدىن؟

شام بولۇپ ئاقماس ئېرىپ قايسى ئانا جانۇ تېنى،
نەسلىنىڭ تاتلىق قىلىق، نۇرلۇق ھۆسن - سىماسىدىن؟

قەدرى - قىممەتلىك ئەمەسمۇ نەسلىنىڭ ھەر كۈلكىسى،
خەيرخاھ شاھى نۇشرۋاننىڭ تۈمەن تىللاسىدىن .

يۈرسە پەرزەنت تاڭ سەھەر مەكتەپكە ھەرقانداق ئانا،
كۈلمىگەيمۇ شادلىنىپ ھېكمەتكە زوق - ئىخلاسىدىن .

ھەم سۆيۈنمەمدۇ بىلىم - پەن قەدرىگە يەتكەن ئانا،
شۇ ئەزىز پەرزەنتىنىڭ دەسلەپكى خەت - ئىملاسىدىن؟

بەختيارلىق ئۈنچىسى تۆكمەيدىغان جان بارمىكىن،
ئۆتسە پەرزەنتى سۈزۈپ گۆھەر بىلىم دەرياسىدىن؟ ...

ئاھ شۇ كۈنلەر! ...

قانچە مىڭ قەلب ئۆرتىنىپ بولدى كاۋاپ،
مىسلىسىز ئاپەتنى تۇغقان يالماۋۇز ئىغۋاسىدىن!

دەيدىكەن ئۆردەك جاھاننى باسسەكەن كەلكۈن - قىيان،
تاپتى كىملەر نەپ - ھايران ئالۋاستىلار ماجىراسىدىن؟

جان دېگەن ئوتياشمىدى ھەر پەسىلدە كۆكلەيدىغان،

قالمدى ئىز بۇ ھاياتنىڭ قىممىتى - مەناسىدىن! ...

ئەي ئەزىز ئوغلۇم، كۆزۈڭ ئاچتىڭ يېڭى دۇنياغا سەن،
ئويغىنىپ گويا بۈيۈك، شانلىق سەپەر ھۇرراسىدىن.

چۆچۈمە، تىنچلان قوزام، ئەمدى ۋەتەن تاپتى خالاس،
نەسلى ئادەمگە كۈشەندە تەلۋىلەر غوۋغاسىدىن.

بىر يولى قوغلانغۇسى كۆڭلى قارا كۆيدۈرگىلەر،
بەختىمىز سورۇنلىرىنىڭ تۆرى ھەم پەگاھىدىن.

ئەل ئامان، يۇرتۇم ئىناق، تىنچ - بەختىيارسەن، جان قوزام،
ئەمدى ئايرىلماس ئانا بەرناسىدىن، زىباسىدىن.

كۈل قوزام، راھەتلىنىپ، كۈلكەڭ - خۇشاللىق نەغمىسى،
جان سۆيۈنسۇن خۇش ئاھاڭ، ئاتەشسىمان مىسراسىدىن.

كۈل قوزام - كۈلگىن قوزام، دەۋرىڭ گۈزەل، بەختىڭ گۈزەل،
ھەم گۈزەل ئىقبالىمىز سۈبھى - سەھەر رەناسىدىن.

ئىجتىھات قىلسا كىشى

ئەجرىدىن قارلىق دالا - تاغلاردا زەر تاپقاي كىشى،
چوڭ ئېقىن - قاينام ئارا نۇرلۇق گۆھەر تاپقاي كىشى.

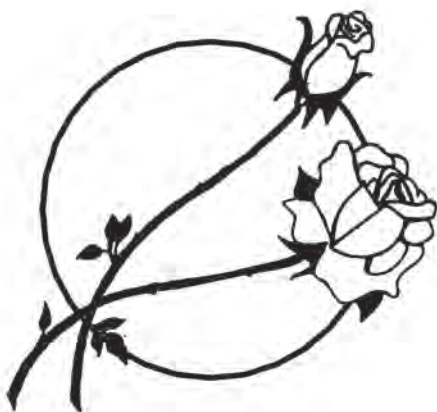
ئەجرىسىز ياپماس بېدىشىنى تال، ئۈزۈم مۇنچاقلىرى،
تۆكسە تەر چۆللەرگە يانتاقتىن شېكەر تاپقاي كىشى.

كەزسە پەرھادتەك كۆيۈپ ئاتەشتە ھىجران دەشتىنى،

جان كۆيەر شېرىن سۈپەت ماھى - قەمەر تاپقاي كىشى .

ئىجتىھات قىلسا قۇدۇق قازغانغا ئوخشاش يىغىنىدە ،
نۇر - جۇلاسى مەڭگۈلۈك ھېكمەت - ھۈنەر تاپقاي كىشى .

پەن - بىلىم ئەڭگۈشتىرى ئادەم - ھاۋا ئەۋلادىنىڭ ،
ئۇ بىلەن نۇرانە يول ، نۇسرەت - زەپەر تاپقاي كىشى .

ھېيتگاھ

مۇقەددىمە

«ئەزىزانە» ئاتالغان بۇ دىيارنىڭ سەن كۆزى، ھېيتگاھ،
سېنى قۇرغان پاراسەتلىك بىناكار خەلق ئۆزى، ھېيتگاھ.

يۈرەكنىڭ يالقۇنى بىرلە پىشۇرسا خىش قىران ئوغلان،
گۈزەل جانانى گۈل چەككەن كېچە يۈ كۈندۈزى، ھېيتگاھ.

«يىپەك يولى» بىلەن داڭقىڭ تارالغان بارچە ئەللەرگە،
چاچار شەنىگە ھۆرمەت چاققۇسى ئالەم يۈزى، ھېيتگاھ.

گۈۋاھ تارىخ، ئەسىرلەردىن يۈرەك-باغرىڭنى قان قىلدى،
جاھان ياۋۇزلىرىنىڭ ئەڭ ئەشەددىي ياۋۇزى، ھېيتگاھ.

بۈگۈن نۇرانە ھۆسنۈگگە تىكىلگەن كۈيچى ئوغلۇڭنىڭ
نېمىشقا ئۇرغۇماس فونتان بولۇپ ۋىجدان سۆزى، ھېيتگاھ.

نوزۇگۇم قەسدىسى

«ئەلۋىدا» دەپ ئۇردى ئاھ يارانۇ جانانم مېنىڭ،
نوزۇگۇم قىلدى خىتاب، بولدى سىباب جانم مېنىڭ:

ئورما ئاھ، سۈرتكىن يېشىڭنى، ئەي ئەزىزانم مېنىڭ،
سۈرت يېشىڭنى، تىك كۆتەر باشىڭنى، غەمخانىم مېنىڭ.

شۇم رەقىب قاھ-قاھ كۈلەر قان يىغلىساڭ شامۇ سەھەر،

ئەيلىسەڭ پەرياد - نىدا كۈيگەي يۈرەك قانىم مېنىڭ...

ئانا يۇرت، يادىڭدىدۇ، باغۋەن ئىدىم ئوت مېھرىلىك،
بولمىدى تالىق ماڭا گۈلشەندە رەيھانم مېنىڭ.

سۇ چىقارغان خار - گۇناھكار، كوزا چاققان مۆھتەرەم،
دۆ - چايان ئىسكەنجىسىدە قالدى ھەر يانىم مېنىڭ.

تۇغدى زورلۇق ئۆچ - غەزەپنى، ئۆچ - غەزەپ تۇغدى بوران،
سالدى كۆكنى لەرزىگە مەردانە ئىسيانىم مېنىڭ.

قان قىساس ئوقياسىنى ئاتتىم جاھالەت كۆكسىگە،
كۆزگە سۈرتسۇن دەپ يورۇقلۇق - نۇرنى دەۋرانم مېنىڭ.

قانچە زالىم، بىنومۇس ساتقىن چۆكۈپ غەرق بولدىلەر،
قاينىغان - تاشقاندا ھەريان قەھرى ئوكيانم مېنىڭ.

تۇن - جاھالەت دىۋىسى قىلدى خىرىس شىددەت بىلەن،
قىپقىزىل قان لەيلىسىگە تولدى مەيدانىم مېنىڭ.

ئەرك سۆيەر شۇڭقار ئىدىم، مەھكەم بوغۇشلاندى قانات،
مەن قەپەستە، زاغۇ قۇزغۇن ئىلكىدە دانىم مېنىڭ.

ياۋ بېشىغا غەم - ۋەھىمە سەن بىلەن بىر بولمىقىم،
ئەي دىيارىم، سەن ئەمەسمۇ جانۇ دەريانىم مېنىڭ.

قوللىرىم زەنجىرگە بەند، بولدۇم راۋان سۈرگۈنگە مەن،
خەير - خوش دىلداش - قېرىنداش، يارۇ تۇغقانم مېنىڭ.

قەشقەرى مەھمۇد، خاس ھاجىب ئەجرى سىڭەن ياك ۋە تەن خەير-خوش قەلبىم چىراغى خەمسە، دىۋانىم مېنىڭ!

بەلكى ياۋ مەغرۇر بېشىمنى قىلغۇسى تەندىن جۇدا،
كۆز نۇرۇم ئۆچكەندىمۇ ئۆچمەس مۇراد شامىم مېنىڭ.

ئۇرما ئاھ، مىڭ قەترە ياشتىن زەررە ئوت-ئۇچقۇن ئەزىز،
ئۇشبۇ ئۇچقۇندىن يارالغاي قەھرى گۈلخانم مېنىڭ.

قەھرى گۈلخانم زۇلۇم قەلئەسىنى قىلغاندا كۈل،
پارلىغاي، كۈلگەي ئەسىرلىك ئارزۇ چولپانم مېنىڭ.

خوش ئەزىز يارەنلىرىم، ئاھ ئۇرسا، پەرياد ئەيلىمە،
سەن ئىشەن، چەكسىز ئەمەس بۇ دەردۇ ھىجرانم مېنىڭ.

نوزۇگۇم قىلدى خىتاب، بولدى سىماب جانم مېنىڭ،
كەتتى سۈرگۈن سەپلىرى - مەردانە كارۋانم مېنىڭ.

خەلق نامايىشى

گۆدەكلىك چاغلىرىم قوينۇڭدا كۆردۈم قانچە تەۋرەشنى،
پەلەكنى لەرزىگە سالغان ئۇلۇغ دولقۇننى-ئۆركەشنى.

شۇ دولقۇن قوينىغا ئالغان زۇلۇمدىن باغرى خۇن بولغان،
مۇئەللىم، ياش تەلەپكار، ھۆپىگەر، دېھقان جاپاكەشنى.

ئۇلار ئۈزەكتە شۇ دولقۇن ئارا مەغرۇر غۇلاچ تاشلاپ،
تۈگۈپ مۇشت، يەك تۇرۇپ، باغلاپ بېلىنى، قىستۇرۇپ پەشنى.

جاكار قىلماقتا مۇنبەردە، ئەنە، شۇڭقار سۈپەت ئوغلان،
قارا زۈلمەتكە قەھرىدىن چېچىپ ئالەمچە ئاتەشنى.

زىرائەت - مايسا ئۆستۈرسەك غۇبارسىز قان بىلەن ياشتا،
جاۋاب ئەيلەڭلار، قانداق ئەجدىھا دەم تارتتى ساپ چەشنى؟!

ياراتساق جەننەتۈل رىزۋان ئانار، ئەنجۈر بىلەن تولغان،
نېچۈن بىزگە نېسىپ ئەتتى زۇلۇم سۇلتانى چۆل - دەشتنى؟

ئىناقسىزلىق ۋە غايىلىق - ئاسارەت سىرتىمقى، دوستلار،
بۈيۈك بىرلىك - زەپەر، تارىخ راۋا كۆرمەيدۇ چەتنەشنى.

بۈيۈك بىرلىك - قىيان، يوقتۇر ئاڭا بەس كەلگۈدەك توسما،
قىيان قىرغاققا تاشلايدۇ سېسىق لۆجە، كۆپۈك - لەشنى! ...

ئەزىز ھېيتگاھ، كۆرۈپ سانسىز قېتىم باغرىڭدا تەۋرەشنى،
نەقىش ئەتكەن ئەمەسمۇ مەن دىلىمدا ئۇشبۇ ئۈندەشنى؟

كەلدى

سېنىڭ قوينۇڭدا بىر سۈبھى سائادەت كەپتىرى كەلدى،
جاپا - كۈلپەتتە پىشقاننىڭ ۋاپادار دىلىبىرى كەلدى.

چېلىش تۇلپارىغا مىنگەن، قاۋان - چېلبۆرىنى سۈرگەن،
ئادالەت - ئەرك ئۈچۈن كۆيگەن بۈيۈك ئاۋرال شىرى كەلدى.

تومۇرىدا ئىلى دەريا، سۆزىدە بىباھا مەنا،
ئەرك تەشنىسىنىڭ بەرنا، باھادىر رەھبىرى كەلدى.

يولغا تەلمۈرۈپ بىدار ، كۆرۈشتۈق ئاخىرى بىدار ،
دېدى خەندىن ئۇرۇپ ھېيتگاھ «كۆرۈمنىڭ گۆھىرى كەلدى!»

تۇتۇپ ھۆرمەتتە گۈل ئەنبەر ، دېدۇق بىز: مەرھابا ، رەھبەر ،
ئەجەب چاڭقاق ئىدى قەشقەر ، ھاياتلىق كەۋسىرى كەلدى!

شۇ دەم جانلاندى يول-رەستە ، چۆمۈلدى نۇرغا بىر پەستە ،
دېدۇق بەس-بەستە: قوللارغا چېلىش-جەڭ شەمشىرى كەلدى.

دېدى مۇنبەردە شۇ ئوغلان ، مۇبارەك ئىسمى ئەخمەتجان ،
كۆتۈرسەك ئەرك ئۈچۈن ئىسيان چاياننىڭ نەشتىرى كەلدى.

ئىناقلىق قۇدرىتى چەكسىز ، ئۇيۇشساق ، زىچ بىرىكسەك بىز ،
دېگەيمىز ئاخىرى شەكسىز: نىجاتلىق سەھىرى كەلدى.

سۆزى قەلبىمگە ئوت سالدى ، بۇ ئوت جىسمىمنى بىر ئالدى ،
ئۇنىڭ ھەر سۆز-خىتابىدىن زەپەر ئەڭگۈشتىرى كەلدى.

جۇدۇنلۇق تۈنلەر

1

سامانى قاپلىغان ئىغۋا - ۋەھىملىك چوڭ تۈتەك پەردە ،
زېمىن-تۇپراق جىغىلدايدۇ ، ئەلەم-دىشۋار يۈرەكلەردە .

كامارغا تەلمۈرەر ئاش دەردىدە نىمجان شەھەر ئەھلى ،
شىلىمغا ئايلىنىپ ئاق ئۇن بۇزۇلدايدۇ چېلەكلەردە .

ئېتىزلار تەختىگە يانتاق-تىكەن ھاكىم-ھۆكۈمراندۇر ،

كۆرۈنمەس زەر چېچەك ، زۇمرەت خەمەك سۇلغۇن پىلەكلەردە .

بېھوشلۇق دورىسى گويا «كىچىك باتۇر» دېگەن ئۇنۋان ،
ئاتار ئاسمانغا مۇشت - پەشۋا ، قىزىل بەلگە بىلەكلەردە .

ئانا ھېيتگاھ ، تەپەككۈر قىل ، بۇ ئىشنىڭ كىم جاۋابكارى ؟
جىنايەت بارمۇ يا دىتسىز - نادان ئۆسمۈر - گۆدەكلەردە ؟

2

ئۇچار ئاتلار چېچىپ قانلار چويۇن مىقلىق تۇياقلاردىن ،
چويۇن مىقلىق تۇياقلاردىن ، تۆمۈر نەيزە - چۇماقلاردىن .

قىزارغان ئاسفالت يوللار گويا قوقان گىلاس بىرلە ،
پىغانلىق ياش بىلەن قانلار ئاقار جۈپ - جۈپ بۇلاقلاردىن .

بېشىدىن ئۇچسا قانلىق مۇشت - چوماق بىرتقۇچ قارا قۇشتەك ،
چۈشەر تۇپراققا كۆزنىڭ گۆھىرى ئاچراپ چاناقلاردىن .

ئانا ، تارىختا دېھقانلار ساڭا ئاتقانمۇ مۇشت - پەشۋا ،
ئېتىز رىشتىنى تەرك ئەيلەپ ، كېلىپ سەھرا - يىراقلاردىن ؟

جاۋاب بەرگىن ئانا ھېيتگاھ ، جېدەلدىن نەپ - ھايان تاپقان ،
قارام قاتىل قۇتۇلغايىمۇ ئاخىرقى سوت - سوراقلاردىن !؟

3

قىزىل يانغىن ... تۇتاشتى ئوت ئۇلۇغ ئالىم فارابىغا ،
ئەزىز ئوغلۇڭ خاس ھاجىب ، قەشقەرى مەھمۇد ، نەۋائىغا .

دېدىم: ياۋىڭغا باش ئەگسەم، دېگىن سەن بىنومۇس ھايۋان،
بىلام دە جان پىدا قىلسام مۇراد - بەختىڭ ئۈچۈن جەڭدە!

سالام ھېيتگاھ

قولۇم كۆكسۈمدە ھەر سۈبھى ساڭا دەيمەن: سالام ھېيتگاھ،
قۇچاقلايمەن يېقىپ باغرىم مېنىڭ ئامراق ئانام ھېيتگاھ.

سېنىڭ ياقۇت خىشىڭنى تۇتتيا ئەيلەپ كۆرۈم سۈرسەم،
تولۇپ جىسىمىم جاسارەتكە، تاپار كۆڭلۈم ئارام، ھېيتگاھ.

ئېسىمدە دەرد - جۇدالىق دەشتىگە سۈرگۈن قىلىنغان تۈن،
ئاشۇ تۈندە ئىدى باغرىڭ ئەلەم - ھەسرەتكە جام، ھېيتگاھ.

سېنىڭدىن ئايرىلىپ بولدۇم مىسالى بىر ياۋا كەپتەر،
جۇدالىق ئىلكىدە كەتتى قىران ياشلىق ھارام، ھېيتگاھ.

تولۇن يۈزلۈك نىگارمىنى باغاش ئەتمەس ئىدىم مۇنچە،
سېنى سۆيگەچكە ئۇرغۇيدۇ مۇھەببەت - ئېھتىرام، ھېيتگاھ.

ئائىلە ناخشىلىرى

ئاتا - بالا

1

ئالغىنىمدا بىر گېزىت، بىر بەت، بالام،
بەتتە زەپ خۇشخۇي، ئوماق سۈرەت، بالام.

ھەممىدىن بەكرەك سۆيۈندۈرگەن مېنى،
سەندىكى ئالتۇن سۈپەت - خىسلەت، بالام.

ئۈلگە - ئەلاچى سېپىدىن نەچچە يىل
چەتتە قالماپسەن بىرەر نۆۋەت، بالام.

بىر كېسەل - پالەچ ساۋاقداش - دوستقا سەن،
ياغدۇرۇپسەن يىل بويى شەپقەت، بالام.

ئەپ كېلىپ مەكتەپكە ھەم ئەپ كەتكىچە،
قانچە تارتقان سەن مۇشەققەت - دەرد، بالام.

شۇ مۇشەققەت تاغىدىن ئۆتمەك ئۈچۈن
بەردى كىم روھىي ئوزۇق - رىغبەت، بالام؟

كىمىدىن ئۆگەندىڭ ئېسىل خىسلەتنى سەن؟
مەن ئاڭا ئېيتاي تەمەن رەھمەت، بالام!

گەپ سوراپ قالدىڭ ئەجەب مەندىن، دادا
بارمىدى ئۇستاز بۆلەك سەندىن، دادا؟

دەيدىكەنغۇ كۈنلار: ياش نوتىنىڭ
ئايىنىشى بىر ياخشى باغۋەندىن، دادا؟

بەھرىمەن ئەتتىڭ مېنىڭدەك نوتىنى
شۇنچە يىللار مېھرى زەمەمدىن، دادا.

ئۇشبۇ زەمزمە - پاك پەزىلەت شەرىپىتى
مەڭگۈلۈك جاي ئالدى جان - تەندىن، دادا.

سەن دېدىڭ: نۇرانە خىسلەت - ساپ گۆھەر،
ئىزلە گۆھەرنى بىلىم - پەندىن، دادا.

پەن - بىلىم شەيدالىقى قالدى مىراس
سەن كەبى ھېكمەتنى سۆيگەندىن، دادا.

شېرنە يىغقاچ سەن بىلىم گۈلزارىدىن،
سۆزلىرىڭ شېرىن شېكەر - قەندىن، دادا.

يارۇ دوست، تام قوشنىلار لەززەتلىنەر
ھەر سۆزۈڭ - لەۋزىڭدىكى تەمدىن، دادا.

قوشنىمىز بولغاندا ئۇشتۇمتۇت كېسەل،
سەن خالاس ئەتتىڭغۇ چوڭ غەمدىن، دادا.

شۇ كېچە يەتكۈزگىچە دوختۇرغا سىن
چۈشتىمۇ جان - جىسمى يەلكەڭدىن، دادا؟

خىسلىتىڭ ئەينەك ئەزىز نەسلىڭ ئۈچۈن،
ساقلىغاي ئۇ بىزنى سەۋەندىن، دادا.

ئۇشبۇ ئەينەك شۈبھىسىز بەرگەي دېرەك،
تەلىيم رەئاسى كۈلگەندىن، دادا.

قېيىن ئانا - كېلىن

1

سىز ئۈچۈن سالدىم يېكەنداز، ئاق قىزىم،
مەرھەمەت، ھاردۇق ئېلىڭ، ئامراق قىزىم.

شامغا ئۇلاپ سۈبھىنى خىزمەت بىلەن،
قايتىسىڭىز ئىشقا سالاي قانداق، قىزىم؟

بولدى، قول سوزماي تۇرۇڭ پەشتامغا
مەن ئەمەسمۇ شۇنچە ساغلام - ساق، قىزىم.

مېھرى - شەپقەت ئالىمىدە سىز مېنىڭ
ئۇسخىسىز يالغۇز قىزىم سىز، ئاق قىزىم.

كۆڭلىڭىز دەريا ئەزىم دولقۇنلىغان،
جان - دىلىمدۇر ياشنىغان تۇپراق، قىزىم.

نى ئانا بولدى كېلىن ئىسكەنجىدە،

قورۇلۇپ ئاپتاپقا يايغان قاق، قىزىم.

كاج كېلىن، نامبېربان، بەتخۇي كېلىن،
قېيىن ئانا بويىنغا بىر سىرتماق، قىزىم.

سىزنى ئوغلۇمغا نېسىپ ئەتكەن خۇدا،
بىزنى قىلدى گۈل بىلەن ياپراق، قىزىم.

سىز تېمەنكى، شاد - خۇرام ئوغلۇم مېنىڭ،
نەۋرە - چەۋرەم بەختىمۇ پارلاق، قىزىم.

2

ئەي ئانا، باغرىم، قەدىردانىم ئانا،
سىردىشىم، دوستۇم، كۆيۈمچانىم ئانا.

ئۆزلىرى شەپقەت - كۆيۈم دۇنياسىنىڭ
تەختىدە شاھى نۇشرۋانىم، ئانا.

سۈبەي - شام قىلغاچقا پەرۋىش ئۆزلىرى،
ئەتىر چاچتى ئارزۇ رەيھانىم، ئانا.

تۇنجى رەت قىلدىم تەۋەللۇت قوشكېزەك،
قالمدى جىسمىمدە دەريانىم، ئانا.

ئايلىنىپ پەرۋانىدەك كۈن - تۈن بىدار،
قايتا جان بەخش ئەتتىلە، جانىم ئانا.

ئاتەشىن ئالقانلىرىدا بولدى ئەي،

شۇ سۆيۈملۈك ئىككى ئوغلانم، ئانا.

يىڭنە تۇتقان قوللىرىدىن ئۆرگىلەي،
ئەي مېنىڭ ئىشچان، تەلەپچانم، ئانا!

قوللىرىدا تاپتىلەر پەرۋىش يەنە،
جۈپ قىزىم - نۇرانە چولپانم، ئانا...

مەن كېلىن، پەرزەنتلىرى ھەمراھى مەن،
ئۇ مېنىڭ مېھرى-ۋاپا كانىم، ئانا.

جۈپ كۆزۈم نەم كۆرمىدى، كۆڭلۈم ئەلەم،
زەررە يوقتۇر ئاھۇ ئەبغانم، ئانا.

دىل سۆيۈنگەچ شەپقىتىدىن بىر ئۆمۈر،
ياڭرىغاي شوخ كۈلكە - خەندانم، ئانا.

ئول يۈرەككە پاك سۈپەت بەخش ئەيلىگەن
ئۆزلىرى، ئەي ماھى تابانم، ئانا.

يوللىرىدا جاننى قۇربان ئەيلىسەم،
يوق مېنىڭ ئەپسۇس - پۇشايمانم، ئانا.

ئۆزلىرىنى ئىشقا سالسام مەن تۇرۇپ،
ئۆرتىنىپ كۆيمەمدۇ ۋىجدانم، ئانا؟

ئۆزلىرىگە خاس يېكەنداز قوش قەۋەت،
چىقىسلا، ئەي مېھرى غەمخانم، ئانا.

خونچىلاپ سىنچاي ئۇزاتتىم ، ئالسىلا ،
ئەي سۆيۈملۈك مەڭگۈ مېھمانىم ، ئانا .

ئۆزلىرىنى بىر ئۆمۈر قىلماق رىزا ،
مۇددىئايىم ، ئارزۇ - ئارمانىم ، ئانا .

«يىگىت»

ئېيتىڭغا ، پەرزەنتنى سۆيىمەمسىز ، يىگىت؟
بەختىگە راستتىن كۆيۈنمەمسىز ، يىگىت؟

باقىڭىز ئۆز نەسلىڭىز رۇخسارىغا ،
ئاتەشنى ھېسقا چۆمۈلمەمسىز ، يىگىت؟

قىلسا چىن ھۆرمەت «ئاتام» دەپ ئارزۇلاپ ،
ئىپتىخار ئەيلەپ سۆيۈنمەمسىز ، يىگىت؟

كۆردى يازدىن تۇنجى قىز پەرزەنتىمىز
دەل يىگىرمە بەشنى ، بىلمەمسىز ، يىگىت؟

خۇي - مىجەز ، بوي - قەدرى ، رەڭ - رۇخسارىدا ،
ئېيتىڭغا ، بارمۇ ئېۋەن ، غەمسىز يىگىت؟

بولدى پەرزەنتلىك ئانا تەڭتۇشلىرى ،
بۇ ئەجەب قىسمەتنى كۆرمەمسىز ، يىگىت؟

بىر خېرىدارسىز تېخىچە نەسلىمىز ،
نە ئىرۇر ئىللەت ، سەۋەب دەمسىز ، يىگىت؟

سىز خالاس بولماي «پىيەنچۈك» نامىدىن
ئېيتىڭا، ئەلچى كۆرەلمەسز، يىگىت؟

ئۆتمەسە «خان كۆۋرۈكى» دىن ئىنسۇ جىن،
ئار- نومۇستا سىزمۇ ئۆلمەمسز، يىگىت؟

نەسلىمىز بەختىگە زامىن بولسىڭىز،
دەۋزىخى دەۋلۇندا كۆپمەمسز، يىگىت؟

نەفەسە نەزەملىرى

«پەنجىگاھ» مۇقەددىمىسى
(ئىقتىباس)

«ساڭا يۈز شۈكرى، يارەب، بىزگە ئادىل پادىشاھ قىلدىڭ،
يېقىر مىسكىنگە ئابدۇرەشىدخاننى پاناھ قىلدىڭ.»

بوۋام ئافراسىياپ قۇتلۇق ئىزىدىن لالە بەرق ئۇرغان،
مۇقەددەس، پاك زېمىننى ئۆز قۇلۇڭغا تەختىگاھ قىلدىڭ.

كۆڭۈل مۈلكىنى غاپىللىق غۇبارىدىن خالاس ئەيلەپ،
چاپا ئەھلى كويىدا شام-سەھەر بىدار، ئاگاھ قىلدىڭ.

مەگەر شاھ بولسا شىر-يولۋاس بولۇر تايغانمۇ يولۋاستەك،
گويا بىر ئارسلاننىڭ بۇ ئەلگە رەھنەما قىلدىڭ.

ئەقىل نۇرى مۇنەۋۋەرلەر يېقىلماس تۇۋرۇكى تەختنىڭ،
ئەقىل-ئىمانى كامىلىنى سىپاھۇ ئەھلى جاھ قىلدىڭ.

ئوغۇزخانۇ سۇتۇق بۇغرا تەۋەررۈك بارىگاھ ئەتكەن
زېمىننى راھىتى جاننىڭ ئارامگاھ، سەيلىگاھ قىلدىڭ.

ئارامگاھىم ئارا سۆيگەن كۈيۈمنى راك، بايات، ئىراق،
ناۋا، سىگاھ، ئەجەم، ئوشاق، چەبىبىيات، چارىگاھ قىلدىڭ.

بىدارى مەن سەھەر-ئاخشام، ئۈزۈلمەس دىل سىرىم - ناخشام،

كۆڭۈل ئەسەرلىرىغا ئۆز ھال، مۇشاۋىرەكنى گۇۋاھ قىلدىڭ.

يۈرەكتە غايىبانە نۇر، قولۇمدا دىلكىشم تەمبۇر،
شاھىنشاھىمغا بەخش ئەتكەن كۈيۈمنى پەنجىگاھ قىلدىڭ

«نەفسى، قىل دۇئا كۈن-تۈن خۇدانىڭ ئىلتىپاتىغا،
كى شاھىڭ ھەققىدە قىلماي دۇئا قاتتىق گۇناھ قىلدىڭ.»

ئەپۇ ئەيلەڭ

ئەپۇ ئەيلەڭ ئۇلۇغ شاھىم، گۆدەكلىك، بىئەقىللىقنى،
تونالماي قاپتىمەن سىزدەك كۆيۈمچان، مېھرى ئىللىقنى.

«تىكەن» دەپ ساپتىمەن بىلمەي قىزىل گۈل مەھلىياسىنى،
ئۆگەتتى قايسى شەيتان بۇ كەبى تىل، بەد پېئىللىقنى؟

تىكىلسە مېھىرلىك جۇپ كۆز «سۈيى زەن» دەپتىمەن، يارەب،
قويۇپتۇ كىم مېنىڭدەك بىر نادانغا مۇنچە زىللىقنى؟

ھاياتبەخش نۇر چېچىپ تۇرسا سەدەبىنىڭ قويندا گۆھەر،
بىلەلمەي قاپتىمەن، قانداق يۇياي ئۇشۇ خىجىللىقنى؟

كۆڭۈل ئاسماندىن يىتسۇن تۇمانى بۇ خىجىللىقنىڭ،
خۇدايىم بىزگە بەخش ئەتسۇن ئۆمۈرۋايەت ئىجىللىقنى.

بەدنام

«ئوتۇنچى» دەر ئىشىش بىر كىم ئاتامدەك غەمگۇزارىمنى،
جۇدۇن-چاپقۇنغا بەرداشلىق مېنىڭ روھىي چىنارىمنى.

ھەقىقەت نەيزىسى ئوخشاش ئېگىلمەي تۇرسا تىك، مەغرۇر،
ئۆسەك ئىسكەنجىگە ئالغان بۇ ئۆتكۈر زۇلپىقارمىنى.

دېگەن ئۇ: جۇت-تۇمان ئالتۇن قۇياش رۇخسارنى توستى،
تاۋاپ ئەيلەي ھەسەتگاھتىن كېتىپ ئۆز يۇرت-دىيارىمنى.

«ئوتۇنچى» بولسا ئۇ بەرھەق كۆڭۈل ئاستانىسى نۇرسىز،
قولۇمغا كىممۇ تۇتقۇزغاي ئىدى تەمبۈر-ساتارىمنى؟

پاراسەت مەشئىلىدىن نۇر تۆكۈپ كۆڭلۈمگە قانداقمۇ،
سۈزۈك تاڭدەك گۈزەل ئەتكەي ئىدى بەختىم-باھارىمنى؟

ئايرىلماس ناملار

تەشەككۈر ئەيلىگىن ئەلنىڭ بۈيۈك غەمخورى سۇلتانغا،
مادار-دەرمان ئاتا قىلدى مۇرۇۋۇت-مېھرى ھەر جانغا.

مۇقامنىڭ كۈيلىرى ھەرئان چېچىلغان بەھىساب ئۇچقۇن،
ئۇنىڭ بەھرىدە ئايلاندى ئۇلۇغۋار ئوتقا-گۈلخانغا.

نەسىللەردىن نەسىللەرگە مىراس بۇ سوۋغىنىڭ قەدرى
زامان ئۆتكەنچە يۈكسەلگەي پايانسىز كۆككە-ئاسمانغا.

ئۆتۈپ قەرنە-ئەسىر، بەلكى، چىقار تەييارغا ھەييارلار،
نەسىللەر، بەرمىگىن پۇرسەت مۇغەمبەر تۈلكە-شەيتانغا!

مۇبارەك نامى باغلانغان مۇقامنىڭ شاھ ئېتى بىرلە،
بۇ ناملار تەڭ چۆمۈلگەي مىڭ-تۈمەننىڭ يىل شەرەپ-شانغا!

كۈنچىقىشقا سەپەر

مۇقەددىمە

پولات دۇلدۇل تىنىم تاپماي ئېتەر پەرۋاز يىراقلىرىغا،
سەپەرلەر بەھرىدىن چۆمدۈم ئەزىم دەريا- بۇلاقلارغا.
ئەزىم دەريا- بۇلاقلاردىن چېچىلغان مەرۋايىت چەشمە
تىزىلدى جەۋھىرى ئىلھام بولۇپ ئاپئاق ۋاراقلىرىغا.

پولات دۇلدۇل

پولات دۇلدۇل ئۇچار تىنماي سەھەر- ئاخشام، قىش- يازى،
قانائىتىق شاھى- سۇمۇرغىنى قويار تەڭلىكتە پەرۋازى.

تولۇن ئايلىق كېچە ئۇچسا بېيجىڭدىن سەددىچىن بويلاپ،
قۇمۇل بوستانىغا يەتكەي سەھەر- سۈبھىدە ئاۋازى.

ئەجەب دۇلدۇللىكى، مىڭ دۇلدۇل قۇۋۋەت- دەرمىنى بار تەندە،
جاھاننى قانچە ئاختۇرساڭ تېپىلماس نۇسخە- ئەندازى.

بېيجىڭدىن تەڭرىتاغ - تارىمغىچە قالۇن سىمى ئوخشاش
سېلىنغان قوش قەۋەت رېلىس - بۈيۈك ھۆرمەت پاياندازى.

ئۇچار بېيجىڭ تامان دۇلدۇل سەپەرداش- يار بولۇپ بىرگە،
پەلەككە ياڭرىتىپ ھەرىتان بۈيۈك غەلبە- زەپەر سازى.

زەپەر سازى جاراڭلاتقان كارامەت ئاشۇ دۇلدۇلنىڭ
پۈتۈن ئىچ- باغرىدا ئالتۇن، گۆھەر، نېفىت - نېفىت گازى.

شۇ دۇلدۇلنىڭ كۆكسىدە لەۋھە ، بېشىدا تاجى شۆھرەتنىڭ ،
ئۇ قانچە تېز ، راۋان ئۇچسا قىزىل ئاستانە مىڭ رازى .

مەدەنىي مىراس پىدائىيلىرى

(چىن شىخۇاڭ قورچاق لەشكەرلەر سارىيىنى زىيارەت)

كۆمۈلگەن سەپمۇ سەپ لەشكەر-ئەمىر ھەيكەللىرى سانسىز ،
تىلى بارمايدۇ ئادەمنىڭ دېيىشكە جانۇ دەرمانسىز .

ئۇچار دۇلدۇل كەبى ئاتلار ، يۈگەنلەر زەر-كۈمۈش بەلكى ،
ئۇنى مىنگەندۇ شاھ-نەۋكەر ، ئۇرۇشقا بەگلەر ئارمانسىز .

تۈمەن ئەپسۇسكى ، مىڭ پارە بولۇپتۇ قانچىلاپ ھەيكەل ،
ئەسىرلەر ئۆتمىگەچ گۈلدۈرماما-چاقماق ۋە توپانسىز .

بىرى باشسىز ، ئونى پۇتسىز ، يۈزى قولسىز ، قۇلاقسىز ھەم ،
يېتىپتۇ زار بولۇپ ھەقدا يولىغا غەلۋە-چۇقانسىز .

ئۆتۈپ تارىخى بىر دەۋران - ئەجەب قىسمەتكە يار جەريان ،
مىراس ھەقدالىرى كەپتۇ جاكارسىز - شاھى پەرمانسىز .

تۈزەلسۇن ، ئەسلىگە كەلسۇن باھاسىز بۇ مىراس قانداق؟
بۇلاردەك قوللىرى ئەپچىل پىدائىي قىز ۋە ئوغلانسىز؟

يۈرەك ، بۆرەك كۆچۈرگەندەك تەلەپچان مويىسىپت دوختۇر ،
سالار ئەسۋاب پىدائىيلار ئاۋايلاپ قىلچە نۇقسانسىز .

ئۇلار دەيدۇ: ئۇلۇغ ئەجداد مىراسىنى ئەزىز بىلمەس

نادان مىللەت، نادان ئەۋلاد ئۆتەر مەڭگۈ شەرەپ-شانسىز!

مۇزىي تەسىراتلىرى

تامغا

تەپەككۈر ئەھلى- ئاقىل شاھ قولدا شام- چىراغ، تامغا،
شېجائەتسىز ھاماقەت ئالدىدا ئۆتمەس پىچاق، تامغا.
رەھىمسىز تاش يۈرەك زالىم، قاراقچى ئىللىكىگە ئۆتسە،
تۈمەن مىليون چاپا كەش باشىغا قانلىق چوماق، تامغا.

ئىسرىق سالغۇچىلار

ئۆزىنى قايسى شاھ بىلدى ئاۋامنىڭ يارى- ھەمراھى،
كېزەر سۇمۇرغ بولۇپ ئالەم ئۇنىڭ پاك روھى- ئەرۋاھى.
بىراۋ سەجدە قىلۇر ئىكرام بىلەن ئىسرىق سېلىپ جۈپ- جۈپ،
يۈرەكتە باردۇ كىملىرىگە تەشەككۈر، قاغىشى، ئاھى؟

ھارۋا

ئاجايىپ ھارۋىكەش، ئايھات، كۈمۈش- ئالتۇنىدۇ چاقى؟
ھۇزۇر سۈرگەن شاھىنشاهقا جاھان بولماپتىغۇ باقى!
ئۆتەيلى ئەجرىمىزدىن تەۋرىمەس، كۆچمەس مۇنار تىكلەپ،
بۇلاقتەك قاينىسۇن ئىلھام، تۈزۈكرەك قۇيغىنا، ساقى!

كاۋاپدان

باھاسىز مول مىراس ئىچرە كۆزۈم چۈشتى كاۋاپدانغا،
ئەسىرلەردىن ئۆتۈپ ھالقىپ يېتىپ كەپتۇ بۇ دەۋرانغا.
ھايات رىشتى كاۋاپ بىرلە تۇتاشقان بىر قەدىم مىللەت
مىراسى شۇ قەدەر زىننەت بېرىپتۇ بۇ گۆھەر كانغا.

يەنئەن دەرياسى

قىران پەسلىم سېنى كۆرمەي ئەجەب كۈيلەپتىمەن، يەنخې،
بولۇپ بىر چاڭقىغان قۇش سەن تامان ئۆرلەپتىمەن يەنخې.

كۆرۈپ نامۇ نىشانىڭنى تۈمەن جەڭنامە - داستاندىن،
ھاياتبەخش قاينىمىڭدا مىڭ چۆكۈپ - ئۆرلەپتىمەن، يەنخې.

ئەسىر قىلغان ئىكەن بىلسەم، سېھىرلىك بىر غۇۋا تۇيغۇ،
ساناقسىز شام - سەھەرىمنى پىدا ئەيلەپتىمەن، يەنخې.

تىنىمسىز ئۆرلىسە پەرۋاز زامان تۇلپارى يۈكسەككە،
سېنىڭ ھەم شاۋقۇنۇڭ يەتتى پەلەككە دەپتىمەن، يەنخې.

نېسىپ بولدى دېسە كۆرمەك بۈگۈن ۋەسلى دىدارىڭنى،
ھاياجاندا جىمى جىسىمىم بىلەن تەۋرەپتىمەن، يەنخې.

ئوڭۇمۇ يا چۈشۈمۇ، ئاھ، تۇرۇپسەن قاغىجىراپ - چاڭقاپ،
سېنىڭ مۇنداق بولارىڭنى ئەجەب بىلمەپتىمەن، يەنخې!

لەخمە

ئەنە، ئالدىدا ياك جىيالىڭ زەبەردەس، قەددى - قامەتلىك
قېزىلغان باغرىدا مەزمۇت - يېقىلماس گەمىلەر رەتلىك.
دېدىم خاس گەمىدە ئەينەن كۆرۈپمەن يان ئىشىك، لەخمە،
ئۆلۈمدىن قورقىمىغان داھى نېمانچە پەم - پاراسەتلىك!

دېھقان بوۋاي

تىزىلغان شۇنچە ئابىدە داۋانلارغا، ئېگىز دۆڭگە،

رىكشكەش

گۈگۈم پەيتى، باقار تەشنا-تەقەززالىق بىلەن يولغا،
چىراي-تۇرقى ئوخشايدۇ ئورۇق قىرچاڭغۇ دۇلدۇلغا.
داۋان-دۆڭلەر ئېشىپ ھارغان بىدەرمان رىكشكەش ئاخىر،
دېدى يەڭگىل تىنىپ بىر ئۇھ قاراپ ئالقاندىكى پۇلغا.

لۇگۇچياۋ

ئەنە، ئاستىمدا لۇگۇچياۋ، كۆز ئالدىمدا ئايان تارىخ،
تەۋەررۇك بىر قېرى تارىخ، ھاياتبەخش نەۋقىران تارىخ.

نىجاتلىق ئىزدىگەن مىليون يۈرەكنى ئەيلىگەن زەرداپ،
جىمى ۋاراق-قۇرى، ھەتتا چېكىت-پەشلىرى قان تارىخ.

ئادەمزات ئەركىنىڭ گۇستاخ، ھاياسىز دۈشمىنى ھەرىئان،
ياسايدۇ مىڭ ھىيلە-نەيرەك بىلەن يالغان-يامان تارىخ.

گۈرۈچتىن ئىلغىۋەتكەندەك قارا كۈمەك، شېغىللارنى،
ئاتار ئويدۇرما-يالغاننى يىراقلاغا ھامان تارىخ.

كىشەن-زەنجىرگە بوي بەرمەس غۇرۇرلۇق، قەھرىمان مىللەت،
ياراتقان پاك قېنى بىرلە پەخىرلىك، قەھرىمان تارىخ!

داليەن كەپتىرى

تۈمەن قەلئەدە يوق بىر ھال، تىكىلدىم لال بولۇپ يەرگە،
يېشىل دۇردۇنغا، مەخمەلگە چېچىلغان ئۈنچە - گۆھەرگە.

گۆھەر - ئۈنچە ئەمەس ئەسلا، يېقىر سەپسالدى، ئاڭلاڭلار،
يېشىل چىملىق ئارا غەمسىز - بىئازار شۇنچە كەپتەرگە.

راۋا كۆرمەيدىكەن كۆز - قارنى توق پۇقراسى داليەننىڭ،
قەپەس - قىلتاقنى كەپتەردەك مۇلايىم يارۇ دىلبەرگە.

بوۋايلار دەيدۇ: جان نەۋرەم، يېقىن دوست - ھەمراھنىڭ كەپتەر،
مۆھۈر ئويماقتىدۇر گويا سەبىي دىل - روھىي مەرمەرگە.

ئۇچار جانۋارغا ئەرك - ھۆرلۈك، بىئازار تىنچ ھايات بەرگەن،
بۇ يۇرت ئەھلى ئۈچۈن پۈتتۈم تەشەككۈرنامە دەپتەرگە.

پەخرلىك ئاخشام

ئېچىلدى سەھنىدە بىر گۈل - گۈزەل خانىشەرى زىباسى،
يۈرەككە سالدى بىر ئاتەش كەرەشمە - نازى، سىماسى.

تەبەسسۇم ئەيلىسە كۆكلەم قۇياشىدەك كۈلۈپ - پارلاپ،
گويا گۈلباغقا ئايلانماي كۆڭۈلنىڭ دەشتى - سەھراسى.

جىمى جۈپ - جۈپ قاناتلىقلار ئۇنىڭ پەرۋازىدىن ھەيران،
تەئەججۈپ ئەيلىگەي ئاۋازىدىن كۈي - ناخشا دۇنياسى.

چاۋاكلاردىن گويا ھاسىل ئۇلۇغ گۈلدۈرماما - چاقماق،

تومۇرلار يامرىغان - تاشقان قىيانلىق سۆيگۈ دەرياسى.

چۆمۈلسە شۇنچە شۆھرەتكە مۇبارەك سەنئىتىم - پەخرىم؟
ھاياجان قوينىغا چۆمەس نېمىشقا زارى - تەشئاسى؟

تونۇش پۇراقىلار

گۈزەل داليەن، يېشىل قىرغاق، نەزەر سالدىم يىراقلىرىغا،
قەيەردىندۇ تونۇش بىر ھىد يېتىپ كەلدى دىماغلىرىغا.

دېدى داليەن پەرىزاتى: تەئەججۈپ ئەيلىمەڭ مېھمان،
زېمىن - ئاسمانغا ئەنئەردەك چېچىلغان خۇش پۇراقلىرىغا.

ئىپار - ئەنئەردەك چېچىپ تۇرغان «كاۋاپ» ئاتلىق بۇ مەلھەمنى،
بۈيۈك خانئەڭرى ئەۋلادى ئېلىپ كەلگەن بۇياقلىرىغا.

ئاتا قىلدى ھاياتى كۈچ كاۋاپدان رەستە - يوللىرىغا،
ھېرىسمەن بىز بۇ مەلھەمنى ياراتقان ئوت - پىراقلىرىغا.

كاۋاپتۇر راھىتى جاننىڭ، ئەمىرى دورا - دەرەمەكنىڭ،
ئۇ بەرگەي نۇر - ھارارەتلەر خىرەلەشكەن چىراغلىرىغا.

سېھىرلىك كېچە

قاراڭغۇ تۈن... كۈمۈش سىمىلار ئارا شاھانە ساز كەلدى،
يۈرەكنى ئوينىتىپ «سىرداش بولايمۇ؟» دەپ ئاۋاز كەلدى.

زەبەردەس، تەن دۇرۇس بىر ئەر دېسۇن قانداقمۇ «ھاچەتسىز»؟

جاۋابىم سەلكىنى ئىچىرە ئاجايىپ جىلۋە- ناز كەلدى..

پېقىر ئەردى ئەلەم- ھىجران چۆلىدە چاڭقىغان كارۋان ،
تۇتۇپ چۇپ قولدا ئالتۇن جام تەبىبە دىلنەۋاز كەلدى..

ھاياتلىق كۆكسىدە نەشتەر ئۇراتتى جۇت- جۇدۇن سىرتتا ،
مېنىڭ خانەمگە گويا نۇر- قۇياشلىق ئەتىياز كەلدى.

نە بولغاي ئاتىمسا تاڭلار ئاران تاپقاندا دىلبەرنى ،
تۈمەن ئەپسۇسكى ، مۇنداق پەيت پېقىرگە بەكمۇ ئاز كەلدى.

مويىسىپىت سەپەرداش

سەپەرداش مويىسىپىت كەتكەن نىشان ئەيلەپ بازار- رەستە ،
قۇياش پاتتى ، دېرەكسىز ئۇ ، كۆڭۈل تەشۋىشتە ، ۋەسۋەستە.

«ئېزىپ نەلەردە يۈرگەندۇ ، نېچۈن قىسمەتلەر كۆرگەندۇ ،
قەدەم تاشلار ئىدى زىققا تۈپەيلى تەستە- مىڭ تەستە...»

كۆرۈندى مويىسىپىت كۆزگە ، كىرىشتۇق بارچىمىز سۆزگە ،
گويا بوستاندا سانسىز قۇش ۋىچىرلاپ كەتتى بەس- بەستە.

دېدى ئۇ مۆھتەرەم سەبداش: جاۋاب ئەيلەڭلار ، يارەنلەر ،
سۆيۈملۈك نەسلىنى كىمۇ دەققە تۇتمىسۇن ئەستە؟

ئۇلار سوۋغامنى بىر كۆرسە ، سۆيۈنسە ، ياپىرسا- كۈلسە ،
جىمى جەبىر- جاپا ئەستىن چىقىپ كەتمەمدۇ بىر پەستە؟

بىھاجەتمەن

بىھاجەتمەن، تىۋىت، مەشۇت-يىپەكلەرگە بىھاجەتمەن
ئېسىل قۇندۇز ياقا، گارمۇن ئېتەكلەرگە بىھاجەتمەن.

سېنىڭ قەلبىڭگە باغلانغان مېنىڭ قەلبىم ئۆمۈرۋايەت،
گۆھەر كۆز زەنجىرى ئالتۇن يۈرەكلەرگە بىھاجەتمەن.

سېنىڭ تەن ساقلىقىڭ، مېھرىڭ-ئەقىدەڭ-بايلىقىم، بەختىم،
گۈزەل شاھانە ئالتۇن تاج-جىيەكلەرگە بىھاجەتمەن.

مېنىڭ راھەت-ئارامىدۇر سېنىڭ ئوتلۇق سۆزۈڭ-لەۋزىڭ،
ئۆزۈڭ بار، شىرنە-شەربەت، قەنت-گېزەكلەرگە بىھاجەتمەن.

پۈتۈن ئۆمرۈڭدە بىر كەپتۇ بۇ پۇرسەت، سەيلە قىل، ئوينا،
ساڭا ھاجەت ئىرۇرمەنكى، بېزەكلەرگە بىھاجەتمەن.

ئالتۇن نۇر

ئۇچار دۇلدۇل، كۆڭۈلنىڭ زەر قانات شۇڭقارى تېز ئاندىن،
جاھاندا بارمۇ، كىم بىلسۇن، ئېغىرراق نەرسە ھىجراندىن؟

بولۇپ كەتسۇن سەپەر-سەيلە كۆڭۈللۈك قانچىلىك مەيلى،
ئۆتەر كەن قىز-ئوغۇل، مەھبۇب، رەپىق تەشئالىقى جاندىن.

بىتاقەت-سەۋرىسىز دەيمىز: «نېمانچە ئاستا بۇ پويىز،
ئارامسىز تاغ-داۋان ئاتلاپ كېتىپ قالغاندۇ دەرماندىن؟»

«قۇمۇل» دەپ ياڭرىدى سىگنال، يۈرەكلەر كەتتى تېپچەكلەپ،

جىمى جان لەرزىگە كەلدى گويا بىر سېھرىي ۋولقاندىن .

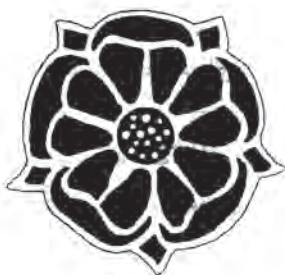
ئورۇن بەردى جۇدۇنلۇق كۈز تۈنى كۆكلەم سەھەرىگە ،
ئەنە بەرق ئۇردى ئالتۇن نۇر تۇغۇلغان يۇرت قەدىرداندىن!

خاتىمە

سامانىڭ پەيزىنى بىلمەس پەلەكتە پەر قېقىپ باقماي ،
ئېقىن دەريا ھۇزۇرىنى بىلەر كىممۇ ئېقىپ باقماي .
ھاياتلىق رىزقىنىڭ نەرقى - باھاسىغا يېتەر كىم بار ،
سۆيۈملۈك نازىنىن دىلبەر لېۋىگە لەۋ يېقىپ باقماي .
يېتىپ بولغايۇ تەكشىگە تۈمەن سېھرىي كارامەتنىڭ ،
ئىرادە بەلۋېغى باغلاپ سەپەر قەنتى چېقىپ باقماي .

1997 - يىل نوپا بىردىن 1998 - يىل يانۋارغىچە

شىئەن ، يەنئەن ، بېيجىڭ ، داليەن

سەلتەنەتلىك دەرسخانا

مۇقەددىمە

ئېتەلمەس بۇ قەدەر شەيدا مېنى ھەرقانچە توي - نەزمە ،
كۆڭۈلنى مەھلىيا ئەتتى بۈيۈك تارىخىي كۆرگەزمە .
كېزىپ ئۆتتۈم گويا مەنمۇ ئاشۇ جەڭگاھنى سەككىز يىل ،
تۆكۈلدى مىسلى يامغۇردەك كۆڭۈل ئاسماندىن نەزمە .

تۈگۈلگەن مۇشت

جاھان تەۋرەيدۇ مۇستەھكەم تۈگۈلسە نەچچە مىليون مۇشت ،
ئۆزىنى بىلمىگەن تەلۋە بۇ مۇشتلار ئالدىدا بېھوش .
جاكار ئەيلەيدۇ مەرد پالۋان : ئاچىلى يول قىزىل قاندىن ،
پىچاق يەتكەندە كۆكرەككە نە ھاجەت تەۋرىنىش - قورقۇش !

چوڭ قىرغىن

1

خىيال قىلغانمىكىن مەلئۇن بۇ مىللەتنى يۈرەكسىز دەپ ،
جاپا سەھراسىدا يەككە - يېگانە ، يار - يۆلەكسىز دەپ .
قىرىپ ھەريان ، كۆمۈپ ھەرتان تۇرۇپ - چامغۇرنى كۆمگەندەك ،
بىراقلا يوق قىلىش مۇمكىن جاھاندىن ئىز - دېرەكسىز دەپ؟!

2

تىلىنى كەستى نەس جاللات «زېمىن بىزنىڭ!» دېسە كىمكى ،
ئۆزى سۆيگەن زېمىنغا جان تەسەددۇق ئەيلىسە كىمكى ؛
كۆزىنى ئويدى ئادەملىك نەزەر بىرلە تىكىلگەننىڭ ،
ئەزىز تەندىن جۇدا قىلدى بېشىنى ئەگمىسە كىمكى !

يېقىلغان جەڭچى

ۋەتەن شەيداسى بىر ئوغلان، ئەنە، ئاستا يېقىلماقتا،
گويا تەۋرەپ زېمىن-ئاسمان، قىزىل چاقماق چېقىلماقتا.
ئاداققى دەمدە ئۇ تەشنا تىكىلدى ئالغا - جەڭگاھقا،
ئەنە، ياۋ تەختى- بەختىگە ئۇلۇغ ئوتلار يېقىلماقتا.

كۆزى ئوچۇق مېيىت

ئېچىلغان كۆز... گويا ئۇ ئەل-ۋەتەن بەختىنى كۆرمەكتە،
قۇياشتەك پارلىغان-كۈلگەن گۈزەل ئەتىنى كۆرمەكتە.
گويا ئۇ جان پىدا قىلغان مۇقەددەس ئانا تۇپراقتا،
ئۆزى سۆيگەن، سېغىنغان سەلتەنەت تەختىنى كۆرمەكتە.

شانلىق سەپەر

ئۆلۈمدىن ئۈرۈكۈتۈپ بولماس ئۆلۈمدىن قورقمىغان ئەلنى،
ئۆمۈرلۈك باغلىغان تۇرسا نىجاتلىق-ئەرك ئۈچۈن بەلنى.
ئۈزۈلمەس-توختماس كارۋان كۆز ئالدىمدا ئايان ئەتتى،
تۇغان-توسقۇنغا بوي بەرمەس كارامەت زور قىيان-سەلنى.

ۋەتەن بايرىقى

غەزەپلىك تولغىنار ناپاك تاپان ئاستىدا پاك تۇپراق،
غۇۋا ئاسماندا جەۋلان ئېتەر يېگانە بىر بايراق.
بۇ بايراق - پەخرى مىللەتنىڭ، سىمۋولى غەلبە، شۆھرەتنىڭ
پەلەككە تىكىلگەن قايسى پىدائىي، قايسى چاغ قانداق؟

ئەۋلاد

بىرى جان بەرسە تىك تۇردى تۈمەننىڭ ئىزباسار ئەۋلاد،

سوراق ئەيلەپ ياۋۇزلارنى ئېگىز دارغا ئاسار ئەۋلاد.
چاپاكەش باغرىدەك چاڭقاپ يېرىلغان ئانا تۇپراقتا،
غۇبارسىز قان - تەرى بىرلە ئېسىل گۈلباغ ياسار ئەۋلاد.

تۇتقۇن سوراقچى

كشەن - زەنجىرگە بەند مەھبۇس ، قوراللىق سوتچى - تەرگەۋچى ،
ئۇ چەت - بۇ چەتتە شۈمشەيگەن ھاياسىز غالچا - ھاۋ - ھاۋچى .
تەكەببۇر سوتچىلار گويا قاۋان - چىلبۆرىدۇر ھالسىز ،
قىران تۇتقۇن ساداقىتىن ئوق ئۈزۈپ تۇرغان جەسۇر ئوۋچى .

گۆدەك مەھبۇس

نېمىشقا بۇ قەپەستە ، ئەي گۆدەك - يۇمران گىياھ سەنمۇ؟
ئۇلار ئالدىدا قىلغاننىڭ نېمانچە چوڭ گۇناھ سەنمۇ؟
گۇناھنىڭ شۇكى ، مۆلدۈرلەپ تۇرار بىر جۈپ كۆزۈڭ ، ئوغلان ،
دېمەك ، قانلىق رېئاللىققا ھەقىقىي بىر گۇۋاھ سەنمۇ!

يېتىم قىزچاق

ئاناڭ ئۆلگەنگە يىغلامسەن ، داداڭ ئۆلگەنگىمۇ ، قىزچاق؟
تۇغۇلغان ، ياپرىغان ئىللىق ئۆيۈڭ كۆيگەنگىمۇ ، قىزچاق؟
سەۋر قىلغىن ، جۇدا بولساڭ ۋەتەندىن نە قىلۇر ئەردىڭ؟
يېتىملىكتىن تۈمەننىڭ قات ئېغىر بولماسمىدى دەردىڭ؟

لەخمە ئۇرۇشى

ئۆگەنمەك شەرت سۈرۈپ - قوغلاش ، قېچىشنى ھەم مۆكۈنمەكنى ،
گېزى كەلگەندە ياۋ - دۈشمەن يۈرەك - باغرىدا ئۈنمەكنى .
سېنى پايلاپ مۆكۈپ ياتسا قاۋان چىشلىق قەبىھ جاللات ،

دېسۇن مەردانىلىك كىممۇ يۈگەنسز ئاتقا مىنمەكنى!

بىر بەندە

ئانا ئەل ياۋى ئالدىدا ھىجايىدى - كۈلدى بىر بەندە ،
ئۇمۇرتقا - ئۇستىخان يوقتەك ئېگىلدى ئەۋرىشىم تەندە .
ئانا ئەل بەختى - ئىقبالى قۇياشتەك پارلىغان دەملەر ،
چۈشەر نە ھالغا ، جان دوستلار ، بۇنىڭدەك رەزگى - شەرمەندە؟

قورچاقلار

«ئاتە!» دەپ بولغۇچە ئاتتى ۋەتەن شەيداسىنى قورچاق ،
قەپەزگە سالدى نۇرلۇق تاڭ ، باھار تەشنىسىنى قورچاق .
بۇلۇڭ - پۇچقاقتا قاخشايىدۇ قىلالماي خۇش خوجايىنى ،
بېرىپ ئۈستەك نىگارى ھەم سەبىي زىباسىنى قورچاق .

بەل يەشكەنلەر

كۆتۈردى غەلبە جامىنى ۋەتەن دەپ جاننى تىككەنلەر ،
بۇ يولدا جان بىلەن تەندەك ئۇيۇشقان - زىچ بىرىككەنلەر .
ئۇلۇغۋار غەلبە جامىغا ئۇزاتسۇن قولىنى قانداقمۇ ،
داۋانلىق يولدا بەل يەشكەن - ئۇزاق يولدىن زېرىككەنلەر؟

تىلەمچىلەر

قاقاقلایدۇ قىساسنىڭ تاشىدا خەنجەر بىلەشكەنلەر ،
سەپەرداش يارىنى سۆيگەن ، قەدىرلەشكەن ، يۆلەشكەنلەر .
«تېرىقتەك بۇ جېنىم نەگە سىغار؟» دەپ ئاھۇ زار ئەيلەر ،
ۋەتەن - ئەل ياۋىدىن ئېھسان ، ئەمەل - ئۇنۋان تىلەشكەنلەر!

رېستوراندا تۆكۈلگەن ئاچچىق ياش

ئىسىت، قان - تەر!

ئەجەب ئازادە - كۆركەم زال، نەقىش - زىننەتتە يېگانە،
تورۇس، ئاسماندا سانسىز گۆھەر يۇلتۇزلار نۇرانە.

كۆمۈلگەن داستىخانلار مول مەئىشەت، نازۇ نېمەتكە،
زىياپەت بولمىغاي بەلكى بۇنىڭدەك كاتتا - شاھانە.

شېرە ئۈستىدە جەم بوپتۇ پەلەكتە يايىرىغان - ئۇچقان،
دېڭىزدا بەھۇزۇر ئۈزگەن ماھارەت ئەھلى دوستانە...

تۈمەن ئەپسۇس، ئېغىز يوقتۇر يېمەككە، ئاھ ئېغىز يوقتۇر،
تۆكۈلسە كىم قويايلىدۇ قېنى كىمگە جەرىمانە؟

ئىسىت، ئاشقان - تۆكۈلگەن ئاش، ئىسىت قان - تەر، ئەجىر - مېھنەت!
بۇ ھالدىن ئەجنەبىيلەرمۇ ئەجەب ھەيرانە - ھەيرانە.

نېمانچە چوڭچىلىق بىزگە؟ نېمانچە كىبرى - مەغرۇرلۇق،
بۇ قىلمىش بىزنى قىلماسمۇ ھامان ۋەيرانە - ۋەيرانە؟

جاھانغا پاتىمىغان نى - نى كۆرەڭ باي، كاتتا زاتلارمۇ
بولۇپ كەتكەن شۇ ۋەجىدىن گاداي، سەۋدايى دىۋانە.

«ئەزەلدىن قەدىرىگە يەتمەك ئۇدۇمغۇ بىزگە ئاش - ناننىڭ»
دېدىم كۆزدىن تۆكۈپ ئىسراپ تائام ئۈستىگە دۇردانە.

لەززەتسىز نېمەت

ئەجەب ئازادە-كۆركەم زال، نەقىش-زىننەتتە يېگانە،
زىياپەت-بەزمە بولغايۇمۇ بۇنىڭدەك كاتتا-شاھانە؟

ئۇرۇلسا توقمىقى دۇمباق جىغىلدايدۇ تورۇس-تاملار،
بوران زەربىدە چايقالغان دېڭىز گويىكى بۇ خانە.

يۈرەكلەر خۇددى مەي تولغان ئىدىشتە لەيلىگەن ئالما،
«خوشە-خوش!»-دەيدۇ سازەندە،-قېنى، توۋلايلى مەردانە!»

جاراڭلىق باشلىنار ناخشا، گويا ئاسمان گۈرۈلدەيدۇ:
«ئەزەلدىن بىر ئىدىم، بولدۇم سېنىڭ دەردىڭدە مىڭ دانە».

ئەسەر يوق ھېسسىيات-مۇڭدىن، ئەسەر يوق بەھرە بىرلىكتىن،
بىرى قەشقەرگە سۆرەيدۇ، بىرى كۆزلەيدۇ پەرغانە.

ھايالىق كۆكسى رەققاسنىڭ. ئوچۇقتۇر، كىندىكى ھەتتا،
قۇيۇندەك پىرقىراپ-تاقلاپ قىلۇرلەر غەيرىي جەۋلانە...

تۈمەن ئەپسۇسكى، ئاڭلاشقا، كۆرۈشكە كۆز-قۇلاق يوقتۇر،
بۇ يەڭلىخ «روھىي نېمەت» كە بولۇپتۇ كىممۇ مەستانە؟

يېقىملىق كۈي-ناۋا مەلھەم-شىپاھ، ئەكسىنچىسى ئوغا،
جاھاندا كىم بۇ ھېكمەتنى دېسۇن قانداقمۇ ئەپسانە؟

مۇھەببەتلىك نەزەر سالىساق كۆمۈلمەس ئىزغا، تارىخقا،
تۈمەنلەر ئەيلىگەن جاننى بۇ يول-مەنزىلىگە ئىئانە.

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى نادرىسى

ئۆزۈڭنىڭ قەدرىنى بىلگىن سۆيۈملۈك كۈيچى، سەزەندە،
كۈتەر سەندىن نېمە سەنئەتخۇمار ئەل، ئەھلى دەۋرانە؟

ئاھ، ئىسراپ ھايات!

يېزىپتۇ «ۋاقتى سائەت تۆت» تىلى سايرايدۇ سائەتنىڭ،
ئۆتۈپ دەل ئالتىدىن تارى ئۈزۈلدى سەۋرى - تاقەتنىڭ.

دېگەنكەن ئەۋلىيا ئەجداد: «قۇرۇق چايدىن كاچات ياخشى»،
بۇ ھېكمەت بەلكى ئۆتكەندۇ دىلىدىن ھەر بىتاقەتنىڭ.

ئۆتەر ئالتۇن - گۆھەر دەملەر، يەنە شۇ چاغ، قۇرۇق ئەسنەك،
نېچۈن يېمەس دىلى ئازار ئەزىز مېھمان - جامائەتنىڭ؟

دېگەن پۇرسەتتە بىز كەلدۇق، جاۋاب ئەيلەڭلار، ساھىبخان،
جاۋابى شۇمۇ بىز قىلغان بۈيۈك ئىخلاس - ساداقەتنىڭ؟

خەۋەر بەرگەنمىدى تەشرىپ قەدەمدىن ياكى شاھ - خانىش،
كويىدا چوت سوقامسىز يا سېھىرلىك نەپ - تاپاۋەتنىڭ؟...

ئېچىلدى داستىخان ئاخىر، تۇرۇپتۇ جەۋھىرى تەييار
ھاياتلىق ئالىمى ئۆزرە جىمى جانلىق، زىرائەتنىڭ.

يوقالغان ئەھلى سورۇننىڭ قەيەرگە ئىشتىھا - زوقى،
نېچۈن چاقمايدۇ قەنتنى بۇ نېمەت، بۇ ھالاۋەتنىڭ؟

سەۋەب: «كەچكى غىزايىڭنى رەقىب - ياۋىڭغا بەر، نەسلىم، -
دېگەن ئەجداد - ئۇ مەنبەسى تۈمەن خىل رەنج - جاراھەتنىڭ.

ئۇلارنىڭ جۈملىسىدىندۇر سېمىزلىك، قەنت كېسەل، زىققا...
قاراپ باق، پۈتمىسەڭ دەستۇرىغا مىللىي تېبابەتنىڭ».

ۋاقىت ئىسراپ-ھايات ئىسراپ، غىزا - ئەل ئەمگىكى ئىسراپ،
ئەمەسمۇ بۇ يولى ئالەم بىزارى دۆت-ھاماقەتنىڭ؟

يەنە بىز قانچە قىينايمىز جاھاندىن ئەتۋا جاننى،
كەشەن-زەنجىرىدە مۇنداق يارامسىز ئەسكى ئادەتنىڭ؟

ۋاقىتنىڭ قەدرىگە يەتمەك قېتىلسا نە بولۇر قايتا،
قاتارىغا گۈزەل ئەخلاق-ئەدەپ، ئىنسان، دىيانەتنىڭ؟

ئارام ۋە ھارام

يېقىملىق سازى بۇ توپىنىڭ جېنىمغا زەپ ئارام بولدى،
ئەزىز مېھمان، قېرىنداش، دوست-بۇرادەر شاد-خورام بولدى.

ئېچىلدى ئارزۇ رەناسى سۆيۈملۈك نەۋقىرانىمنىڭ،
بىلىملىك، پاك-دىيانەتلىك پەرى ئامراق بالام بولدى.

ئىچىمدە بىر ئەزىم دەريا سالار ئاسمان-پەلەك شاۋقۇن،
يېگەن زاغرام ناۋات، ئىچكەن سۈيۈم شەربەت-قىيام بولدى.

ھاياجانلىق بېقىپ ھەريان ساقال سىيىپ غۇرۇر بىرلە،
دېدىم: مىڭ شۈكرى، بىر قەرزىم چىرايلىقچە تامام بولدى...

تۈمەن ئەپسۇسكى، باشلاندى سۈرەن-چوقان ئالا-تاغىل،
ئارام تاپقان جېنىم قايتا سىقىلدى، بىئارام بولدى.

نېمانچە غەيرىي قىلمىش بۇ؟ لىباسى ئاق پېرىشتەنىڭ
توساتتىن سەتلىشىپ، سۈرمە ئېلىنغان خالتا - خام بولدى.

ئىست، ئاپئاق لىباس، ئاپئاق بەدەنلەر مەيدە بۇلغانغان
گويا ئالتۇن قۇياشلىق تاڭ - سەھەر بىردەمدە شام بولدى.

ئوڭۇمۇ يا چۈشۈمۈ، خۇش ئىپارنى سۈردى بىر بەتبۇي،
مانا، بىر پەستە پاك ئارزۇ، ھالال ئەجرىم ھارام بولدى!

تۆھپىكار سورۇن

مۇھەببەتلىك نەزەر سالسام ئازادە رېستورانلارغا،
ئۇچار كۆڭلۈم قۇشى مەندىن سوراقسىز ئۇ زامانلارغا.

ئىست كۈنلەر، ئۇزاق تۈنلەر كامارغا تەلمۈرۈپ ئۆتكەن،
قەلەندەردەك تاۋاق تەڭلەپ، بويۇنداپ داشقازانلارغا.

تېگىشكەن بىز ئەمەسمۇ شۇ ئېچىرقاش زەربىدىن، دوستلار،
باھاسىز زەرنى، گۆھەرنى كېپەككە، زاغرا نانلارغا؟

ئۇ كۈنلەر كەتتى كەلمەسكە، ئىچىپ - يەپ كەچكىچە، سەمرىپ،
بېسىم قىلماق نەھاجەتتۇر بۇ جانغا، ئاشقازانلارغا؟ ...

دېمەڭلار رېستوران «تەنھا غىزا سەيناسى»، يارەنلەر،
ئۇ - سەھنە، رول ئېلىپ يەتكەي تۈمەنلەر يول، نىشانلارغا.

بىرىككەن مەنىۋى لەززەت غىزىنىڭ لەززىتى بىرلە،
بېغىشلار قوش ھۇزۇر جەننەت ھۇزۇر - بەھرىنى جانلارغا.

يەنە ئۇ سورۇنى سۆيگۈ-ۋاپا، دوستلۇق، ئىناقلىقنىڭ،
يوچۇقمۇ يوق ئەمەس غەيرىي تاپاۋەت، نەپ-ھايانلارغا.

خرىس ئىسكەنجىدە تۇرسا ئېسىل مىللىي خاراكتېر-روھ،
دېمەيمىز نە ئۈچۈن «ھاي-ھاي!» يوسۇن بىلمەس نادانلارغا؟

قەلەمدە تۆكتى ئاچچىق ياش ئۇزاق تۈنلەردە تەشئائى،
ئۇرايلى بىللە سەپ قامچا يامان قىلمىش-يامانلارغا!

2002-يىلى نوياىبر

ئۇيغۇر دارۋازلىرى

سۆز بېشى

ئۆتۈپتۇ بۇ ئانا يۇرتنىڭ تۈمەننىڭ قەھرىتان - يازى،
 جاھانسىز بەخش ئېتىپ دەرمان چويۇن كولدۇرما ئاۋازى،
 تىنىمسىز ياڭرىسا چەكسىز دالالاردا مۇقام سازى،
 پايانسىز ئەرشىدە غەيۇر قىران بۈركۈتلەر پەرۋازى،
 قىران بۈركۈت ئەمەس، ئالتۇن قانات جانبازى - دارۋازى.

ئەجەب

ئۆتتى داڭلىق سەيلىگاھ - سەنشىادا قالتىس ياز ئەجەب،
 ياڭرىدى ئاسمان - پەلەك ئۇيغۇرچە نەغمە - ساز ئەجەب.
 مىڭلىغان - ئونمىڭلىغان جۈپ كۆز نەزەر سالماقتا تەڭ،
 بارچە تىلدا «مىڭ ياشا، ئادىل» دېگەن ئاۋاز ئەجەب.
 راۋۇرۇس تەڭشەكنى تۇتقان بۇ زەبەردەس نەۋقىران،
 ئەرش - مۇئەللەق قوينىدا ۋاھ، ئەيلىدى پەرۋاز ئەجەب.
 ئاستىدا چاڭجياڭ گويا ئۇ مىسىلسىز چوڭ ئەجدىھا،
 تەۋرىنىپ يا ئەيىمنىپ قالمايدۇ ياش دارۋاز ئەجەب.
 ئۆتتى ئاخىر پىلىسرائىتىن، قىلدى تەزىم ئۈچ بوغۇز...
 تاڭ قېلىپ ئالەم دېدى: «ئۇيغۇر ئىكەن جانباز ئەجەب!»

شېھىت جانباز

ھەركىشىنىڭ تاللىغان - ياقتۇرغىنى باشقا ئەجەب،
 بەخش ئېتىپتۇ بىر ھەۋەس، بىر ئوتنى ھەر ياشقا ئەجەب.
 كۆكتە پەرۋاز ئەيلىگەن مەردانە جانباز خىسلىتى -

غايىبانە ئوت يېقىپتۇ بىر قەلەمقاشقا ئەجەب .
 دەپتۇ: «جانبازلىق تامام مەنسۇپمۇ ئەرلەرگە ، ئاداش ،
 بىزدە يوق جۈرئەت - ئىرادە بەلنى باغلاشقا ئەجەب؟!»
 ئۇچتى جەۋلان قىلدۇرۇپ قۇندۇز چېچىنى ئەرش ئارا ،
 ئىپتىخار ، ئىلھام بېغىشلاپ قان - قېرىنداشقا ئەجەب .
 مېھرىگۈل - ئىسمى ، باشئەگم باغرىدا جىسمى ئۇنىڭ ،
 شۇ ئىسىم چوڭقۇر ئۇيۇلدى مەڭگۈلۈك تاشقا ئەجەب .

ئەرش مەلىكىسى

لەرزىگە سالدى يۈرەكنى مەڭگۈتاش بەرگەن سادا ،
 ئېيتتى قانچە ئايجامال پەرى «بۇ يولغا جان پىدا!
 جەبرى ، ئاپەت تاغلىرىنى ئەل قىلىپ - باش ئەگدۈرۈپ ،
 پاك شېھىتلەر ئارزۇ - ئارمانىنى ئەيلەيمىز ئادا...»
 بەردى شۇنداق پاك قەسەم جانباز پەرى ئاينۇر ھەسەن ،
 «بول ئامان ، قۇچقىن شەرەپ - شان» دەيدۇ مەرد ، پالۋان دادا .
 مويسىپىت «ئۇلۇغ ئاتا» ناملىق ئۇلۇغۋار چوققىلار ،
 كەل قىزىم ، يول ئاچ زەپەرگە ، - دەيدۇ ، - ئالەم ئالدىدا .
 ئەللىك ئىككى دەل مېنۇتتا مىڭ غۇلاچ ئارقان بېسىپ ،
 بىر سەھىپە ئاچتى بۇ دۇنياۋى قامۇس بابىدا .

كارامەت

ۋاھ ، ئەجەب ھال : كۆكتە خانە ، ئاستىدا زۇمرەت دېڭىز ،
 بىر زەبەردەس نوچى جانباز ئەرش تامان تاشلايدۇ ئىز .

سىم ئەمەس ، گويىكى ئۇ مەشرەپ - مۇقام سەيناسىدا ،
 بولمىغاي بۇنداق كارامەت ئادىمى دۇنياسىدا .

لەرزىگە كەلمەكتە ئەرەش قەلئەسى ياغراق سارغىدىن،
پاك غۇرۇر، ئەركەكچە روھ ياغماقتا كۈي-ئاۋازىدىن

ئۇردى گاه زەخمەك راۋابقا، چۈشتى گاه شادىيانغا.
ئايىمۇ بولدى ئۇ قەدەم قويغانغا يۈكسەك خانىغا.

«يەڭگۈچى ئابلەت ئۆزۈم» دەپ مەيدىسىگە مۇشتلىغان،
ئالدى ئاخىر ئەل ئارا ئالىي شەرەپ قوش-قوشلىغان.

شائىر قەلبى

كۈيچى بولساڭ

ئوقۇپ بەرسەم كېچە يازغان شېئىرىمنى،
قوزغالمىدى سەندە ئىسسىق ھاياجان.
بىر مەيۈسلۈك قۇچتى خۇرسەن دىلىمنى،
(مەن بۇ ھالنى كۈتمەس ئىدىم، ئانىجان!)

- تەنتەك قوزام، - دېدىڭ سىيلاپ بېشىمنى، -
كۈيچى بولساڭ ئەل تىلىغا يېقىن بول.
ھەر قۇرۇڭدا يانسۇن ئېلىڭ ئارزۇسى،
ئەلنىڭ يۈرەك تومۇرىدا ئېقىن بول.

بولغىن يىراق رەڭلىك، پۈچەك قۇرلاردىن،
ساددا سۆزلەپ مېغىز تۆككىن تىلىڭدىن.
شېئىرىڭ شۇ چاغ قۇمغا سىڭگەن تامچىدەك،
دىلغا سىڭەر، مەنمۇ رازى سېنىڭدىن.

1962 - يىل سېنتەبىر

قۇچاقلا ، ئۇ - سېنىڭ داداڭ!

(ئانا ئاغزىدىن)

1

كۈلۈپ كىردىڭ... ئوڭۇڭ ئۆچتى ،
تۇرۇپ قالدىڭ ، بالام ، مەڭدەپ .
قارا ، ئالدىڭدا تۇرغان كىم ،
ئېچىپ باغرىنى قول تەڭلەپ؟

بالام ، كىم ئۇ ، كۆزىدىن ئوت -
تومۇز تەپتى يېنىپ تۇرغان؟
سېنىڭ ئىشقىڭ بىلەن شۇدەم
پۈتۈن جىسمى ئېرىپ تۇرغان؟

داداڭ شۇ ، قوي يېتىرقاشنى ،
گىرە سال بوينىغا ئوغلۇم!
دادا!!... دەپ ۋارقىرا ئۈنلۈك ،
ئۆزۈڭ ئات قوينىغا ئوغلۇم!

ئۇنىڭ ئوڭ مەڭزىگە سۆيگىن ،
پۈتۈن مېھرىڭ بىلەن سۆيگىن .
ئۇنىڭ سول مەڭزىگە سۆيگىن ،
يۈرەك - قەلبىڭ بىلەن سۆيگىن .

داداڭ شۇ ، قوي يېتىرقاشنى ،
قۇچاقلا بۇ گۆھەر تاشنى .
ئۇنىڭ باغرىغا تۆك ئەمدى ،

خۇشاللىق - قايغۇلۇق ياشنى!

2

ئاشۇ يادنامە ، سۈرەتكە ،
قاراپ سۈردۈڭ خىيال ، ئوغلۇم .
پەرەز قىلسام ، كېزەر ئۆسمۈر
دىلىڭدا بىر سوئال ، ئوغلۇم .

جاۋاب بەر ، سەن ئىدىڭ قانداق
ئېمىزگە شورىغان چاغدا؟
ئاشۇ ئەپتىڭگە ئوخشامسەن
گالستۇك تاقىغان چاغدا؟

ھاياتلىق بۈگۈن كۆردۈڭ ،
داداڭنى تۇنجى رەت ، ئوغلۇم .
ئۇنىڭ ياشلىق گۇۋاھىدۇر
كۆزۈڭ تىككەن سۈرەت ، ئوغلۇم .

بۈگۈن ئەپتى - ئىسكەتى
سۈرەتكە ئوخشىماس راستتىن .
ئاسانمۇ ئون قارا قىشنى ،
قەپەستە ئۆتكۈزۈش باشتىن؟

ئەزىزىم تۇرمىغىن مۇنداق ،
گۇمان - شۈبھە بىلەن مەڭدەپ .
تۇرامسەن يا قېنى - نەدە ،
ئۇنىڭ مەڭزىدىكى مەڭ دەپ؟

بېشىغا شۇ ئېغىر يىللار،
قىلىپتۇ قار-قىرو تارتۇق.
ياۋۇزلۇق خەنجىرى ساپتۇ
قارا مەڭ ئورنىغا تارتۇق.

چاناقلارغا پېتىپ كەتكەن،
كۆزىدىن قورقما، ئەيمەنمە.
سۆڭەككە چاپلىشىپ كەتكەن،
يۈزىدىن قورقما، ئەيمەنمە.

داداڭ شۇ، ئات ئۆزۈڭ، ئوغلۇم،
قۇچاقلاپ ئېيت سۆزۈڭ، ئوغلۇم!

3

سېزىكىلىك چاغلىرىم... باشقا
جۇدالىق مۆلدۈرى ياغدى.
ئاتاڭ تاشلاندى زىندانغا،
بۇ ھىجراندىن يۈرەڭ ئاغدى.

تۇغۇلدۇڭ، ئەي ئەزىز ئوغلۇم،
ھۇقۇشلار ھۇۋلىغان تۈندە:
جەھەننەم ئوتلىرى بۇ جان-
تېنىمنى قورۇغان تۈندە.

چىرايمىغا بېقىپ ئىللىق،
كۈلۈپ-يىغلاپ ئەمەك بولدۇڭ.
ئەلەملىك تۈندە يار-سېرداش،
يېقىن ھەمراھ-يۆلەك بولدۇڭ.

ساڭا مەن ھەر قېتىم باقسام ،
ئەلەم كۆزدىن يىراق بولدى .
سېنىڭ ئىشقىڭ ، مېھىر - رىشتىڭ ،
ھاياتىمدا چىراغ بولدى .

«دادا - داد - دا» دېسەڭ ، ئوغلۇم ،
كۆزۈمدىن ئاقتى قانلىق ياش .
داداڭنىڭ لەۋزى ھەم مېھرىڭ
ماڭا بەردى چىدام - بەرداش .

«دادام كىم؟» دەپ سوراپ قالدىڭ ،
ئاشۇ سۈرەتنى كۆرسەتتىم .
«دادام نەدە؟» قىلالماي سۆز ،
ئەلەملىك تولغىنىپ كەتتىم .

دېدىڭ بىر كۈن : ئانا ، سۆزلە ،
دادام قىلغان جىنايەتنى .
دېدىم : ئوغلۇم ، داداڭ سۆيگەن ،
ئەقىلنىڭ نۇرى - ھېكمەتنى .

بېرەي دەپ بال - ھەسەل ئەلگە ،
يۈرەككە شىرنە يىنغان ئۇ .
ئىجادىي بەيگىدە دۇلدۇل
مىنىپ مەيدانغا چىققان ئۇ .

ھامان ئايرىلمىغان سېركول ،
قەلەم ، رەڭلىك قېرىنداشتىن .
ساناقسىز تۇننى ئۆتكۈزگەن ،

سىزىق - چېرتىۋۇز سىزىپ باسنىڭ

ۋەتەننىڭ تەقدىرى، بەختى،
داداڭنىڭ شۆھرىتى، ئوغلۇم.
گۇناھى ئەل ئۈچۈن تۆككەن
ھالال تەر - مېھنىتى، ئوغلۇم...

دېدىڭ: «ئاي، نىم بولاتتىم شۇ
دادامنى بىر كۆرۈپ ئالسام.
قولۇمنى بوينىغا تاشلاپ،
تۈمەنىمگىنى سۆيۈپ ئالسام».

سۆيۈملۈك پارتىيە بىزگە،
ئاتا قىلدى ۋىسال پەسلى.
ۋىسال قەنتىنى چاق ھىجران -
تۈننىڭ يادىكار نەسلى.

داداڭ شۇ، قوي يېتىرقاشنى،
قۇچاقلا بۇ گۆھەر تاشنى!

1978 - يىل ئۈرۈمچى

تۆت ناخشا

(يېشىقە دەم ئوقۇتقۇچۇم مۇھەممەت رېھىمىنىڭ شۇ
ناملىق غەزەللىرىگە مۇخەممەس)

1

«ئىست، ئەپسۇس!» دېمەس كەلسە بېشىغا ھەر بالا ئاشىق،
ۋىسال ئەييامىنى كۆزلەپ كېزەر چۆل-كەربالا ئاشىق،
چېپىپ تاغ، ئەيلىگەي قان-تەر ئىزىدىن باغ بىنا ئاشىق،
مېنىڭ قەلبىمدە كۆپ ناخشا، جۇنۇنمەن ناخشىغا ئاشىق،
ۋۇجۇدۇم بىرلە «كارۋان ناخشىسى» غا مەھلىيا-ئاشىق.

كەمەك ئەييار يېغىڭدا ئۆز جىگەر-باغرىڭنى قورۇيدۇ،
ھالال ئەجرىڭ ھوسۇلىنى قاقاس چۆللەرگە سورۇيدۇ،
باھادىر قەلبىدىن قانلىق قىساس - جەڭ سازى ئۇرغۇيدۇ،
شۇڭا ھەر ئاڭلىغان دەمدە دىلىم ئېكرانى يورۇيدۇ،
كۆرۈنگەي ئۇندا چوڭ كارۋان سەپەرگە جان پىدا ئاشىق.

قىزىل يۇلغۇن چېچەكلەر چاچقۇسى چاچماقتا ئوڭ-سولدا،
نە خىسلەت باركى تالماس جۈپ قانات تۇلپاردا، دۇلدۇلدا،
نۇرى زۇلمەتكە دەھشەت يوللىغان ئالماس قىلىچ قولدا،
كېتىپ بارماقتا مەنزىلگە قىزىل تۇغلۇق قوشۇن يولدا،
كۆرۈندى شۇ ئۇلۇغ سەپتە مېنىڭدەك بىناۋا ئاشىق.

ئۆمۈرنىڭ قىممىتى يۈكسەك، مۇھەببەت قىممىتى ئاندىن،
ۋىسال يولى ئېچىلغاي مىڭ مۇشەققەت، دەردۇ ھىجراندىن،
ۋىسال پەسلىگە كىم يەتكەي قاچان كەچمەي ئەزىز جاندىن،

بۇ يولدا قانچە كارۋانلار ئۆتۈشتى ئىز سېلىپ قاندىن،
 نىگارى ۋەسلىگە يەتمەي، تاپالماي باشپاناھ ئاشىق.

بوۋايىلار «يول ئازابى - گۆر ئازابى» دەپ ماقال قاتقان
 ۋەلېكىن «گۆر ئازابى» دىن ئەمەس بىر دەممۇ باش تارتقان
 سەۋەبكى، بىر بۈيۈك ئارمان يۈكىنى يەلكىگە ئارتقان؛
 ئۆتۈشتى يەنە بۇ يولدىن خالايتق قەھرىگە پاتقان،
 سىتەمكار پادىشاھ-خاقان، جاھانساز ئەنبىيا، ئاشىق.

ئۇلۇغ ئەجداد ئۈمىدىنى يۈرەك-قەلبىدە چىڭ ساقلاپ،
 قارا تۈن كۆكسىنى يارغان قىزىل چاقماق كەبى چاقناپ،
 جاھاندىن ئۆتتى نى مەردلەر كىشىلىك بۇرچىنى ئاقلاپ،
 ماڭا بۇ ناخشا ھەر نۆۋەت قېرى تارىخنى ۋاراقلاپ،
 «كۆرۈپ قوي،- دەيدۇ،- ئەجدادىڭ كۈرەشكە شۇنچىلا ئاشىق!»

كۇپايە تۇتى قۇشقا زەر قەپەس ئىچرە كۈمۈش قونداق،
 دېمەس باغلاقتىكى تايغان بولۇپ قالدىم ئەجەب مۇنداق،
 قاۋان، تايغانغا يەم بولغاي بۆلۈنگەي قوي، يېتىم ئوغلاق،
 «ھۈرەر ئىتلار، يۈرەر كارۋان»، سەپەر مەنتىقىسى شۇنداق،
 ئىزدىن قايتىمغاي باسقان ۋەتەنگە دىلرەبا ئاشىق.

2

بۈيۈك خانىتەڭرى باغرى مىڭ بېھىشتىن ئەتىۋار باغچە،
 غەزەللەر ھەر گىياھ-ياپراق لېۋىدە ئوينىغان تامچە،
 «ئانارگۈل»، «لەيلى»، «ئاسىيگۈل»... بۇ «گۈللەر» ساندۇر قانچە،
 مېنىڭ قەلبىمدە كۆپ ناخشا دېڭىزدەك چايقىلار شۇنچە،
 «ئانا ئارزۇسى» نىڭ مەۋجى چاچار قىرغاققا زەر ئۇنچە.

تولۇن ئايلىق كېچە بۇلبۇلگويا كۈيلەيدۇ بۇ كۈينى ،
چېچىپ ئاتەش تىلىدىن دىلرەبا كۈيلەيدۇ بۇ كۈينى ،
كىشىلىك ئالىمىگە باشپاناھ كۈيلەيدۇ بۇ كۈينى ،
ئۈمىد-ئارزۇ بىلەن تولغان ئانا كۈيلەيدۇ بۇ كۈينى ،
ئەزىز پەرزەنتىمۇ ئىزھار قىلالماس مېھرىنى مۇنچە .

جاھاندا مىڭ تۈمەن تاتلىق ، جىمىدىن تاتلىقى پەرزەنت ،
نەسلىسىز ئۆي گۆرستاندۇر ، كۆڭۈل ئاۋاتلىقى پەرزەنت ،
گۈزەللىك بابىدا بەرنا ، گۈزەل ، سۇمباتلىقى پەرزەنت ،
ئۇنىڭ پۈتكۈل خىيالى ، قايغۇسى ھەم شادلىقى پەرزەنت ،
ئانا مېھرى ھۇزۇرىدا قۇياشنىڭ تەپتى ئۇچقۇنچە .

جۇدۇن كەزگەندىمۇ يۇرتنى ئانا مېھرى گۈلى سۇلماس ،
ئامانكى ياش كۆچەت ، باغۋەن دىلىغا غەم چېڭى قونماس ،
نەسىللەر كۈلكىسىدىن ساز-يېقىملىق خۇش ناۋا بولماس ،
رۇجەكتىن چۈشسە ئاي نۇرى قاراپ پەرزەنتىگە تويماس ،
قاراڭغۇ تۈندە قول بىرلە سىيلايدۇ كۆڭلى تىنغۇچە .

كېلەچەك سۆيگۈسى-ئىشقى ئانا قەلبىگە كۈچ-دەرمان ،
كۈتەر ھەقداسنى تەشنا داۋانلىق يولدا چوڭ كارۋان ،
يېڭى ئەۋلاد بىلەن ئۆسكەي قوشۇننىڭ قۇدرىتى چەندان ،
بېرىپ ئاق سۈت ، تۆكۈپ قان-تەر قاتارغا قوشسا نە ئارمان ،
بىلىنگەي بىر ئۆمۈر تارتقان جاپاسى شۇندا بىر كۈنچە .

ئانا قابىل ، ئانا ئادىل ، سېخىي ، ھىممەتتە تەڭداشسىز ،
ئانا ئاقىل ۋە دانادۇر بىلىم-ھېكمەتتە تەڭداشسىز ،
ئانا قەدرى توسۇپ بولماس قىيان قۇدرەتتە تەڭداشسىز ،
ئانا مېھرى ئەجەب ئىللىق قەدىر-قىممەتتە تەڭداشسىز .

ئۆزۈمگە كىتاب تۈزۈپ بېرىڭىز
ئۆزۈمگە كىتابلارنىڭ يېڭى نادرىسى

ھاياتلىق شۇ مۇھەببەتكە چۆمۈلگەي تاكى سۇلغۇنچە.

گۆدەكلىكتىن بولۇپ ئۆستۈم مۇقام-ئەلنەغمىگە ئاشنا،
ۋە ھەتتا قىلمىدىم سۈبھى-سەھەرلەر ناخشىسىز ئاشتا،
«بېلىق دەريادا ئۇسسۇز» دۇر، يەنە مەن ناخشىغا تەشنا،
ئانا تەسۋىرىگە يەتمەس بۇنىڭدەك مىڭلىغان ناخشا،
تىزالمىمەن ئاڭلايىق قەلەمدىن دەستە گۈل-غۇنچە.

3

«بۈيۈك خانىتەڭرى كۈي-ناخشا، ئۇسسۇلنىڭ كانى، تىنماي قاز!»
ئانام ئېيتقان بۇ سۆزنى يادىكار ئەيلەپ تەۋەررۈك ساز،
سەھەر-ئاخشام ئۇرۇپ زەخمەك تىنىمسىز ناخشا ئېيتسام ئاز،
مېنىڭ قەلبىمدە كۆپ ناخشا ياشايدۇ زوق بېرىپ قىش-ياز،
ئۇنىڭ بىرسى يۈرەكتىن ئۇرغىغان كۈي-«مېھرىبان ئۇستاز».

يېتىشكەندەك گۆرستاندىن مۇقام باغى - غەزەللىككە،
يېتىشكەندەك قېلىن چاققاق-تىكەنلىكتىن ھەسەللىككە،
ئېرىشكەندەك ۋىسالنىڭ نەۋباھارى ئاي مەسەللىككە،
قاچان ئاڭلانسىمۇ شۇ ناخشا مېنى ئۈندەپ گۈزەللىككە،
خىيالىم كەپتىرى ئىرپان بېغىغا قىلىدۇ پەرۋاز.

ئەنە ئون يىل!... جاھالەت تەختىدە چەكسىز زۇلۇم-كۈلپەت،
قىزىل تونلۇق شاياتون ئالدىدا مەردانە بىر قامەت،
ئۇنىڭ ھەر سۆز-خىتابىدا بۈيۈك ھېكمەت، ئەقىل، قۇدرەت،
گويا بۇ ناخشا رەسسامدەك سىزار قەلبىمگە بىر سۈرەت،
كۆز ئالدىمدا بولۇر پەيدا ماتانەتلىك ئۇلۇغ ئوبراز.

ئۆزۈمنى قاتمۇقات توسقۇن-توساق ئىسكەنجىدە سەزسەم،

ئەقىل ئاستانىسىدىن بىر ياۋا كەپتەر كەبى تەزسەم،
ۋە يا جۈرئەت تىغى بىرلە سېھىر زەنجىرىنى ئۈزسەم،
كىتاب كۆرسەم، پىكىر قىلسام، ئىجاد سەھراسىنى كەزسەم،
يېنىمدا شۇ ئۇلۇغ ئوبراز تۇرار دائىم بولۇپ ھەمراز.

بوۋاقلقتىن قەدەم قويدۇم قىرانلىق دەۋرىگە ئەمدى،
لېۋىم ياقىتىم بىلىم ئاتلىق نىگارم لېۋىگە ئەمدى،
پۈتۈن جانۇ تېنىم مەپتۇن ئۇنىڭ ساپ مېھرىگە ئەمدى،
ئىدىم بىر چاغ كۆچەت مەنمۇ، كىرىشتىم مېۋىگە ئەمدى،
ئېرىشتىم بۇ لايىقەتكە شۇ ئۇستازدىن ئېلىپ ئەنداز.

ئېچىلدى گۈل - چېچەك سەنئەت - بىلىم بېغىدا رەڭگارەڭ،
بولۇپ ئەلنىڭ خۇش ئاۋاز بۇلبۇلى، سىڭلىم، ھامان ئۆرلەڭ،
تىلەيدۇ دەل شۇنى ئۇستاز: ياشاڭ، ياشناڭ ئۆسۈپ گۈللەڭ،
قېنى سىڭلىم، تەلەپ سىزگە: يەنە شۇ ناخشىنى كۈيلەڭ،
كۆڭۈلگە بېرىدۇ ئىلھام بىلىمگە چىلىنغان ئاۋاز.

4

يورۇتسۇن تۇننى قانداق جىنچىراغ شولا چېچىپ پىل - پىل،
يورۇيدۇ تۆھپىكار باغۋەن - مۇئەللىم مېھنىتىدىن دىل،
ئۇنىڭ قان - تەرىدىن ھاسىل قاقاس چۆللەردە تارىم، نىل،
مېنىڭ قەلبىمدە كۆپ ناخشا، ھۇزۇرى - پەيزىمۇ ھەر خىل،
«سالام سىزگە مۇئەللىم» نىڭ ناۋاسى ھەممىدىن سەرخىل.

بۇ ناخشا تاڭدىكى شەبنەم ۋاپا رەناسىغا سىڭگەن،
بۇ ناخشا خۇددى يامغۇر ئېھتىرام دەرياسىغا سىڭگەن،
بۇ ناخشا - ئوت، بۈيۈك ھۆرمەت ئۇنىڭ جۇلاسىغا سىڭگەن،
مېنىڭمۇ ھۆرمىتىم، مېھرىم ئۇنىڭ مىسراسىغا سىڭگەن،

شۇڭا دەيمەنكى بۇ ناخشا يۈرەك قەلبىم بىلەن يەككىل.

مۇئەللىم ئەجرى بەخش ئەتكەي يورۇقلۇق تۈن - سەھەرىمگە ،
ئاتا قىلغاي يېڭى دەرمان قاناتلىق ئۇشبۇ دەۋرىمگە ،
كۆرەرمەن ئەجرىنى تېكىسەم كۆزۈمنى ئالدى - كەينىمگە ،
ئاشۇ ناخشا ئېلىپ كەلگەن شەرەپ مەنسۇپ مۇئەللىمگە ،
بېشىدا كۆتۈرەر خەلقىم مۇئەللىمنى تۈمەنىمىڭ يىل .

دىلىمدا قۇدرىتى پەننىڭ ، بېلىمدە قاتمۇقات بەلۋاغ ،
ئۆزۈم پەرھاد ، كېلەچەك - شېرىنىم ، كەزمەكتىمەن چۆل - تاغ ،
بىنا ئەيلەي قاقاس چۆلدە گۈزەل شېرىن ئۈچۈن گۈلباغ ،
بىلىم بەرگەن مۇئەللىمنى سېغىنىسام ، ئەسلىسەم ھەرچاغ ،
چىقار شۇ ناخشىنى كۈيلەپ ئۇنئالغۇمدىن يېقىملىق تىل .

مۇئەللىم مېھرى قەلبىمگە ئانا ئەھدى بولۇپ سىڭگەن ،
ئانادەك مەرد ، بىمىننەت باشپاناھ ئەھدى بولۇپ سىڭگەن ،
جەسۇر ، قابىل يېتەكچى - رەھنەما ئەھدى بولۇپ سىڭگەن ،
مۇئەللىم ئەجرى قەلبىمگە ۋاپا ئەھدى بولۇپ سىڭگەن ،
ئادا قىلغاندا ئەھدىمنى ئۆزۈمنى سېزىمەن يەڭگىل .

1981 - يىل مارت

شائىر قەلبى

دۆلەت قۇشى كۆككە پەرۋاز ئۇرۇپتۇ،
قانداقتۇر بىر غەمكىن باشقا قونۇپتۇ.
قۇش قونغىنى شاھ بولۇپتۇ، دوستلىرىم،
شۇ يول بىلەن كىممۇ شائىر بولۇپتۇ؟

بىر جاپاكەش نالە قىلسا شام-سەھەر،
قادىر ئىگەم ئىنئام قىپتۇ چۈپ گۆھەر.
باي بولۇپتۇ، ئىپتىگىلار شۇ يول بىلەن
شائىر بولغان قايسى دىلبەر، دىلاۋەر؟

ھەر سايلامدا نى كارامەت-ھېكمەتلەر،
ھەر كۆڭۈلدە يوچۇن ئارزۇ-نىيەتلەر.
بىرەر شائىر تۇغۇپتىمۇ مىڭلىغان
ھاكىم تۇغقان ئاشۇ سايلام بېلەتلەر؟

دەۋران سۈرۈپ بۇ جاھاندىن ئۆتسە شاھ،
ۋارىس بولار ئەۋلادى شاھ تەختىگە.
كىممۇ ۋارىس بولالىغان جاھاندا
شائىر ئىشقى، دەرد-ھەسرەتتى، بەختىگە؟

ئەل دەيدىكەن ئەلمىساقتىن-ئۇزاقتىن،
بىنا بولغان ئادەم قارا تۇپراقتىن.
دېگۈم كېلەر شائىرنى، جان دوستلىرىم،
بىنا بولغان توپراق ئەمەس، پىراقتىن.

ئۇنىڭغا ئەل ئىرادىسى ئويۇقلۇق،
ئۇنىڭغا خاس مۆھتەرەملىك، ئۇلۇغلۇق
شائىر قەلبى بەخش ئېتىدۇ جاھانغا
يېشىل كۆكلەم، قىزىل يالقۇن، يورۇقلۇق.

1999 - يىل نوپۇس

قېرىلىق

قېرىلىق، ئاھ، قېرىلىق،
كۈچ-ماداردىن نېرىلىق.
شاخلايدىكەن بىخ سۈرۈپ،
غەيرىي-غەيرىي خۇي-قىلىق.

قېرىلىق، ئاھ، قېرىلىق،
يۈرەكتە مىڭ دەز-يېرىق.
ئۆتەر كۈنلەر-سائەتلەر،
يېرىپ ھەرتال قىلىنى قىرىق.

قېرىلىق، ئاھ، قېرىلىق،
يوق نەزمىدە يېڭىلىق.
قاپىيىلەر ئاچ-ئورۇق،
مەنا تۇتۇق-نائىنىق.

قېرىلىق، ئاھ، قېرىلىق،
ئەينى بىر نىمجان بېلىق.
كىنىشكام بار قىزىل تاش،
تۆلىمەيمەن باج-سېلىق.

«ئېتىبار» دەپ بار ئېتى،
خاس-مۇناسىپ ھۆرمىتى.
كۆرۈنىدۇ كۆزۈمگە،
ئاخىرەتنىڭ يول خېتى.

ئاتمىش ئالتە ياشتا مەن،
ياغ قاينىغان داشتا مەن.
جانغا پاتقان تاش بولار
ناشتا قىلسام ماشتا مەن.

تاپالمىمەن ھوشۇمنى،
ئىلھام ئاتلىق قۇشۇمنى.
ھاڭۋاقتى بۇ قېرىلىق
زەپ كەتكۈزدى خوشۇمنى!

ئويناقلىغان سۆز قېنى،
تاللىۋال دەپ تۇرۇشقان.
قاپىيىلەر، رادىقلار
رەت تالىشىپ ئۇرۇشقان.

ئاق بەت تولا، قەلەم گال،
نېمەت تولا گالمۇ گال.
ئويلانغانى بىمالال
يازالمىمەن، نە ئامال؟

ياشاركەنمىز زېرىكىپ،
زېرىكىشتىن تېرىكىپ.
ئارمانىمىز، ئاھىمىز
گىرەلىشىپ - بېرىكىپ.

«قېرى» دەپسە بولار كەن
كۆز چاناقىتىن چىققۇدەك.

يا مادار يوق دەس تۇرۇپ ،
كارنىيىدىن سىققۇدەك .

دوستۇم دېدى دادلىسام ،
ياشلىقىمنى يادلىسام ؛
سەۋرى - تاقەت ، قانائەت
پاسلىدىن ئاتلىسام :

«ئېزىۋەرمەي ئەزمەڭنى ،
يېزىۋالغىن ئەزمەڭنى .
روھىڭ كۆرۈپ شادلانسۇن
سەلتەنەتلىك بەزمەڭنى .

ئەل ماختىسۇن پاك كېلىپ ،
پاكلىغۇچە كەتكەن دەپ .
«تەشنائى» دەپ ئات قويۇپ ،
تەشنائىقتا ئۆتكەن دەپ .

بۇ ئالەمدە دەمىسەن ئاز ،
كۆرمىگەنلەر ئاتىمىش ياز .
ئاتتىن چۈشمە ، بەل يەشمە ،
ئاتمىش بەش ياش چەۋەنداز!»

ئاچچىقىمغا ھاي بەردىم ،
جىنچىراغقا ماي بەردىم .
ئۆز - ئۆزۈمگە ئاخىرى
تەسەللىدىن چاي بەردىم .

يۈتۈۋېتىپ ئەلەمنى،
قولغا ئالدىم قەلەمنى.
ئۇلۇغ ئەمگەك ھوسۇلى
ياشنىتار كەن ئادەمنى.

2005 - يىل ئۆكتەبىر

گۈلباغدا توي

تەلەپنامە

پېقىردۇر ئىز باسار كارۋان - تىنىمسىز يول كېزەرلەردىن،
كۆزۈم كۆرگەن ئەمەس بىرنى بۇلاردەك پۇل سۈزەرلەردىن.

ياتاق دەيدۇ، پۇلى ئۈچ كوي، تۆمۈر كارىۋاتتا بىر كىگىز،
تاۋار يوتقان ئەمەس خالىي مالاللىق يەتكۈزەرلەردىن.

تورۇستىن ياغسا قۇم-تۇپراق، تۆكۈلگەن ھاك-سامان تامدىن،
يىراق قالغان يېرىق-چاكلار نېمىشقا كۆز-نەزەرلەردىن؟

ياتاقتا بىر تۆمۈر غەلۋىر، ئۇنى «داس» دەيدىكەن، ئايھاي،
تېپىلغايىمۇ بۇنىڭدەك داس جىمى رەستە-گۈزەرلەردىن؟

تەلەپ قاتناش نازارەتكە: ئەۋەتىپ تۇرسىڭىز پات-پات،
بۇ يەڭلىغ دەڭ-سارايلىرىنى زامانغا خاس تۈزەرلەردىن!

1987 - يىلى ئاۋغۇست

جاھاننەما

يېڭى يىل كەلدى، يارەنلەر، يېڭى سۈبھى - سەھەر كەلدى،
يېڭى سۈبھى - سەھەر زەپمۇ چىرايلىق، جىلۋىگەر كەلدى،
ساۋاقلاردىن بۈيۈك قامۇس تۈزۈپ ماھى - قەمەر كەلدى.

كالىپىدار كارۋىنى ئۆتتى چېلىپ كولدۇرما - سازىنى،
ۋەتەنگە بەخش ئېتەرمىز دەپ پاراغەت ئەتىيازىنى،
بىراق، تىنىماس، ئۈزۈلمەس جۈت - بوران، دىشۋار - خەتەر كەلدى.

قۇيۇنلار قۇتىردى تەتۈر، «ئىسىت!» دەپ چىشلىدۇق قولىنى،
دېدى بىزگە «قىزىل جەننەت يولى شۇ» كۆرسىتىپ «سول» نى،
ھاياتلىق رىزقى جامىغا شېغىل - تۇپراق، زەھەر كەلدى.

پولاتنى بىز دېدۇق «مارشال»، ئۇنىڭ تەختى قوقاس بولدى،
كۆيۈپ ئۆرتەندى باغ - ئورمان، چىمەنلەر چۆل - قاقاس بولدى،
«تەۋەككۈل» كەينىدىن سانى - ھېسابى يوق زەرەر كەلدى.

بۆلەندۇق بىز گويا يۆگەك - تۆشەكسىز سوغ بۆشۈكلەرگە،
تاۋاق تەڭلەپ قەلەندەردەك ئۇزاتتۇق قول تۆشۈكلەرگە،
«ئانا، نان!» دەپ قۇچاقلارغا مادارسىز جان، جىگەر كەلدى.

قازان تار كەلمىگەي ئوتتۇز كىشى لەيلەپ - چۆكۈپ ئۈزسە،
تومۇچۇق دانچۇقى تولماس چۆپىنى تور سېلىپ سۈزسە،
باھار قىشتىن، يورۇق كۈندۈز قارا تۈندىن بەتەر كەلدى!

ھايات نە بولدى، جان دوستلار، مادار كەتكەنچە چوڭ سەكرەپ،

سېلىپ داۋراڭ، چىرىك قۇم ئۈستىگە قەغەز مۇنار تىكلەپ،
ئاشۇ «تاغدەك ئۇتۇق» چىنلىق جېڭىدە قانچە سەر كەلدى؟

رېئاللىق شاھى سۇلتاندۇر، رېئاللىق ھەممىدىن غالىب،
رېئاللىق ئالدىدا چوقان - سۈرەنلەر نەگىدۇر غايىب،
كاتاڭدىن چىقتى چوڭ ھارۋا، يېڭىچە يول - سەپەر كەلدى.

قاناپتۇ بۇرنى يوقسۇلنىڭ لېۋى تەگمەي تۇرۇپ ئاشقا،
دېگەندەك باشلىنىپ كەتتى «ئۇلۇغ ھەرىكەت» يەنە باشقا،
قىزىل تىرناق، قىزىل تۇمشۇق، قىزىل كۆز جادۇگەر كەلدى.

جاھان كۆرگەنمىكىن مۇنداق يېڭى توپان بالاسىنى،
جاھالەت قاپلىدى چەكسىز ۋەتەننىڭ تاغ - دالاسىنى،
جۇدۇنلۇق تۈندە دەرۋازا چېقىپ كالا كېسەر كەلدى!...

تىنىمسىز جەڭ قىيانغا بولۇپ غەرق غەلۋە خاقانى،
ئىناقلىق، تىنچ ھايات شەيداسىنىڭ تاپتى ئارام جانى،
بوغۇلغان قولغا ئەگگۈشتەر - قەلەم، قالقان - زۇفەر كەلدى.

چېقىلدى كويىزا - ئىشكەللەر، كۆيۈپ كۈل بولدى سىرتماقلار،
چىرىندە - خەسكە ئايلاندى كېلەڭسىز جەندە، قالپاقلار،
قىزىل تامغا قېشىغا ئەل ئۈچۈن ئوتتەك كۆيەر كەلدى.

زامان ئىزھار ئېتىپ سۆيگۈ ئىجادكار دىلرەباسىغا،
شەرەپ گۈلدەستىسى تۇتتى ۋەتەننىڭ جان پىداسىغا،
بىلىم گۈلزارىغا باغۋەن - قولىدىن گۈل ئۈنەر كەلدى.

بولۇپ خالىي جېدەلخور، جان باقار ئاقناچىدىن رەستە،

بازار ئاۋاتلىشىپ تولدى قىيام - شەربەتكە بىر پۈستە ،
مادارسىز تەنگە جان - دەرمان ، چېۋەر قولغا ھۈنەر كەلدى .

بۈگۈن ئالدۇق ھەقىقەتنىڭ ئۇلۇغ مىزانىنى قولغا ،
يېتەر ، بەس ، ئەمدى ئاغمايمىز ۋابا كەزگەن تۇيۇق يولغا ،
رېئاللىق قەھرىمانى ھەممىدىن غالىب ، چېۋەر كەلدى .

مۇقەددەس چوڭ جاھاننەما - ساۋاقلار قامۇسى بىزگە ،
ئەنە ، باقماقتا ناز بىرلە بەخت جانانىسى بىزگە ،
دېگەي ئۇ گۈل تۇتۇپ ئاخىر : يۈرەك - باغرىم سۆيەر كەلدى !

1979 - يىلى 20 - دېكابىر

گۈلباغدا توي

1

توي بۈگۈن ، خانىتەڭرى - تارىم باغرىدا - گۈلباغدا توي ،
توي ، گۈزەل قەشقەر ، ئۈرۈمچى ، غۇلجىدا ، مايتاغدا توي .
كەلدى زوق - ئىلھام ئېلىپ تىنچلىق - ئىناقلىق ۋەسلىدىن ،
مىسلىسىز زور غەلبىلەر قۇچقان شەرەپلىك چاغدا توي .
دۇتارىم - خانىتەڭرى ، بىر جۈپ تارىسى تارىم - ئىلى ،
بەختىيار توي شادلىقىنى كۈيلە ، ئەي كۆڭلۈم تىلى !

سەن ئەزىز ئۆلكەم ، چېلىش مەيدانىنىڭ مەردانىسى ،
ئەرك ، ئادالەت مەشئىلىنىڭ جان پىدا پەرۋانىسى .
جانىجان ئەمگەكچى خەلق بەردى ساڭا ئۇچقۇر قانات ،
ئۆزلىدىڭ ، نۇرغا - زەپەرگە تولدى بەختىڭ قامۇسى .
شادلىقىدىن تىڭ كۆتۈردۈم چوڭ قەدەھ - باغراشنى مەن ،
ئەڭ مۇقەددەم مەدەھىيەلەيمەن ھەمسەپەر قەلبىداشنى مەن .

2

مەردلىرىڭ بەختىڭنى ئىزدەپ ئىز بېسىپ قىلدى كۈرەش ،
تەڭ ئىدى ئۆلمەك بىلەن مەلئۇن رەقىبىتىن بەخت تىلەش .
تۈندە چاچراتتى قىزىل ئۇچقۇن چېلىش تۇلپارلىرى ،
تاغلىرىڭغا بەردى كۈچ - ئىلھام قىلىچ - شەمشەر بىلەش .
قان بىلەن يازدى كۈرەشچان تارىخىڭ ماۋزۇسىنى ،
بىزگە تاپشۇردى ئۇلۇغۋار غايىسى - ئارزۇسىنى .

3

ئاھ مېنىڭ ئاق باش ئانام ، مۇڭلۇق ئۆرۈڭ ، ھالىڭ نېچۈك ،

كەھرېۋا بوپتۇ قىزىل ياقۇت يۈزۈڭ ، ھالىڭ نىچۇك؟
بىر ئۇلۇغ گۈلدۈرماما ئاھىڭ ، غەزەپ-قەھرەڭ سىنىڭ ،
ئەيلىگەن قەلبىڭنى قان قانداق يوغان دۆ-ئۆمۈچۈك؟!
ئېيتقىنا بوينۇڭدىكى قانداق ياۋۇز ئارغامچىسى؟
چاچلىرىڭنى قىرقىغان قايسى بالاخور قايجىسى!؟

قانچە تولغاندىڭ فارابى ، لۇتفى كۆيگەن چاغدا سەن؟
ھەم يۈسۈپ ، مەھمۇدنى شول يانغىندا كۆرگەن چاغدا سەن؟
سەن ئىدىڭغۇ ئۇيغۇرى ، لۇتپۇللانىڭ ھىجراندا ،
نىمىشېھت يۇمغاندا كۆز قالغانسەن قانداق داغدا سەن؟
ئۆتمىدىڭمۇ ، ئەي ئانا ئون يىل مۇسبەت ئىلكىدە ،
ئوغىدىن ئاچچىق ئەلەم ، تاغدىن ئېغىر دەرد ئىلكىدە!؟

سەن ئەزىزلەپ سىيلىغان باشىمدا سەت قالپاق ، كۇلا ،
قول-پۇتۇم زەنجىرگە بەنت ، بوينۇمدا ئارغامچا-كۇلا؛
پاتىمدىمۇ قاپقاراڭغۇ گۆرگە مەن ئۆلمەي تۇرۇپ ،
ئاھ ، ئۇ كۈنلەر بولمىغان كىم بار بالاغا مۇپتىلا؟
كۆككە باقسام ، كۆكتە قالپاق ، يەردە قاپقان-دام ئىدى ،
شۇ ياۋۇزلار قانچە مىڭ ئوغلانۇ-قىزنى خام يېدى!؟

سەن ئىدىڭ بەردەم-سۇباتلىق ، ھەممىگە بەردىڭ چىداش ،
غەلبە قىلدى ئەرك ، ئادالەت ، پارلىدى ئالتۇن قۇياش .
بولدى گۈم شەلپەر لىباسلىق لىن بياۋ ، تۆت جادۇگەر ،
ئەل ئۇ ياۋۇزلار بېشىغا قەھرىلىك ياغدۇردى تاش .
سەنمۇ ئاتتىڭ كۈچ بىلەن قانلىق قىساس ئوقياسىنى ،
كۆككە ياڭراتتىڭ تۈزەشنىڭ تەنتەنە-ھۇرراسىنى .

قوش تويۇڭنىڭ شادلىقىدىن ئۆزلىدىم ئاسمانغا مەن ،
 كۆز تىكىپ ھۆسنىگە چۆمدۈم ئاتەشنى ئىلھامغا مەن .
 تىنچ ، ئىناقلىق - غەلبە سازى بىر بۈيۈك جۇشقۇن ئېقىم ،
 سىغدۇراي قانداق بۇ غەلبەگىنى تۈمەن داستانغا مەن .
 نەگە باقسام خۇددى ئوتقاشتەك ئەلەم جەۋلان قىلار ،
 يېزا - قىشلاق ھۆسنى ئىنسان ئەھلىنى ھەيران قىلار .

زوق بىلەن باقتىم - تىكىلدىم پەن - بىلىم گۈلزارغا ،
 قانچىلار قىلغان پىدا جاننى بىلىم دىلدارغا .
 مويسىپىت ئالىم - ئىجادكار ، ياش تەلەپكار - ئىزباسار ،
 تەلپۈنەر ئۇچۇرما بولغان قۇش كەبى سەييارغا .
 ئۆزلە ، ئەي ئالىم - ئىجادكار ، كەلدى دەۋرانىڭ سېنىڭ ،
 ئەمگىكىڭنى كۈيلىسۇن بۇلبۇل - غەزەلخاننىڭ سېنىڭ !

چەكتى كۆڭلۈم تارىنى شېرىن ۋىسال ئەلنەغمىسى ،
 شاھ سەنەمجان سەيلە قىلغان باغدا كاككۇك نەغمىسى .
 بولدى شاتىر قانغا غەرق ، يار ۋەسلىگە يەتتى غېرىب ،
 باق ئەنە ، بىمار سەنەمنىڭ مەڭزىدە تاڭ جىلۋىسى .
 ئۆز - گۈزەل كۆكلەم ساباسى بەردى پەن ، سەنئەتكە جان ،
 پەن ، ھۈنەر ، سەنئەتكە ئاشىق - ئىشقىۋاز مىللەتكە جان .

توي بۈگۈن ، باغرىڭدا قوش توي ، چال راۋاب شادىيانغا ،
 ناخشا ئېيت ، كۆكسۈڭنى ئات مەرغۇل - سەنەم مەيدانىغا .
 ئەي مېنىڭ ئاق باش ئانام ، ئىچكىن ، قېنىپ بىر ئىچكىنە ،
 تولدۇرۇپ غەلبە شارابى بەختۇ ئىقبال جامىغا .

ئەي ئانا، بەختىڭ گۈزەل - ئۆز كەلگۈسۈڭ پالاق بەنە،
قىل ئىشەنچ، ئالدىڭىدۇر نى - نى ئۇلۇغ توي - شەنەنە!

1980 - يىلى

يەتكەندە

نېمىشقا ئاھ دېسۇن بۇلبۇل باھار ۋەسلىگە يەتكەندە،
قارا تۇن ئىلكىدىن سۈبھى - ناھار ۋەسلىگە يەتكەندە،
كېزىپ چۆل جان ئارامى لەيلىزار ۋەسلىگە يەتكەندە،
ئارامبەخى لەيلىزار ئىچرە نىگار ۋەسلىگە يەتكەندە،
ۋىسال ئەيىامغا تەشنائى - زار ۋەسلىگە يەتكەندە.

ئۇچۇپ كەتكەندە دىللاردىن جۇدالىق تامغىسى - غەملەر،
ئۆتۈپ كەتكەندە تەشئالىق يۈرەكنى ئۆرتىگەن دەملەر،
ئېقىپ تۇرغاندا جۇشقۇنلاپ ئەزىم دەريادا زەمزەملەر،
راۋا كۆرگەيمۇ گۈل بۇلبۇل كۆزىدىن تۆكسە شەبنەملەر،
ھاياتلىق باغلىرى كەۋسەر، ئىپار ۋەسلىگە يەتكەندە.

جۇدۇنلۇق ئون زىمىستاننىڭ قاباھەت ئۆتكىنى ھەق - راست،
سەممىي، ياخشى ئىنساننىڭ ئەلەملەر يۈتكىنى ھەق - راست،
ئېشىپ چەكتىن زۇلۇم، ئەلنىڭ چىدامى پۈتكىنى ھەق - راست،
نىجاتلىق ۋەسلىنى قان - تەر ئىزىدىن كۈتكىنى ھەق - راست،
ئالارمىز قانغا قان! دەپ زۇلپىقار ۋەسلىگە يەتكەندە.

خالاس بولدۇققۇ بىز ئەمدى ئاشۇ كۈلپەت - قىيامەتتىن،
قىيامەت دەھشتىدىنمۇ يامان ئاپەت - مالاھەتتىن،
پۈتۈن ئەل بەھرىمەن ئەمدى پاراگەتتىن، ھالاۋەتتىن،
نېمىشقا كۈلمىسۇن دىللار ساقايغاندا جاراھەتتىن،
«ئىناق - تىنچلىق» ئىسىملىك دىلخۇمار ۋەسلىگە يەتكەندە.

زامانەم تۆھپىكارى يول - نىشاننى تۈزلىدى ئاخىر،

هەقىقەت جەۋھىرىنى تەر ئىزدىدىن ئىزدىدى ئاخىر،
دەۋرنىڭ تىك قىياسىدا يىراقنى كۆزلىدى ئاخىر،
شجائەت بىرلە ئوتتۇز يىل سىرىنى سۆزلىدى ئاخىر،
سۆيۈنمەس نە ئۈچۈن شانلىق «قارار»^① ۋەسلىگە يەتكەندە.

يىراققا باقمىسۇن قانداق ساماغا ئۆرلىگەن شۇڭقار،
داۋانلىق يولدا كەينىگە قارامدۇ قايرىلىپ تۇلپار،
خۇشاللىق بەزمىسىدە ياش تۆكۈپ قىلغان كەبى ئاھ-زار،
شېئا تاپقان جاراھەتنى نە ھاجەت كوچىلاش تەكرار،
كۈلۈپ ئالغا باقايلى گۈللۈزار ۋەسلىگە يەتكەندە.

1981 - يىل

^① قارار — «دۆلىتىمىز قۇرۇلغاندىن بۇيانقى پارتىيە تارىخىغا دائىر بەرى مەسىلىلەر توغرىسىدا قارار» كۆزدە تۇتۇلدى.

كەلدى

تارالدى بىر خەۋەر سۈبھى: «راۋابچى نۇر تۇراق كەلدى،
جاپاكەش يارىغا ھەمدەرد، ۋاپادار، كۆڭلى ئاق كەلدى،
ئۇرۇپ زەخمەك راۋابغا كۈيى شەربەت بۇلاق كەلدى!...»

ئۇچۇشتى ياش-قېرى يۇرتداش مىنىپ تۇلپارىغا يايلاق،
بۇ ھال بولمىسۇن شەيدا گېزىتنىڭ مۇخبىرى قانداق؟
شۇئان ئاستىمغا زەپ ئۇچقۇر قاناتلىق ئىككى چاق كەلدى.

تۇراتتى نۇر كۈلۈپ، ھۆرمەت-سالاملارغا جاۋاب ئەيلەپ،
يېزا تارىخىغا شاھىت بوۋايلارنى تاۋاپ ئەيلەپ،
چىلاندىك مەڭزىگە باقسام تىلىمغا بىر سوراق كەلدى:

«نېچۈن كەتكەن ئىدىڭ تەشنا قىلىپ ۋەسلىڭگە ئۆز يۇرتى،
كەچۈرگەنسەن بېشىڭدىن قانچە شىددەتلىك بوران-جۈتنى؟»
ئۇنىڭ بىر جۈپ كۆزىدىن ياش، تىلىدىن ئوت-پىراق كەلدى:

ئۆزۈم تىخ جان، تومۇز-كۆكلەم قولۇم ئايرىلمىدى ساپتىن،
غازاڭ پەسلى، زىمىستاندا دولام ئايرىلمىدى قايتىن،
پۈتۈن يىللىق دارامەتتىن قەرز ئاتلىق توزاق كەلدى!

يىگىرمە ئىككى جىڭ نورمام، يىرىك، قاڭسىق قوناق بارى،
ئۆزۈلدى توك سىمى قىشتا ئۈزۈلگەندەك ئۈچەي تارى،
قوشۇپ كۆرسەم مېنىڭ ئۈچ ۋاق تائامم بىر تاۋاق كەلدى.

جاھاندا كىم، قاچان كۆرگەن قۇرۇق قاپ ئۆرە تۇرغاننى،

ئوزۇقسىز بىمادار لەشكەر ئاللاماس قەلئە - قورغاننى ،
زەئىپلىك دەمدە باسقان ھەر قەدەمدىن يۈز چاتاق كەلدى

مېنى كۆرگەن جاپا ئەھلى ئىچىگە تىندى ، ئۇھ تارتتى ،
دېسەم دۇيىجاڭغا ھالىمنى ، تىلىدىن مۇز ئوقى ئاتتى ،
مېيىتتەك رەڭگى - رۇخسارىم ، چېچىممۇ بىر قۇچاق كەلدى .

بىتاب بولسام ، كىرىپ دۇيىجاڭ «ئۆيۈڭ - جايىڭنى چاق!» دەيدۇ ،
«سېنىڭ جايىڭ يېڭى رەتلەش ئۈچۈن توسقۇن - توساق» دەيدۇ ،
جاھان تار ، يەر - زېمىن قاتتىق ، پەلەك - ئاسمان يىراق كەلدى .

چېقىلدى ئۆي قارا قىشتا ، كىرەيمۇ قەبرىگە ئەمدى؟
تېپىلغايىمۇ داۋا مەندەك جاپاكەش دەردىگە ئەمدى؟
چۈشەلگەن قوي - كالا بولدۇم ، يېقىنلاپ قوش پىچاق كەلدى!

غەزەپ - قەھرىم تېشىپ ئاخىر ، راۋاب - زەخمەك ئېلىپ قولغا ،
دېدىم مىڭلارچە لەنەتلەر ھالاكەتنىڭ يولى - «سول» غا ،
شۇن بويىنۇمغا ئارغامچا ، بېشىمغا تاش - چوماق كەلدى .

دېدى «جايىڭ مۇشۇ!» گۆردەك قاراڭغۇ لەخمىگە تاشلاپ ،
دېدى «بەش خىل قاتارىغا قېتىلدىڭ!» گەجىگە مۇشتلاپ ،
كۆز ئالدىمغا مېنىڭ ، ۋاي - جان! ... قاباھەتلىك دوزاق كەلدى .

ئېشەك ، توڭگۇز يېتىپ قالسا ، ئۇنىڭ باش ئۈستىدە دوختۇر ،
لېكىن «بەش خىل» دەۋالغاننىڭ ئۇنىڭچە قىممىتى يوقتۇر ،
يېقىلسام بەل - قوۋۇرغامغا چويۇن مىخلىق ئاياق كەلدى .

دېدىم : شۇنداق ئۆلەرمەنمۇ ھاياتلىق راھىتى كۆرمەي ،

ئۆلەرمەنمۇ قىران ياشلىق ھۇزۇرى-پەيزىنى سۈرمەي؟
ئۆلۈم ياكى كۆرۈم پەيتى - خەتەرلىك چوڭ سىناق كەلدى.

باھادىر ئەر كۈتۈپ ياتماس ئەجەلنى قايغۇ غارىدا،
ئۇنىڭ بويىنى چورت ئۈزگەي شىجائەت زۇلىپقارىدا،
ھاياتلىق ئىستىكى بىرلە دىلىمغا شۇ ساۋاق كەلدى.

دېدىم: تارىم ماڭا مېھرى سۈيىدىن قەترە چاچماسمۇ؟
ئانام خانىتەڭرى قوينىنى غېرىب ئوغلغا ئاچماسمۇ؟
ئىشەنچىمدىن مادار-دەرمان، چىداملىق يانتاياق كەلدى.

دېدىم: خەير-خوش ئانا يۇرتۇم! تۆكۈپ ھەسرەتتە ياشىمنى،
ئېلىپ قاچتىم جۇدالىقنىڭ قاقاس دەشتىگە باشىمنى،
ئەلەم-ھىجران يولى زەپمۇ ئېغىر، قاتتىق، ئۇزاق كەلدى.

ۋەتەننىڭ ئاسمىنى تەكشى سىياھدەك قاپقارا بولغاچ،
جىمى خەق دەيدىكەن قەلبى مېنىڭدىنمۇ يارا بولغاچ،
«جاكارنىڭ تەتۈرى ئاتلىق، ئوڭى ئاقساق ياياق كەلدى.»

«ئادارگۈل» زارىنى باشلاپ، «ساماندەك سارغىيىپ يىغلاپ»،
كۈسەن، كورلا، ماناس، غۇلجا كېزىپ يۈردۈم پەسىل-يىللاپ،
جاپا-كۈلپەت ھامان جۈپ-جۈپ، ۋاپا يېگانە-تاق كەلدى.

جاھاندا كىممۇ باش قويماس تۇغۇلغان ئۆز ئانا يۇرتقا،
بولۇپ پەرۋانە مەن ئاتسام دېدىم باغرىمنى شۇ ئوتقا،
بىراق، ئالدىمغا مىڭ خەندەك، تۈمەننىڭ تام-توساق كەلدى.

ئۆچۈپ تارىخىي ۋاراقتىن تەلەتى قەھرىتان «تۇتقا»،

ئىناقلىق يامغۇرى ياغدى ئۇزۇن يىل چاڭقىغان يۇرتقا،
ساخاۋەتلىك سەھەر- ئاخشام جېدەلسىز، تىنچ- تىنچ كەلدى.

يامانكەن، ئەي يىگىت مۇخبىر، ئانا يۇرتنىڭ پىراق دەردى
ئېشىپ مېھرىم، سەۋر جامىم تېشىپ تۇرغان چېغىم ئەردى،
ئانا يۇرتتىن سالام ئەيلەپ مۇبارەك بىر ۋارقا كەلدى.

كۆزۈمگە مىڭ قېتىم سۈرتتۈم مۇبارەك ئۇشبۇ ۋارقانى،
راۋان بولدۇم نىشان ئەيلەپ ۋىسال قەنتىنى چاقماقنى،
جۇدۇنلۇق تۈندە تەزگەن قۇش سەھەر- سۈبھىدە ساق كەلدى.

جاۋاب- سۆھبەت گويا شېرىن قىيام تولغان ۋىسال جامى،
كۆتۈردۈم، ئۇرغىدى- تاشتى يۈرەك فونتانى- ئىلھامى،
يۈرەكتىن ئۇرغىغان ئىلھام ئىزىدىن بۇ قوشاق كەلدى.

1981 - يىلى سېنتەبىر

ئوغلاق تارتىش مەيدانى

نەۋقىرانلار چۈشتى ئوغلاققا بۈگۈن ،
ئارغىماقلار ئۈچتى ھەرياققا بۈگۈن .

كەڭرى تۈزلەڭلىك گويا قايناق دېڭىز ،
تولدى ئۇ مىڭلارچە قولۇققا بۈگۈن .

شۇ دېڭىز قىرغاقلىرى - گىرۋەكلىرى
چۆمدى ئالقىش ، كۈلكە - چاقچاققا بۈگۈن .

دەيدۇ ئەل : مەنسۇپ شەرەپ - شان دىلبىرى ،
كۆك يېرىپ ئۆرلەشكە ئامراققا بۈگۈن !...

شوخ سەببىلەر سايىرىشار قارلىغاج كەبى
چىڭ قونۇپ شاخ - شاققا ، ئاچماققا بۈگۈن .

«ۋاھ ، ھەسەن ئەپ كەتتى!» ،
«ئەپ كەتتى ھۈسەن!»
«ئايلىنىپتۇ تۇردى چاقماققا بۈگۈن!...»

«ۋاھ قارا ، ئوغلاقنى ئالغان كىم ئۆزى؟
كەپتۇ ئامەت بەكرى يانتاققا بۈگۈن!...»

قانچە پالۋان ئەر يىقىلدى ، كىم بىلۇر ،
باغرى يۇمشاق ئۇشبۇ تۇپراققا بۈگۈن .

دەس تۇرۇپ تۇلپارغا مىندى قانچىلار،
ئانت ئىچىپ ئوغلاقنى ئالماققا بۈگۈن

بەلكى بىر قانغاندۇ بۇ تەشنا زېمىن،
تەڭ تۆكۈلگەن ئۈنچە - مونچاققا بۈگۈن.

پەھلىۋانلار شۇنچە، ئوغلاق بىر پەقەت،
ئۇ نېسىپ بوپ كەتتى ئىسھاققا بۈگۈن!

«بارىكالا - ئاپىرىن!» ئۇشبۇ سادا،
تولدى يۇرت - گۈلباغقا، يايلاققا بۈگۈن.

چىقتى جان - ئىمانى بىر ئوغلاقچىنىڭ
تاجى پاتقاندا كىلا پاتقاققا بۈگۈن.

ئايلىنىپ كەتتى ئۇنىڭ شەپەر يۈزى
ئۇششۇگەن كەچكۈزگى ياپراققا بۈگۈن.

«ئاھ! - دېدى ئۇ - بولمىسا شەيتان يۆلەك،
نەددى بۇ غەلبە ئۇنداق... قا بۈگۈن؟»

بولمىسا ئالماسمىدىم ئوغلاقنى مەن،
خەپ، مېنى دەسسەتتى قىلتاققا بۈگۈن!»

ئېيتتى مەيدان ئەھلى: يولۋاس بولمىسا،
پادىشاھ مايمۇن ئىدى تاغقا بۈگۈن.

شۇ ئۈچۈن مايمۇن ھەسەتتىن مۇي يىغار
ئەتىكى ئارغامچا - سىرتماققا بۈگۈن!

1982 - يىل ئاپرېل

تاپتى

سۆيۈملۈك ئەھلى يۇرت تاپتى ئۆزى سۆيگەن مازارىنى ،
ئەمەسكى بىر مازار ، ئىدراك - ئەقىلنىڭ لەيلىزىنى .

گويا شېرىن ئۈچۈن مىڭ ئۆي بنا قىلغان يىگىت پەرھاد ،
قۇياشلىق سۈبەيدە تاپتى يۈرەكنىڭ ئىنتىزارىنى .

سەنەمنىڭ ئىشىقىدا ھىجران - جۇدالىق دەشتىنى كەزگەن ،
غېرىب تاپتى چاھار باغلار ئارا تەشنى - زارىنى .

مالامەت ساندۇقى ئىچرە جاپا دەرياسىدا ئاققان ،
يىگىت تاپتى گويا زۆھرە ئىسىملىك گۈللۈزىنى .

بىلىم - ھېكمەت داۋانىنى بېسىپ ئۆتكەن جەسۇر كارۋان ،
بۈگۈن تاپتى ئەسىرلەر ئىزدىگەن خىسلەت تۇمارىنى .

شۇ خىسلەتلىك تۇمار - ئالىم بوۋام مەھمۇد ئارامگاھى ،
كۆتۈردى كۆككە خەلقىمنىڭ غۇرۇرى - ئىپتىخارىنى .

ئارامگاھ - قەشقەرى مەھمۇد مازارى - ئەل تاۋايگاھى ،
ئۆزىگە ئەيلىگەن مەپتۇن ئۇلۇغ نازىم نىزارىنى .

ئۆزىگە مەھلىيا ئەتكەن زەلىلى ، نەۋبەتى ، گۈمناھ ،
غېرىبى ، موللا سادىقتەك ۋەتەن ، ئەل غەمگۈزارىنى .

ئارامگاھ باغرىدىن - «نوزۇر بۇلاق» تىن ئۇرغۇغان چەشمە ،

كۈمۈش زەخمەك كەبى چەككەن يۈرەك ئىلھامى تارىنى .

ئارامگاھ باغرىدا «ھايھاي تېرەك» ئەشئار ئوقۇپ ھەرئان ،
بىلىمگە چىللىغان ئەلنىڭ ئۈمىدلىك ئىزباسارنى ...

شۇ ياققا ماڭدى سەپ تارتىپ ئۈزۈلمەس سۆيگۈ كارۋانى ،
يۈرەكتىن ياد ئېتىپ دانا ئىجادكار - تۆھپىكارنى .

تاۋاپ ئەتمەكتە شۇ كارۋان چېچىپ ئىخلاسىدىن چاچقۇ ،
سېغىنغان قەلب كۆزى بىرلە ئالم دىدارنى .

تاۋاپگاھ قىممىتى - قەدرى ئۆسەر ھەركۈن ۋە ھەرسائەت ،
شەرەپ - ھۆرمەت گۈلىگە چۆمدۈرۈپ ئالم دىيارنى .

يىراقتا قالدى كۆك گۈمبەز قىسىپ بويىنىنى بىر چەتتە ،
ئاڭا تۆكسۈن بۈگۈن كىممۇ پىغانى ، ئاھۇ - زارىنى .

بىراۋلار چۆنتىكى «شەربەت كۆلى» دەك قۇپقۇرۇق ئەمدى ،
كاسات قىلغاچ بۈگۈن تارىخ كەمەك ئەييار بازارنى !

1983 - يىل فېۋرال

كىم ئۇ؟

جاھانغا كۆز ئېچىپ كۈلگەن ۋىلىقلاپ بىر بوۋاق، كىم ئۇ؟
يېقىملىق كۈلكە بىرلە جان سۆيۈندۈرگەن ئوماق كىم ئۇ؟

مۇشەققەت دەشتىنى مەغرۇر كېزىپ ئوتلۇق قوشاق بىرلە،
قىرانلىق پەسلىگە يەتكەن نادامەتتىن يىراق، كىم ئۇ؟

قىلىن چاتقال. ئارا تۈنلەر تېنەپ يۈرگەندە ئۆز خەلقى،
بۈيۈك مەنزىلگە يول ئاچقان يېقىپ مەشئەل - چىراغ، كىم ئۇ؟

تۇمانلىق تەلكىنىڭ سۈرلۈك داۋانىدىن كۈلۈپ ئۆتكەن،
چېلىپ گۈلدۈرماما يەڭلىخ كارامەت قوڭغۇراق، كىم ئۇ؟

ئېچىپ پەشۋا بىلەن دەرۋازىسىنى ئول بايانداينىڭ،
ياۋۇزلار قىلمىشىنى بۇرنىدىن قىلغان بۇلاق، كىم ئۇ؟

قارا زىندان تېمىنى قاپقارا تۈن قوينىدا تەشكەن
قوۋۇرغا - ئۈستىخانلارنى قىلىپ ئالماس پىچاق، كىم ئۇ؟

مىراس ئەيلەپ ئۇلۇغ ئەجداد غۇرۇرى - ئىپتىخارىنى،
نەسىل قەلبىدە ئۇلغايىتقان زەپەرگە ئىشتىياق، كىم ئۇ؟

1983 - يىلى ماي

مۇئەللىم - ئانا

(قەشقەر دارىلمۇئەللىمىندە ئوقۇش پۈتتۈرگەنلەر خاتىرىسىگە)

جاھاندا بارچە ئادامزات پەخىرلەنگەي ئانا بىرلە ،
ئانادەك مېھرىبان ، غەمخور يېتەكچى-رەھنەما بىرلە ،
سېخىي ، مەرد ، سەۋرى-ئاقەتلىك ، بىمىننەت ، بىتەمە بىرلە ،
باھاسىز ئەمگىكى-ئەجرى ، مىراسى بىباھا بىرلە ،
كېلەچەك گۈللىرىگە چىن يۈرەكتىن مەھلىيا بىرلە ،
نەسىللەر بەختچۈن كۆيگەن ھەقىقىي جان پىدا بىرلە .

مۇئەللىم - ئۆز ئانا ، شەكسىز مۇناسىپ ئۇشبۇ ئۇنۋانغا ،
ئىلىم-پەن ئاق سۈتى بەرگەي مۇئەللىم مىڭلىغان جانغا ،
مۇئەللىم مېھرىدىن تولغاي نەسىللەر كۈچكە-دەريمانغا ،
مۇئەللىم ئەجرىدىن يەتكەي ئۇلۇغۋار غايە-ئارمانغا ،
مۇئەللىم - بۇ پىداكار ئۆز ئانا يۈزىمىڭ جاپا بىرلە ،
يورۇتقاي نۇرغا تەشنا قەلب ساراينى زىيا بىرلە .

ئەقىل-ئىدراك كۆزى بىرلە نەزەر سال ئۇشبۇ ئالەمگە ،
نەزەر سال قەشقەرى مەھمۇد ، خاس ھاجىپ ياكى ھاتەمگە ،
نەزەر سال پەن-بىلىمنىڭ نۇرىغا چۆمگەن زامانەمگە ،
تولۇن ئاي ئۆزرە قونغان زەر قانات مەردانە ئادەمگە ،
ئۇلاردىن قايسىسى ماختانمىسۇن غەمخور ئانا بىرلە ،
مۇئەللىملىك غۇرۇرىغا مۇناسىپ رەھنەما بىرلە ؟

كۆڭۈللۈك سەيلىگاھ بولدى بىلىم سۆيگەنگە سەييارە ،
بىلىمدىن رىشتە ئۈزگەن جان جاپا دەشتىدە ئاۋارە ،
تېپىلماقتا بىلىمدىن بىمەھەل ئۆلمەسكىمۇ چارە ،

ئۈرۈمچى
ئۈرۈمچى ئۈنۈر كىتاب تور بېكەتى
ئۈرۈمچى كىتابلىرىنىڭ يېڭى نازارىسى

بىلىمسىز ھەر ئادان - نىمجان ئەجەل ئالدىدا بىچارە،
مۇئەللىم جەڭ قىلىپ تەرسا جاھالەتتەك ۋاپا بىرلە،
ھېسابلاشماس بېشىغا ياققۇسى ئاپەت - بالا بىرلە .

ئۇنىڭغا يار بولۇپ ئۆتتى ئەجەب قىسمەت - ملامەتلەر،
جاھالەت خەنجىرى سالدى يۈرەككە داغ - جاراھەتلەر،
نەسىللەر ئىشقىدا يانغاچ لاۋۇلداپ ئوت - ھارارەتلەر،
جۇدۇنلۇق تۈندىمۇ كەلكۈن - قىيان بولدى جاسارەتلەر،
مۇئەللىم قەددىنى پۈكمەس بەسى مۈشكۈل كۇلا بىرلە،
چېلىشتى بەل تۇتۇپ نى - نى بالاخور ئەجدىھا بىرلە .

مۇئەللىم بولدىڭىز - ئاشۇ مۇئەللىملەر مىراسخورى،
بىلىم - ھېكمەت قوشۇنىنىڭ باھادىر نەسلى - غەيۇرى،
بولۇڭ يۇمران كۆچەتلەرنىڭ ۋاپادار ياخشى غەمخورى،
كۆچەتلەر ئاينىسۇن - ئۆسسۇن ئېلىپ ھېكمەت - بىلىم نۇرى،
نەپەس ئالسۇن يېڭى ئەۋلاد غۇبارسىز - ساپ ھاۋا بىرلە،
ئانا يۇرت قوينى قاپلانسۇن ئېسىل مېھرىگىياھ بىرلە .

مۇئەللىم بولدىڭىز، غەمخور ئانا بولدۇم دېگەيسىز سىز،
نەسىللەر بەختىچۈن شەيدا ئانادەك غەم يېگەيسىز سىز،
بىلىم - پەن پەللىسىگە ھەر زامانە ئۆرلىگەيسىز سىز،
ئۇلۇغۋار كەسىپ ئۈچۈن جاننى تەسەددۇق ئەيلىگەيسىز سىز،
ئۆتەرسىز پاك - گۈزەل ئەخلاق - ئەدەپ، شەرم - ھايا بىرلە،
يېزىلغايسىز نەسىللەر قەلبىگە ئالتۇن سىياھ بىرلە .

1984 - يىلى ئىيۇل

نادامەت نەزمىسى

سېھەرلىك نازنىڭ بىلەن كەلدىڭ كۈلۈپ پات - پات ھاراق ،
بۇ كۆڭۈل خانەمنى ئەيلەپ شادىمان ، ئاۋات ، ھاراق .

مەن ساڭا بولغانچە مەپتۇن سەنمۇ چىڭ سالدىڭ گىرە ،
ئەيلىدىڭ ئاخىر مېنى بىر مەنىۋى نامرات ، ھاراق .

جان ئانام ، جانان - رەپىقەم ئاھ ئەجەب ئامراق ئىدى ،
ئەيلىدىڭ شېرىن مۇھەببەت - سۆيگۈنى بەربات ، ھاراق .

ئۈندۈرۈپ شەيتانىي ھېسلاردىن تىكەن كۆڭلۈمدە سەن ،
پاك ئادەمزاتلىق سۈپەت - خىسلەتنى قىلدىڭ يات ، ھاراق .

ئات قويۇپ ئەردى دۇئا - تەكبىر بىلەن مەرھۇم بوۋام ،
سەن تۈپەيلى ئەھلى قويدى بۆلەكتىن ئات ، ھاراق .

ئاشقازاننى غەلۋىر ئەتتىڭ ، تال - جىگەرمنى كاۋاپ ،
جان - جېنىمدىن ئۆتتى جەبرىڭ - كۈلپىتىڭ ، ۋاي - داد ، ھاراق !

ئول خۇدا بەرگەن ئامانەتكە خىرىس قىلدىڭ يەنە ،
ئەي سۈزۈك زۇمرەت نىقابلىق بىرەھىم جاللات ھاراق !

بولدى ناز - جىلۋەڭنى قوي ، ئىبرالشىش نامەڭنى قوي ،
مەن بىزارى ، قاش - كۆزۈڭنى كىمگە ئاتساڭ ئات ، ھاراق .

ھەسرەتتىن نەزمە پۈتتۈم، يەتسە نەزمە نە كىتەگە،
سەن كەبى ئىبلىسنى يار تۇتماس ئەزىز ئەۋلاد، ھاراق،

1986 - يىل 10 - ئاپرېل

نىگار

چاڭقىغان قەلبىم ياشاردى ئېھتىرامىڭدىن، نىگار،
تاڭ سەھەردە يوللىغان شېرىن سالامىڭدىن، نىگار.

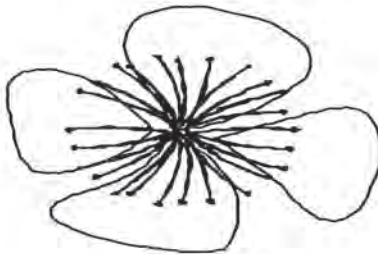
ئەيلىدىڭ گويا قاراڭغۇ تۈننى قۇتلۇق تاڭ سەھەر،
ياغدۇرۇپ پارلاق-يورۇق نۇر سۆيگۈ شامىڭدىن، نىگار.

بۇ ھاياتلىق رىزقىنىڭ يەتمەس ئىكەنمەن قەدرىگە،
ئىچمىسەم بەختىم شارابى مېھرى جامىڭدىن، نىگار.

جان دېگەن كۈندە چېچەكلەمدۇ؟ چېچەك ئاچتى جېنىم،
كۈچ ئېلىپ، دەرمان ئېلىپ لەۋزى قىيامىڭدىن، نىگار.

يەتتە باشلىق ياۋغىمۇ دەيمەن: «ساداقتە - سۆيگۈمىز
ھەرقاچان غالىب سېنىڭ ئىسكەنجە - دامىڭدىن!» نىگار.

1986 - يىلى 9 - سېنتەبىر

تەشنا

يار، يولۇڭغا سۈبەي-ئاخشام قانچە تەشنا باقمىدىم،
قانچە لەززەتلىك خىياللار قاينىمدا ئاقمىدىم؟

تۈن-كېچە بولساڭ نامايان دىل جاھاننەمامدا سەن،
قانچە زىنداننىڭ چويۇن دەرۋازىسىنى چاقمىدىم.

ۋەسلى دىدارىڭنى ئىزدەپ چۆل كېزىپ، دەريا كېچىپ،
قايسى ئۇششۇك پەسلى قارلىق تاغدا گۈلخان ياقمىدىم؟

قانچە قۇزغۇن بوينىنى تەندىن جۇدا ئەيلەپ-ئۇزۇپ،
قايسى چاغ كۆك قەھرىدىن مەغرۇر قاناتلار قاقمىدىم؟...

ئايجامالنىڭنى كۆرەلمەي كۆز يۈمۈپ كەتسەممۇ مەن،
ئېيتىمەن: يۇلتۇز كەبى قەلبىڭدە مەڭگۈ چاقىدىم!

1986 - يىلى 11 - سېنتەبىر

كۆڭۈل ئىزھارى

دەستە گۈل كۆڭلۈمنى ئىزھار ئەيلىسۇن: يارىڭ بولاي،
كۈلگۈدەك ياشناپ مۇرادىڭ ياخشى دىلدارىڭ بولاي.

ئىززىتىم، شان-شەۋكىتىمدۇر ۋەدىگە قىلماق ۋاپا،
ئۆز يولى، ئۆز لەۋزىدىن يانماس ۋاپادارىڭ بولاي.

لەيلىنىڭ ئىشقىدا مىڭ كۈلپەتكە مەجنۇن رازىغۇ،
جان پىدا مەجنۇن سۈپەت ئاشىق خېرىدارىڭ بولاي.

بىر باغاش ئەتكەن بىلەن قانمايدىكەن تەشنا يۈرەك،
سەن دېگەن شوخ ئەركىلەپ: «تەشنا تەلەپكارىڭ بولاي».

ئەر ئەمەسمەن ئىككىلەنسەم تاغ-داۋانلىق يولدا مەن،
يوللىساڭ قۇزغۇنغا قارشى كۆكتە شۇڭقارنىڭ بولاي.

رەڭگى-رۇخسارىڭغا قوندۇرماس ئۈچۈن غەم زەررىسى،
بىر ئەزىم دەريا كەبى شام-سۈبھى بىدارىڭ بولاي.

قىسمىتى مەختۇمسۇلانىڭ چۈشسە باشىڭغا ئەگەر،
چىن تۆمۈر باتۇر كەبى غەيۇر نىجاتكارىڭ بولاي.

ئەيلىسەڭ سىرتماق چېچىڭنى، ئۇستىخانىمنى چوقۇم،
تەۋرىمەس تۇۋرۇك ئېتەي، قانلىق قىساس دارىڭ بولاي.

يەڭگۈچى ئەجداد ئىزىدىن ئۆرلىسەڭ ئاسمان-پەلەك،

ھەر قىيىن ئۆتكەلدە ھەمراھىڭ، مەدەتكارىڭ بولاي.

يەلپۈنۈپ تۇرغان چېچىڭ كۆكلەمدىكى سۇمبۇل گۈلى،
پەپىلەپ پەرۋىش ئېتەر باغۋەن پىداكارىڭ بولاي.

ئۇيقۇسىز قىلساڭ خىيال ئالتۇن راۋاقلق ئاقساراي،
مەن ئۇنى تىكلەيدىغان ھارماس بىناكارىڭ بولاي.

مېھرىلىك قوينۇڭ ئېچىپ ئېيتساڭچۇ جانان ئەركىلەپ:
كەل خۇش ئاۋاز بۇلبۇلۇم، سۇلماس چىمەنزارىڭ بولاي.

1986 - يىل سېنتەبىر

يىراق بولسام

ھاياتلىق نە كېرەك ئىشقى - پىراقىڭدىن يىراق بولسام .
يۈرەك - باغرىمنى قۇچقان ئىشتىياقىڭدىن يىراق بولسام .

سىياقىڭ ئەسلىتەر پەسلى باھارنىڭ كۆركى - چوغلۇقىنى ،
باھارنىڭ پەيزىدىن مەھرۇم سىياقىڭدىن يىراق بولسام .

ئەجەبمۇ نۇر - ھارارەتلىك سېنىڭ ئاھۇ كۆزۈڭ ، جانان ،
قاراڭغۇ بۇ جاھان جۇپ قاراڭغۇدىن يىراق بولسام .

نىجاتلىق مەلھىمى قاينار شىپاھلىق بىر بۇلاق مېھرىڭ ،
زەئىپ بىچارىمەن مېھىر بۇلاقىڭدىن يىراق بولسام .

ۋىسال پەسلىگە چىللايسەن چېلىپ زەر قوڭغۇراق دائىم ،
ۋىسالدىن بىنىپسىمەن قوڭغۇراقىڭدىن يىراق بولسام .

1986 - يىلى 10 - سېنتەبىر

يوق

ئەنە ، گۈلباغدا توي - مەشرەپ ، كۆڭۈل تارتمايدۇ ، رايىم يوق
 سەۋەبكى ، شۇنچە گۈل - غۇنچە ئارا جانانە - يارىم يوق .

قەدەھ بۇغدا كۆلى گويا كۆتۈرگەن سېھىرلىك شاۋقۇن ،
 جاھاننى قوي كاۋاپنىڭ ھىدى بىر ئاپتۇ ، كارىم يوق .

ئىچىمدە ئۇھ دېسەم فونتان ئاتار يالقۇن ئەمەس ، ئىس - دۇت ،
 پىغانلىق نالە ئەيلەيمەن : نېچۈن تەمبۇر ، ساتارىم يوق؟

يىلاندىك تولغىنار ئوغلان ئۇرۇلسا بىر دوۋە دۇمباق ،
 تىكىلسەم نەي ، راۋاب ، دۇتار ، غېجەك ، چاڭ ، پەنجىتارىم يوق .

نېمىشقا قوغدىدۇق - سۈردۈق يىراق سەھراغا قالۇننى ،
 نېمىشقا ناغرا ، سۇناي ، داپ ... كەبى دىل ئىنتىزارىم يوق؟

ئۇلۇغ ئەجداد ئەقىل - ئىدراك بۇلاقنىڭ قىيامىدىن ،
 ھاياتلىق لەززىتى ئالماي ، دېگەيمىزمۇ خۇمارىم يوق؟

قۇلاق سال ، ئۆزىڭلەر ھەرئان خىتاب ئەيلەيدىكەن مەغرۇر ،
 ئادا بولسام بۈيۈك مىللىي مىراسىتىن ، ئەتىۋارىم يوق!

جاۋاب بەر ، ئەي قەدىردانلار ، ئۆتۈۋەرسەك - كېتىۋەرسەك ،
 دېمەس ئەۋلاد نېچۈن شانلىق مىراسىم - ئىپتىخارىم يوق؟

ئەنە ، گۈلباغدا توي - مەشرەپ ، كۆڭۈل تارتمايدۇ ، رايىم يوق ،
سەۋەبكى نەي ، راۋاب ، تەمبۈر ، غېجەك ، قالۇن ، دۇتارم يوق .

1992 - يىل يانۋار

سالام، قېرىنداشلار

(قازاقستان، قىرغىزىستان سەھنىلىرىدە ئوقۇلغان دېكلاماتسىيە)

سالام ئوتلۇق يۈرەكلەردىن سېغىنغان قان - قېرىنداشقا،
ۋىسال پەسلىگە تەلمۈرگەن جىمى قەلبداشقا - قانداشقا.

سالام ئاپئاق ساقال، ئاق باش ئەزىزلەر - مۆھتەرەملەرگە،
سالام شەيدائى قىز - ئوغلان، ئاشۇ چۈپ - چۈپ قاراقاشقا.

تىلەكلەر بولمىدى ھاسىل توسۇپ تۇرغاچ تۆمۈر پاسىل،
يېقىلدى قاتمۇقات كۈلپەت - جۇدالىق قان بىلەن ياشقا.

بولۇپ كاككۇك بىلەن زەينەپ نىدا قىلدۇق پىغان بىرلە،
زېمىن - ئاسمان گۇۋاھ كۆزدىن تۆكۈلگەن قان بىلەن ياشقا.

بۈگۈن دوستلار، قەدىردانلار، زامان باشقا، ھايات باشقا،
نېسىپ ئەتتى خۇدا بىزنى ۋىسال باغدا يايىراشقا.

نېمەرسە قان - قېرىنداشلىق كەبى قىممەتتۇر ئالەمدە،
يېتىپ كەلدۇق بولۇپ تەشنا قۇچاقلاشقا - قۇچاقلاشقا!

1992 - يىل 28 - ئاپرېل

ئەۋلاد ئۈچۈن

قىيا باقماي چىمەن - باغلار ئارا راھەت - ئاراملارغا ،
تېرىمدىن مەھسۇلى گۆھەر چېچىپ ئۆتتۈم بىناملارغا .

كۆز ئالدىمدا ئەزىز ئەۋلاد يولى ، تەقدىرى - ئىقبالى ،
ۋۇجۇدۇم ، قەلبىم ئايلاندى يورۇق مەشئەلگە ، شاملارغا .

جاھاندا بارمىدۇ چوڭ غەم ئەزىز ئەۋلاد غېمىدىنمۇ ،
نەزەر سالغايىمۇ پاك ئىنسان پۈچەك پۇل ، ساختا ناملارغا؟

پەخىرلەن ، ئەي ۋەتەن ئەھلى ، پىداكار جەڭچى نەسلىڭدىن ،
ئۇلار ئوت ئاچتى يول توسقان تۇۋى زەي ئەسكى تاملارغا .

پەخەس بول ، ئەي ۋەتەن ئەھلى ، مۇغەمبەر دۈشمىنىڭ موھتاج ،
ئەقىل - ئىمانى بۇلغانغان نادان ، تەلۋە ، قاراملارغا .

ئۇلار تەشۋىش چېكەر ئويغاق نەسىللەر بەختىدىن ھەرىتان ،
ئۇزاتقاي مەلھىمى بېھوش سېلىپ تۈنلەردە جاملارغا .

ئەزىز ئەۋلاد ئۈچۈن جاننى پىدا ئەيلەيلى ، ئىنسانلار ،
ئۇلار بوپ كەتمىسۇن يەمچۈك جېنى - جىسمى ھاراملارغا !

1997 - يىل 22 - مارت

قالدىمۇ؟

زەل-زىرائەت مەھسۇلىدا ئاز-تولا تەم قالدىمۇ؟
ياپرىقىدا پاك-غۇبارسىز تامچە شەبنەم قالدىمۇ؟

كۆكسىگە ئۇردۇق ئوكۇل يۇمران كۆچەتنىڭ، مايسىنىڭ،
يەر-زېمىنغا بەرمىگەن بىز دورا-مەلھەم قالدىمۇ؟

ھەر موزاي قۇيرۇق كۆتۈرسە چۈشكىنى سۇلياۋ تېزەك،
چۈنكى بىز قانداقتۇ نەرسە قوشمىغان يەم قالدىمۇ؟

تامچە يامغۇر بولدى چۈشمەس ئوقنى چەنلەپ ئاتمىساق،
بىر قاراپ باق، ئەمدى كۆك ئاسماندىمۇ نەم قالدىمۇ؟

ھەر گىياھ، كۆكتات، تۇخۇم، قايماق-قېتىقتا غەيرىي تەم،
بىشامان دوختۇر تامان قاتراۋېرىپ چەم قالدىمۇ؟

1998-يىلى 1-يانۋار

مەغرۇر ناخشىچى

كۈيلىرىڭ خانىتەڭرىدە مەغرۇر جاراڭلايدۇ ئەجەب،
بۇ ئانا ئەلدىن ئېشىپ ئالەمدە ياڭرايدۇ ئەجەب.

ھەر ئېسىل ناخشاڭ يۈرەكنىڭ لەززىتى، جان راھىتى،
كۈيخۇمار خەلقىڭ سېنى ھەر جايغا داڭلايدۇ ئەجەب.

تۇغدى، چوڭ قىلدى مۇقەددەس بۇ ئانا يەر - پاك زېمىن،
پاك ۋەتەن - ئەل سۆيگۈسى چېهرىڭدە پارلايدۇ ئەجەب.

دەشتۇ چۆل كەزدىڭ يالاڭ ئاياغ ئەل سۆيەر ناخشاڭ بىلەن،
دەيدۇ ئەل: كارۋان يىگىت شام - سۈبھى ھارمايدۇ ئەجەب!

تۇتىقۇش سايىرايدۇ دوراپ بارچە قۇش ئاۋازىنى،
بۇلبۇلى شەيدائى خاس ئۆز تىلدا سايىرايدۇ ئەجەب.

بۇ ئانا يۇرتتىن ئېلىپ رىزقى - نېسىۋە بەزىلەر،
ئەجنەبىيچە تىلنى چايناشتىن ئۇيالمايدۇ ئەجەب.

تۇزنى يەپ، تۇزلۇقنى چاققان بىئەقىل، نامبېرىبان،
بەندىلەرنىڭ قىلمىشىدىن زەردە قاينايدۇ ئەجەب.

ئاھ سېنىڭ ناخشاڭغا، ئەي مەغرۇر، غۇرۇرلۇق ناخشىچى،
ئەل سۆيەر، مىللەت سۆيەر ئەل قەلبى قانمايدۇ ئەجەب.

2000 - يىل 16 - ئاپرېل

ئۆمۈر خاتىرىلىرى

1

ئەجەب قىسمەتكە يار ھەمراھ يىگىرمە ئالتە ياش ۋاقتىم،
جاپانىڭ لاتقىلىق دەرياسىدا تاھىر كەبى ئاقتىم.

ھەقىقەت، ئەي ئەزىز ئىنسان قۇياشى، نەدىسەن؟ نەدە؟
دېدىم ئىزدەپ ھەقىقەت-ئەرك ئىشەنچ، ئارمان بىلەن باقتىم.

تىلىدىن ئاتتى بىر تال ئوق زەھەر تىللىق يوغان ئەرباب،
چىدام-سەۋرىم تۇغانىنى غەزەپ بارغاندا چاقتىم.

ئۆزىنى ئەۋلىيا بىلگەن نادان قويغاندا چوڭ ئوتنى،
بېشىغا ھەربالا كەلسە كۆرەي دەپ مەنمۇ شام ياقتىم.

ئۇنى قۇزغۇن بىلىپ نىمجان، ئۆزۈمنى نەۋقىران شۇڭقار،
تەپەككۈر ئاسمىنى ئۆزرە كېچە-كۈندۈز قانات چاقتىم.

1965-يىلى ماي

2

ئاھ ئەجەب كۈلپەتكە يار ئوتتۇز يېشىم،
قائمۇقات تاغ ئاستىدا مەغرۇر بېشىم.

تارقەپەسكە مۇپتىلا ئاشىق ئۆزۈم،
ئارزۇ-ئارمان دىلىبىرىدۇر سىردىشىم.

بىر جاپاكەش تۆھپىكار باغۋەن ئىدىم ،
ئەمگىكىم بولدى جىنايى قىلمىشىم .

ئۆزلىرى ئەڭ سېھرىگەر شەيتان تۇرۇپ ،
«جىن» دېسە غۇچۇرلىماس قانداق چىشىم؟

مۇنچە ئۆزلەۋەرسە قەھرىم يالقۇنى ،
ئايلىنىپ كەتمەمدۇ ئوتقا ئىچ - تېشىم .

1969 - يىل 13 - ئۆكتەبىر

3

ئاھ ، گۈزەل دىلدار سوراڭ قالدېڭ : يېشىڭ ئوتتۇزمۇ - قىرىق؟
پاتتى ئۇشتۇمتۇت گويا كارنايغا نەشتەر - قىلىتىرىق .

«قىرىق» دېمەكنىڭ تەسلىكىدىن ، بۇ سوئالنىڭ ۋەزىدىن ،
جانۇ جىسىمىم بولدى يارغۇنچاقتا يانچىلغان تېرىق .

«قىرىق» دېسەم ، دەرسەن : قېنى نەسلىڭگە قالدۇرغان مىراس؟
ھېچ دېمەسسەن : ئېيتقىنا باغرىڭدا قانداق چاك - يېرىق؟

سەن دېسەڭ : ئېيتقىن قەيەردە چاك - يېرىقسىز ساق يۈرەك؟
مەن بولۇپ قالماستىم قارماقتا تولغانغان بېلىق؟

چۈشكۈدەكمەن قايسى ھالغا سەن دېسەڭ ، شۇ چاغقىچە ،
ئەلگە نەپ بەرمەي تۈزۈك مۈگدەپ يۈرۈش قانداق قىلىق!؟

1979 - يىل 13 - ئۆكتەبىر

بېشىمدىن ئۆتكۈزۈپمەن، ئاھ، زىمىستان قىشتىن ئەللىكىنى
ئەلەمدە قالدۇرۇپ قانچە مېيىت دەرگاھى - يەرلىكىنى.

كىشىلىك دۈشمىنى - شەيتان بوياق ئىنئام ئېتىپ مىڭ خىل ،
دېدى: «بەخت ئىزدىسەڭ ئۆگەن مېنىڭدەك سېھرىگەرلىكىنى».

كۆڭۈل ئاسماندا گۈلدۈرماما گۈلدۈرلىدى ھەيۋەت ،
ئايان ئەيلەپ مېنىڭ تۇغما مېجەزىم - دەلمۇ دەللىكىنى .

دېدىم: سېھرىڭ بىلەن بېھوش ئېتەلمەيسەن مېنى، شەيتان ،
كېتەلمەيسەن ئوغرىلاپ پاك غۇرۇر، پەخرىمنى - ئەرلىكىنى!

تەئەددى تاشلىرى بەلكى ئاتار كۆكسۈمگە نادانلار ،
ئۆمۈرلۈك ئىپتىخار بىلسەم يۈگەنسز كەمبەغەللىكىنى .

ماقال بار: «سۈت بىلەن كىرگەن مېجەز - خۇي جان بىلەن چىقاي»،
ئانا سۈت بەھرىدىن تاپقان ئەمەسمۇ مەن گۈزەللىكىنى!

1989 - يىل ئۆكتەبىر

چېلىپ كولدۇرما چوڭ كارۋان، دېدى «دوستۇم بېشىڭ ئاتمىش»،
كۆرۈندى جۈپ كۆزۈمگە، ئاھ، شىۋىرغانلىق زىمىستان قىش .

بۇ ئاتمىش غەيرىي سان تۇرسا نېمىشقا تەرلىمەس مۇزدەك ،
بۇ ئالەم مېھرىگە تەشنا، نىگار ۋەسلىگە زار دەرۋىش؟

دېدىڭ جانان: ئۆتۈۋەرسۇن كالىندار كارۋىنى مەيلى،
ھاياتىڭ باغىنى ئەيلەي ۋاپا-مېھرىم بىلەن پەرۋىش.

دېدىڭ: «قوينۇڭدىمەن، تەسىر ئېتەلمەس ئۇششۇكى كۈزنىڭ»
شېكەر لەۋزىڭ بىلەن يىتتى-يوقالدى بارچە غەم-تەشۋىش.

مۇھەببەت يالقۇنۇڭ ئۆچمەس ئىكەن، مەنمۇ ھايات، غەمسىز،
ياشايمەن بولمىغاندەك بۇ جاھان سەيناسىدا ھېچ ئىش.

1999-يىلى ئۆكتەبىر

6

كۆڭۈلدە بىر ئەجەب تۇيغۇ، يېشىم يەتكەندە ئاتمىشقا،
يېقىنلاپ قالدىمۇ دەيمەن ھاياتلىق مەۋسۈمۇ قىشقا؟

بولۇر كەن بارچە غەم-تەشۋىش تۇمانى بىر يولى غايىب،
مۇبەسسەر بولسا ھەر ئىنسان بۈيۈك ھەشقاللا-ئالقىشقا.

ئەزىز خەلقىم نېسىپ ئەيلەپ ماڭا شاھانە تون، زەر تاج،
كۆتۈردى ئالقىنىدا، نە دېگەيمەن بۇ ئۇلۇغ ئىشقا؟

ھاياجان تەپتىدىن تەرلەپ-پىشىپ ئېيتقاندىمۇ مېڭ رەت:
ئەجەب سوزماپتىكەنمەن قول، تىلىمنى غەيرى قىلمىشقا!

پەلەككە ئۆرلىسە يېپسىز چۈشەر پاتقاققا ھەر لەڭلەك،
كىم ئەردىم دەسسەگەن بولسام يۈچۈن ئۆتكەلدە ھۆل خىشقا!

2000-يىلى 20-سېنتەبىر

نېمىشقا سېسترا- دوختۇر سەھەر- شام باش- ئاياغىدا؟
بۇ دەمگە يەتكۈچە ھېچ سەزمىگەن بىر بۇي دىماغىدا؟

نېمىشقا شۇ قەدەر نۇرسىز- غۇۋادۇر ھەممە ياق- ئالەم،
ۋەيا قالغانىمدۇ جانسىز ئاداققى نۇر قاراقىمدا؟

نېچۈن كەلمەسكە كەتكەنلەر كۆز ئالدىمىدىن ئۆتەر بىر- بىر،
نېچۈن يوقتۇر قىزىل قاندىن ئەسەر ھۆسن- سىياقىمدا؟...

ئۇزاق بۇ يولدا ئاتىشى تۆت قەدەم باسقان ئىدىم، ئەپسۇس،
قالارمۇ بىمەھەل نەسلىم، نىگارم ئوت- پىراقىمدا؟

بۈيۈك كارۋان دېگەي جەزمەن: پەخىرلەن كۈيچى تەشنائى،
سېنىڭمۇ خۇش ئاۋازىڭ بار تىنىمىسىز قۇغغۇراقىمدا!

2003- يىل ئۆكتەبىر

ئىلاھا، قىلىمىدىڭ مەھرۇم زەئىپ جىسمىمنى تىغ جاندىن،
تىنىمىسىز يول كېزەرىڭنى بۈيۈك مەردانە كارۋاندىن.

ئۆمۈرلۈك قىلىمىدىڭ مەھرۇم سەمىمىي- ساددا بەندەڭنى،
سۆيۈملۈك يارۇ جاناندىن، سىنالغان دوست قەدىرداندىن.

قىيامەتلىك بۇرادەر- دوست، قېرىنداش، يارۇ ئىخلاسمەن،
ۋاپا- مېھرى شىپالىققەن تۈمەن خىل دورا- دەرىماندىن.

ئۈزۈلمەي تامچىلار يامغۇر ياساپ ئۆركەش تومۇرلاردا،
شېلىقراق ئىكەن روھىي ئوزۇقلار جەۋھىرى قاندىن.

زېمىندىن شورنى، زەيلىكنى قۇرۇتقان دەك قۇياش - ئاپتاپ،
مۇھەببەت - سۆيگۈ قوغلاركەن ئازاب - ئاغرىقنى نىمجاندىن.

2003 - يىلى نوپۇس

بولمىسا

1

بىر ئۆمۈر گۈللەمدۇ ئىقبال دىلدا يالقۇن بولمىسا،
خۇددى كۆكلەم تاشقىنىدەك كۆڭلى جۇشقۇن بولمىسا،
پۈركىنەرمۇ گۈل - چېچەككە قەلبىدىن سۆيگەن تىلەك،
دەۋرىمىزنىڭ كۈتكىنىگە ماس ۋە ئۇيغۇن بولمىسا.

كۈن ساناپ ئۇچتۇق يېڭىشنىڭ پەللىسىگە شان بىلەن،
دەۋرىمىزنىڭ مەيدىسىگە گۈل تاقاپ ۋىجدان بىلەن،
بۇ ئۇلۇغ كەلكۈندە چۆكتى تۇنجۇقۇپ لاي - لاتقىدەك،
زور چېلىشنىڭ قاينىمىدا كىمكى ئۇيقۇن بولمىسا.

ئۆرلىدى شۇڭقارغا ئوخشاش ھەر نەپەس كۆكرەك كېرىپ،
جۈت - تۈتەكلەر باغرىنى چاقماق بولۇپ دادىل يېرىپ،
كەتتى نامى ئەل ئىچىدە شۆھرىتى يايىدى ئېتەك،
شەخسىيەتنىڭ تورلىرىغا كىمكى تۇتقۇن بولمىسا.

ئەل كۈتەر ئۆرلەشنى دائىم، ئەڭ گۈزەل مەنزىل يىراق،
ئاشۇ مەنزىل ئىشقىدىن قەلبىڭگە ياقىن شام - چىراغ،
ۋاقتى يەتمەستىن سۇلارسەن بوپ گويا ھەشقىپىچەك،
ئەلگە مېھرىڭ چوغ، ئۆزۈڭگە زەررە - ئۇچقۇن بولمىسا.

2

شوخلىنىپ سايرامدۇ بۇلبۇل لالە - رەيھان بولمىسا،
نەۋقىران ئاشىق كۈلەرمۇ يارى - جانان بولمىسا.

تۇننى ئويغاق ئۆتكۈزەرمۇ سىردىشىپ يۇلتۇز بىلەن ،
قات - قېتىدا قەلبىنىڭ ئالەمچە ئارمان بولمىسا .

كىم گۈزەل جانان يولغا تەلمۈرەر كۈندۈز - كېچە ،
بىر بۈيۈك ئارمان يۈرەككە كۈچ ۋە دەرمان بولمىسا .

قىز - يىگىت يەتكەيمۇ لەززەتلىك ۋىسالنىڭ قەدىرىگە ،
شۇ ئۇزاق سۆيگۈ يولىدا دەردۇ ھىجران بولمىسا .

دەردۇ ھىجران ئىمتىھاندۇر ياش يىگىت - قىزلار ئۈچۈن ،
ھېچ ئۆتەلمەس كىمدە ساپ ۋىجدانۇ ئىمان بولمىسا .

3

قىز چىرايلىق - ئۇز سانالماس مەڭزىدە مەڭ بولمىسا ،
بولسا مەڭ ، ئوتقاشتىمان پارلاق جۇلا - رەڭ بولمىسا .

توننى تون قىلغان كېلىشكەن بىر ياقا ھەم ئىككى يەڭ ،
تون ئەمەس ، دەل ئاخىرەتلىكتۇر ياقا - يەڭ بولمىسا .

«يېگۈچە تار يەردە ئاش ، كەڭ يەردە مۇشت يە»
دەيدۇ خەلق ،
يايرىماس ، ئۆسمەس كۆڭۈل دەۋران - جاھان كەڭ بولمىسا .

يايرىماس ، ئۆسمەس كۆڭۈل دەۋرانە كەڭ بولغان بىلەن ،
بارچە ئىنسان نەسلى قانۇن ئالدىدا تەڭ بولمىسا .

ئەقلى بار ئىنسان دېمەس «مەن ھەممىدىن ئۈستۈن - ئېگىز» ،
قارىنىدا يىلان - چايانلىق ، مىكرى - نەيرەڭ بولمىسا .

گۈلنى كىم قىسقاي ئەزىزلەپ، گۈل چىرايلىق بولمىسا،
بولسا ئۇ رەڭدار، چىرايلىق، خۇش پۇراقلىق بولمىسا،
گۈل گۈزەل، گۈلشەن گۈزەل، گۈل سەيلىسى جانغا ھۇزۇر،
كىم قىلۇر گۈلشەندە سەيلە تەندە ساقلىق بولمىسا.

ئاي بىلەن يۇلتۇز قاراڭغۇ تۈندىكى مەشئەل - چىراغ،
تۈندە بەئەينى گۆرگە تەڭ مەشئەل - چىراغلىق بولمىسا.

«يول يىراقى بولسا بولسۇن، دىل يىراقى بولمىسۇن»
دەشتى - چۆل ھېچ گەپ ئەمەس دىلدا يىراقلىق بولمىسا.

مول مېۋە - شەرىپەت تۆكۈلمەس ئارزۇ - ئارمان شاخىدىن،
ئەلدە ھۆر - ئەركىن ھايات، ئىلمىي ئىناقلىق بولمىسا.

نە كېرەك باغ سەيلىسى دۇتار - راۋابى بولمىسا،
بەزمە - مەشرەپ نە كېرەك پاققان كاۋاپى بولمىسا.

نەغمە - ساز كۆڭلۈمگە ياقماس ھەم دىلىم تارتماس كاۋاپ،
جان كۆيەر دىلبەر قولىدا مەي - شارابى بولمىسا.

يار قولىدىن ئالمىغاي مەن سۈپسۈزۈك مەي جامىنى،
«ئۆز نىگارنىڭ مەن» دېگەن شېرىن جاۋابى بولمىسا.

جام ئېلىپ دىلدار قولىدىن يۇتمىغاي مەن قەترە مەي،
«تىك ياشا ئەركەككە خاس!» - ئۇشۇ خىتابى بولمىسا.

كەم ياشار ئەركەككە خاس ، مەردلىك كىتابى يازدى ئۇ ،
دېمە ئادەم يازغىنىم مەردلىك كىتابى بولمىسا .

6

جانۇ- تەن ئالغايىمۇ لەززەت ، تاڭ ساباسى بولمىسا ،
ناز بىلەن كۈلگەيمۇ گۈل ، بۇلبۇل ناۋاسى بولمىسا .

نالە قىلماس قايسى بۇلبۇل ، ئاھىدىن ئۇچقۇن چېچىپ ،
چىن يۈرەك مېھرى بىلەن سۆيگەن زىياسى بولمىسا .

شۇل زىبا ھۆسنىگە زوق ئەيلەش ئۈچۈن جۈپ كۆز كېرەك ،
كۆز دېگەن قوزۇق ئىزىدۇر نۇر- زىياسى بولمىسا .

كۆزگە نۇر نەدىن كېلۇر؟ سۆيگۈ ساداقەت شامىدىن ،
باغرى تاش ئەما دېگىن مېھرى- ۋاپاسى بولمىسا .

كەم يېتەر مېھرى- ۋاپاننىڭ قەدرىگە يارەنلىرىم ،
شۇ ۋاپا دەرياسىنىڭ كەلكۈن- جاياسى بولمىسا .

7

لالە قىلغايىمۇ تەبەسسۇم ئىشقىۋازى بولمىسا ،
ئىشقىۋازنىڭ لەززەت- شېرىن ئاۋازى بولمىسا .

لالە كۈلمەس ناز بىلەن ، بۇلبۇلمۇ خۇش قىلماس ناۋا ،
قەلبى سۆيگەن يۇرتىنىڭ كۆكلىم ۋە يازى بولمىسا .

ھۆر ھاياتىنىڭ نەۋباھار ، يازى كۈلۈپ ئاچماس قۇچاق ،

ئەرشنى تىترەتكەن ئۇلۇغۋار غەلبە سازى بولمىسا ،

لەرزىگە سالغايىمۇ يەر - ئاسماننى غەلبە نەغمىسى ،
ئوت يۈرەك مەردانىلەر قۇربانغا رازى بولمىسا .

مۆھتەرەمدۇر خەلق ئۈچۈن قۇربانغا رازى بولسا كىم ،
ئەمما خەلقىتىن ئۆزگىچە ئەرك - ئىمتىيازى بولمىسا .

8

زەر ، گۆھەر نەدىن كېلۇر كان بولمىسا ،
بولسا كان ، ئىشلەمچى مەردان بولمىسا .

ئەلئارا بولغايىمىدى زەر ئەتمۇر ،
قىمىتىگە يەتكۈدەك جان بولمىسا .

زەرنى چۆلدىن شاھ رەشىد تاپقايىمىدى ،
قەلب كۆزىدە نۇرى ئىرپان بولمىسا .

زەر - نەفىسە نۇرنى چاچقايىمىدى ،
ياخشى زەرگەر - شاھ رەشىدخان بولمىسا .

نۇر - جۇلا چاچقاي ئېسىل زەر - ئىقتىدار ،
قايسى شاھ سەۋدايى ، نادان بولمىسا .

9

كىم يېتەر مەنزىلگە بىر باش بولمىسا ،
جان كۆيەر مەغرۇر سەپەرداش بولمىسا .

ئۆتكىلى بولغايۇمۇ ھىجران تاغىدىن ،
خەۋپ - خەتەرلىك دەمدە يولداش بولمىسا .

شاھ سەنەم ئۈزمەسىمدى جان رىشتىنى ،
ئاغىچى ئانادەك ئەلەمداش بولمىسا .

شۇل غېرىب بىلگەيمىدى ياردىن خەۋەر ،
دوستى ئىلياستەك يۆلەكداش بولمىسا .

ھەم غېرىب يەتكەيمىدى يار ۋەسلىگە
ئەل بىلەن بىر جانۇ - قەلبداش بولمىسا .

10

نە كېرەك ئالتۇن قەلەم ، ئۆچمەس سىياھى بولمىسا ،
شۇل سىياھنىڭ ئۆزگىچە نۇرى - زىياسى بولمىسا .

لەيلى ، رەيھان ، قامچىگۈل ... نىڭ بۇي - پۇراقى ئۆزگىچە ،
نە كېرەكتۇر ئۆزگىچە بۇي رەڭ - جۇلاسى بولمىسا .

سايرىشار گۈلباغ ئارا خەندىن ئۇرۇپ مىڭ ياڭزا قۇش ،
نە كېرەك جانىۋارنىڭ ئۆز ناۋاسى بولمىسا .

ئوخشىماس ئەنجۈر ، ئانارنىڭ تەمى نەشپۈت ، ئالمىغا ،
نە كېرەكتۇر ئۆزگىچە لەززەت - شىپاسى بولمىسا .

مىڭ شېئىر ، يۈزمىڭ شېئىر يازغان بىلەن نازىم ئەمەس ،
ئۆز تىلى ، ئۆز تۇيغۇسى ، ئۆز مۇددىئاسى بولمىسا .

1961~1980 - يىللار

ئۆمۈر قەسدىسى

ئەسىر سالامى

ئەسىرلەر ھالقىغان تۇغقان - قېرىنداشىم، سالام سىزگە ،
ئەزىز ئۇستاز ، قەدىردان دوست ، ساۋاقداشىم ، سالام سىزگە ،
ئۇزاق يوللاردا ھەمراھىم ، سەپەرداشىم ، سالام سىزگە ،
مۇشەققەت تاغ - داۋاندا يۆلەكداشىم ، سالام سىزگە ،
ئەقىدە - ئېتىقادى پاك ۋەتەنداشىم ، سالام سىزگە .

ئەسىرلەر ئۆتتى ، ئاھ - نى - نى كارامەتلەر بىلەن دوستلار ،
يۈرەكلەر تولدى قانلىق داغ - چاراهەتلەر بىلەن دوستلار ،
ئېلىشتۇق قاتمۇقات زەنجىر - ئاسارەتلەر بىلەن دوستلار ،
قىزىل تۇمشۇق ، قىزىل تىرناق ھاشارەتلەر بىلەن دوستلار ،
ئەلەمداشىم ، قەلەمداشىم ، قەدەمداشىم ، سالام سىزگە .

ئېرىشتۇق قان تۆكۈپ ، قۇربان بېرىپ ئاچچىق ساۋاقلارغا ،
قىيا باقمايدىكەن ئارمان قۇياشى نائىناقلارغا ،
ئاتا قىلغاي بۈيۈك بىرلىك ، بىلىم - پەن يولچىراغلارغا ،
قاچاركەن دەرد - ئەلەم ئويغان ، ئىناقلاردىن يىراقلارغا ،
بۇ ھېكمەت تەكتىگە يەتكەن زامانداشىم ، سالام سىزگە .

بۇ يوللار قىستا - قىستا ، تار ، تېخى بىز بىر قەدەم باسقۇق ،
ئېلىپ ئالغانغا بۇ جاننى شەرەپتىن لەۋھەلەر ئاستۇق ،
بۇ لەۋھە ، بۇ شەرەپ - ئۇنۋان ئەمەستۇر بىزگە پەر ياستۇق ،
قېرىنداش ، ئۇنتۇما ، سوكسوك ئېشەك بىرلە داۋان ئاشتۇق ،
بۇ يولدا مەڭگۈ بەل يەشمەس قېرى - ياشىم ، سالام سىزگە .

جاھاندا بارچە ئىنساننىڭ مۇراد-ئارمان يولى ئۆزگە ،
بىراۋ ئەتمەيدىكەن ئىنئام «ئېچىل داىتىخان» نى بىزگە ،
تېۋىنسىق ، ئىقتىدا قىلساق «بىلىم-بىرلىك» دېگەن سۆزگە ،
قوشۇلغاي تەنگە جان-دەرمان ، يورۇق ئاپتاپ غۇۋا كۆزگە ،
ئېگىلدى جان ۋەتەن شەيداسغا باشم ، سالام سىزگە .

2000-يىل 31-دېكابىر

داۋان ئاشقانلار ئارمانى

(پېشقەدەم سەنئەت تۆھپىكارلىرى سەنئەت كېچىلىكى ئۈچۈن)

سالام، ئەي جان پىدا ئەتكەن ئۇلۇغۋار ئەھلى مىللەتكە،
سالام، لايىقلار ئالغىشقا، سەمىمىي سۆيگۈ-ھۆرمەتكە،
سالام، ئەۋلاد پىراقىدا تولۇپ ئالەمچە قۇدرەتكە،
چېچىپ قان-تەرىدىن ئالتۇن ئۇرۇق گۈلزارى سەنئەتكە،
مۇيەسسەر ئەيلىگەنلەر بۇ قەدىم مىللەتنى شوھرەتكە.

سالام، بۇ يولدا سانسىز تاغ-داۋان بىرلە ئېلىشقانلار،
قاۋاندىك قۇتىرىغان چاپقۇن-بوران بىرلە ئېلىشقانلار،
كۆزى ئاچ-تويىمىغۇر كەلكۈن-قىيان بىرلە ئېلىشقانلار،
زەھەر نەشتەر زىيانداش دۆ-چايان بىرلە ئېلىشقانلار،
سالام، بۇ يولدا ئائىللار بۈيۈك ئابىرۇي-ئىناۋەتكە.

بۇ يولدا قانچە دۇچ كەلدۇق خەتەرلىك ئەگمە-دوقمۇشقا،
بېرىپ بەرداش قارا قالپاق، تۆمۈر پەشۋا، چويۇن مۇشتقا،
سېلىندۇق پەسلى ئاتەشتە ئېغىر سۆرەم بىلەن قوشقا،
سەھەرگە ئۇلىدۇق شامنى قوتانلاردا بېقىپ چوشقا،
ھالال تەر-تۆھپە ئايلىنغاچ قارام قىلىمىش-جىنايەتكە!

قېنى ئۇستاز تۇداخۇن، زىكرىكام ھەم ھاجى رەھمانلار،
ئۇسسۇل پېشۋاسى قەمبەرخان كەبى ئەھلى شەرەپ-شانلار،
قېنى ئەھمەد ئۆمەر، ئابدۇللا ھامۇد، ئىبراھىمجانلار،
قېنى شاتگۈل، مەلىكە، نۇرمۇھەممەد تەك قەدىردانلار،
نە چارە بۇ قەدەر ئاچچىق ئەلەمگە-زور مۇسەبەتكە؟

جەھەننەم كۈلپىتى تارتىپ ئامان قالغان تىرىكلەر بىز،
جاپاكەش ئەل ۋۇجۇدىدا قىزىل قان، ئاق يىلىكلەر بىز،
ۋەتەن-ئەل تەقدىرى بىرلە تەڭ ئورتاق-تەڭ شېرىكلەر بىز،
لاۋۇلداپ يانغۇچى شامۇ چىراغلاردا پىلىكلەر بىز،
پۈتۈن جان-جىسمىمىز تولغان ئۇلۇغ يالقۇن-ھارارەتكە.

تەپەككۈر ئەيلىسەك بىزدەك جاپاكەش يولچى-كارۋان يوق،
ۋە بەلكى باشقا يولدا بۇ كەبى دەھشەت باياۋان يوق،
جاھاندا جەبرىگە بىزدەك چىدام-بەرداش بېرەر جان يوق،
يۈرەكتە نى ئۇلۇغ ئارمان، بىراق ھېچقانچە دەرمان يوق،
ئەزىز ئەۋلاد، سىلەر ھەقدار گۈزەل ئارزۇغا-مەقسەتكە!

سىلەرنى ئىزباسار كارۋان، جەسۇر-مەردانە ياش دەيمىز،
سەھەردە ئۆرلىگەن ئالتۇن شەپەق، ئالتۇن قۇياش دەيمىز،
يۈرەك رىشتى ئۇلۇغ ئەجداد بىلەن مەڭگۈ تۇتاش دەيمىز،
سەبىي ئەۋلاد بىلەن بىر جان، نەپەسداش، قەلبداش دەيمىز،
سازاۋەر بولسەكەن دەيمىز بەخت-ئامەت، سائادەتكە.

ئۆتەر نى-نى شاھىنشاهلار، ئۆتەر نى-نى كۆرەڭ خانىش،
ئانا ئەل قەلبىدە مەڭگۈ ياشايدۇ تۆھپىكار دانىش،
ياغار ئەجرى ئەزىملەرگە تۈمەننىڭ يىل شەرەپ-ئالغىش،
ئەقىل ئەھلىنى خار ئەتكەن جاھالەت شاھىغا قارغىش،
ياراتقىن تۆھپە، ياش ئەۋلاد، بېرىپ دىل بۇ ھەقىقەتكە.

جاھان باغىدا ھەر گۈلنىڭ مۇناسىپ نام-ئاتاقتى بار،
ئۆزىگە خاس ھۇزۇر-بەھرى، سۈپەت، رەڭگى-سىياقتى بار،
شېئالىق قىممىتى-قەدىرى، ئۆزىگە خاس پۇراقى بار،

شۇڭا ھەر گۈلگە ھەر كىمنىڭ بۆلەكچە ئىشنىياتى بار،
مېنىڭمۇ سەنئىتىم بىر گۈل، ئىگە ئايرىمچە خىسلەتكە.
ياساڭلار بۇ ئۇلۇغ دەۋران ئەزىم دەرياسىدا ئۆركەش،
ھارارەت-نۇر ئاتا قىلسۇن يۈرەكتىن ئۆرلىگەن ئاتەش،
مۇقەددەس سەنئىتىم-روھى تائامىم بولمىسۇن ئەبجەش،
بىمار ئەتكەي بۇ داشقايناق، قۇتادىمىس ھېچ داۋا-ئەملەش،
يىراقنىڭ «دورسى» ھاجەت ئەمەس بۇ نازۇ نېمەتكە.

سىلەرگە ئەيلىدۇق ئىنئام بۇ ئۆچمەس روھىي مەشئەلنى،
قىران ئەۋلادلار، باغلاڭلار بۈيۈك مەقسەت ئۈچۈن بەلنى،
يېرىڭلار مەڭگۈ سۇنماس روھ-ئىرادە بىرلە ئۆتكەلنى،
قىلىڭلار رازى، مىڭ رازى قەدىردان بۇ ئانا ئەلنى،
يېتىڭلار بۇ رىقابەت دەۋرىدە ئەرشى كامالەتكە!

2001-يىلى 15-ئاپرېل

يېزا مۇئەللىمى

بېسىپتۇ قار كەبى ئاپئاق توزانلار كۆز ۋە قاشىڭنى،
كۆرۈپ قالدۇم كېچە دەرسلىك كىتابتا ئۈنچە ياشىڭنى.

گۈزەل ئارمانلىرىڭ شۇنچە گويا ئۇ چاڭقىغان غۇنچە،
جاپاكەش نەسلىنىڭ ھالى كۆتۈرگۈزگەيمۇ باشىڭنى.

مەھەللە - كەنت كېزىپ ھەر تاڭ، قېقىپ دەرۋازا - دەرۋازا،
بالا چىللايسەن بىر چاغلار چاقىرغاندەك ئاداشىڭنى.

تاپا - تەنە ئوقى ئاتسا، غەزەپ بىرلە ئىشىك ياپسا،
گۇناھقا بۇيرۇيالايمسەن بۇ نامرات قەلبداشىڭنى؟

«كىتاب - دەپتەرگە يۇل يوق» دەپ سەببىلەر تۇرسا مۆلدۈرلەپ،
ئاتا قىلماي تۇرالامسەن ئاران تاپقان مائاشىڭنى؟

جاپايىڭ كۆپ، قولۇڭ قىسقا، ئېتەلمەيسەن تۈزۈكرەك خۇش،
مۇبارەك ھېيتتىمۇ ئامراق بالاڭنى، يار - قاياشىڭنى.

ۋاپا - مېھرىڭ ياسار ئۆركەش يېڭى ئەۋلاد تومۇرىدا،
كۆرەرسەن دەل شۇلار تەقدىرىدىن ئارمان قۇياشىڭنى.

2002 - يىلى 24 - يانۋار

ئۇيغۇر چالغۇلىرى

راۋاب سايرايدۇ شام-سۈبھى ئىلى، تارم، يۈرۈڭقاشتىن، ساتار، دۇتار، غېجەك ئاتەش دىيارى، بۇغدا، باغداشتىن. پەرىلەر راھىتى ئاغۇ بۇلاق، سايرام ۋە باغراشتىن، لېۋىدە كۆكلىگەن ھەر تال قومۇش ھەتتاكى چۈپ تاشتىن، زېمىن-ئاسمان يېتەر گويا مۇراد ۋەسلىگە سايراشتىن.

بۈيۈك جەڭگاھ ئارا بۇرغا بوۋام ئاپراسىياپ چالغان، ئاۋازى شاھى ئىسكەندەر ئىچىگە مىڭ ۋەھىم سالغان، قىدىرخان نامى-ئۇنۋانى ئانا تۇپراقنى بىر ئالغان، تۇداخۇن، زىكرىكاملاردىن نەسىللەرگە مىراس قالغان، بۇ ئەل ئايرىلمىغان نەغمە-مۇقام ئاتلىق سەپەرداشتىن.

چېكىلسە زەر-كۈمۈش تارى ئېسىل قالۇن بىلەن چاڭنىڭ، تېپىلغاي مەلھىمى گويا كۆڭۈل ئىقلىمىدا ھاڭنىڭ، كۆز ئالدىڭدا ئايان بولغاي يېقىملىق جىلۋىسى تاڭنىڭ، چۆمۈلگەي ھەر يېقى نۇرغا قاراڭغۇ ھەر قۇدۇق-خاڭنىڭ، بولۇر غايىب قارا كۈلپەت-ئەلەملەر قۇزغۇنى باشتىن.

تولۇن ئايلىق كېچە كەلسە يىراقتىن مۇڭلىرى نەينىڭ، دېگەيسەن نە ھۇزۇرى نەي ھۇزۇرى ئالدىدا مەينىڭ، بىرى ئابىھايات گويا، بىرى ساقىندىسى زەينىڭ، سۇ ئىچكەي چاڭقىغان كۆڭلى غېرىپ ئاشق بىتەلەينىڭ، خەۋەر كەلگەن كەبى تەشنا سېغىنغان يار قەلەم قاشتىن.

ئەمەس كىم مەڭگۈلۈك شەيدا قۇياشلىق تاڭ ساباسىغا،

ئارامبەخش باغۇ گۈلشەنلەر ئارا بۇلبۇل ناۋاسىغا ،
يېتەمدۇ شۇ ناۋا ئاتەشسىمان تەمبۇر ساداسىغا ،
نەقسە يەتمىگەنمۇ ئۇ بىلەن ئارمان قىياسىغا ،
ئېلىپ قۇدرەت رەشىدخاندىك قەدەمداش ، يار-يۆلەكداشتىن؟

بۇلۇت يارغان قىيا ئوخشاش ئېگىز پەشتاقتا داپ-دۇمباق ،
ئاڭا جور ناغرا-سۇناينىڭ ئاۋازى شۇ قەدەر ياڭراق ،
ساما سەيناسى تەۋرەيدۇ ، مۇقاملار سورۇنى قايناق ،
ناۋاسىز - روھىي لەززەتسىز ئۆتەر ئىنسان كۈنى قانداق؟
دېگەي تەشنائى: «ئايىرلىما ، بالام ، بۇ يارۇ سىرداشتىن!»

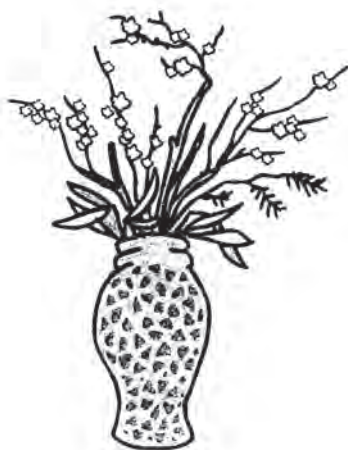
ناۋادۇر كۆركى ھېيت-ئايەم ، مۇبارەك توي-تاماشانىڭ ،
ھاياتلىق بەھرى بەخش ئەتكەي دىلىغا ھەر گاداي-شاھنىڭ ،
ناۋا-نەغمە بىلەن ھەتتا ياشارغاي كۆڭلى ئەرۋاھنىڭ ،
ئوشۇق كەتمەس دېسەك «نەغمە - ئۆزىدۇر ئەمچى-جەرراھنىڭ»
قۇۋۋەت-كۈچ ئالمىغان كىم بار بۇ يەڭلىغ مەنىۋى ئاشتىن؟

ئۇلۇغ ئەجداد قىلىپ پەرۋاز بىلىم-پەن دۇلدۇلى بىرلە ،
ئوراپتۇ بۇ ئانا يەرنى ھۈنەر-ھېكمەت گۈلى بىرلە ،
ياساپ نى-نى ئېسىل چالغۇ ئىجادكار جۈپ قولى بىرلە ،
يېپىپتۇ كۈللى ئالەمگە بۈيۈك كارۋان يولى بىرلە ،
غۇرۇر ئەيلەيدۇ ئەل ئالىم ، ئىجادكار ئۇستا ، نەققاشتىن .

قەدىم چاڭئەننى لال ئەتكەن بوۋام ھەشتارى — پىپاسى ،
ساپايە ، بۇرغا ، ئود ، تاش ، قوشۇق ، ئەرخۇسى ، غۇڭقاسى ،
ئۇ ئەردى ساز دىيارىنىڭ يىتۈك ئۇستازى ، داناسى ،
ئوقۇيدۇ ئەجرىگە تەھسىن بۈگۈنكى چالغۇ دۇنياسى ،
زامان كۈتمەكتە ئىخلاسمەن مىراسخورلۇقنى ھەر ياشتىن .

ئىجادىي تۆھپىسى يۈكسەك بۇ ئەل ئوخشايدۇ كارۋانغا،
ئەسرلەر تاغ-داۋاندىن ئېشىپ يەتتى بۇ دەۋرانغا،
ئىجاد-تۆھپە بىلەن تولغاي يېڭى دەۋرانمۇ دەرمانغا،
يېتەر بۇ تۆھپىكار كارۋان گۈزەل مەنزىلگە، ئارمانغا،
بۇ يولدىن توختىماس ئاۋۋال پەلەكنىڭ چاقى توختاشتىن!

2002-يىلى 25-مارت

ئايلىناي

ئايلىناي، بىزارى ئەل ئېلانلىرىڭدىن ئايلىناي،
توختىماس-تىنىماس قۇرۇق داۋراڭلىرىڭدىن ئايلىناي،
جانغا پاتقان لاپلىرىڭ-يالغانلىرىڭدىن ئايلىناي،
لاپ ۋە يالغان قۇتىرىغان مەيدانلىرىڭدىن ئايلىناي.

رەستە بويلاپ داڭلىغان سەرخىل مېلىنى قايسى ئوڭ؟
كىم دېگەي بوپ كەتتى مەي سويما-خەمەكلەر تۇرسا توڭ؟
قانچە ئۇششاق بولسا نان توۋلايدۇ ناۋاي شۇنچە چوڭ،
داڭلىغان توڭ سويما، ئۇششاق نانلىرىڭدىن ئايلىناي.

قەدىر-قىممەتتىن جۇدا ئەيلەپ شاھىنشاھ-شاھنى سەن،
«شاھ» دېدىڭ زۇمرەت لىباسلىق جەڭ خۇمار ئەرۋاھنى سەن،
«سورۇنى شادلىق» دېدىڭ مۇشت قاينىغان جەڭگاھنى سەن،
«خوش-خوشە!» دىن سوڭرە تۆككەن قانلىرىڭدىن ئايلىناي.

«بىرنى كاپ ئەتسەڭ تۈمەن يىللىق كېسەل قاچقاي» دېدىڭ،
«بۇ ھاياتلىق يوللىرىڭغا مەڭگۈ نۇر قاچقاي» دېدىڭ،
«تەن ئىسىملىك بۇ دەرەخ ھەركۈن چېچەك ئاچقاي» دېدىڭ،
جانغا بەخش ئەتمەكچى كۈچ-دەرمانلىرىڭدىن ئايلىناي.

دەيدۇ ئەل «ئەمەن تېتىيدۇ كۈندە يەۋەرسە ھەسەل»،
كۆپ يېۋەتكەن ھەر ئېسىل مەلھەممۇ قىلغاي رەج-كېسەل،
ئازمۇ تەمسىز-لاۋزا داۋراڭ ھەققىدە تەمسىل-مەسەل،
لاپلىرىڭ - باسماققا چاچقان دانلىرىڭدىن ئايلىناي!

يار يىلىمدەك چىش بۇزار بەتتەم سېغىزنى داڭلىدىڭ،
مىڭ قۇرت تەشمە - تونىل تەشكەن مېغىزنى داڭلىدىڭ،
«پەرى» دەپ بەدپەيلى، بەدرەڭ قېرى قىزنى داڭلىدىڭ،
تولمىغان - تولمايدىغان ھەميانلىرىڭدىن ئايلىناي!

ئۆز - ئۆزىنى توختىماي داڭلايدىغان كاككۇكقا باق،
زەينىپى بىزار بولۇپ قاچقان ئەمەسمۇ بەك يىراق،
ئالدىغۇ ئابروئي چېچىپ نۇر ئۈن چىقارماي شام - چىراغ،
داڭلىغانچە قالمىغان ئۇنۋانلىرىڭدىن ئايلىناي!

2002 - يىل 30 - مارت

قانمايمەن پىراقىڭغا

ئەجەب تەشنائىمەن ، جانان ، گۈزەل ھۆسنوڭ سىياقىڭغا ،
سىياقىڭ زىننىتى - كۆركى چىرايلىق قوش زىناقىڭغا .

قېنىم ئالتۇن ئۇرۇق ، ياشىم شىپالىق جەۋھىرى شەبنەم ،
گۈل ئۆستۈردۈم ئىپار - ئەنبەر ئۇرۇلسۇن دەپ دىماغىڭغا .

پىراقىڭ تەپتىدىن تۈنلەر بىدارى ئېيتىمەن كۈيلەر ،
يېتەر دەپ ئېتىقاد - ئىخلاس ، ئەلەم - ئاھىم قۇلاقىڭغا .

كېلىپ سانسىز قېتىم كەتتى خۇش ئاۋاز قارلىغىچ ، تۇرنا ،
مانا ، ئاق چۈشتى تەشئالىق تۈپەيلى كۆز قاراقىمغا .

نە بولغاي ئايجامالىڭدىن نۇر ئالغان يېڭى ئالەمدە ،
مۇرادىم تەختىگە يەتسەم قويۇپ باشىم ئاياغىڭغا .

2002 - يىلى نوياىر

ئاھ!... دېسە

ئازابتىن «ئاھ!» دېسە دوستۇڭ، قاياشنىڭ، يار-يۆلەكداشنىڭ، كېلىپ لەرزىگە جان-جىسمىڭ، تۆكۈلمەمدۇ سىماپ ياشنىڭ؟

بىرى زار يىغلىسا كۈلگەن-ھىجايغاننى دېمە ئادەم،
ئۇنىڭ باشغا مۆلدۈردەك تۆكۈلسۇن دەرغەزەپ تاشنىڭ.

ئەزىم دەريا قۇرۇپ قالماس ئۇچۇملاپ ئىچسە ئەل قانچە،
سېخى بولساڭ تۈمەن ئامبارغىمۇ پاتماس نېنىڭ-ئاشنىڭ.

پەلەكنىڭ ئايلىنار چاقى خۇشاللىق-غەم بىلەن ھەرئان،
چۈشەنسەڭ، غەم-ئەلەم چەككەن سېنىڭ جان دوست-قېرىنداشنىڭ.

ئايپ يۈرمە قېرىنداشتىن ئاخىرقى تامچە زەمزمىنى،
يېشىل كۈنلۈككىمۇ موھتاج بولۇپ قالغاي ئەزىز باشنىڭ.

2002 - يىل 20 - ئۆكتەبىر

پەي

سەھەر- شام ئاڭلىدۇق تەنھا يېقىملىق ناخشا «ئەللەي» نى،
چوڭايدۇق تەڭمۇ تەڭ ئويناپ كۆڭۈل خۇشتارى «ۋەللەي» نى.

دېدۇق: تەڭ يەيلى نان تاپساق، يۆلەيلى تاغ-داۋان ئاشساق،
ئۆتەيلى ئۆرلىسەك- چۆكسەك مۇشۇ ئىسكەتتە ئۆز ئەينى.

يېقىلماس مەنئى تۈۋرۈك دېدۇق: بىز مەڭگۈلۈك دوستلۇق،
مالاي- قۇللارغا خاس ئادەت بىلىپ «خوش- خوش» نى،
«لەببەي» نى.

باغاش ئەتمەك بولۇپ يايسام قولۇمنى دەل بۈگۈن، دوستۇم،
ماڭا سۇندۇڭ غاداينانچە سوغۇق بىر قارا پەلەينى.

بىھاجەتمەن ئىدىم، بىلسەڭ، ساڭا ئەرز- ئىلتىماسم يوق،
كۆز ئالدىمدا ئايان ئەتتىڭ پەلەكتە لەيلىگەن پەينى!

2002- يىل 20- ئۆكتەبىر

قەھرىمان ئانا

مىڭ جاپا - يۈزىڭ جاپا - كۈلپەت ئىدى چاغلىق ساڭا،
ئاھ، ئەجەبمۇ سالىدى چاڭگال بىداۋا ئاغرىق ساڭا.

يار - قەدىردانىڭ، ئەزىز پەرزەنتلىرىڭ مېھرىڭگە زار،
تەقدىرى، بەختى، خۇشاللىق - قايغۇسى باغلىق ساڭا.

ھەر سۆزۈڭ - لەۋزىڭدە ئوت، چېھرىڭدە كۆكلەم جىلۋىسى،
بەردى بىر ئالەمچە كۈچ ئەۋلادقا ئامراقلىق ساڭا.

«بىر نەپەس بولسام ھايات، - دەپسەن، - چاچاي بىر زەررە نۇر»
ھەممىدىن ئەۋزەل غۇبارسىز روھىي ساغلاملىق ساڭا.

سەن ئېسىل قارلەيلىسى يەڭگەن زىمىستان قەھرىنى،
قالدى ھاڭ - تاڭ شەھرىزاد ھەتتا دالا - تاغلىق ساڭا.

قەلبىگە ئەيلەپ نەقىش پاك خىسلىتىڭنى ياش نەسىل،
ئالغا يۈرگەي سىلكتىپ ھۆرمەتتە قول، ياغلىق ساڭا.

قەھرىمانى سەن كېسەلگە قارشى جەڭ مەيدانىنىڭ،
ئېيتقىنا كىمىدىن مىراس بۇ مەنئىي بايلىق ساڭا؟

2002 - يىلى 22 - ئۆكتەبىر

ئۇيغۇر مۇقاملىرى

بۈيۈك خانىتەڭرى باغرىنى ئارامبەخش سەيلىگاھ دەرلەر،
ئارامبەخش سەيلىگاھتىن ھەم مۇقەددەس سەجدىگاھ دەرلەر،
تېشىنى بىباھا گۆھەر، قۇمنى تۇتيا دەرلەر،
شىپالىق مۇندا بىخ سۈرگەن-ئېچىلغان گۈل-گىياھ دەرلەر،
نەزەر تاشلاپ بېھىش يۈزىمىڭ تەئەججۈپ بىرلە «ۋاھ!» دەرلەر.

خاس ھاجىپ، قەشقەرى مەھمۇد كەبى زاتلار يېزىپ چىقتى،
ۋاراق ئاسمانغا سانسىز يورۇق يۇلتۇز تىزىپ چىقتى،
ناۋا-ئەلنەغمە كانىدىن جاۋاھىرلار قېزىپ چىقتى،
ئەزىز ئەۋلادىغا ئىسسىق قېنىدىن يول سىزىپ چىقتى،
بۇ ئەل تارىخىغا ئالەم بىتەھقىق «بىز گۇۋاھ» دەرلەر.

قورام تاشلار يېرىپ چىققان مۇقامنىڭ بىخلىرى ھەريان،
شۇ بىخنىڭ قات-قېتىدا مىڭ يىغان، يىگانە - بىر ئارمان،
ئۇنىڭ يىلتىز-تومۇرىدا ئوغۇز سۈت، سوۋۇماس ساپ قان،
شۇڭا ھەر كۈي-ئاھاڭدا ئاجايىپ سېھرىي كۈچ-دەرمان،
پەرى-ھۆر ئاڭلىسا جەزمەن «ياشايتۇق بىزمۇ، ئاھ!» دەرلەر.

سېلىپ ئاستىن نەزەر ئاشىق رەشىدخان ئۇشبۇ يۇرتلارغا،
ۋۇجۇدى ئايلىنىپ مەلھەم يېغىن تۆككەن بۇلۇتلارغا،
قىيا باقمىي قاۋاندەك قۇتىغان قۇڭغۇز-قۇرتلارغا،
ئۆزىنى ئاتتى يار-مەھبۇب نەفىسە بىرلە ئوتلارغا،
شۇڭا ئەل «تۆھپىسى مەڭگۈ كۆمۈلمەس ئەلىپاناھ» دەرلەر.

يارالدى بىر ئەزىم دەريا تۈمەن ئەگىز، بۇلاقلاردىن،

ئۇلۇغ گۈلخان چېچىلغان ھەر تامان ئۇچقۇن يىراقلاردىن
 مۇقام نامى بىلەن كەلدى يېتىپ چەكسىز يىراقلاردىن
 شەرەپشان تاجىنى كىدى ئۆتۈپ مۈشكۈل سىناقلاردىن
 مۇقامنى ئەلئارا نەغمە - ناۋا تەختىدە شاھ دەرلەر .

مۇقام ئون ئىككى ئاي گويا ، جۇلالىق نەغمىلەر يۇلتۇز ،
 گۈزەل «چوڭ نەغمە» سى ، «داستان» بىلەن «مەشرەپ» ئاجايىپ ئۆز ،
 ئېرىيدۇ تەپتىدىن گويا زىمىستان قىشتىمۇ قار - مۇز ،
 ياشارغا ي بەھرىدىن قاقشال كۆچەتنەك چاڭقىغان ئۇسسۇز ،
 مۇقامسىز باغنى ئەجدادىم ئەزەلدىن قەبرىگاھ دەرلەر .

مۇقامنىڭ ناملىرى قالتىس ، ئۇنىڭ ئەڭ تۇنجىسى «راك» تۇر ،
 يارالغاچ پاك زېمىندا كوي - غەزەللەر مىسلىسىز پاك تۇر ،
 بۇ ئالەم خەزىنىسىدە جۈپتى يوق ، يېگانىدۇر - تاقتۇر ،
 مۇقام ئۆچمەنلىرى باغرى ھەسەت - ھەسرەت بىلەن چاكتۇر ،
 مۇقاملارنى يەنە «ئۇششاق» ، «مۇشاۋىرەك» ، «چارىگاھ» دەرلەر .

ساداقەتمەن بولۇپ ھەركىم ئەقىدە - ئېتىقادىغا ،
 سەھەر «ئۆزھال» بايان ئەتسە «بايات» قا ، «چەبىيات» غا ،
 بولۇپ نائىل بۈيۈك ھىممەت ، ساخاۋەت - ئىلتىپاتىغا ،
 ھاياتلىق شەرىپتى بىرلە يېتىپ ئارزۇ - مۇرادىغا ،
 مۇغەنى چال ، خۇمار قىلدى «ئەجەم» ، «ئىراق» ، «سىگاھ» دەرلەر .

تولۇن ئايلىق كېچە تەمبۈر ئەجەب مۇڭلۇق ناۋا قىلدى ،
 ناۋانىڭ سېھرى ئاشىق شاھ رەشىدىنى مەھلىيا قىلدى ،
 تەلەپ - مەتلۇبىنى نازۇك مۇغەنى قىز راۋا قىلدى ،
 ئۇلارنى بىر مۇقام بىر جۈپ دىلاۋەر - دىلرەبا قىلدى ،
 مۇبارەك شۇ مۇقامنىڭ خاس ئېتىنى «پەنجىگاھ» دەرلەر .

«ناۋا» نىڭ كۈيلىرىدىن جان ئارامى ئالغۇسى ئالەم،
بۇ كۈيلەر ياڭرىغاي جەزمەن بۇ ئالەم بولغۇچە مالەم،
مۇقامنى كىم دېمەس «پەخرىم، سۆيۈش-قوغداش ئىشەنچ، غايەم»،
پېقىر تەشنائى: يىتكەنگە قەدەر ئالەمدىن ئىز-سايەم،
مۇقامچۇن پوستقا تۇرغاي مەن كېچە-كۈندۈز ئاگاھ دەرلەر.

2003-يىل يانۋار

بايرام ماڭا

ھەر سەبىي كۈلكەڭ، بالام، ئالەمچە زوق-ئىلھام ماڭا،
يوق ھاياتىمدا تويۇڭدىن كاتتىراق بايرام ماڭا.

ئېتىقادى پاك نەسىل ئامراق ئۇلۇغ ئەجدادىغا،
شادلىقىم شۇ، جان بالام، سەنمۇ ئاجايىپ رام ماڭا.

تەقدىرىڭ-بەختىڭنى دەپ چۈشتۈم ئەزىم دەرياغا مەن،
سەن ئۈچۈن ھېچ گەپ ئەمەس نى-نى قىيان-قاينام ماڭا.

چۆل كېزەر بولسام كۆيۈك ئاپتاپتا ئۆرتەپ جاننى مەن،
ئۇ بىلىنگەي جان ئارامى خۇش ھاۋا سايرام ماڭا.

نە ئۈچۈن تەشنىئى باغرىم قانمىسۇن چوڭ توي كۈنۈڭ،
ئارزۇ-ئارمان دىلرەباسى تۇتسا ئالتۇن جام ماڭا.

2004- يىل فېۋرال

ئەجەب

1

ئۆتتى يىللار، قەرنىلەر، بولمايسىنا سەن چوڭ ئەجەب،
شۇنچە ئاتەش ياز ئۆتۈپتۇ سەن تېخىچە توڭ ئەجەب؟

تەن ئەمەسمۇ ئۇستىخان - ئەتتىن قۇرۇلغان بىر بىنا،
ئۇستىخاننىڭ يوقىدىمۇ - يۇمشاق بېلىك، بوينۇڭ ئەجەب؟

كەڭ - كۈشادە ئالدى جاي تۆردىن بىراۋلار نى زامان،
شۇنچە قىلساڭمۇ يەنە پەگاھىدىدۇر ئورنۇڭ ئەجەب؟

ھالۇ ئەھۋالنى مەن بىلمەيدىغاندەك، ئەي ئاداش،
مەيدىگە مۇشتلاپ تېخى سۆزلەيسىنا «پوڭ - پوڭ» ئەجەب.

بولسا شۇنداق خۇي - مېجەزنىڭ قول قاساپ ئاچچىققىنا،
دەپ قالارسەن تەلىيم كەلمەيدىغاندۇ ئوڭ ئەجەب؟

2004 - يىل 14 - ئۆكتەبىر

2

قان - قېرىنداش، يار دېمەي، جان دوست دېمەي چاقتىڭ ئەجەب،
سايىدەك ئەگىپ يوچۇن دەرۋازىلار چاقتىڭ ئەجەب.

كۆز يۇمۇپ كۈندۈزلىرى ھەريان باقار تۈندە ھۇقۇش،
قايقارا تۇن، يوپيورۇق كۈندۈزدىمۇ باقتىڭ ئەجەب.

ھەر چايان - يىلان ياتار چاقماي ئۆچەكتە قىلىپ بويى،
ئۇچ يۈز ئاتمىش كۈن چىقار كەن چاققىلى ۋاقتىڭ ئەجەب.

ئاق كۆڭۈللەر ئۈستىخاندىن ياساپ يەل كەن - قېيىق،
ساپسېرىق زەردايۇ قان دەرياسىدا ئاقتىڭ ئەجەب.

مىڭ چېقىپ، يۈزىڭ چېقىپ، كۈنلەر چېقىپ، تۈنلەر چېقىپ،
ئۆز گۈرۈڭگە ئاخىرى ئوتنى ئۆزۈڭ ياقتىڭ ئەجەب.

2007 - يىلى نوپا بىر

3

خۇش ۋىسال پەسلى كۆرۈنمەيدۇ كۆزۈڭدە ياش ئەجەب،
تۇرغىنىڭ - تۇرغان سېنىڭ ئۈستۈن كۆتۈرمەي باش ئەجەب.

باغرىدىن يالقۇن چېچىپ كەلسە يىراقتىن جان ئاناڭ،
بولمىدىڭ بىردەممۇ زار - تەشنا دىدار - سىرداش ئەجەب.

پايىپتەك بولسا ساۋاقداش كەلدى دەپ ئۆز ئانىمىز،
«ۋىللىدە كۈلمەي قېتىپ يۈردۈڭ سۈزۈپ كۆز - قاش» ئەجەب.

ئاق - قارا چاچ، ساددا كۆز، كۆيگەن چىراي، ئاددىي لىباس،
شۇمىدى قۇرۇلغىنىڭ؟ بوپ قالدى سىرلار ياش ئەجەب.

يىلتىزى - ئەجدادنى كىم سۆيمىسە جان - دىل بىلەن،
بوپ قالار كەن باغرى شۇنداق ئىللىماس بىر تاش ئەجەب.

2004 - يىلى 16 - فېۋرال

توي قەسدىسى

(شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ 80 يىللىق تويىغا)

1

ھاياجان تەپتىدىن باقتىم يىراققا - بەك يىراقلارغا ،
ئانا تۇپراقنى ئويغاتقان جاراڭلىق قوڭغۇراقلارغا .

جەسۇر - مەردانە ئەۋلادىڭ ئۈزۈلمەس ، توختىماس كارۋان ،
چۆمۈلگەن جان - تېنى ئۆچمەس يىراققا ، ئىشتىياقلارغا .

قارا تۈنلەر ، كاتاڭلىق يول قەدەمدە مىڭ توزاق - قاپقان ،
ئەجەل - ماتەم ھىدى ھەرئان ئۇرۇپ تۇرغان دىماغلارغا .

يېرىلدى ، تەۋرىدى تۇپراق ، جىغىلداپ كەتتى لۈگۈچياۋ ،
پىداكار نەسلىڭ ئايلاندى شۇئان شەمشەر - پىچاقلارغا .

شۇ نەسلىڭ ئاتتى قانلىق ئەنت - قىساس ئوقياسىدىن ئوقلار ،
پاكار ئالۋاستى ھەم مىللىي مۇناپىق ، كۆز - قۇلاقلارغا .

«تەسەددۇق ئەرك بۇ جان!» دېدى لۈتپۇللادەك مەردلەر ،
بېرىپ گۈلدۈرماما يەڭلىغ جاۋاب ھەر سوت - سوراقلارغا .

بۈيۈك خانىتەڭرىدە غەلبە تۇغى جەۋلان قىلىپ ئاخىر ،
چۆمۈلدى چاڭقىغان سەھرا - دالالار خۇش پۇراقلارغا .

قېتىلدى شۇ قىزىل تۇغقا قېنىڭ ھەم ، ئەي ئانا جانىم ،
بۇ تۆھپەڭ تەۋرىمەس ئۇل تاش پەلەك قۇچقان راۋاقلارغا .

بۈگۈن قۇتلۇق تويۇڭ، نەسلىڭ چۆمۈپ قاينام بۇلاقلارغا،
يەنە باقتى بۈيۈك ھۆرمەت-مۇھەببەتتە يىراقلارغا.

خۇش ئاۋاز سايىرىغان دەملەر قۇياشلىق تاغدا شوخ بۇلبۇل،
گۆھەر-ئالتۇن ئۇرۇق چاچتىڭ كۆڭۈل تۇپراقى ئاقلارغا.

مۇيەسسەر ئەيلىدى ھىممەت-مۇرۇۋۋەتلىك سېخى باغرىڭ،
تۈمەننىڭ ياش تەلەپكارنى يورۇق مەشئەل-چىراغلارغا.

جۇدۇنلار قۇتىرىغان دەملەر، بىلىم-پەن توغلىغان دەملەر،
قەدىردانىم، دۇچار بولدۇڭ ئەجەب قىسمەت-سېناقلاغا.

ۋابا-ئايەت شاھىنشاھى كۆتۈرگەن مىسلىسىز غەلۋە،
يەنە قوشتى جاراھەت-داغ ئەسىرلىك داغ-قاداقلارغا.

بويۇندا قان يۇقى سىرتماق، بېشىڭدا قاپقارا قالپاق،
غەزەپ-قەھرىڭ بىلەن باقتىڭ قىزىل كالتەك-چۇماقلارغا.

ساناقسىز تۆھپىكار نەسلىڭ بېشىدا ھەم ئازاب-كۈلپەت،
ۋەتەن شەيدالىرى سۈرگۈن ئېتىلگەچ ھەر قايىقلارغا.

سېناقىتىن ئۆتتى ئەۋلادىڭ، ئۆزۈڭ بەرگەچ، ئانا جانىم،
تومۇرغا قان، يۈرەككە ئوت، يورۇق نۇر كۆز قاراقلارغا.

«ئاداققى پەللىگە يەتكۈز!» دېدىڭ سەن تۇتقۇزۇپ مەشئەل،
ئەقىدە-ئېتىقادى پاك-غۇبارسىز، روھى ساقلارغا...

تۈمەنىڭ زارۇ تەشنى ئى بۈگۈن ئالدىڭ قۇچاقلارغا ،
ئۆزۈڭ سالىدىڭ ئېسىل ئالتۇن ، پولات تاۋلار ئوچاقلارغا .

ئايان ئەيلەپ خاس ھاجىپ ، قەشقەرى مەھمۇد مىراسىنى ،
دېدىڭ: نۇسرەت-زەپەر مەنسۇپ دىلى ئويغاق ، ئىناقلازغا .

دېدىڭ: ئوخشايدۇ پاك ئىنسان ئۇلۇغۋار غايە-ئارمانلىق ،
ئانا كۆكسىگە تەلپۈنگەن سەبىي يۇمران بوۋاقلارغا .

دېدىڭ: ئۇچماقتا بۇ ئالەم ، يېتىشمەك ئىستىسەڭ ئايلان ،
ئېگىلمەس ، ئۇپرىماس ئوققا ، ئۇچار ئايلانما چاقلارغا! ...

ۋاپا-مېھرىڭ يېتىشتۈردى تۈمەن ئالىم ، ئەدىب ، رەسسام ،
ئېرىشكەن ئەل ئارا ئالىي شەرەپ ، ئابروى-ئاتاقلارغا .

سېنىڭدىن ئىپتىخار ئەتكەي ئەزىز ئەۋلاد ، زامان ، تارىخ ،
ئۇلۇغۋار تۆھپە-ئىنئامىڭ نەقىش ئالتۇن راۋاقلارغا .

2003-يىل 14-ئاپرېل

ھاياتلىق ھېكمەتلىرى

تۇغۇلسا بەشكېزەك تەڭلا بولار كەن تەقدىرى بەش خىل،
قەدەمدە مىڭ كارامەتلەر، تەپەككۇر قىل، تەسەۋۋۇر قىل.

نەزەر سال، ياپيېشىل شاخلار ئارا بىر تال سېرىق ياپراق،
شامالدا تەۋرىنىپ لەرزىن چۈشەر تۇپراققا بىمەزگىل.

نەپەستىن قانچىسى قالدى بۇ يولدا ياش زەبەردەستىن،
ياشانغان نى مېيىپ-مەجرۇھ يۈرەر كۆزلەپ يېڭى مەنزىل.

پولات ئارقانغا بوي بەرمەس باھادىر-شاھى مەردانىنىڭ،
تۆمۈردەك جاننى ئالغاي گېزى كەلگەندە بىر تال قىل.

ئەجەبكىم، يانسا بەزەنلەر جاپا دەشتىدە مەشئەلدەك،
يانالماس بەزىلەر راھەت ئارامگاھلاردىمۇ پىل-پىل.

قونار دۆلەت قۇشى بەزەن تەمەسىز بىر جاپاكەشكە،
بىراۋ تۇرغاندىمۇ تەڭلەپ جىگەر-گۆش تور يېيىپ ھەرخىل.

كۈلەر ھەركىم گېزى كەلسە، بىراۋنىڭ ئۆڭسۈلى باشقا،
يۈزىدە بىر زەئىپ كۈلكە، كۆزىدە ياشلىرى غىل-غىل.

2005-يىلى 5-فېۋرال

بىل

1

جاھان ئەھلى ئارا ئاتەش يۈرەك مەردانىنى ئەر دەپ بىل ،
يارالغاي دەل ئاشۇنداق ئەر بىلەن قۇتلۇق سەھەر دەپ بىل .

تۆكۈلگەي تەر چېپىشقان گال كويىدا ئات-ئۇلاغدىنمۇ ،
ئۇلۇغۋار مۇددىئا بىرلە تۆكۈلگەن تەرنى تەر دەپ بىل .

داۋاسى خاسىيەتلىك تەر يېرىلغان-چاڭقىغان يەرنىڭ ،
ئۇنىڭ بىرلە گىياھ ئۈنمەس دالادا گۈل ئۈنەر دەپ بىل .

ھېسابسىز كۆكتە يۇلتۇزلار ، يېگانە-يەككىدۇر چولپان ،
ئاشۇنداق شولا چاچقاننى سەدەب ئىچرە گۆھەر دەپ بىل .

گۆھەرنىڭ قەدرىگە يەتكەن ، يولۇڭدا جان پىدا ئەتكەن ،
مېنىڭدەك ئەرنى ، ئەي دىلبەر ، ئۆمۈرلۈك ھەمسەپەر دەپ بىل .

2

بۇ ئالەمگە كېلەر ئىنسان پەقەتلا بىر قېتىم دەپ بىل ،
پېشانە تەرىدىن كەلگەي مەئىشەت-نېمىتىم دەپ بىل .

ھالال ئىنسان ياشار مەغرۇر ئېگىلمەي شاھ-شاھىنشاهقا ،
ھالاللىق ، پاك-دىيانەتتە ئىناۋەت-قىممىتىم دەپ بىل .

ئانا بىزارى ، ئەل بىزار بىبەھرى-بىمۇرۇۋۇتتىن ،
رىزا ئەتكەي ئەجىر-مېنەت ، مۇرۇۋۇت-ھىممىتىم دەپ بىل .

ئىرادە غەيرىتىم بولسا ، بىمىننەت ھىممىتىم بولسا ،
كىشىلىك قىممىتىم بولسا ئەبەد ئۆچمەس ئېتىم دەپ بىل .

سېلىپ يولغا قارا سايە ، ئۆمۈرنى قىلمىغىن زايە ،
تېرىڭدىن ئۈنسە گۈل - لالە يارالدى جەننىتىم دەپ بىل .

3

«ۋەتەن ئوغلانى» بۇ نامنى بۈيۈك شاھانە تاج دەپ بىل ،
ۋەتەن مېھرى بىلەن تاپقاي ھايات يولى راۋاج دەپ بىل .

ۋەتەننىڭ سۆيگۈ - مېھرىدىن جۇدادۇر ھەر نەپەس كىمكى ،
ئۇنى ھەر جايدا رەنج - بىمار ، بىدەرمان ، بىئىلاج دەپ بىل .

ئانا يۇرت بۇيرۇسا ئاتەش باياۋان ، مۇز داۋانلارغا ،
بۈگۈن يەلكەمگە يۈكلەندى شەرەپلىك ئېھتىياج دەپ بىل .

ئۇزاق يوللاردا سەن تۆككەن غۇبارسىز قان ، ھالال تەرنى ،
ۋەتەن بەختى ئۈچۈن بەرگەن پەخىرلىك باج - خىراج دەپ بىل .

«بېلىق دەريادا تەشنادۇر» دېگەن ئاقىل ، ئۇلۇغ ئەجداد ،
پېقىرنى ھەم پايانسىز كۆككە تەشنا قارلىغىچ دەپ بىل .

2005 - يىل مارت

ئۆمۈر قەسدىسى

بىر نەزەر سالىدىم ئىزىم - سايەمگە ئاتىشى بەشتە مەن ،
شولكى پەخرىم : نەۋقىران ئاشق كەبى ئاتەشتە مەن .

ۋاھ ، ئەجەبىم ، ئايلىنار يالقۇنغا بۇ ئالتۇن قەلەم ،
قايسى چاغ چەكسەم مۇھەببەت - سۆيگۈدىن گۈل - كەشتە مەن ،

شۇ قەلەمنىڭ سېھرىدىن ئاتەش پەرىگە تاش پەرى ،
ئايلىنىپ ئاچقاي قۇچاق بولساممۇ تاغۇ دەشتتە مەن .

گاھى يۇمران تال چىنۇق ئاتتۇر قەلەم ، مەن شوخ بالا ،
بىر جاھان شادلىق سېزەرمەن ھەر چېپىش - سەكرەشتە مەن .

لەۋگە تامغان ساپ ئوغۇز - باغرىمغا چۈشكەن تۇنجى چوغ -
خىسلىتىدىن بۇ قەلەمگە باغلىغان جان رىشتە مەن .

تاجۇ تەختلەر قاپتۇ شاھتىن ، قاپتۇ كىمدىن بىر قەلەم ،
بار دېگەيمەن بىر كارامەت روھى مېھنەتكەشتە مەن .

تۇرسا ھەركىمگە نېسىپ بولماس شەرەپ - شان تاجى ئۇ ،
دەي نېمىشقا ئاھ ئۇرۇپ « بولدۇم ئەجەب سەرگەشتە مەن ! »

جان بىلەن تەندەك يېقىن ئۆتكەچ قەدىردان ئەل بىلەن ،
ئەتىۋارلاپ ئالقىنىغا ئالدى ، ۋاھىيا ، ئەرىشتە مەن !

جىلۋىلەندۈرمەك مۇرادىم ئاھىنى ، ئارماننى ،

ھەر ۋاراق-بەت، ھەر چىكىت-پەش،

ھەر سوئال-ئۈندەشتە مەن.

ئايلىنار كەن زەپمۇ ئوڭ-تەنۈر پەلەكنىڭ گەردىشى،
مەيلى بولسۇن ئوڭ ۋە تەنۈر ئىزدىنىشى-ئىزدەشتە مەن.

ساندۇقى ھىجران ئېچىلدى زارقىپ كۈتسەم ۋىسال،
قانچە تاسقالغاندىمەن لەيلەش-چۆكۈش، ئۆرلەشتە مەن.

ئۆرلىسەم تارتتى بىراۋ، تاش ئاتتى چۆكسەم-لەيلىسەم،
«ئاھ!» دېدى بوپ كەتمسەم داشقال كۆيۈپ چوڭ مەشتە مەن.

«چىقتى تۈگمەن كويلىسىدىن ساق-پۈتۈن» دەپ ئەل-ئاۋام،
كۈلدى خەندان باغ سۇغارسام سۇ توشۇپ ئەپكەشتە مەن.

تىرنىقىدىن ئاقسىمۇ قان ئالدى كولاپ ئەل گويا،
قاپقارا يەر قوينىغا پاتقاندا يەر تەۋرەشتە مەن.

قەشقەرى مەھمۇد، خاس ھاجىپ - سەرۋەرى ئۇستاز-پىرىم،
ئەندىز ئالدىم جەۋھەرى مەنا تۈگۈش-جەملەشتە مەن.

سىردىشىم، سۆھبەتدىشىم سۇلتان رەشىد، خانىش پەرى،
تەڭ نەزەر سالىدىم مۇقام باغغا سۈبھى-كەچتە مەن.

تەنتەنەم نەدە دېدىم ئۆچسە-كۆمۈلسە ئەنئەنەم،
ھۆرمىتىم مول ئەنئەنەمنى ياشىتىش-گۈللەشتە مەن.

ئۆزگىچە بەرگەي پۇراق، تەم ھەر گىياھ-گۈل، ھەر مېۋە،

يوق دېدىم ، يوقتۇر دېدىم ھېچقانچە تەم ئەبجەشتە مەن .

شاھقا ئەگمەس باشنى ئەگدىم كۆيسە ياش ئەۋلادقا كىم ،
دەپ «يېتىم يوقسۇل قاياشى ، خەيرىخاھ پەرىشتە» مەن .

مەش - ئوچاقتا مىڭ كۆيۈپ پىشتىم دېسەم خام مەن تېخى ،
خاملىقىمدىن نە ئۈچۈن بولغايمنى تەشۋىشتە مەن .

چايمىدىم يەڭگىل ، ئاسانغا ، تەس - ئېغىرنى تاللىدىم ،
يوق ياماپ - يەملەشتە مەن يا بىرسىنى يەملەشتە مەن .

بىر ئۆمۈر كۈتمەپتىمەن ئىللىق سارايدىن ئىلتىپات ،
توڭلىسام - قاتساممۇ ئاچچىق شور دالا - زەيكەشتە مەن .

ھەر يېشىل توغراق ، سۇۋادان كۆركى - قاتتىقلىق سۈپەت ،
يوق غۇرۇر - پەخرىمنى ھەركىم ئالدىدا چەيلەشتە مەن .

تەقدىرىم - بەختىم ھالال ئەجرىمدە ، پاك يەزلىمىدۇر ،
يوق بىراۋنىڭ تون - لىباسى قوينىدا تەرلەشتە مەن .

دەيدۇ «قىسقىن بىر كۆزۈڭنى» تۇرسا ساق جۈپ كۆز نېچۈن ،
بولغۇدەكمەن شەھرىدە يەكچەشمىنىڭ يەكچەشمە مەن؟

ئاقسا مەي ، تاشلانسا گۆش ... ئېيتتىم ئىچىم ئاچچىق بولۇپ :
«مىڭ جاپاكەش قان - يېشى ھەر تامچە مەي ، ياغ - پەشتە» مەن؟

يۇمسا كۆز ھەر تۆھپىكار ، تامدى قەلەمدىن قان - يېشىم ،
ئۆرلىسە ئەلا ئەلىيۇل مەدھىيە - كۈيلەشتە مەن ...

بايلىقىم - ئەل ئالقىشى، ئەجرىم مېنىڭ ئەل بايلىقى،
بۇ ھەقىقەت، ئۆتمىگەيمەن ھېچ گۇماندا - غەشتە مەن.

پەن دېدىم، بىرلىك دېدىم، كەچكەنگە يوق ھۆرلۈك دېدىم،
ھەم دېدىم ئاپەت مۇجەسسەم يەكلىنىش - يەكلەشتە مەن.

«ئۈجمە پىش، ئاغزىمغا چۈش» دەپ ياتما ئەي نادان دېدىم،
بەخت ئەمەس تۈنلەر تۆكۈپ شەبنەم ئېتەك نەمدەشتە مەن.

دەيدۇ «ئون ھەركىمدە خىسلەت، توققۇزى تون دەل ئۇنىڭ»،
خىسلىتىڭ - قەدرىڭ دېدىم روھىڭنى زىننەتلەشتە مەن.

ئەل دېدىم، كۆيدۈم ھامان، كۆيدى ئۇلۇغ ئەلمۇ ماڭا،
بىخ ئىدىم، بولدۇم دەرەخ ئەل قويندا پەرۋىشتە مەن.

تۆردە مەنكىم ئەل دېسەم، دۇردانىمەن ئەل تاجىدا،
مەيدە مۇشتلاپ «مەن!» دېسەم پەگاھدا، بەتبۇي كەشتە مەن.

ئەلدىن ئايرىلغان ھامان قارغىش قىيانى قوينىغا
غەرق بولارمەن قانچە تىركەشسەممۇ لۆجە - لەشتە مەن.

بايلىقىم ھەم بارلىقىمنى دەل شۇلار بەخش ئەيلىسە،
بولغۇدەكمەن نە ئۇچۇن دەپتى دەرەم غەملەشتە مەن؟...

مىڭ تۈمەن ئەپسۇسكى، كۆپتۈر بەرگىنىمدىن ئالغىنىم،
قايتۇرارمەن قەرزنى بۇ يوللاردا روھ ئەملەشتە مەن.

بىر نەزەر سالسام گۆدەكمەن بۇرناكۇن يۇرگەن چېپىپ ،
بىر نەزەر سالسام ئەسىرلىك زور ئېقىن - ئۆركەشتە مەن .

كۆپنى كۆردۈم ، كۆرگۈدەكمەن نى كارامەتلەر تېخى ،
جان تېنىمدە بولسا يەتمىش بەشتە ، سەكسەن بەشتە مەن .

كەتتى نى - نى تۆھپىكار ، تەشنائى مۇستەسنا ئەمەس ،
بولمىساممۇ بار دېگىن چوڭ تويىنى تەبرىكلەشتە مەن .

ئىككى ئالەم ماختىنارمەن ساپ تەرىم بار دەپ مېنىڭ ،
نەسلىمىز ئالغان بۈيۈك خاماندا - ئالتۇن چەشتە مەن .

2004 - يىل ئۆكتەبىر

ناخشا تېكىستلىرى

ئانا يەر خىسلىتى

كىم كۆتۈرسۇن قاتمۇقات تاغنى ئانا يەردىن بۆلەك ،
بارمۇ بىر پالۋان يەنە ئالەم ئارا يەردىن بۆلەك .

تاغ كۆتۈرگەن شۇ زېمىن مىننەت - تەمەنئادىن يىراق ،
بارمىدۇ مۇنداق كەرەملىك جان پىدا يەردىن بۆلەك .

بارچە جان - جانلىققا بەخش ئەتتى ھاياتلىق رىزقىنى ،
مۇنچە نەپ بەرگەيمۇ نى - نى ئەۋلىيا يەردىن بۆلەك .

رىزقى بەرگەن شۇ زېمىن مىننەت - تەمەنئادىن يىراق ،
بارمىدۇ مۇنداق كۆيۈملۈك باشپاناھ يەردىن بۆلەك .

بارمىدۇ ھىجران ئارا كۆيگەن يۈرەككە بىر داۋا ،
ھەم غېرىپ ئاشىق كۆزىگە تۇتىيا يەردىن بۆلەك .

جاھان كەزسەك

جاھاننى مىڭ قېتىم كەزسەك ۋەتەندەك دىلرەبا يوقتۇر،
ۋەتەندەك ئۇز ئانا يوقتۇر، كۆيۈمچان باشپاناھ يوقتۇر.

جىمى ئالەمدە تاغ - دەريا، ھۇزۇرى ئوخشىماس ئەمما،
ئانا يۇرتنىڭ ھاۋاسىدەك شىپالىق ساپ ھاۋا يوقتۇر.

ئانا يۇرت باغدا غۇنچە چىرايلىق، خۇش پۇراق شۇنچە،
بۇ تاغنىڭ گۈل - گىياھىدەك چىرايلىق گۈل - گىياھ يوقتۇر.

ئانا يۇرتۇم ئۇسسۇل كانى، مۇقام - ئەلنەغمىنىڭ كانى،
جاھان سەيناسىدا مۇنچە يېقىملىق ساز - ناۋا يوقتۇر.

يىراقتا ئوينىغۇچە ھېيت، ۋەتەندە روزى تۇتقان خوپ،
جۇدالىق دەردۇ رەنجىگە جاھاندا ھېچ داۋا يوقتۇر.

قوي كۆزلۈكۈم

بۇ يۈرەك چاك - چاك يېرىلدى چاڭقىغان تۇپراق كەبى
چاك - چېكىدىن ئوت يانار يالقۇنلىغان چاقماق كەبى.

قايقارا تۈنلەر ئارا ھەسرەت بىلەن قىلسام نىدا،
تنتىرگەن جىسىم قىراۋ پەسلىدىكى ياپراق كەبى.

شاۋقۇنى ئاسمان - پەلەك دەريا ئەزىم كۆڭلۈم مېنىڭ،
سەن ئۈزەرسەن، ئامرىقىم، دولقۇن يېرىپ قولىۋاق كەبى.

بولسا ھەم قوينۇمدا جەم سەككىز بېھىشنىڭ ھۆرلىرى،
مۇڭلىنارمەن چۆلدىكى يېگانە بىر توغراق كەبى.

زەپ يامانكەن ئىشقا ئوتۇڭ ئاي يۈزلۈكۈم، قوي كۆزلۈكۈم،
پارە مەن شۇ ئوت - پىراق قوينىدا ئاقبالداق كەبى.

يىغلىما

كۆزۈڭدىن ئاقتى مەرۋايىت ،
سېنىڭ قەدرىڭنى ئۇ بىلمەس .
پىغانىڭدىن يانار بىر ئوت ،
سېنىڭ دەردىڭنى ئۇ بىلمەس .

گۈلى رەنا ئىدىڭ سۇلدۇڭ ،
سېنىڭ قەلبىڭنى ئۇ بىلمەس .
كۆزۈڭنى ياشلىما مۇنچە ،
ۋاپا - مېھرىڭنى ئۇ بىلمەس .

نادامەت قوينىغا چۆككەي ،
سېنىڭ قەدرىڭ ئۆتۈلگەندە .
پۇشايىمان خەنجىرى بىرلە ،
يۈرەك - باغرى سۆكۈلگەندە .

مۇقام

جان مۇقام، جانان مۇقام، خەلقىم بىلەن بىر جان مۇقام،
قان تومۇردا لەڭ ئۇرۇپ ئۆركەشلىگەن ساپ قان مۇقام.

ياڭرىسۇن زۇلمەت زىمىستان قاپلىغان چۆل-دەشتتە مەن،
بولغۇسى شۇ دەشتتۇ چۆل پارلاق باھارىستان مۇقام.

سەندە ئەل قانلىق يېشى، قەھرى بورانى-چاقمىقى،
سەندە مەشئەلدەك لاۋۇلدار ئەڭ ئۇلۇغ ئارمان، مۇقام.

كەچتى دەريا، كەزدى چۆل، ئاشتى خەتەرلىك تاغ-داۋان،
ياڭرىتىپ ھەردەم سېنى مەردانە چوڭ كارۋان، مۇقام.

قانچە رەت ئۆتتۈڭ بۆسۈپ زەنجىر-ئاسارەتتىن ئامان،
قۇدرىتىڭگە بولدى قايىل بۇ يېڭى دەۋران، مۇقام.

لەرزىگە كەلمەكتە نى-نى سەھنىلەر ئالەم ئارا،
ھەر تامان، ھەرئان ساڭا ياغماقتا شۆھرەت-شان، مۇقام.

جان مۇقام، جانان مۇقام، قىلغىن راسا جەۋلان، مۇقام،
ھەر يۈرەك كۈلسۇن بىئارمان، يايىرسۇن ھەر جان، مۇقام.

ئوسما قويۇپ كەل

(ناخشىلىق ئۇسسۇل)

كەل نىگارم، ۋاپادارم، ئايدەك تولۇپ كەل،
يەر-جاھانغا ھايات بەرگەن كۈندەك يورۇپ كەل.
ئايدەك تولۇپ كەل،
كۈندەك يورۇپ كەل،
گۈزەللىكنىڭ شەيداسى مەن، ئوسما قويۇپ كەل.

قارا تۈننى سۈزۈك تاڭغا ئۇلايمەن بىدار،
يۈرەك ناخشام مۇرادىمنى ئەيلەيدۇ ئىزھار.
تۈنلەر بىدارمەن،
ۋەسلىگە زارمەن،
مۇنچە تەشنا قىلما مېنى ئەي نازىنىن يار.

ئايدەك تولۇپ كەل،
كۈندەك يورۇپ كەل،
شوخ ناخشامغا تەڭكەش بولۇپ خەندان ئۇرۇپ كەل.
خەندان ئۇرۇپ كەل،
كەتمەس بولۇپ كەل،
قارا-قارا چاچلىرىڭنى تال-تال ئۆرۈپ كەل،
ئەگمە-ئەگمە قاشلىرىڭغا ئوسما قويۇپ كەل.

نەدىسەن ئاتا؟

سېنى ياد ئەيلىسەم ھەر ئان جىغلىدايدۇ يۈرەك - جانىم
قەيەردە ، نەدىسەن غەمخور كۆيۈمچانىم ، قەدىردانىم .

زەپمۇ ئېسىل پەزىلەتلىك زات ئىدىڭ ،
مىننەت ، تەمە ، تەمەننادىن يات ئىدىڭ .
تاغ - داۋانلىق ئۇزاق يولدا ، جان ئاتا ،
ئۆمۈر بويى يۈك سۆرىگەن ئات ئىدىڭ .

سەن تۇغۇلدۇڭ مۇشەققەتكە - جاپاغا ،
باش ئەگمىدىڭ نى - نى ئاپەت - بالاغا .
قانداق جاۋاب ئەيلەي بۈگۈن ، جان ئاتا ،
سەن ياغدۇرغان چەكسىز مېھىر - ۋاپاغا؟

يۈرىكىمدە ئۆچمەس مەشئەل ياندۇرۇپ ،
چوڭ سەپەرگە ئاتلاندۇرۇپ ماڭدۇرۇپ .
ئۆزۈڭ كەتتىڭ ، غەمگۈزارىم جان ئاتا ،
مۇرادىڭنى ماڭا مىراس قالدۇرۇپ .

سەن قەيەرلىك ، سەن نەلىك ؟

(تەنقىدىي ئېيتىشىش)

1

- سەن قەيەرلىك ؟
- سەن نەلىك ؟
- سەن قەيەرلىك ؟
- سەن نەلىك ؟
- ئاكاڭ قارىغاي ئالدىدا
- تولا قىلما مەنمەنلىك !
- غوجى ئاكاڭ ئالدىدا
- قىلما مۇنچە كۆرەڭلىك !

- مەن دولانلىق ،
- مەن بايلىق .
- مەن چۆچەكلىك ،
- ئالتايلىق .
- مەن كۇچالىق ،
- يەكەنلىك .
- مەن داۋانلىق ،
- مەن سايلىق .
- مەن ئۇ قاشتىن ،
- مەن بۇ قاشتىن .
- مەن ئاياغدىن ،
- مەن باشتىن .
- مەن لوپنۇردىن ،

- باغراشتىن .
- تاراتىدىن ،
- باغداشتىن .
- ئۆز مەھەللەم توققۇز تاش ،
- ئاكاڭ قارىغاي ئون تاشتىن .
- دەۋران سۈرەي مەن تەنھا ،
- مەھرۇم بولغىن ياشاشتىن .
- ئۆزۈڭ مەھرۇم ياشاشتىن!

- سەن قەيەرلىك؟
- مەن جاملىق .
- سەن قەيەرلىك؟
- سايراملىق .
- ئاكاڭ قارىغاي ئاقتاملىق ،
- ئاكاڭ توققۇز تاراملىق .
- ئەي تاراملىق - تاراملىق ،
- ساڭا يوقتۇر ئاراملىق .
- ئاكاڭ بىلەن تەڭ تۇرۇش ،
- تاكالىشىش قاراملىق!
- مەن شاپارلىق ، بىلىپ قوي ،
- جىمسارلىق ، بىلىپ قوي .
- بەلۋېغىمدا خەنجىرىم ،
- پېڭسارلىق ، بىلىپ قوي .
- نوچىلارنىڭ سەردارى ،
- كەسكەن يارلىق ، بىلىپ قوي!

- ئەي خوتەنلىك ، نېرى تۇر ،
- سەن ئاتۇشلۇق ، نېرى تۇر ،

- سار قۇمۇشلۇق ، نېرى تۇر ،

- قارا قۇمۇشلۇق ، نېرى تۇر!

- قەشقىرى ، سەن چەتتە قال ،

- ئىلىلىق ، سەن دەردتە قال .

- ئارمىنىڭ ئاچماي چېچەك ،

- مىڭ جاپا - كۈلپەتتە قال .

2

يەكلەشتۇقا - يەكلەشتۇق ،

يول توراشتۇق ، چەكلەشتۇق .

كىمنى پۇتلاپ ، جەينەكلەپ ،

كىملەر بىلەن ئەپلەشتۇق؟

كىمنى ئېلىپ قارىغا ،

ئاتالماساق «خەپ» لەشتۇق؟

شىر ، ئارىسلان ، چېلبۇرە ،

ياشالايدۇ بىر تاغدا .

ياشالمايدۇ نېمىشقا ،

ئالتە ئۇيغۇر بىر باغدا؟

يۇرتتۇزالقىنىڭ دەستىدىن ،

قالمىغانمۇ بىز داغدا؟

نائىناقلىق دەردىنى ،

شۇنچە تارتتۇق ، تارتمايلى .

قوش - سۆرەمگە ، جان دوستلار ،

ئۆزىمىزنى قاتمايلى .

ئەمدى بېھوش ياتمايلى ،

ھالاكەتكە پاتمايلى .

3

- سەن قەيەرلىك؟
- مەن ئۇيغۇر .
- سەن قەيەرلىك؟
- مەن ئۇيغۇر .
- ۋارقىرايلى ھەممەيلەن ،
- قان - قېرىنداش دەپ مەغرۇر .

توي ناخشىسى

ئايدىن گۈزەل پەرى ئالدۇق ئاي مەھەللىدىن ،
ئاينى گويا يۇلۇپ ئالدۇق ئاسمان قەھرىدىن .

ئايدەك پەرى ئاتىشىدەك ئالتۇنغا كەلدى ،
ئاسمان - پەلەك يالقۇنلىغان يالقۇنغا كەلدى .

ئاشق يىگىت ، مەشۇق پەرى بەختى ئېچىلسۇن ،
قوش يۈرەكنىڭ يالقۇنلىرى ئەلگە چېچىلسۇن .

بەردى دۇئا ئىككى قۇدا جۈپ - جۈپ پەرىشتە ،
ئۈزۈلمسۇن ئۆمۈرۋايەت پاك سۆيگۈ رىشتە .

ئۈلگە ئالسۇن ئۆز بەختىنى ئويلايدىغانلار ،
پات - يېقىندا توي بەزمىسى ئويلايدىغانلار .

ئۇستازىم

ئۇستاز مېنى مەيدان ئارا مەردانە قىلدىڭ،
ئەزىز ئەۋلاد گۈلخانغا پەرۋانە قىلدىڭ.

سايدا ياتقان بىئەتمۇ تاشنى - شېغىلنى،
ھالال ئەجرىڭ - مېھرىڭ بىلەن دۇردانە قىلدىڭ.

پاك - غۇبارسىز قان - تەرىڭنى، شېرىن جېنىڭنى،
نەسلىڭ ئۈچۈن ھېچ ئايانماي ئىئانە قىلدىڭ.

مەڭگۈ ئۆچمەس مەشئەل يېقىپ ئەقلىڭ نۇرىدىن،
ئارزۇ - ئىقبال يوللىرىمنى نۇرانە قىلدىڭ.

بىر جۈپ قەدىردان

ياشاندېڭ ئەي ئانا جانىم، بالا مېھرىدە گۈلخانم،
ياشاندېڭ ئەي ئاتا جانىم، ۋاپا تەختىدە سۇلتانىم.

سەپەرگە ئاتلىنار بولسام، دېسەڭ ئاق يول، يۈرەك پارەم،
بېشىم ئاسمانغا يەتمەسمۇ تولۇپ قۇۋۋەتكە ئىمانىم؟

يىغا-كۈلكە، خۇشاللىق-غەم ئەزەلدىن قوشكېزەك-قوشماق،
ئۆزۈڭ بار توق مېنىڭ كۆڭلۈم، ئۈزۈلمەس كۈلكە-خەندانىم.

تۇرۇپ بەرسەڭ بالامنىڭ چوڭ تويىدا جۈپ پەرىشتەدەك،
سىغارمۇ تەنگە شادلىقتىن كىچىككىنە مېنىڭ جانىم؟

ئامان قىلسۇن ئىگەم ئاللا، ياشاڭلار ئەي ياشانغانلار،
ياشا-ياشنا مېنىڭ جانۇ جاھانىم-جۈپ قەدىردانىم.

كەلىمىدىكى

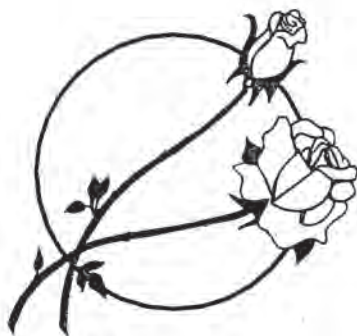
كەلىمىدىكى، ئاھ، ئاشىقىڭنى خارە ئەيلەپ كەلىمىدىكى،
قامچا گۈلدەك بويلىرىڭغا زارە ئەيلەپ كەلىمىدىكى.

ئاققۇدەك بولدى كۆزۈمنىڭ گۆھىرى جۈپ شام بولۇپ،
قاپقارا تۈنلەر ئارا بىدارە ئەيلەپ كەلىمىدىكى.

تامچە مەي ئىچمەي لېۋىڭ جامىدا، ئاھ بولدۇم بېھوش،
سەن مېنى بېھوش، بىمار، بىچارە ئەيلەپ كەلىمىدىكى.

بارسا كەلمەس يولغا سەن گويا مېنى تاشلاپ قويۇپ،
كۆرسىتىپ قويماي دىدار، ئاۋارە ئەيلەپ كەلىمىدىكى.

ئەمدى جان تاپماس ئارام، مەلھەم-داۋاسىز دىل يارام،
سەن ئۈچۈن كۆيگەن يۈرەكنى پارە ئەيلەپ كەلىمىدىكى.

تەزىم

ئانا يۇرتنىڭ مۇقەددەس تاغ-دالا، سەھراسىغا تەزىم،
زامان مەردانلىرى سۆيگەن چېلىشى سەيناسىغا تەزىم.

ھامانەم ئۆرلىگەن-تاشقان، پەلەكتىن شاۋقۇنى ئاشقان،
ھۇزۇرى جانغا جان قوشقان ئىلى دەرياسىغا تەزىم.

ئانا تۇپراق ئارا يىلتىز سۈرۈپ گۈللەپ ئىپار چاچقان،
يۈرەك رەنجىم داۋاسىغا-بېغىم رەناسىغا تەزىم.

ئاتا ئەجرى، ئانا مېھرى، ئانا ئەل ھەققىگە سادىق،
دىلى ئويغاق، بىلى مەھكەم سەپەر بەرناسىغا تەزىم.

ئانا ئەلنىڭ ۋاپادار شاھ سەنەم، زوھراسىغا تەزىم،
ئانا بەختى، ئاتا پەخرى-ۋەتەن شەيداسىغا تەزىم.

ئەزىمەت دەريا

1

ئانام خانىتەڭرىدۇر پارلاق ھاياتىم شامىنى ياققان ،
ئۇنىڭ ئاپئاق سۈتى تارىم - ئىلى دەرياسىدا ئاققان .

2

ئەي تارىم دەرياسى - ئەزىمەت دەريا ،
باغرىمنى ياقاي شوخ دولقۇنلىرىڭغا .
شاۋقۇنۇڭ - ئەجدادىم باشلىغان ناۋا ،
ئاشىقىمەن ئۈزۈلمەس شاۋقۇنلىرىڭغا .

لەززەتلىك ھەر تامچەڭ رەنجىمگە داۋا ،
جىسمىغا كۈچ - دەرمان ، يۈرىكىمگە قان .
سەن سېخىي ، مەرد ئانا ، پىداكار ئانا ،
مېھرىڭدە چېچەكلەپ ياشىدايدۇ بۇ جان .

ئەي تارىم دەرياسى - ئەزىمەت دەريا ،
گۇۋاھسەن شادلىقىم ، ئەلەملىرىمگە .
نەزەر سال ، جان ئانا ، تۆھپىكار ئانا ،
قۇتلۇق تاڭ ، مۇبارەك ئايەملىرىمگە .

قوشماق ئاداش

ئامرىقىم ، بىز ئوينىغان ،
«قوشماق ئاداش» يادىڭىزمۇ؟
شۇ گۈزەل ئايدىڭ كېچە ،
ھازىرمۇ كۆز ئالدىڭىزمۇ؟

بىزنى ئالقىشلار ئىدى ،
دەريا داۋالغۇپ - ئۇلغىيىپ .
ئايپەرى ئوينار ئىدى ،
ئالتۇن بېلىقتەك تولغىنىپ ،

مەنمۇ گويا ئاي ئىدىم ،
دەريادا لەرزىن لەيلىگەن .
بىزنى زەپ شېرىن خىيال -
ئارزۇلار مەپتۇن ئەيلىگەن .

قوش مېغىز تۇتتۇڭ ماڭا ،
ئوينايلى دەپ «قوشماق ئاداش» .
بىز مانا شۇندىن بۇيان ،
قەلبى تۇتاش ئامراق ئاداش .

بىر جاھاندۇر ھەر كۆڭۈل ،
سۆيگۈ - ۋاپا نۇرلۇق قۇياش .
مەڭگۈلۈك سۆيگۈ ئۈچۈن ،
يول ئاچتى شۇ «قوشماق ئاداش» .

توي تىلىكى

خۇش مۇبارەك تويى بۈگۈن ئىككى ياشنىڭ،
سۆيگۈ رىشتى مەڭگۈ تۇتاش - قەلبداشنىڭ،
بەختى ئوڭكەن، پېشانىسى زەپ ئوچۇقكەن،
ئاشىق يىگىت، مەشۇق پەرى قەلەم قاشنىڭ.

ئايىدەك پەرى كېلىن بولدى، قىزىم دەرسىز،
مېھرى - ۋاپا بىلە نۇرلۇق يۈزۈم دەرسىز،
قوش مېغىزدەك بىللە ئۆتسە قىزىم - ئوغلۇم،
تامچە شەبنەم كۆرمەس بىر چۈپ كۆزۈم دەرسىز.

سىزمۇ ئاتا كۈيئوغلۇنى ئوغلۇم دەرسىز،
كۆڭلۈم ئەمىن تاپتى، ياشنار ئۆمرۈم دەرسىز،
قوش مېغىزدەك بىللە ئۆتسە ئوغلۇم - قىزىم،
ئىپار چاچقاي ئارزۇ - ئارمان گۈلۈم دەرسىز.

ئامان بولسۇن توي ئوينىغان - يايىرىغانلار،
بەختى كۆكلەم ئاپتېپىدەك پارلىغانلار،
قارا يۈزدۇر بۇ ئالەمدە - ئۇ ئالەمدە،
ئاشىقلارنى بىر - بىرىدىن ئايرىغانلار.

مەشرەپ

ئانا يۇرتۇم ئارا تۆھپە - مىراس بىباھا مەشرەپ ،
بوغۇلغان دەم - نەپەسلەرگە شىپالىق ساپ ھاۋا ، مەشرەپ .

كامالەت تاپتى قوينۇڭدا مۇقام - ئەلنەغمە ، جانبازلىق ،
ئەزەلدىن زاتى ئۇيغۇرغا ئىجازەتسىز راۋا مەشرەپ .

بېغى سەن قان - قېرىنداشلىق ، ئىناقلىق ، جان كۆيەرلىكنىڭ ،
ھوسۇل - بەھرىڭ ئاداۋەتلىك جاراھەتكە داۋا ، مەشرەپ .

يەنە سەن كاتتا سەيناسى ئۇلۇغ ئىنسانىي خىسلەتنىڭ ،
سېنىڭدە ئەنئەنە ، رەسمى - يوسۇن ، شەرمى - ھايا ، مەشرەپ .

يەنە يۈكسەل ، قۇياشتەك پارلىسۇن پاك روھى مىللەتنىڭ ،
باغاش ئەتسۇن بۇ ئالەمنى ئېسىل نەغمە - ناۋا ، مەشرەپ .

مۇقام تەشنىلىرى

«ناۋا» مۇقامى ئاھاڭلىرى ئاساسىدا ئىشلەنگەن
 بالىلار ناخشا - ئۇسسۇلى

مۇقەددىمە

(«بەلا دەشتى ئارا مەجنۇن...» ئاھاڭى)

قارا تۈنلەر نىشان ئەيلەپ قۇياش رۇخسارىنى كارۋان،
 چېكىپ ئۆتتى ئىزىدىن تاغ - داۋانلارغا نەقىش ھەرئان.

مۇقام تەشنىلىرى، بىلسەڭ، قىزىل قاندىن يارالغان شۇ -
 تەۋەررۈك گۈل - نەقىشلەردە ئاجايىپ مۇددىئا - ئارمان.

جۇلا

(«ئۆزۈمنىڭ شەھىرىدىن كەتسەم...» ئاھاڭى)

ئانا يۇرت مېھرىدىن كەچسەم مېنى ئادەم دېسۇن كىممۇ،
 جاپالىق دەمدە بەل يەشسەم مېنى ئادەم دېسۇن كىممۇ؟

ئانا يۇرت دەپ تۈمەننىڭ جان ئۆزىنى ئەيلىدى قۇربان،
 ئۇنىڭ ياۋىغا ئەگەشسەم مېنى ئادەم دېسۇن كىممۇ؟

ۋەتەنداشىم - قېرىنداشىم، ئىناقلىقتا ئەزىز باشىم،
 يەكلەشسەم، ئۆچكەشسەم مېنى ئادەم دېسۇن كىممۇ؟

گۈزەل سەبىيارىدە ئاقىل، ھالاكەت غارىدا غاپىل،

بىخۇد - غاپىل بولۇپ ئۆتسەم مېنى ئادەم دېسۇن كىممۇ؟

سەنەم

(«مەن بارايمىكىن مۇندا...» ئاھاڭى)

گۈزەل ئانا ئېلىمىز،
شېرىن ئانا تىلىمىز،
ئانا تىلدا سايرىساق،
ئۆزگىلىپمۇ سايرىساق،
چۆرگىلىپمۇ سايرىساق،
يايرايدۇ جان - دىلىمىز،
جانۇ دىلىمىز.

نى - نى توملار شاھانە،
ئىچ - ئىچىدە دۇردانە.
ساپ ئانا تىل بەھرىدە،
ئۆزگىلىمەن دوستلىرىم،
چۆرگىلىمەن دوستلىرىم،
كۆڭۈل روشەن - نۇرانە،
چۆرگىلىمەن دوستلىرىم.

ئۈچىنچى مەشرەپ

(«بۇ دۇنيادا كۆپتۇر جان...» ئاھاڭى)

پەن سۆيۈش - ئەل ئادىتى،
پەن - بىلىم ئەل ئامىتى.
پەننى سۆيمەس ناداننىڭ
ئەدە ھۇزۇر - راھىتى؟

ئادەمزاتقا خوپ داۋا،
قۇياش نۇرى، سۇ، ھاۋا.
دەل ئۇلاردەك ئەتسۇا
ئىلىم - ئىرىپان، ساز - ناۋا.

قوشكېزەكتۇر جانۇ تەن،
جان بىلەن تەن ئەلگە تەن.
بەرمىگەيمىز ھەر زامان،
تەقدىرى قىسمەتكە تەن.

يۇرتۇم نەغمە سەيناسى.
مۇقام - مەشرەپ دۇنياسى.
بىز بىلىم - پەن، كۈي - مۇقام
جان پىداسى، تەشئناسى.

تۆتىنچى مەشرەپ

«قارا قېشىڭ ئىگىلىگەن ئىككى تەرەپكە...» ئاھاڭى

جان دوستلىرىم، كۆككە باق، ئەقلىڭ بىلەن باق،
قانچە مۇڭدۇ، ئويلاپ باق، پارلىغان چىراغ؟
ئويلاپ - ئويلاپ، ئويلاپ - ئويلاپ، ئويلاپ ساناپ باق،
ھەي دوست، قانچە مىڭ چىراغ؟

بېرەلمەيدۇ نېمىشقا نۇر - بىر قۇياشچە نۇر،
جانغا راھەت، تەنگە ماغدۇر، يۈرەككە ھۇزۇر؟
بېرەلمەيدۇ نېمىشقا نۇر - بىر قۇياشچە نۇر،
ھەي دوست، يۈرەككە ھۇزۇر؟

گىرەلەشسە بارچە يۇلتۇز - جىمى شام - چىراغ ،
بولماسمىدى بۇ ئالەمدىن قارا تۇن يىراق؟
بولماسمۇ زىچ گىرەلەشسە جىمى شام - چىراغ ،
ھەي دوست ، قاراڭغۇ يىراق؟

چۈشۈرگە

جانەي... مۇقام تەشنىلىرى ، ۋاي ، ئويناڭ...

توي ساماسى

«ئەجەم» مۇقامىنىڭ مەشرەپلىرى ئاساسىدا
ئىشلەنگەن ناخشىلىق ئۇسسۇل

ئىككىنچى مەشرەپ

مۇبارەك ھېيت ھۆسن قوشتى ئىلى، تارىم دالاسىغا،
چۈشەيلى قان - قېرىنداشلار، ئۇلۇغ ئايەم ساماسىغا.

بۇ ئايەم خىسلىتى بىرلە قۇياشى قوندى كۆكلەمنىڭ،
ئەقىدە - ئېتىقادى پاك، ئەزىز ئەۋلاد سىماسىغا.

ئەقىدە - ئېتىقادىغا غۇبار قوندۇرسا كىم زەررە،
چۈشەر سانسىز قارا داغلار ئادەمزا تلىق ساپاسىغا.

ساماغا مەرھەمەت، دوستلار، مىراسخور بىز ساداقەتمەن،
ئۇلۇغ ئەجدادىمىزنىڭ باي، مۇقەددەس، پاك مىراسىغا.

ئۈچىنچى مەشرەپ

ھېيتنى ئوينايدۇ ئامان ئەھلى جاھاننىڭ ساقلىرى،
بۇ جاھان جانانىنىڭ شەيدالىرى، ئامراقلىرى.

قەدرى - قىممەتلىك كىشى - مەشرەپ بېشى،
دەل ئۇلار ئەل روھىنىڭ ئۆگمەيدىغان بايراقلىرى.

قانچە يۈكسەك ئۆرلىسە بۇ مەنىۋى بايراق - ئەلەم،
شۇنچە نۇرلانغاي ئانا ئەلنىڭ دالا - يايلاقلىرى.

تەقدىرنىڭ - بەختنىڭ ئۈچۈن كۆيمەكتە ئۆچمەس شام بولۇپ،
خان ئوغۇز ئەۋلادىنىڭ تەشنىئىدەك ئويغاقلىرى.

ئويغاق نەسىللەر

دولان مەشرەپ مۇقاملىرى ئاساسىدا
ئىشلەنگەن ناخشا - ئۇسسۇل

1

قەدەملەر تاشلىدۇق دادىل گۈزەل، پارلاق ئەسىرلەرگە،
گۈزەل، پارلاق ئەسىر مەنسۇپ دىلى ئويغاق نەسىللەرگە.

2

ئۇچۇر دەۋرى، نۇر دەۋرى،
سۈرئەت دەۋرى بۇ.
ئەھلى ئىنسان قاناتلانغان،
ھېكمەت دەۋرى بۇ.
پاك پەزىلەت - خىسلەت دەۋرى،
سۈپەت دەۋرى بۇ.
رىقابەتلىك غالىبلارنىڭ
ئامەت دەۋرى بۇ.

3

سۇناي بىلەن ساپايە - كونا ساپايە،
بىزگە قىلماس كۇپايە - ھەرگىز كۇپايە.
كۆزى ئوچۇق ئەمانى - روھى ئەمانى،
كىمۇ قىلسۇن ھىمايە - كىمۇ ھىمايە؟

ئۇسسۇلنىمۇ ئوينايىمىز، ئېيتىمىز غەزەل،
بىزگە ئالىي پەن - بىلىم نەغمىدىن ئەۋزەل.
ئۇسسۇل ئويناپ - پىرقىراپ، توۋلاپ - ۋارقىراپ،
يۈرۈۋەرسەك بولمىغاي ئەتىمىز گۈزەل.

4

ئۆسۈپ - گۈللەش دەۋرىمىز،
بىلىم ھۇزۇر - بەھرىمىز.
كۆككە ئۇچقان خەقلەردىن،
كەم ئەمەس ھېچ يەرىمىز.

پەنگە ئامراق ئەۋلاد بىز،
قەلبى ئويغاق ئەۋلاد بىز.
بىرلىك بىلەن پەن بىلەن،
بەختى پارلاق ئەۋلاد بىز.

بىز بار

«ئۆزھال» مۇقامى نەغمىلىرى ئاساسىدا ئىشلەنگەن
ياش - ئۆسمۈرلەر ناخشا - ئۇسسۇلى

مۇقەددىمە

بورانلىق تاغ - داۋانلاردا سىلەر ئاچقان ئۇلۇغ ئىز بار،
بولۇڭ ئەجدادلار خاتىرجەم، ئىزىڭلاردا مانا بىز بار.

جۇلا

ئانا ۋەتەن دالاسى،
ئۇلۇغ ئانا سىماسى.
قوش كۆكسىدىن يارالغان
تارىم، ئىلى دەرياسى.

كۆك ئاسمانغا تۈۋرۈكتۈر،
مەغرۇر چوققا - قىياسى.
شۇ قىيادا، تاغلاردا،
بۈركۈتلەرنىڭ ئۇۋاسى.

چۆلدەمۇ گۈلباغدىمۇ،
ئوتلۇق مۇقام ناۋاسى.
ھەر نەغمىدە ئەجدادلار
ئارزۇ - ئارمان ساداسى.

قايتارما

بىز ۋە تەننىڭ شەيداسى ،
مىراسخورى - ھەقداسى ،

سەنەم

سىلەر ياققان ئوتنىڭ نۇرى بىزگە تەۋەرىۋەك ،
رەڭگى ئۆڭمەس مەردلىك تۇغى بىزگە تەۋەرىۋەك .

باھاسىز دۇر ھەر تەۋەرىۋەك - يادىكارىڭلار ،
ئالتۇن قانات تۇلپارىڭلار ، زۇلپىقارىڭلار .

تەۋرىمەيدۇ ئىرادىمىز ، ئېتىقادىمىز ،
ئانا يۇرتقا جان پىدالىق قەسەمىمىز .

بەشىنچى مەشرەپ

ئۆتتى كارۋان تاغ - داۋاندا قالدۇرۇپ نۇرانە ئىز ،
ئىز بېسىپ مەنزىلگە يۈرگەن ئوت يۈرەك مەردانە بىز .

بەختىمىزنىڭ مەڭگۈلۈك ئالتۇن قۇياشى جان ۋەتەن ،
شۇ قۇياشنىڭ نۇرىغا قانمايدىغان پەرۋانە بىز .

چۈشۈرگە

بولۇڭ ئەجدادلار خاتىرجەم ، ئىزىڭلاردا مانا بىز بار .

تەكلىپلىك تەھرىر : ئابدۇللا غاپپار
مەسئۇل مۇھەررىر : قاھار پولات
مەسئۇل كوررېكتور: ھۆرنىسا توختى

مۇھەممەدئېلى زۈنۇن تەشئائى

مەشرەپ

(شېئىرلار)

نەشر قىلغۇچى	:	مىللەتلەر نەشرىياتى
ئادرېسى	:	بېيجىڭ شەھىرى خېيىڭلى شىمالىي كوچا 14 - قورۇ
ساتقۇچى	:	پوچتا نومۇرى: 100013 تېلېفون: 010-64290862
باسقۇچى	:	جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
نەشرى	:	بېيجىڭ دىشەن باسما زاۋۇتى
بېسىلىشى	:	2009 - يىلى 12 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى
ئۆلچىمى	:	2009 - يىلى 12 - ئايدا 1 - قېتىم بېسىلدى
باسما تاۋىقى	:	850×1168 م . م 32 كەسلەم
سانى	:	10
باھاسى	:	0001-2500
	:	15.00 يۈەن

ISBN 978-7-105-10389-8/I. 2085 (维 295)

图书在版编目(CIP)数据

麦西来甫：维吾尔文/买买提艾力·祖农塔西那依著.
北京：民族出版社，2009.10
ISBN 978-7-105-10389-8

I. 麦... II. 买... III. 诗歌—作品集—中国—当代—维吾尔语
(中国少数民族语言) IV. I227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2009)第 195022 号

特约编辑：阿不都拉·阿帕尔

责任编辑：卡哈尔·普拉提

责任编辑：吾尔妮莎·托合提

出版发行：民族出版社 <http://www.nzcbj.com>

社 址：北京市和平里北街 14 号 邮编：100013

电 话：010-64290862 (维文室)

印 刷：北京迪鑫印刷厂

版 次：2009 年 12 月第 1 版 第 1 次印刷

开 本：850×1168 毫米 1/32

印 张：10

印 数：0001-2500

定 价：15.00

ISBN 978-7-105-10389-8/I. 2085 (维 295)
